

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

Ελινεϊ Δοχοτέχνη

ΠΡΙΝ ΑΠΟ 30 ΧΡΟΝΙΑ

ΤΟ ΔΩΡΗΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ Δ. ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

Σας παρακαλώ, μίαν ύπογραφήν, κύριε.
...Κοντά στο τραπέζι του συμβολαιογράφου κάθονταν τρία πρόσωπα. Ένας γέρος χωρικός, η γρηά του και ένα καλοδεμένο παλληκάρι — χωρικός και αυτός.

Ο γέρος έχει μεγάλα γαλανά ματιά, γεμάτα από αγνοίαν όλων των πραγμάτων που εύρισκονται έξω από τα σύνορα του χωραφιού του. Η γυναίκα του είχε συνηθισμένους τύπος γραίας χωρικής: ηλιοκαυμένη, λιπόσαρκος και πονηροματούσα.

Ο συμβολαιογράφος, με τα γυαλιά κατεβασμένα στο τελευταίο σημείον της μύτης του, διαβάει τώρα ολοταχώς το συμβολαίον, χωρίς ν' ακούη κανείς.

Ήτο δωρεά της γραίας προς το παιδί ενός σπιτιού, που το είχαν από κληρονομίαν.

Ετοιμοζόμουν να υπογράψω, όταν από περιέργειαν έρω τώ:

— Δεν μάς λέτε δα να ξέρωμαι και μες για ποιά αιτία γίνεται αυτή η δωρεά;

— Καλλίτερα να σας πω τη ίδια ή κουμπάρα από δω.

Απαντά ο συμβολαιογράφος με έλαφρον χαμόγελο στα χείλη του:

— Πες τα, κερά κουμπάρα! καλό είναι νάν τα ξέρη και ο μάρτυρας που θα υπογράψω.

— Τό παιδί αυτό δεν τώχω γενιά; ούτε συμπεθεργιό δεν έχω...

— Έχει πατέρα;

— Και πατέρα έχει και μάνα.

— Έσεις δεν έχετε παιδιά;

— Έχωμε δυό. Κορίτσι δεν έχω...

— Μά, τότες, πώς χαρίζεις στ'όνο βένο το σπιτί;

Η χωρική έστενοχαρήθη, κούταξε τόν άντρα της, παρητήρησε γύρω της (ο συμβολαιογράφος έκανε πώς έπρόσπετο άλλο) και με φωνή δυνατή...

— Γκρ... γκρ... γκρ... Μά καλά και τό είπα!

το πολυθέλει και τό αποφασίζει στα τελευταία, άρχισε να λέγει:

— Τα παιδιά μας τα καλοπαντρέψαμε. Και πήρανε και ήσανε. Αυτουνού του κακομοίρη — και έδειξε τό παιδί — ο πατέρας του ήτανε και αυτός καλός νοικοκύρης. Είχε σπιτία, είχε άμπέλια, είχε ζά, είχε κάρρο... μά έπαθε ζημίες, και τώ, τό πουλήκανε ούλα. Τώρα καθόντουν με νοίκι. Άκούς!; με νοίκι! Μαύ λέει, ο άντρας μου.

— Γυναίκα τί θ' άπογίνη ο γείτονας δίχως σπιτί, πούχει και παιδί και τρία κορίκια;

— «Ήθελα νάν το ή'ω τό καλό που μούθε στο νού, ήθελε μά μου πη κι αυτός, μά φοβόμαστε μην άποπαρη ο ένας τόν άλλο. Σε θαρρεύτικα εγώ και τώ λέω:

— Άντρα! σάν πεθάνωμε, σε ποιά άπ' τά παιδιά μας θ' άφίσωμε, τό σπιτί πούχω κληρονομιά;

— Σ' όποιον άπ' τούς δυό τ' άφίσωμε, θα βαρυνγομάη ο άλλος. Μού λέει ο γέρος μου.

— Νάν τ' άφίσωμε και 'στους δυό, θα μαλλώσουν τού λέω εγώ.

— Νάν τ' πουλήσωμε, τί θα πιάσωμε!

— Έρείς τί συλλογίστηκες; τού λέω εγώ. Νάν τό δώσωμε για τήν ψυχή μας στο παιδί τού γείτονα!

— Καλά λες, γυναίκα, μού λέει, έτσι να κάνωμε; θα μαλλώση τή φαμίλια του μέσος, θα χη κι' αυτός μία μέρα δικό του σπιτί, και θα μάς συχωρήνη. Αυτό είναι!... Γκρ... γκρ... με κάνετε και τό είπα.

Εροκοτάπτε πάλι, σφούγγιζε τόν ιδρώτα ης και ξανακάθισε στη θέση της.

Έστιάδες ΓΟΥ Ι. ΠΟΛΕΜΗ

ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ

Γύρισε μεθυσμένος και την έδειρε κι' ύστερα τό μετάνιωσε και κλαίει — Συχώρα με, άγάπη μου, γυναίκα μου, τής λέει.

Κρύβει τήν όψη μέσα στις παλάμες του και κλαίει και κλαίει κι' άναστενάζει. Όσο κρασί έχει πιή, όλο άπ' τά μάτια του τό βγάζει.

ΑΓΑΠΕΣ

Βαστά ή μητέρα τό μωρό στην άγκαλιά της τό γάλα της πώ γλυκερό ή τά φιλιό της;

Στέκει ο πατέρας στο πλεuro λίγο πώ πέρα και μία κυττάζει τό μωρό μία τη μητέρα.

ΜΗ ΒΙΑΖΕΣΑΙ

Μη διάζεσαι να φθάσης στην κορφή θαρρώντας πώς εκεί θα ξαποστάσης. Τό μάτι σου με πόθο θα στραφή στο δρόμο που με κόπους θα περάσης. Μη διάζεσαι να φτάσης στην κορφή δεν θάχης πού να πäs όταν θα ετάσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

Ο Σουρής για τό σκυλί του

Άκούσετε τού σκύλου μου τόν (βίον έν όλίγοις... κουτάβι μου τόν, χάρισε πρό (χρόνων ο Στρατήγησ.

Δώδεκα χρόνους έζησε μέσα (στην άγκαλιά μας.

Δώδεκα χρόνους δουλέμπε πιστά (τή φαμίλια μας.

Κι' εγαύγισε χορομύστες σ' όδε (καετηρίδες.

Κι' έγρόφετο συχνότατα και (στις εφημερίδες.

Δώδεκα χρόνους έβλεπε τού (κόσμου τά νελέια.

Κι' άπήλαυσε τάς ήδονάς κι' α' (τός τάς επιγείους.

Δώδεκα χρόνους χόρτασε ψωμί (και μεγαλεία.

Και τόν έρωτογράφησαν μαζί με (τούς λογίους.

Είς όλους όημην έχαιρε κυνός (λογιστάτου.

Κι' όπόταν τόνι μουσικής έρέ- (θίζω, ταυτιά του σπαρακτικώς ούρλιαζε και τρέ (μων εκινείτο.

Που νόμιζες πώς μέσος του ψυ- (χή Μπετόβεν ήτο.

Παραπολύ τόν 'έλησαν οι σκυ- (λοι τών τριών.

Ατίμπταις ή χάρις του και (τόνοιά του ορόν.

Γκιούλ τόν έλεγαν. Κι' έλαμπε (στη λέξη και 'στη βράση... έγάχ' αυτόν τό θροναρά...

τέτοιο σκυλί θα έαναβρώ νάχη τού Γκιούλ τό σώμας

Πολλές φορές 'στη γειτονιά τού (οίεσε και φόβος.

Κι' ό μπόνιας άπλωσε γι' α' (τόν πολλάς τήν άπάνχη.

Μά 'γλύτωσε σάν έμπρησε όπ' (τίς πανίδες όλες.

Και 'ένοισαστος σκυλιάζε (στην τακτική του κόχη.

Σκύλος σπανίου πνεύματος και (ράτσας εξαιρετός.

Κανένα μέρος του σπιτιού δεν (λέρω ποτέ του.

Κι' όπότα, ο Σιμόπουλος 'στους (χρόνους της εύkleίας.

Απόνως κατεβίωσε τών σκύλων (τήν αυλήν.

Τότε κι' ο Γκιούλ έπέρασε (σκυλί πολυτέλειας.

Κι' έδωσαν δώδεκα δραχμάς με (σπαρταριών πολλών.

Πόση δεν τούτχικαν κι' α' (μεγάλα κι' άπεικτατά.

Έχασε και τό δύντα του τώρα (στη τελευταία.

Κι' εύκολα δεν ένώνευε κι' έ- (παξε δυσπείνια.

Όστο τέλος τόν 'επρόσθεσε κι' (έδωκε επίκληση.

Και 'πέθανε κι' ένάρησε κι' έ- (πήραμε μία λήψη.

σάν κ'άτι να μάς έλαμπε, σάν (κ'άτι να μάς λείπει.

(1905) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΗΣ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ Ο ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

Σε μία συνηθισμένη ομάδα η Έκθεση ο επισκέπτης δεν έχει παρά να σταθή μπροστά στο καλλιτέχνημα που για λόγους αντικειμενικούς ή και υποκειμενικούς θα τραβήξη την προσοχή του, θα μιλήση στην ψυχή του, θα του εμψύχη κοιμισμένες μνήμες ή θα λωτανέψη ένα φευγαλέο του ονειρο. Αδιάφορο αν το καλλιτέχνημα αυτό είναι εντ γυνυ ή μία πολυπρόσωπη σύνθεσι. Ένα λουλούδι ή ένα τοπίο. Ο κάθε εκθέτης έχει να του προσφέρει ένα κομμάτι από τη ζωή άλλων προσώπων ή πραγμάτων, που για λίγο γίνεκε δική του ζωή. Και μπορεί οι ώρες της δημιουργίας να ήταν ώρες γαλήνιες ή τρικυμισμένες, ολόφωτες ή σκοτεινές. Μπορεί ή σύλληψη νάγινε στο εργαστήριο ή στο υπαίθρο, στην πολυβουή Αγορά ή στην βουδήν έρημια. Έλεειθερη ήταν ή σκέψη τού τεχνίτη και τό χέρι του έλεύθερο.

Τούτη η Έκθεση, που τα πανηγυρικά της ένκαίνια τιμάτε με την παρουσία σας, έ-χει διαφορετικό χαρακτήρα και ενδιαφέρον διαφορετικό: Έδω έχουμε κληθή να χαρούμε έργα που, ενώ είναι εμπνευσμένα από τη βαθειά πίστι των Έλλήνων καλλιτεχνών στη Λευτεριά, φιλοτεχνήθηκαν σ' έποχή σκληριάς ή σε στιγμές που ή φυλή αγωνιζότανε για να μείνη, καθώς έμεινε πάντα, σ' όλη τη διαδρομή της μεγάλης της Ιστορίας, αδόλωτη. Την έκτελεσι τους την έχει προστάξει μία μυστική έρω φωνή, τό χωροτήρας και τή σμίλην άόσατη δυνάμει έχει κινήσει. Είναι τής Πατρίδας έκείνη ή φωνή κι' είναι χρέος ή δύναμη.

Πώς υπόρσαν οι ζωγράφοι και οι γλύπτες μας να υποστήσουν την τέχνη τους στους δύσκολους αυτούς χρόνους; Δε μιλάω για τόν καιρό τού πολέμου: Όπως όλοι οι άλλοι Έλληνες έδωσαν στην Πατρίδα τό «πρωτόν» στο μεγάλο κάλεσμα της φωτεινότες αιώνης της Ιστορίας της αιχής της 28 'Οκτωβρίου τό δώσαν κι' αυτοί. Μοχθήσανε για να προσφέρουν στο λαό συμβολικές εικόνες, σχέδια, κάθε λογής πατριωτικά αισθήματα. Μερικοί, όπως ο αγαπητός μου καθηγητής κ. Άργυρός, (που δε διστάει και στην πρώτη νεότητά) σκαρφαλώσανε στην Πνύδο και πάσχισαν να συλλάβουν τό λωτάνω παλιού της έλληνικής αλκής ανάμεσα από τή βροχή τών ορίδων. Άλλοι, καθώς ο φίλος μου Βάσος Γερμενής, θαλασσοδραβήκανε με τά πολεμικά μας, για ν' απαθανάτισουν τούς ήρωισμούς τού τιμημένου μας Ναυτικού. Δε μιλάω για κείνο τόν καιρό της έ-κτασης και τού θριάμβου, όπου όλοι σγαδον οι Έλληνες έννοιωσαν να πάλλη μέσος τους ή καρδιά τού Διγενή. Για τόν καιρό της σκληριάς θέλω να πώ. Για τόν καιρό της πείνας και τού σκοτοδίου. Γιατί πηλά από τό έργο που στολίζουν τίς δυο τοίτες αίθουσες, ίσως τά περισσότερα, γινώσκουτε τότε! Ακόμη και όσα έννεμυεστηκαν στον πόλεμο, έκτελεστήκανε μεσ' στο άτελεί εκείνο τόν καιρό. τίς ώρες που άπ' έξω ακοίνωνταν βαρύ τό ποδοβολητό τών κατακτητών.

Αν παραδεχόμαστε πώς κάθε καλλιτέχνημα είναι αποτέλεσμα αγάπης — αγάπης στην τέχνη, στον έαυτό μας και στο κοινό — πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι πώς τά έργα αυτά είναι αποτελέσματα λαοετίας στην Πατρίδα. Η λατρεία αυτή ώδήγησε τό φλογέρα να τεχνουργήση τά ρωμυλέα ανάγλυφα τού και τ' ανάμματα άμυθώντας τόν κίνδυνο τού χαλαρότου, τόν άκαδημαϊκό κ. Θωμάπουλο να μάς προσφέρει τίς σπανταριστές σκηνές της εφόδου τού Γεωργιάδη να σχεδιάση την αλληγορική του σήμεισι και να έκτελέση τά πορτοφότ των δυό κορυβαίων τού άγώνος την Παρασκευαϊήν να σκαλίση στο νυκτι τις πατριωτικές της παραστάσεις. Τόν Τριπόπο νά πλάση τό νόμισμα αυτό που συμβολίζει την Έλευθερία. Η λατρεία αυτή μάς έδωσε όχι μόνο τών παρόντων τά έργα, αλλά

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΑ «ΦΕΓΓΑΡΙΑΤΙΚΑ»

ΤΟΥ «ΣΤΡΑΤΗ ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Κάθε λίγο και λιγάκι ή επιστήμη έρεχεται να μάς άποδείξη πώς στέρα θεμελιωμένη πάνω σε παρατηρήσεις αιώων είναι ή σοφία τού λαού.

Υπάρχει μία έλληνική έκφρασι για κείνους που, ενώ συνήθως είναι ίσορροπημένοι άνθρωποι, ξαφνικά παραφέρονται και δεν ξέρουν μήτε τί λέν, μήτε τί κάνουν. Γι' αυτούς ο λαός λέει: «έχει τά φεγγαριάτικά του», ή «τόν έπιασαν τά φεγγαριάτικά του». Φυσικά τά «φεγγαριάτικά» συνήθως εκδηλώνονται πάνω στο γυναικείο οργανισμό που τό νευρικό του σύστημα, έπειδή δέχεται αδιάκοπα τόν αντίκτυπο της γεννητικής του άπυστολής, είναι εξαιρετικά ευδιστάρακτο και υπόκειται σε άπρόσπτους κλυδωνισμούς.

Λοιπόν «τά φεγγαριάτικά» δεν είναι μία άδειανη κοινότητα, είναι μία κυριολογία, ένα νευροφυσιολογικό φαινόμενο που έκδηλύνεται και έξω από τά έλληνικά σύνορα.

Αυτό φαίνεται από μία περίεργη δίκη που έγινε στο Λονδίνο. Έκει, κατά τή διαδικασία, άπεδείχθη πώς τό φεγγάρι, όταν κυρίως είναι όλόγεμο, έπιδρά κατά τρόπον άναμφισβήτητο στους νευρικούς ανθρώπους, κυρίως δε πάνω στις γυναίκες. Η δίκη άφορούσε τό θάνατο μιας νέας όνόματι Βέμπερ, που βρέθηκε στο δωμάτιό της νεκρή. Πέθανε από συγκοπή, που ήταν άποτέλεσμα σφοδρής νευρικής ταραχής. Άπεδείχθη λοιπόν πώς ή Βέμπερ σε κάθε γέμισι τού φεγγαριού περνούσε μία δυνατή νευρική κρίση. Όταν λοιπόν δρισκεύανε σ' αυτή την κατάσταση, ή μακαρίτισσα άρπαγε μία καρέκλα και τώκανε όλα γής Μαδιάμ. Καθρέτες, μπμπλό, κάρδα, ό,τι εύθραστο υπήρχε μέσα εκεί γινότανε θούψαλα.

Φυσικά, ήταν ανάγκη να κληθούν ειδικοί επιστήμονες για να πούν τή γνώμη τους πάνω σ' αυτές τίς καταθέσεις.

Έκλήθησαν λοιπόν σπουδαίοι νευρολόγοι, διευθυντές σέ κλινικές και θεραπευτήρια ψυχολογίας. Αίτοι βεβαίως πώς πραγματικά ή πανσέληνος έπιδρά με καταπληκτικά αποτελέσματα, πρό πάντων πάνω σέ ανθρώπους που έχουν άδύνατα νείρα. Και ήθε ή στατιστική έγος διασκόμω αστυνομικού τού Λονδίνου να βεβαιώση τού λόγου τό ασφαές. Έβαλε κάτω άφειδώς άριθμούς και συγκεκριμένες περιπτώσεις που έδειχναν ότι πραγματικά, κατά την περίοδο της όλο-

φεγγαριάς συμβαίνουν μέσα στις οικογένειες της άγγλικής πρωτεύουσας οι πιο πολλές έρίδες.

Υπάρχουν επομένως «τά φεγγαριάτικά» και να τό ξέρουμε. Όσοι έχουν στο σπιτί τους θήλας καυγαζήδικα, ευερέθιστα και κραυγαλέα, ως κρατούνται τίς μέρες της πανσέληνου σε φρόνιμη άπόστασι άπ' αυτά. Άς δίνουν τόπον τή όργή και πριν άπαντήσουν στις γρινιές τους άς άνοίγουν τό παράθυρο να ρίξουν μία ματιά στον ούρανο, ως κοιτάζουν τόν ήμεροδείκτη τους μήπως υπάρχει φεγγάρι. Και αντί να τό βάζουν με αυτά τά δυστυχισμένα και άδάμα θήματα της Έκκλησίας, καλύτερα άς τά βάζουν με τήν Ίδια, που είναι ή πηγή της δυστυχίας τους.

Υπάρχει ήδη ένα ποίημα από τήν έποχή της καθαρεύουσας που μπορεί κάλλας να χρησιμοποιηθή ως είδος ξόρκι προς τό ένοχο φεγγάρι. Λέει:

«Ω άργυρά πανσέληνος, μείτριάσε τό φός σου, είς νέφη κρύψου μελανά, διόλου άμαυρώσου.

Ός τώρα δεν ξέραμε για ποιά λόγων ακριβώς ο ποιητής αυτόν τών στίχων έπαρακαλούσε τόν υπερπαθός τό φεγγάρι να τού κείνη μία όλκήνη έκλειψιν. Τώρα τά πράγματα εξηγούνται. Ο άνθρωπος θα είχε στο σπιτί του γυναίκα που τήν έπίασαν τά «φεγγαριάτικά». Η πανσέληνος τήν εξαγρίωνε, έπαιονε τό καρεκλόελο και έκαμε τά πλευρά τού ποιητού να άμαυρώνονται... διόλου.

Κάτι παρόμοιο, άλλως τε, συνέβη τίς προάλλες μέσα στο δασάκι τού Λυκαδηττού κατά τήν τελευταία πανσέληνο.

Οι περίοικοι έσσηκώθηκαν από τίς φωνές μιας γυναίκας που έδέρετο. Έδγχαναν στις πόρτες και άντελλήθησαν ήρωϊκόν γυναικοκαυγάν. Ήτο μία Αθηναία, ή όποια άναγνωρίσασα κάτω από τό άποκαλυπτικό φός τού φεγγαριού τόν άντρα της να βεμβάζει είς τάς άγκάλας μιας φίλης της, κατελήθη από τό φεγγαριάτικα της και τήν εξεμάλλισε.

Νά λοιπόν ακόμη μία άπόδειξι, για τήν έπίδραση που έχει τό φεγγαράφωτο πάνω στο νευρικό σύστημα τών γυναικών.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

και τών άλλων καλλιτεχνών που για διάφορους λόγους έτυχε να μη συμμετέχουν στην Έκθεση.

Για να λατρεύουν την Έλλάδα οι καλλιτέχνες μας γίνανε ήρωες τού καιρού της πείνας. Εσπουλήσανε ό,τι είχαν και δεν είχαν, από τό σκενή τού σπιτιού ως τίς πολυτιμότερες άναμνήσεις της ζωής και τού έργου τους. Έπιασαν ακόμα να στερεθουν και τήν τροφή τους για ν' οκονομώσουν, τά μέσα που θα τούς έπείρταν να έκτελέσουν τίς πατριωτικές συνθέσεις τους. Με τήν προώθηση της λατρείας αυτής νικήσανε όχι μόνο τό φόβο τού κρύδου, αλλά και τή σωματική άδυναμία. Στεννοί, πεινασμένοι, άδυναμοί στήθηκαν όρθιοι με τό κοπίδι ή τό πινέλλο στο χέρι πασχίζοντας να ζωτανέψουν τά δοκαστά τους, να συμβάλουν στον υπέρτατον άγώνα της πνευματικής επίδωσής τού Έθνους.

Ποιάς έχει τό δικαίωμα ν' άγνοήση τέτοιες προσπάθειες; Μπορεί να μην είναι όλα τ' αποτελέσματα περίφημα, μπορεί ή αίσθησι κριτική να μορφήση δυσάρεστα μπροστά σε μερικά έκθέματα. Μά καμιά τιμή, καρδιά δε θα παραγνωρίση τίς άγνές προθέσεις τών καλλιτεχνών. Κανείς δε

θ' άουθή πώς έτότοι βάζουν τά θεμέλια ενός ναού που θα χτίσουν άργότερα οι Έδιοι ή άλλοι μεταγενέστεροι συνάδελφοί τους.

Οι τεχνίτες έκαναν τό χρέος τους. Είναι καιρός να τό κάνουν και οι άλλοι. Νά τούς ένισχύση ο κάθε φιλότεχνος, ο καθένας έπ' αυτούς που διαθέτουν τό χούμο. Και τό Κράτος — πού, άλλοίμονο, δεν τό διαθέτει — άφορ έξανθήσει τήν οικονομική του συνδρομή να τούς δώσει ήθικες αμοιβές. Γιατί τούς πρέπει. Γιατί τό άείζον. Γιατί τούς τό χωστά.

ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

Η υπηρέτρια: — Κύριε, στο σαλόνι είναι κάποιος που θέλει να σας δει άμείως...

Ο κύριος: — Καλά, πέστου ότι έρχομαι σε δυό λεπτά και δόστου μία καρέκλα.

Η υπηρέτρια: — Δεν τού φτάνει, κύριε, μία καρέκλα... Θέλει όλα τά έπιπλα. Είναι ο δικαστικός κλητήρας...

Ο ταγματάρχης Μίτσιγκαν παίζει φούτ - μπώλ...

Του κ. ΑΛΕΞ. Γ. ΠΩΠ

Ο ταγματάρχης Μίτσιγκαν θα παίξει σήμερα το απόγευμα φούτ-μπώλ. Ξερακιανός, ψηλολέκας, ήταν από την εποχή των φοιτητικών του χρόνων στην Όξφορντ, ο καλλίτερος κυνηγός της ομάδας του Πανεπιστημίου. Τα κύπελλα έινε αρραδιασμένα χρόνια τώρα στη διτρίνα του σαλονιού του, εκεί στον εξοχικό πύργο της Σκωτίας. Μα το φούτ μπώλ θέλει, κάτσια και νειάτα. Και ο ταγματάρχης έχει περάσει πιά τα 45 χρόνια.

Σήμερα πάντως τώχει πάρε απόφαση. Θα δείξει τι αξίζει ένας κυνηγός από την Όξφορντ. Θα το δείξει σ' όλους, γένους και μεγάλους, στρατιώτες και αξιωματικούς. Κι' αυτό θα είναι ένα καλό μάθημα για όλους δεν αγαπούν τα σπόρ...

— Κύριε ταγματάρχα λίγο μασσάζ στη πλάτη και στα πόδια: ρωτάει η φρονιμάντσα σου, ένας πυληρός, στραδοκάνης Ουάλλας.

Αλήθεια! Καλή ιδέα! Με το μασσάζ ίσως χαθούνε και τα λευταία ίχνη μιάς ισχυαλγίας, που τον παιδεύει κατά διαστήματα εδώ και πολύ καιρό.

Ο ταγματάρχης Μίτσιγκαν με το μόνελο στο μάτι, κατεβαίνει τα ρούχα του και ξεπλώνεται στον καναπέ. Αυτο φιλοξενεί, άχωνια πόδια ξεπροβάλλουν από την λευκότητα των έσωρρούχων του. Και ο Ουάλλας φοντάρος - μασσέρ τριβεί, τώρα γέρα τα κάτω άκρα του καλύτερο κινήσιο της ομάδας της Όξφορντ που σήμερα το απόγευμα θα χαρίσει την νίκη στην μονάδα που έχει την τιμή να είναι διοικητής. Ο άγώνας θα διεξαχθεί σε κάποιο γήπεδο άθηνικό με μίαν άλλη ομάδα αξιωματικών της Αεροπορίας.

Σε λίγο το μασσάζ τελειώνει και ο ταγματάρχης όνειρεται με ανοιχτά τα μάτια πως έχει γίνει... πουλί και πετάει συνέχεια από την μιάν ως την άλλη άκρη ενός τεράστιου γηπέδου στρωμένου με πούπουλα...

Λίγο πριν σφουρίξει ο δισταχτής την έναρξη του άγώνος, ο ταγματάρχης Μίτσιγκαν νοιώθει κάτι σαν σφίξιμο στην πλάτη. Ίσως να έχη δώσει σφίχτα τη ζώνη του στη μέση και γι' αυτό να πονά. Με μίαν έλαιοφοιά νευρικότητα ξεκουμπώνει το ζωνάρι που δένει ένα μακρόστενο αθλητικό πανταλονάκι. Ο πόνος περνάει άμείως. «Αυτό είναι» — σκέπτεται ο ταγματάρχης. Και ήσυχασμένος, τρέχει να πάει θέσι στο κέντρο του γηπέδου.

Λίγα δευτερόλεπτα ήσυχίας. Ένα σφύριγμα, το παιχνίδι αρχίζει. Ρυθμικές πάσες, μουσοβαρίσματα, κόλπα δεξιοτεχνίας και η μπάλλα πηναίνο-

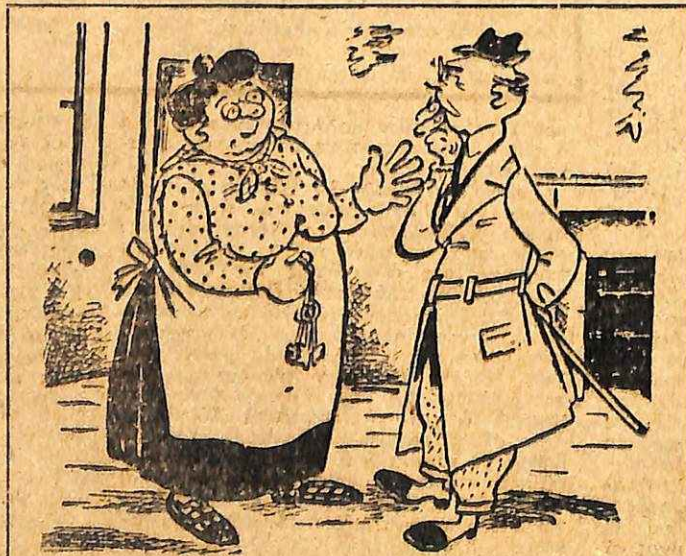
έρχεται πότε προς το ένα τέρμα και πότε προς το άλλο.

Το παιχνίδι, αληθινό, δεν είναι και πολύ ενδιαφέρον, μα του ταγματάρχη η καρδιά βρίσκεται στα ουράνια. Παίζει φούτ μπώλ και ξέρει πως είναι ο καλλίτερος του παιχνιδιού. Μα κείνο που έχει την πιο μεγάλη σημασία είναι πως η κυρία ταγματάρχιν, τον παρακολουθεί με προσοχή από την εξέδρα. Μέρες τώρα προσπαθούσε να τον αποτρέψει από το «απονευρημένο διάδημα» κατά την γνώμη της. Μα ο ταγματάρχης τώχει βάλε, πείσσει. Και αυτήν την στιγμήν καλπάζει σε νειόπαντρο πουλάρι μέσα στο γήπεδο, ενώ τα λίγο στα ξανθά μαλλιά πάνω στο άδυνατο πρόσωπό του ανεμίζουν σαν χορτάρι άσπαρτης γής...

Μιά νεανικότητα πλημμυρίζει την ψυχή του. Δεν είχε λοιπόν εοφλήσει με τη ζωή; Κρατούσαν πάντοτε γερά τα κότσια του; Μαρε μπράβο ταγματάρχα! — ψιθυρίζει ο υποσυνείδητος Μίτσιγκαν στών μέσο κυνηγό Μίτσιγκαν που κλωτσούσε την μπάλλα κάτω από τον καφερό άθηνικό ήλιο.

Τα λεπτά περνούσαν και το Ιον ήμιχρόνιο κόντευε να τελειώσει. Κανείς δεν είχε βάλει ακόμα γκολ. Από το μέτωπο του ταγματάρχη κυλούσε άρθρο νος ο ιδιώτας. Το ποικαιμίο του είχε κολλήσει πάνω στο στήθος του, και το κασέτο που φορούσε για να προφυλάξει τα μάτια και το κεφάλι του από την φθινοπωριάτικη άντηλιά, είχε γίνει ένα με τα μαλλιά του.

Τώρα η μπάλλα δρισκόταν

Ο ένοικιαστής: — Φοβούμαι πως αυτό το σπίτι δεν θ' άρσει στην γυναίκα μου!...

Η ιδιοκτήτρια: — Μη λησμονείτε όμως ότι εσείς κολώτερα βρίσκετε μία άλλη γυναίκα παρά ένα άλλο σπίτι για νοίκιασμα!...

Η ΦΙΛΗΜΕΝΗ

Μη με παιδεύς, μάννα μου καυμένη, και μην άκούς ο κόσμος τι θα πη' αν είμαι από το Γιώργη φιλημένη, τα στέφανα θα κρύψουν τη ντροπή.

Μη με παιδεύς, άκου το παιδί σου, γιατί πριχού η άνοιξη φανή, άλλη ντροπή θα νοιώσει η ψυχή σου που θάναι από τούτη πλιό τρανή.

Στην έκκλησιά θα μείδης στολισμένη, με ρούχα μουσικού πανηγυριού, κ' εκεί θα με φιλούνε ξεπαλωμένη, όλα τα παλληκάρια του χωριού.

Ι. ΠΕΤΡΟΥΝΑΚΟΣ

στη μέση. Ο Μίτσιγκαν θήκε την ευκαιρία να την πάρη στα πόδια. Κυλώντας την με νευρικές κινήσεις προς το τέρμα είχε αποφύγει μέχρι στιγμής όλους τους δώκτες του και έτρεχε όρμητικά προς το τέρμα όπου λίγα δευτερόλεπτα προτού σουτάρη, το σίγουρο γκολ, μία σουδλιότη... μαχαίριά στην πλάτη!...

Αυτό ήταν! «Η ισχυαλγία τον ξανάπινε. Όπου να συνέλθω από τον πόνο, η ευκαιρία είχε χαθεί, ο διοικητής σούριζε το τέλος του πρώτου ήμιχρονίου και έσφραζε αποδοκιμασίες τόσες όσες επέτρεπτο για ένα ταγματάρχη ακούστηκαν από την εξέδρα. Η ταγματάρχιν κυνούσε από ψηλά το κεφάλι με οίκτο. Και ο Μίτσιγκαν λυσσομανούσε μέσα στην αδυναμία του.

Σε λίγο άρχισε το δεύτερο ήμιχρόνιο. Και ταυτοχρόνως ο σφάχτης εκεί στο πλείρο του ταγματάρχου δούλευε άγρια. Όρα με την ώρα γινόταν αδόσαστος. Το παιχνίδι είχε χάσει πιά την ζωρότητά του. Από γκολ, ούτε φωνή, ούτε άκρόσας. Όλες οι πάσες γιγνόντουσαν στο κέντρο. Και τα σουταρίσματα προς το τέρμα, στέλνανε πάντοτε την μπάλλα άπαλά, μέσα στα χέρια του τεματοφύλακος. Ο ήλιος έ-

καίγε διαβολικά από πάνω και ραλύνοντας κάθε ενέργεια...

Δέκα λεπτά είχε ακόμα για να τελειώσει το παιχνίδι και οι πρώτοι θατάι θαρσεστημένοι σηκωνόντουσαν για να φύγουν, όταν...

Ο δόκιμος μονομιάς του πέρασε! Ο ταγματάρχης Μίτσιγκαν όρμησε σαν ταύρος μανιασμένος στο άριστερό πλεύρο του γηπέδου όπου κυλούσε σαν θροβικόνητο πλεύρο η σκονισμένη μπάλλα του άγώνος. Την άγκάλιασε με τα πόδια, της έδωσε μία πρόσ το μέτρο του αντίπαλου τέρματος κι' άχοιες να τρέξη ξεπίσω της σαν δαιμονισμένος. Πίσω του οι άλλοι παίχτες άναψανε και πάλι για παιχνίδι.

Ένα ποδοβολητό που άκούγόταν στην πλάτη του έκανε τον Μίτσιγκαν να γυρίση το κεφάλι. Λίγα μέτρα προς τα δεξιά έρχόταν όρμητικά ένας χοινοκοιμένος αεροπόρος. Η αντίπαδής του... Και δώσανε τρεχάλα! Η ευκαιρία ήταν μεγάλη. Το τέρμα όλο και μεγάλωνε, πλησιάζει... Είκοσι μέτρα, δεκαπέντε... Σούτ! Η μπάλλα χτυπήμένη από μία γερή, θάάνταστη γερή, κλωτσιά, γλύστρησε ανάμεσα στα σηκωμένα χέρια του τεματοφύλακα και χτύπησε στο δίχτυ ενώ ταυτοχρόνως ο ταγματάρχης Μίτσιγκαν έπεφτε κάτω έξερς. Η ισχυαλγία τον είχε πιάσει.

Εσπλωμένος στο κραβάτι του ο Μίτσιγκαν στριφογυρνά άδιάκοπα από τους πόνους κι' άκουσενάξες. Τρεις κομπούσες ζεστές είναι άπλωμένες στην πλάτη προσπαθώντας να πιάσουν τους πόνους του. Ο ταγματάρχης Μίτσιγκαν τανάει, μα είναι ευτυχισμένος γιατί ο νικητής της ημέρας είναι αυτός, με γράμματα κεφαλαία...

Ο καλλίτερος κυνηγός της Όξφορντ! Μάλιστα κύριος της Αεροπορίας. Ο καλλίτερος! Δίπλα του ο συνταγματάρχης Ντέφρυ, ο πιστός φίλος του από τα φοιτητικά χρόνια, σιγοπίνει ένα ποτήρι ούισκυ και του δίνει θάρρος.

— Γιού γούεαρ γούντερ-φουλ!

— Ήσουν θαυμάσιος!... Και η κυρία ταγματάρχινά τοίβει κάθε τόσο τουφερά τη ράχη και τα πόδια του ήρωα της ημέρας...

ΑΛ.Γ.ΠΩΠ

ΔΙΑΣΧΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

ΣΤΙΣ ΛΙΜΝΕΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΕΛΒΕΤΙΑΣ.—ΤΟ ΤΕΣΙΝΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ, ΕΠΙ ΦΑΣΙΣΜΟΥ, ΤΗΣ ΚΑΣ ΛΙΛΙΚΑΣ ΝΑΚΟΥ

Ανεβαίνοντας από την λίμνη του Κόμο προς Βορράν, έφθασα σε μία χαριτωμένη πολίχνη που βρίσκεται στους πρόποδες των Άλπεων. Έμεινα επίτηδες εκεί, για να έπισκεφθώ ένα περίφημο μνείοιμ. την Έλσα Ζαπόνι, που είχε προσείει χρόνια πριν, την πτώση του Μουσολίνι, όπως και την ήττα του Γερμανικού στρατού. Γι' αυτό και την Ζαπόνι την είχαν έξορσει από την Ιταλία. Την Ζαπόνι την είχα έπισκεφθώ προ του πολέμου όταν έκανα ένα ρεπορτάζ για την «Άκτοπολι» Θυμάμαι, ότι μου είχε πη ότι την είχαν αναλάβει άνθρωποι του περιβάλλοντος του Χ'τλερ για να την ρωτήσουν για το μέλλον του Αιτή, τότε έζησε ένα χαρτί, και σχεδίασε δίχως να λήψι τίποτα, ένα Σταυρό! Είχε φύγει λοιπόν, κακήν κακώς και από την Γερμανία!

Η Έλσα Ζαπόνι δεν πιστεύει καθόλου ότι θα γίνει ακόμα καινούργιος άλλος πέλεμος. —Πιστεύω, μου είπε, ότι η ζωή του ανθρώπου όλο και θα καλλίτερεθί και ότι η ανθρωπότης θα δη καλύτερες μέρες... Και έμεινα στην Έλλάδα τι θα κάνωμ; τη ρώτησα.

—Η Έλσα Ζαπόνι, είχε από το καλοκαίρι προείπη την άρχει του Βασιλέως μας.

—Βλέπω, μου είπε, ότι σιγά-σιγά η ζωή στον τόπο σας θα υπή σε όμαλο δρόμο, και ότι θα ήσυχάζατε.

Η Έλσα Ζαπόνι βλέπει στών καθρέφτη εικόνες. Έτσι είδε, ως γέρη, καιρό πριν, τον Μουσολίνι κρεμασμένο ανάποδα! Την κυριεύουν τότε ρίγη, το στόμα της στεγνώνει, και θέλει να πίνη όλο νερό.

Ακού κάθισα ένα απόγευμα όλοκληρο κοντά στην Ζαπόνι, που είναι μία γυναίκα πολύ ενδιαφέρουσα, έξυπνη και εύχारीστη, γιατί γνωρίζει και ένα σωρό προσωπικότητες της Ευρώπης που θρονούνται και την έπισκέπτονται, τραβήξα για το Λουγκάνο, πρωτεύουσα του Έλβετικού Καντονίου το Τεσίνο.

Μόλις μπαίνει κανείς στην Έλβετία άμέως καταλαβαίνει, ότι ο κόσμος εδώ, είναι διαφορετικός και ότι δεν περασε ο πόλεμος. Αυτό που θα του κάνει εντύπωση προ πάντων, είναι ο ευγενικός τρόπος των ανθρώπων. Ιδίως των νέων. Όπως κρατούσε την βαλίτσα μου, μία νέα κατεβαίνει από το ποδήλατο, και με το χαμόγελο μου λέει:

—Κυρία, μου εμπιστευέστε τη βαλίτσα σας, ώστε να μην κουράζεσθε... Θέλετε να καθήστε πίσω, στο ποδήλατό μου;

Η νέα μιλούσε άπταιστα τα Γαλλικά, λεγόταν Λουκία, και μιλούσε όπως έλες οι Έλβετίδες, τις τρεις κομψότερες γλώσσες της Έλβετίας. Διότι θα γαλλικά, γερμανικά και ιταλικά.

Το Τεσίνο είναι ένα από τα πιο όμορρα καντόνια της Έλ-

βετίας με τις ωραιότερες λίμνες. Κατά περίεργο δέ τρόπο, διασπνούνται εκεί φυτά της Μεσομυθρινής Ευρώπης. Έτσι, με συγκίνησι, ένας ταξιδιώτης που κατεβαίνει από τον Βορρά, βλέπει ένα κυπαρίσσι, ροδοδάφνες, αγιόκλημα, που λίγα χιλιόμετρα μακρότερα είναι άδύνατο να δη.

Στον σταθμό του Λουγκάνο υπάρχουν φορητά αυτοκίνητα που μεταφέρουν από το ένα μέρος στο άλλο της Ευρώπης, παιδιά και των κατεστραμμένων χωρών, και που τα πάνε σε κέντρα παιδικών συγκεντρώσεων, όπου εκεί τα παιδιά βρίσκουν ιατρική περίθαλψη, άσπλο, φαγι, ξεκούρασμα.

Μπορεί να πη κανείς, ότι σ' αυτόν τον πόλεμο, η Έλβετία έπαιξε, και παίζει ακόμα τον ρόλο του Καλού Σαμουρείτη!

Πλήθος άκρωτηριασμένα παιδιά, δίχως χέρια και πόδια, είτε είναι Ιταλόπουλα ή Γαλλόπουλα, μεταφέρονται σε ειδικά θεραπευτήρια στην Έλβετία, και τους δίνουν τεχνητά πόδια ή χέρια. Δεν υπάρχουν θέματα πιο άποκαρδιωτικά, που να δει χνεί περισσότερο την ανθρωπινή τραέλλα, παρά να βλέπη κανείς χιλιάδες παιδιά, τυφλά, κουτά, άθωα θύματα των βομβαρδισμών και του πολέμου.

Υπνρέτσα κάμποσο σ' αυτά τα φορητά, ως έβελοντής του Έρυθρου Σταυρού, έσχι-σα σχεδόν όλη την Ευρώπη και μπορώ άφοβα να πω πως άμα δη κανείς την κόλσα που είδα, τα μίση του φαίνονται τόσο μάταια και γελοία. Η έξελξη φραγκίσκα, μία κοπέλλα, ως 25 έτών, όλο ύγεια, όμορφοιά και καλωσύνη μου άκουστηρέθηκε:

Η Έλληνική καλλιτέχνης Λουκία Άσποπούλου

συγκίνησι την καλλιτεχνική που ένοιωσα ένα βράδυ, γυρίζοντας στο δωμάτιό μου, άνάμεσα στους στεγούς δούλους του Λοκάρνο. Κάτι δρόμους με καμάρες, Ιταλικού ρυθμού. Περνώντας κάτω από μία στήλη, είδα κόσμο πολύ, μαζεμένο όπου άκουσε με πραγματική κατάλυσι μίαν νέαν όπου έπαιζε, έγινε άληθεια, μαγευτικό διολί!

—Είνε πρόσφυγας από το Μιλάνο, έχει ρθή περή ως έδω... έλεγαν, οι άργύσχολοι. Έπαιζε μία φριέττα του Μόζαρτ, με τέτοια λεπτότητα! ήταν σαν άέρινη ντανέλλα, που όγι μόνο ο κόσμος χειροκρότησε την νεαράν βιολονίστρια, αλλά στο ψάθινο κοπέλλο που είχε άφηση κατά γής, μπροστά της, γινόμζε από πνυτοφάγκα έλβετικά!

Την άλλη μέρα είχα την ευχάριστη να γνωρίσω την νεαρά βιολονίστρια, πρώτο βραβείο του Όδείο του Μιλάνου, όπου κατά τύχη περίεργη, μιλούσε ελληνικά, άσού η υπέρτα της ήταν Έλληνίδα από τις Πάτρας. Ήταν μία όμορρη μελαχροινή κοπέλλα που τα πρώτα της χρόνια τα είχε ζήσει στην Έλλάδα και την άγαποίσε πολύ.

—Η Λουκία Τζιακομίνι ένα έχει όνειρο, να μπορέση να παίζει κάποτε με την όρχήστρα μας, και μου τονίζει: «με την μουσική μου θέλω ν' αποδείξω στους Έλληνες πως το έδα άγαπά!».

Είς το Λοκάρνο η άνοιέιέτικη σαζόν είναι γνωστή σε όλον τον κόσμο και συγκεντρώνει πλήθος περιηγητών για το έδαίσις κλίμα, και την όμορφοιά των κήπων της. Επί Μουσολίνι, είχε γίνει το πνευματικό έλεύθερο κέντρο όλης της Ιταλίας. Γνωστοί συγγραφείς, μουσικοί, είχαν καταφύγει στις δυο αυτές πόλεις όπου η γλώσσα που μιλιέται είναι η ιταλική.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ, την

Είς την Λουκέρνη είχα την ευκαιρία να θαυμάσω σε ένα ρεσιτάλ διολιού, και την Έλ-ληνίδα από πατέρα καλλιτέχνηδα, Λουτσία Άκτοπούλου. Μαθήτρια του Τιμπό, πρώτο βραβείο του κομπερδατουά των Παρισίων. Η Λουτσία Άκτοπούλου βρίσκεται σε διαπραγματεύσεις με την συμφωνική μας όρχήστρα, και θέλει να ρθή τον χειμώνα να παίζει στην συμφωνική συναυλία.

Η πόλις της Λουκέρνης είναι μία από τις κομψότερες πόλεις της Έλβετίας. Έχει μόνο ένα κακό, ότι βρέχει τις περισσότερες ημέρες του χρόνου.

ΛΙΛΙΚΑ ΝΑΚΟΥ

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σ 16 7.

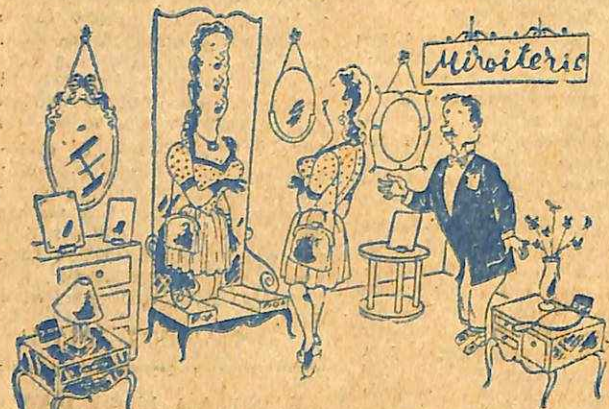
ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ =
ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 9.

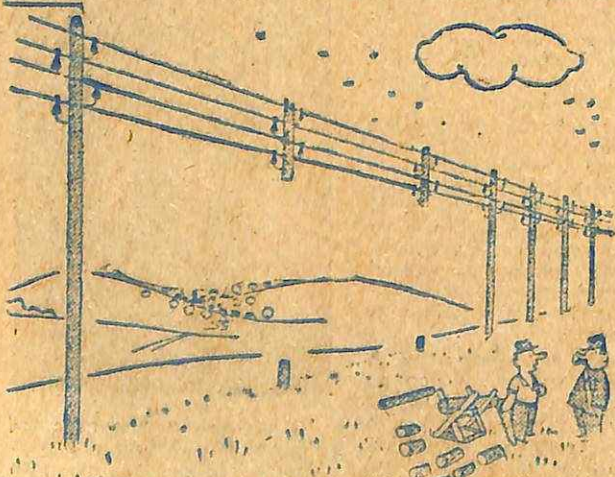
Ξένη γελοιογραφία

Η ΣΥΖΥΓΟΣ :
— Άλλό!... Σταθμός Πρώτων Βοηθειών αυτού;...
Στείλτε γρήγορα ένα αυτοκίνητο να παραλάβει κάποιον
που θα τραυματισθώ!...

— Για τον καθρέφτη αυτόν, επειδή έχει ένα μικρό
ελαττωματάκι, θα σας κάνω μία έκπτωση...

— Τι κάνεις εκεί;
— Μαζεύω ξύλα για το χειμώνα!

‘Η Σόνια Κουρτίδου δριαμβεύει στη Νέα ‘Υόρκη

Οι άκροατοι του ραδιοφωνικού Σταθμού ‘Αθηνών θα έχουν την ευκαιρία να ακούσουν αύριο Κυριακή στις 21.10 την ‘Ελληνίδα καλλιτέχνη Δίδα Σόνια Κουρτίδου, σε ένα πρόγραμμα ελαφρών αγγλικών τραγουδιών, σε δίσκους.

Οι ‘Αθηναίοι θα ενθουσιάζονται βέβαια την κοντούλα, αλλά χαριτωμένη καλλιτέχνη, που με τη γλυκειά φωνή της της μέτσο σοπράνο έκρατοσε επί χρόνια τα σκήπτρα του ελληνικού ελαφρού τραγουδιού στα νυκτερινά κοσμικά κέντρα και που παρουσίαζε με ιδιορρυθμία κάθε νέα μουσική δημιουργία από τη σκηνή των βαριετέ ή από τους δίσκους των γραμμοφώνων, πριν από τον πόλεμο.

Τώρα η Σόνια Κουρτίδου, που αμειβεί στη Νέα ‘Υόρκη είναι από τους λίγους ‘Ελληνες καλλιτέχνες που κατόρθωσε με την επιμονή της, με την καλλιτεχνική της ολόγια, με συνεχή μελέτη με ανάπτυξη το καλλιτεχνικού της ταλέντου να επιβληθεί και να αναδειχθεί σε άστέρα του τραγουδιού πρώτου μεγέθους.

‘Η έκρηξη του πολέμου εύρηκε την Κουρτίδου στο Ρίον. Ιανείον με ένα καλό συμβόλαιο σε κάποιο από τα πρώτα κέντρα της μεγαλουπόλεως. Το 1941 ευρέθηκε στη Νέα ‘Υόρκη. Οι εκεί συμπατριώται μας καλλιτέχνες, μεταξύ των οποίων και ο Μοσχονάς, την απήλασαν. Δεν προέβλεπαν, πως θα μπορούσε η Κουρτίδου, να σταθεί ανάμεσα σε τόσους διασημους τραγουδιστές και τραγουδίστριες και να δημιουργήσει από την άρχη τη σταδιοδρομία της.

‘Από ένα τελευταίο γράμμα της προς την εξαιρετική καλλιτέχνη κ. ‘Αφροδίτη Λασιτάρη μαθαίνουμε το πως με την επιμονή της η Κουρτίδου κατόρθωσε να επιβληθεί στη μεγάλη αγορά του κόσμου. Γράφει, λοιπόν, πως στη Νέα ‘Υόρκη άρχισε από την άρχη σε όλα. Οι δάσκαλοί της της είπαν, να ξαναμάθει όλα και να τα ξαναμάθει όλα και σωστά. Αυτό και έκανε. Και γράφει στο γράμμα της προς την κ. Λασιτάρη.

«...Τους άφησα να μου μάθουν τι θα πει τραγουδι, πρῶτα, ράντιο, θέατρο. Μαζί με αυτά μου διόρθωσαν το εξωτερικό μου και τον χαρακτήρα μου. Το ελαφρύ τραγουδι στην ‘Αμερική είναι από τα δυσκολότερα είδη. Χρειάζεται ταλέντο, εξυπνάδα, μόρφωση, ωμορφιά και χιούμορ. ‘Ο,τι ακούτε για όλα τα διάφορα όνόματα των ‘Ελλήνων καλλιτεχνών εδώ είναι ψευτιάς. Ψευτιάς κατασκευαστικής για τους ‘Ελληνες καλλιτέχνες κάτω από την ‘Ελλάδα. Και με το δικό τους λένε: «Μά αν είσαι... (αναφέρει εδώ τρία γνωστά όνόματα ‘Ελλήνων καλλιτεχνών). Έχουν επιτυχία, γιατί εμείς να μην έχουμε;» Γι’αυτό το λόγο τονίζω τα εξής: ‘Ολοι οι παρτίσιπιοι ανηφορίζουν και τσάι, ‘Αλλοι ιασέστοι και βολούιστες δεν έκαναν τίποτε άλλ

λο από το να ψευτοζούν και να ψευτοπαίζουν στα μουσικα θεατράκια στη γάσι’ και στη φέξι και μόνοι, μεταξύ των εδώ ‘Ελλήνων. ‘Εξάρεσι βέβαια αποτελούν ο Μητρούπουλος, ο Μοσχονάς και κάνα-δυό ‘Αλλοι.

‘Αυτά που γράφω πρέπει να τη μάθουν, οι συνάδελφοί μας εκεί. Γιατί μόνοι έτσι μπορούμε να σώσουμε τους καλλιτέχνες μας από την πείνα τους: έξευ τελισμούς και το ρεζηνίκι μας στους έδω.

‘Αυτά γράφει μεταξύ ‘Αλλων η Σόνια Κουρτίδου. Και προσθέτει ότι η ζωή του καλλιτέχνη που θέλει να κρατήσει την επιτυχία του είναι μία σκληρή και διαρκής προσπάθεια. ‘Η ίδια μελετά πιάνο, φωνητική, δραματική, πλαστική και ραδιοφωνολογία. ‘Ολη μέρα με λήτη και το βράδυ εργασία.

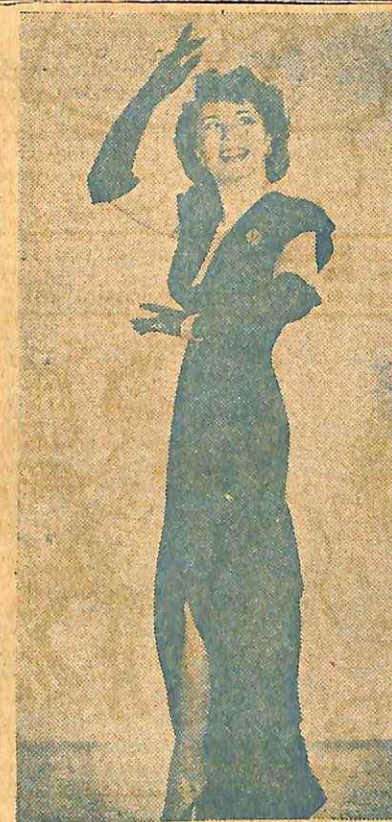
‘Ετσι, εν πάση περιπτώσει, η Σόνια η καλλιτέχνης που απλώς «περνούσε» στην ‘Ελλάδα, κατέκτησε το κοινόν των μεγάλων Κέντρων της ‘Αμερικανικής Μεγαλουπόλεως και είναι τώρα η αγαπημένη των ‘Ελλήνων βεντέττα. Φυσικά το γεγονός δεν πρέπει να εκπληρώσει. Μήπως η περίπτωση του μεγάλου μας Μοσχονά δεν είναι περίπου η ίδια; ‘Εδώ έτράγουδούσε τον «Λύγχο» σε μία επιθεώρηση του θεάτρου Σαμαρτζή και όταν ο Κοτζιάς τον έστειλεν εις την ‘Αμερική, επέτυχεν εντός ολίγου να τραγουδάει στο «Μετροπόλιταν»!

‘Αλλ’ άς επανέλθουμε στην Σόνια.

‘Ενα πολύ ενδιαφέρον και επωφελές συμβόλαιο είχε με

Μία φωτογραφία της Σόνιας όπως δημοσιεύεται εις τα ‘Αμερικανικά περιοδικά.

‘Η Σόνια εις μίαν ‘Αλλην εμφάνισίν της.

το «Μόντε Κάρλο» της Νέας ‘Υόρκης, όπου εισηγήθη επί πολύ διάστημα. Το τελευταίο της συμβόλαιο έγινε με το ξενοδοχείο «Ντόκμαν». Αι ‘Αμερικανικά εφημερίδες και τα περιοδικά, που έχουμε υπ’ όψει μας δημοσιεύουν μεγάλες φωτογραφίες της ‘Ελληνίδος καλλιτέχνης και κολακευτικώτατα σχόλια για την ωραία φωνή της και το εξαιρετικό της ταλέντο. ‘Εμφανίζεται με παρηλαγμένο το όνομά της εις ‘Σονια Κούρτις επί το συντομότερον. Σε ένα σχόλιο καλλιτεχνικού περιοδικού και κάτω από μία χαρακτηριστική φωτογραφία της, αναφέρεται ότι «η ‘Ελληνίς καλλιτέχνης με την εξαιρετική της εμφάνισι, το μοναδικό στυλ εις το τραγουδι της προσελκύει σαν μαγνήτης και νωπεί το ακροατήριό της».

Κάθε κέντρο που εξασφαλίζει την συνεργασία της απευθύνει να διαφημίσει την εμφάνισή της με υπερμεγέθεις φωτογραφίες και «αφίσσες» για να προσελκύσει τους θαυμάσιους και θαυμαστές της Σόνιας Κουρτίδου.

‘Η ‘Ελληνίς καλλιτέχνης με τα εξαιρετικά προσόντα και την τόσο θαυμαστική επιτυχία δεν ξεχνά και τους εδώ συναδέλφους μας. Και απευθύνει στην τῆς δόξη ευκαιρία να τους βοηθήσει με τις δυνατότητες που διαθέτει. Δεν είναι λίγοι που έχουν δώσει της Μετακινητική στοργή περιβάλλει τους εδώ διαμένοντας νομει’ της.

‘Η Σόνια εις μίαν από τας εμφανίσεις της.

Ο πρόεδρος Τρούμαν έχει μεγάλες φτώχειες!

Τόν εγκατέλειψε η οικονομία του!

Ο ασύρματος μετέδωσε αυτές τις μέρες από τη Βασιλική των ΗΠΑ, που σχολιάστηκε ποικιλοτρόπως από την παγκόσμια κοινή γνώμη: «Η οικονομία του Προέδρου Τρούμαν, μίς Νέσμιτ, εγκατέλειψε τη θέση της στον Λευκό Οίκο, αφού πέταξε την ποδιά της κατάματα στην Κυρία Πρόεδρου!»

Όπως δήλωσε αργότερα στους δημοσιογράφους, δεν μπορούσε πια να χωνέει όλες τις ώρες, περιμένοντας στην «ουρά», για να προμηθευτεί τα διάφορα τρόφιμα!

Υπάρχει λοιπόν και στην Αμερική «ουρά»; Βεβαίως. Γιατί, με την άρνηση των κινητόφωνων να πωλούν τα ζωα τους, έφθον η υπηρεσία ελέγχου των τιμών δεν τους εξασφαλίζει ένα λογικό κέρδος, τα χασαπικά των «Ηνωμένων Πολιτειών» είναι τον τελευταίο καιρό άδεια. Για να προμηθευθεί κανείς λίγο κρέας, από το ελάχιστο που φθάνει στην κατάνυλωση, πρέπει να περιμένει στην ουρά ώρες ολοκληρές και ζητήματα είναι αν θα προφθάσει να παρη.

«Έχανα τη μισή μου μέρα για να προμηθευθώ λίγο κρέας και τα άλλα απαραίτητα τρόφιμα για το προεδρικό ερπύδι!», δήλωσε η μίς Νέσμιτ στους δημοσιογράφους. «Θα μπορούσα να σερίσω ψάρια, που υπάρχουν εν αφθονία στην αγορά. Δυστυχώς όμως, η κυρία Τρούμαν δεν τρώει ποτέ ψάρια. Έγινε νευρασθενική μ' αυτή την ιστορία. Έπαθα υπερκόπωση. Και σκοπεύω να επιστρέψω στο χωριό μου για να ήσυχαιώσω».

Πραγματικά, όπως γράφουν τα αμερικανικά φύλλα του τελευταίου Ταχυδρομείου, τα κηθήματα της μίς Νέσμιτ δεν ήταν και τόσο εύκολα. Γιατί ο Πρόεδρος Τρούμαν πάσχει από μεγάλη... στενότητα χρημάτων! Η συντήρησή του Λευκού Οίκου είναι πολυδάπανη, το δε κονδύλι των 30.000 δολαρίων που διατίθεται γι' αυτόν τον σκοπό, δεν είναι αρκετό για έναν Πρόεδρο που δεν έχει προσωπική περιουσία.

Ο Πρόεδρος Ρούζβελτ δεχόταν πολλόν κόσμο και ξάδευε πολλά για το «τραίνο» του σπιτιού. Ο Τρούμαν όμως μόλις ανέλαβε τα καθήκοντά του στον Λευκόν Οίκο, περιώρισε πολύ τα έξοδα και απέλυσε 18 υπαλλήλους.

Οι αυστηρές αυτές οικονομίες είναι απαραίτητες, ώστε να μπορεί ο Πρόεδρος να δαψίνει

«ασπροπρόσωπος», όποτε έχει καλεσμένους στο τραπέζι του. Και το κατ'οικονομία πάντοτε χάρη στην μίς Νέσμιτ που ήξερε να φέρνει τη μιάν άκρη στην άλλη. Τώρα όμως, που έφυγε, τί θα γίνει; Θα μπορέσει να κρατηθεί στα πόδια του ο προυπολογισμός του Λευκού Οίκου;

Νά το αγωνιώδες ερώτημα για την Κυρία Τρούμαν!

Cellar
ΚΡΙΕΖΩΤΟΥ 1

Έχεις καλεσμένους;

ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΤΕ ΜΑΣ
στο
34.838

ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ
τις **οὐλίτιδες**
με την
ὀδοντόκρεμα
OREODONT

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ
ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

INSTITUT «APRODITE»

Soin et Maquillage
Parisienne

Produit de Beauté
et d'Esthétique
«Clark's Venus»

10-1 3.30-6.30

CONSTANT. GEORGIOPOULOS
Representant tél 26389

Rue Métropole
Ypatias 11

ΚΥΡΙΕΣ μου, μην περιμένετε. Παραλάβαμε το περιφημόν Αμερικανικόν φάρμακον της πλέαν φυσικής ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ ΡΕΒΕ, καί δι' επίδειξιν μόνον από 1-25 Νοεμβρίου θα έκτελούμε την ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ αντί 10.000 δραχμών.

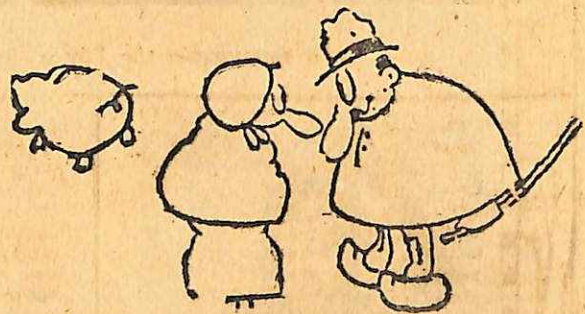
ΓΑΡΥΦΑΛΛΟΥ

Χαλκοκονδύλη 20. — Τηλέφ. 54-287.

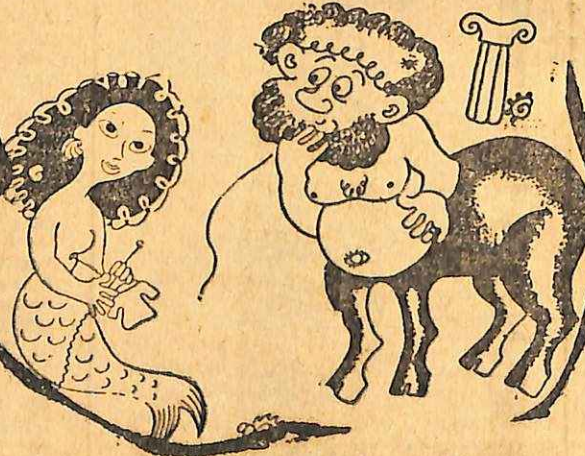
Ξένη γελοιογραφία

Ο φαροφύλαξ προς τους ναυαγούς: — «Ε, παιδιά! Μήπως έχετε ένα σπρίτο, γιατί μουσούσε ο φάρος;...»

— Τάμαθες; Χωρίζω με τη γυναίκα μου...
— Αλήθεια; Μά γιατί;
— Απλούστατα, γιατί είμαι παντρεμένος!

Η Γοργόνα μονολογεί:
— Θάθελα πολύ να ξέρω, ποιανού θα μοιάση το παιδί που θ' αποκτήσω από τον Κένταυρο...

Ξέρουν οι Έλληνες να αγαπούν;

Είτε αναμφισβήτητο γεγονός ότι ο έρωτας είναι το πιο χιλιοετημένο πράγμα στον κόσμο. Από την εποχή που ο Αδάμ, έφαγε τον απαγορευμένο καρπό και η Εύα φέρεσε το πρώτο φύλλο συκής για να καλύψει την γυμνότητά της, το έρωτικό συναίσθημα, έπανεληφόθηκε τόσο συχνά στις εκδηλώσεις του, όσες είναι οι μέρες οι ώρες, οι στιγμές και τα δευτερόλεπτα της καθημερινής ζωής.

Και βρεθήκαν από καταβολής κόσμου, άνθρωποι με ποιητικά, ρεαλιστικά και... σουρεαλιστικά συναισθήματα για να ύμνησουν την ωμορφιά του πάθους που δεν νικιέται ποτέ και που οι αρχαίοι Έλληνες έπροσωποποίησαν μ' ένα στρουμπουλό αγораκί έτοιμο να χτυπήσει πονηρά με τα βέλη της φάρεσσας του, τις ανθρώπινες ψυχές.

Εάν αλήθεια πολλοί δύσκολο πράγμα να γράψω κανείς για τον έρωτα, καί μάλιστα μέσα στα πλαίσια μιας δημοσιογραφικής έρευνας. Μά το έρωτικό πρόβλημα δεν εξαντλείται ποτέ. Όταν μάλιστα, το συμπιέζει σ' ένα απλό και μοναδικό έρωτήμα όπως στην προκειμένη περίπτωση, όταν το ειδικεύει σε κάποια μόνο από τις πτυχές του, τότε ίσως, υπάρχει η έλπιδα να κάνη τα ματάκια κάθε ερωτιάρινης δεσποινιδούλας και κάθε κομψομένου νεαρού, να λάμψουν από περιέργεια.

Το ερώτημα επάνω στο οποίο βασίσθηκε η σημερινή μας έρευνα είναι η εξής:

Πώς εκδηλώνουν οι άνθρωποι τον έρωτά τους στον έκλεκτό της καρδιάς τους και κυριότερα, πώς εκδηλώνονται ερωτικά οι σύγχρονοι Αθηναίοι;

Θυμάμαι πάντοτε τη γιαγιά κάποιου φίλου μου που μουλεγε:

«Μόνο οι άνδρες της εποχής μου ήξεραν να εκφράσουν τον έρωτά τους. Έσείς οι σημερινοί νέοι, είσατε «τραχανάδες» στο ζήτημα αυτό...».

Νομίζω πως η σεβαστή αυτή κυρία—Πλακιώτισσα από τα γεννοφάσκια της—έκανε ένα βασικό λάθος που το διαπράττουν όλοι οι

άνθρωποι, όταν περάσουν μιάν ώριμήν ηλικία.

Νομίζουν δηλαδή, ότι με τα δικά τους νειάτα, πέρναι και η νεότης ολοκληρου του κόσμου και δεν μπορεί ποτέ να ξαναχαρίση σε κανέναν τις εύτυχισμένες στιγμές που τους χάρισε κάποτε.

Μπορεί να είτανε εξαιρετικά εκδηλωτικοί στο έρωτικό ζήτημα οι κύριοι της εποχής της γιγαντίας του φίλου μου, μα σίγουρα οι σημερινοί νέοι δεν είναι... «τραχανάδες» στον έρωτα...

Ενας φοιτητής, τρελλά έρωτευμένος με κάποια συνάδελφό του της Χημείας, με έβεβαίωσε όταν τον ερώτησα αρχίζοντας την έρευνά μου, αν το κορίτσι του, έκανε ποτέ παράπο-

νο για έλλειψη ερωτικής φλόγας με μέρους του!

Δεν ακούστηκε ποτέ τέτοιο πράγμα για «Έλληνα», αγαπητέ μου κύριε. Είμαστε υπερήφανοι για τον τρόπο με το οποίο κοινοποιούμε να προσελκύουμε το ενδιαφέρον της γυναίκας και σας βεβαίω ότι το κορίτσι, αν έκανε έμένα, σίγουρα θα έψαχνε να βρή κάποιον που... να μου μοιάζει...».

Ο νεαρός είχε μεγάλη αυτοπεποίθηση όταν έλεγε τα όσα σας μεταδίδω και αυτό το όφελω κατά την γνώμη μου στο γεγονός ότι είναι πολύ νεαρός και πολύ έρωτευμένος.

Μια δεσποινίς—δύοια και μη χωριδ—που μπορείτε να την συναντήσετε τακτικά στο θρόνο μ' έναν πανύψηλο Έγγλέζο να χορεύει στο «Μιαμί» έχει αντίθετη γνώμη από τον φοιτητή.

Οι Ρωμηοί έχουν τα χάλια τους—μοι δήλωσε, ενώ μασσουλούσε

κάτι φυσιικά καθουρδισμένα, που τα πότιζε κάθε τόσο με μια γουλιά βερμούτ. Δεν μιλού για την εμφάνισή τους. «Οχι βέβαια. Είναι καλοντυμένοι, κομψοί θα μπορούσε να πη κανείς, μα τίποτα παραπάνω... Έχουν ένα μενάλο έλαττωμα: Είναι βιαστικοί στις εκδηλώσεις τους... Από την πρώτη μέρα που θα γνωρίσουν μια κοπέλλα θα θελήσουν να φθάσουν ως εκεί που μόνο... με καταλαβαίνετε φυσικά τι θέλω να πω... προσέθεσε χαμογελώντας και δείχνοντας δυο σειρές από κάτασπρα δοντάκια. —Ε! λοιπόν αυτό το πράγμα δεν άρεσει ούτε σε μένα ούτε στις φιλενάδες μου, όσες τουλάχιστον έχω ρωτήσει. Οι γυναίκες, θέλουμε περιποίηση, χαδι, κομπλιμέντα, θέλουμε τη ψυχική ζεστασιά από τον άνδρα που θα προκαλέση το ενδιαφέρον μας και όχι έρωτα με ταχύτητα... Ιπταμένου φρουρίου... —Και ο Ρω-

μηός; —Ο Ρωμηός, μόν σερ, είναι μηδέν, στο ζήτημα της ψυχικής έρωτικής προετοιμασίας εμπρός στον Άγγλο. Ο Άγγλος έχει τέτοιο σάρμ σε περιποιείται τόσο πολύ, είναι τόσο γλυκός... και γυρνώντας στον Βρεταννό μαγκίλαρά με την στρατιωτική στολή, που καθόταν αποβλακωμένος από το πιστό, κοντά της, του χάριδεψε το χέρι, και του είπε με καθαρή δεσφοδική προφορά:

—«Μαί νταρλινγκ. Χάου τσάρμινγκ γιού άρ...»
Οι κακές γλώσσες λένε ότι είναι ο τρίτος «αυραβανιστικός» της χαριτωμένης αυτής Αγγλίδας και ότι κανείς από τους τρεις επίσημους θαυμαστές της, δεν βρέθηκε να είναι Σκατσέζος... «Αν τύχαινε κάτι τέτοιο, σίγουρα θα άλλαζε γνώμη η δεσποινίς για περιποίηση και για γαλαντομία.

Κάποιος μανάδης της οδού Αθηνάς μου καθόισε τις αντίληψεις του επίγειρα ματικά:

—Οι Αθηναίοι, αδερφέ, είναι αγόρια μέγικλα στο περί έρωτα ζήτημα. Και όποια μάνταιμ έχει αντίθετη γνώμη περί του τοιούτου, άρ... με δοκιμάση...»
Και έστριψε επιδεικτικά το μουστάκι του, κυττάζοντας κάποια μι-

σκόπη γυναικούλα της πελα-
τείας του.

Μα δε ακούσαμε τί λέει και
μιά μαθητούλα δεκάξη τό πο-
λύ έτών, που είναι φιλενάδα κά-
ποια εξαδέλφου μου.

Της κοπελλάς αυτής τὰ
γούστα είναι καθωρισμένα.

— Τρελλάινωμαι, γιά τόν
"Ερρολ Φλύνν και γιά τόν τρό-
πο με τόν οποίο φιλάει...

— Μά δεσποινίς — διακέ-
πω εγώ — σ'άς ερώτησα τήν
γνώμη σας γιά τούς "Ελλη-
νας, και όχι γιά τόν "Ερρολ
Φλύνν.

Απάντησις :

— Οί "Ελληνες δέν μ' έν-
διαφέρουν. "Εγώ θέλω νά πάω
στό Χόλλυγουντ. "Εκεί θα παν-
τρευτώ...

— Πόσες φορές,

— Α' αναλόγως τών περι-
στάσεων...

Και τὰ μάτια λάμπουν από
μιά περίεργη φλόγα "καθ' νά
ανάψη πυρκαϊά και στο Μιτο-
χικό Ταμείο... «Φοβού τας
μαθητρίδας... Πολλά γάρ υπό
τήν ποδιάν κρύπτουσιν...».

Οί Γνώμες είναι πολλές. Οί
"Ελληνες, τονίζουν ότι τὰ κα-
ταφέρουν μιά χαρά στο έρω-
τικό κεφάλαιο. Και οί "Ελληνί-
δες, άλλες συμφωνούν μαζί
τους, και άλλες προτιμούν ξε-
νους... άπηγορευμένους κα-
πούς.

Ερώτησα από περιέργεια
και μιά "Εγγλέζα, γιά τήν ό-
ποία είναι γνωστό πως έγγύωσι
σε πολλούς Ρωμους από τήν
καλή...

Και εκείνη, με πεποίθησι
μού καθώρισε δίχως κανένα δι-
σταγμό:

«"Οου... Τέ Γκρήκς είναι...
έξοφάστε!...».

Ευχαριστούμε κυρία μου!...

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ανεξάρτητον όργανον έ-
ρευνης τών οικονομικών
και βιομηχανικών πρεβλη-
μάτων της Χώρας.

Ο άρτιώτερος δημοσιο-
γραφικός Οργανισμός του
έλληνικού οικονομικού
τύπου.

Διευθυντής :
ΣΠΥΡ. Α. ΒΟΒΟΥΛΙΝΗΣ
ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑ-
ΤΑΙ : Ειδικοί έπιστήμο-
νες και διαπρεπείς δημο-
σιογράφοι.

Εκδίδεται έν "Εθναίς
Έτος ιδρύσεως 1934

Γραφεία : Λεωφόρος Ε.
Βενιζέλου 16. Τηλέφωνα
22.604 και 35.221

Συνδρομηταί εγγράφον-
ται άπ' ευθείας εις τὰ
Γραφεία μας, όπου πα-
λούνται και όλοι οί τέμιοι
τών προηγούμενων ετών

ΜΙΑ ΣΥΝΤΑΡΑΚΤΙΚΗ ΔΙΚΗ

Ήταν ή όχι και αυτοκτοπος ή Μαρίκα Ρέκ,

Η Μαρίκα Ρέκ, ή διάσημη
Ούγγαρέζα στάρ του Κινημα-
τογράφου, που θ' άογίσουμε
πολύ νά τήν ξαναδούμε, γιατί
οί Σύμμαχοι της άπηγορεύσαν
προσωρινά τή συνέχισι της καλ-
λιτεχνικής της καριέρας, άπασ-
σχολεϊ και πάλι τήν παγκό-
σμια κοινή γνώμη, με μιά δική
της, που θά διεξαχθί τόν προ-
σεχή μήνα στη Βιέννη. Στη δι-
κη αυτή, μινύτρια είναι ή ίδια
ή καλλιτέχνις, κατηγορούμενη
δὲ ή "Ελβετός συγγραφέας
Κούρτ Σίγκερ και ένας Αμερι-
κανός εκδότης που εξέδωσε τό
Βιβλίο του Σίγκερ. Στο Βιβλίο
αυτό, του οποίου ό τίτλος είναι
«Κατάσκοποι και προδότες του
δεύτερου παγκοσμίου πολέμου»
ή "Ελβετός συγγραφέας κατη-
γορεί τή Μαρίκα Ρέκ ότι ήταν
κατάσκοπος τού Χίτλερ, πράγ-
μα που ή μινύτρια τό διασυν-
δει κατηγορηματικά.

Αν ή μινύσι γίνη δεκτή από
τό δικαστήριο, ή Μαρίκα Ρέκ
θ' άποζημιωθί όχι μόνον ήθι-
κά, αλλά και υλικώς, γιατί
ζητεί από τόν Αμερικανό εκ-
δότη ένα κολοσσάιο χρηματικό
ποσό ανάλογο με τήν καταπλη-
κτική κυκλοφορία τού Βιβλίου.

Είπε, όμως, ζήτημα άν θά
δικαιωθί ή πρώην διάσημη Βεν-
τέττα. Γιατί, ό Κούρτ Σίγκερ,
που κατά τή διάρκεια του τε-
λευταίου πολέμου, έπαιξε ση-
μαντικώτατο ρόλο ως πράκτορας
της συμμαχικής υπηρεσίας άν-
τικατασκοπείας, δημοσίευσε τε-
λευταίως σε μιάν έφημερίδα
της Ζυρίχης ένα άρθρο, όπου
υποστηρίζει ότι τά στοιχεία του
κατά της Μαρίκας Ρέκ είναι α-
νέκτα.

«Εχω στα χείρια
μου, λέγει επίσημα και αδιάσει-
στα έγγραφα, που άποδεικνύ-
ουν ότι ήνεαρό Ούγγαρέζα καλ-
λιτέχνις εργαζόταν στη χιτερί-
κή όργανώσει κατασκοπείας Σ.
Ρ., της οποίας προϊστάτο ή "Ελ-
λνογενεμανός ναύαρχος Κανά-
ρης. Συγκεκριμένα, ή Μαρίκα
Ρέκ, που παριστάνει σήμερα
τήν άθωια περιστερά, εξέτελε-
σε δυό μυστικές άποστολές.
Στην πρώτη της άποστολή, ή
καλλιτέχνις αυτή ανέλαβε νά
σαςηνεύσει τόν Μωρίς Μερσιέ,
έμπιστον τού στρατηγού Ντέ
Γκώλ γιά νά τού άπυρπάξη πο-
λύτιμα μυστικά. Η άποστολή
της, όμως, απέτυχε, γιατί ό
Μερσιέ είδοποιήθηκε έγκαίρας
από τή συμμαχική άντικατασκο-
πεία και... έκοψε ρύδα.

Στην δεύτερη έμπιστευτική
άποστολή της, ή Μαρίκα Ρέκ
πήρε τήν έντολή νά κατασκο-
πεύη τά αεροδρόμια της Πορ-
τογαλίας και της Ισπανίας, ό
που ύπήρχον πληροφορίες ότι
άπεβιβάζοντο συμμαχικές προ-
σωπικότητες. Οί κινήσεις της,
 όμως, έγιναν άμέσως αντίλη-
πτές από τά συμμαχικά δικτυα
άντικατασκοπείας που πήρε ό-
λα τά κατάλληλα μέτρα, γιά
νά έξουδετερώση τίς ενέργειές
της.

Συνεχίζοντας ό Κούρτ Σίγ-
κερ τίς άποκαλύψεις του εις Βά-
ρος της «συκοφαντημένης» καλ-
λιτέχνιδος, ανατρέπει στο πα-
ρελθόν της, τό πρό του πολέ-
μου, και υποστηρίζει ότι ή Μα-
ρίκα Ρέκ προσελήθη από τήν
«Ούψα» στό 1935. Τήν εποχή
έκείνη, γράφει ή "Ελβετός δη-
μοσιογράφος, ή «Ούψα» βρισκό-
ταν κάτω από τόν έλεγχο τού
χωλού διαβόλου της χιτερικής
προπαγάνδας Γιόζεφ Κάιμπελ.
Χάρις στην προστάσια τού τε-
λευταίου, ή Ρέκ έγινε άμέσως
άστέρα πρώτου μεγέθους. Πα-
ράστρο, όμως, ένεργοίσε και
κατασκοπείας και έκανε διάφο-
ρα μυστηριώδη ταξίδια στο "Ε
ξωτερικό, όπου ήταν άπηγορευ-
μένο στόν πατέρα της νά τή
συνοδεύη. Τά περισσότερα άπ'
αυτά τά ταξίδια ήταν στη Μα-
δορίτη και στη Λισσαβώνα.

Η είδησι ότι ή Μαρίκα Ρέκ
ήταν πράκτορας τού Χίτλερ έλύ-
πισε ελίκρινως τήν έννη Κοι-
νή Γνώμη, γιατί όλοι θυμούν-
ται με νοσταλγία τίς έπιτυ-
χίες της στόν Κινηματογράφο...
Η άδυστοχη αυτή κοπέλλα
με τό δροσερό προσωπικό ντε-
πουτίρισε σ' ένα θέατρο όπε-
ρέττας, στή Βουδαπέστη, όπου
πρώτη φορά έπεβλήθη ως
πρωταγωνίστρια. Η θριαυβε-
τική της έπιτυχία ένέπνευσε σ'
έναν Ούγγαρέζο συγγραφέα,
τόν Μπουρς - Φέκετε, ένα πρω-
τότυπο έργο, τό «Αστέρι τού
Τσίρκου», που παίχθηκε, όχι σε
σκηνή θεάτρου, αλλά στην πί-
στα ενός ίπποδρομίου, όπου ή
Μαρίκα έκανε τήν εμφάνισή της,
σαν άμαζών, καθάλλα σ' ένα υ
πέροχο άσπρο άλγος.

Καταπληκτική γυναίκα! Στο
έργο αυτό, τό μοναδικό στο εί-
δος του, που παρέμεινε ιστο-
ρικό, ή Μαρίκα Ρέκ έπαιξε
τόν δυσκολότερο ρόλο, που έ-
χει παίξει μέχρι σήμερα γυναι-
κά. «Οχι μονάχα έχυρεσε και
τραγουδούσε, αλλά και έκτε-
λούσε διάφορες άσκήσεις ίσορ-
ροπίας και ακροβασίας, που
θα τίς έξήλειαν και οι μεγα-
λύτεροι ακροβάτες τού κόσμου.

Τό έργο αυτό κράτησε έναν
ολόκληρο χρόνο, χωρίς νά υπό
στη καμμία μεταβολή. Στην
τελευταία, όμως, παράσταση,
τό τέλος άλλαξε κατά τόν πιό
άπροσδόκητο τρόπο. Τήν ώρα
που ό κλόουν έκανε στη Μα-
ρίκα τήν κομική του έρωτική έ
εομολόγησι, πήδησε στην πί-
στα ένας νεαρός άριστοκράτης
της Βουδαπέστης, που κρατού-
σε ένα μπουκέτο άσπρα τριαν-
τάφυλλα. Πριν ό κόσμος κατα-
λάβη καλά - καλά τί συνέβαι-
νε, ό νεαρός πλησίασε τή Μα-
ρίκα, γονάτισε μπροστά της
και προσφέροντας τό μπουκέ-
το της ζήτησε τό χέρι της.

Μπροστά στην άπροσδόκητη
αυτή σκηνή εκ τού φυσικού, ό
κόσμος έξόσπασε σε παταγώδη
χειροκροτήματα και ή Μαρίκα
Ρέκ έλπιποθύμισε. Όταν συνήλ-
θε, ή πρώτη λέξι της ήταν ένα
«ναί». Τό ίδιο Βράδυ παντρεύ-
θηκε με τόν νεαρόν.

«Εγκληματίας» τού πολέμου 1905!

Ο ασύρματος μετέδωσε
αυτές τις μερες ότι οι σο-
σιαλιστές της Γερμανίας
Άρσινος συνέλασαν ένα γε-
ροντά Ιάπωνα, που θεωρεί-
ται με φοβερά εγκλήματα πο-
λέμου. Εύθως εκ πρώτης όψε-
ως, τό πράγμα δέν έχει και
μεγάλη σημασία, γιατί ένας
έγκληματίας πολέμου περισ-
σότερος ή λιγώτερος δέν
παίζει και μεγάλο ρόλο. Αν
σημειωθεί, όμως, ότι τά εν-
γκλήματα τού συλληθέντος
Ιάπωνος διεπράχθησαν κα-
τά τόν... Ρωσοϊαπωνικόν πό-
λεμο τού 1905, τό πράγμα
διαφέρει πολύ. Γιατί ό νομο-
μαθείς τού Ο. Η. Ε. είναι ύ-
ποχρεωμένος τώρα ν' άποφαν-
θούν άν ύπάρχη παραγραφή
ή όχι.

Στό υπόμνημα που υπέβα-
λε ό συλληφθείς Ιάπων στο
δικαστικό τμήμα τού Ο. Η. Ε.,
άφου υπενθυμίζει ότι τά εν-
γκλήματα που τού άποδίδον-
ται διεπράχθησαν πριν 41
χρόνια, τονίζει ότι κατά τά
τελευταία τριάντα χρόνια, πα-
ρατηρείται από τας τάξεις
τού Ιαπωνικού στρατού, έ-
πεσόθη στο φιλήσυχο έπάγ-
γελμα τού πιλοποιού και
ουδέποτε επείρασε άνθρωπο.
Τελικά, ζητεί νά συλληφθί
και ό... Κρόνπριντς της Γερ-
μανίας, ό οποίος, ενώ φι-
γουράει από τούς πρώτους
στον κατάλογο τών Γερμα-
νών έγκληματιών τού πρώτου
Παγκοσμίου πολέμου (1914
— 18), παραμένει ακόμη έ-
λευθερος!

Με τή ευκαιρία αυτή, τά
γαλλικά φύλλα που ήσαν με
τό τελευταίο ταχυδρομείο,
άποκαλύπτουν ότι ή συλλη-
ψις και ή παραπομπή τού
Κρόνπριντς ως έγκληματού
τού πρώτου πολέμου άπη-
σχόλησε συδάρτα τήν γαλλι-
κή κυβέρνησιν στο 1945, ό
ταν ό στρατηγός Ντελάτρ θέ-
λησε νά εφάρμοξη τήν λη-
σμονιμένη διάταξι της συνή-
κης τών Βερσαλλιών, περί
τών υπευθύνων της πρώτης
παγκοσμίου συρράξεως. Ο
Ντελάτρ είχε σκοπόν νά συλ-
λάβη άποσπείροντες τόν Κρόν-
πριντς. Αναγκάσθηκε όμως
νά άναθεωρήσει τήν άπόφα-
σιν του γιατί τόσο η γαλλι-
κή όσο και ή άγγλική κυβέρνη-
σι δέν ήθελαν νά δυσκορευ-
σουν τούς μνημονικούς της
Γερμανίας.

Η περιπέτεια τού Ιάπω-
νος πιλοποιού υπενθυμίζει
έπίσης τίς διαπραγματεύσεις
μεταξύ Γιουγκοσλαβών και
Βουλγάρων κατά τόν Δεκέμ-
βριον τού 1945, γιά τήν άμοι-
ρά χωμάτων τού νησιού, ενώ
τό μέτωπο που ουσάε τό αι-
θάλα έκδυσιν έγκληματι-
ών πολέμου. Οί Γιουγκο-
σλαβί ζητούσαν νά τούς πα-
ραδοθούν πολλοί Βούλγαροι
στρατιωτικοί και δημόσιοι υ
πάλληλοι, ως έγκληματιες πο-
λέμου. Οί Βούλγαροι, όμως
άπήντησαν: «Αν είναι έτσι,
τότε πρέπει νά μάς παρα-
δώσετε και σεις όλους τούς
Σέρβους αξιωματικούς, που
διέπραξαν θηριωδίες εις βά-
ρος τών βουλγαρικών πληθυ-
σμών, κατά τούς Βαλκανί-
κούς πολέμους τού 1912 — 13.

ΝΗΣΙΩΤΙΚΕΣ ΩΜΟΡΦΙΕΣ

Η ΔΗΛΟΣ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ Κ. ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ

Χειμώνα και καλοκαίρι, ό
ταν δε φουσάνε πολύ δυνατά οί
αγρόνες, μπεντάνει και και
κύκλια βάζουν πλώρη από τή
Μύκονο γιά τίς Δήλες, τά
δυό ιστορικά έρημώματα τού
Αιγαίου που μοιράζονται, σή
μερς, τό ίδιο θεασματικό ύνο-
μα. "Υστερα από μιά ώρα
λικνιστικώτατο ταξί, προς
τό Νοτιά, θά πλησιάσθ κανείς
τό άγνόεσθον καιροτικό πριγ-
νο της μεγάλης Δήλου. Είναι
νησί άκατοίκητο. Οί άρχαίοι
τό γρονθοποιούσανε γιά κοι-
μητήρι τών νεκρών της Δή-
λου. Σήμερα τά καρπερά του
χώματα και τά βουκατόπια
τά εκμεταλλεύονται οί Μυκο-
νιάτες χωρικοί. Άριστέρα,
Βοάχια πρώτα, άψηφώντας
τήν άέναν έπίθεση τών κυμά-
των, κι ύστερα, μιά χαμηλή
έπιφάνεια της γης από στα-
χτιά, καετιά και ξαυθά χρώ-
ματα σχηματίζεται σην άνοι-
χτή παλάμη μέσα στην άπέ-
ραντη άγκαλιά ενός θαλασ-
σικού γαλάζιου. Από τό κέν-
τρο της παλάμης ύρνωνται
μιά κομική θαλασσοπάρη κο-
ρυφή. Λέγεται Κίνθος, κι' εί-
νε ή μοναδική όρεινή κορυφή
τού νησιού. "Εχει ψηλός 118
μονιάς μέτρα, μιά σαν άνε-
δει κανείς ως εκεί, κλείνει
μέσα στο μάτια του έλα τόν
κύκλο τού κεντρικού Αιγαίου
με φωτεινά πέταλα στους όρι-
ζόντες τή Νάξο, τήν Πάρο,
τήν Τήνο, τή Μύκονο και με
άνοιγμα πελάγους βάθους έ-
κατόν είκοσι μίλια, προς τά
Μικρασιατικά παράλια, προς
έκει που θανώνεται κάθε
αίγι ό πανηγύχιος Θέος τού
νησιού, ή Απούλωνα. Είμαστε
μπροστά στο ιερό νησί τού
φωτός, στο θεοσχεμένο Βάθος
που στάθηκε κίππος Ένα από
τά λαμπρότερα θρησκευτικά,
καλλιτεχνικά και ευπορικά
κέντρα τού άρχαίου έλληνι-
σμού και της ρωμαϊκής έπο-
χής. Άδρες θνητοί, μάς σπαρ-
χνουμε προς τό έρημο έμπορι-
κό λιμανάκι τού, ενώ άρσις-
τά μας έστυλίζεται ή μικρά
θώμας που ήτανε στή παλιά
γρόνη τού ιερού λιμάνι τού νη-
σιού και που θεύχταν τό κα-
ρύβια με τί θαμνές θεωρίες
τούς ιεροουργούς και τούς εκ-
τελεστές της μεγάλης νιερ-
της τών Δηλίων, γιορτής
παγκοσμίας έκείνο τόν και-
ρό. Με μιά λεπτή θρησκευτι-
κή συγκίνησι πατάμε τά ξε-
ρά χωμάτα τού νησιού, ενώ
τό μέτωπο που ουσάε τό αι-
θαλά έκδυσιν έγκληματι-
ών πολέμου. Οί Γιουγκο-
σλαβί ζητούσαν νά τούς πα-
ραδοθούν πολλοί Βούλγαροι
στρατιωτικοί και δημόσιοι υ
πάλληλοι, ως έγκληματιες πο-
λέμου. Οί Βούλγαροι, όμως
άπήντησαν: «Αν είναι έτσι,
τότε πρέπει νά μάς παρα-
δώσετε και σεις όλους τούς
Σέρβους αξιωματικούς, που
διέπραξαν θηριωδίες εις βά-
ρος τών βουλγαρικών πληθυ-
σμών, κατά τούς Βαλκανί-
κούς πολέμους τού 1912 — 13.

Τήν άποκουστάλλωση τέλειων
μορφών τέχνης και ζωής στ'
άνυδρα χώματα έτοιμια τού
νησιού. Περιπατώνε σιωπηλοί
κι' όλοζν ποδιόβλοχ υλό-
γυρά μας μέσα από ήλιοκαυ-
μένα κιτρινάγκαθα και κατά
πράσινες άγρίοφυες, έρεί-
πην θρησκευτική και κολλιτεχ-
νική, έρείπις πόλεων και να-
ών όλων τών εποχών και
τών ουθών. Κοιμώται από
τεχνοςκαλισμένα μάρμαρα,
μετώπες ναών, πεσμένες κο-
λώνες, Βάσεις και μέλα άγνύ
στων αγαλμάτων, θεμέλια
και τοιχώματα σπιτιών και
μεγάρων, ιερές κι' έμπορι-
κές πλατείες, γαργαμένοι
δρόμοι προς Άγορές και συνι-
κίες, σκαλιά δουλεύει στην
πέτρα που άνεβάνονε άρ-
μονικά προς τίς ψωφάτα με
τους ναούς, τά θέατρα, τούς
θεάτρους, ξενώνας και τό
προστωρικό ιερό άντρο τού
Απόλλωνα. Ένας σάως ά-
πό έρείπια βουδία, υποδλητι-
κά, άχρονα μέσα στο χρόνο,
άπλωμένα κάτω από τήν λαμ-
πρότερη Απολλωνιακή ού-
σανά. Μυθικές εποχές βουλα-
σμένες στο βάθος της προϊ-
στορίας, είδωλα Θεών ερ-
μένων από τήν Αχίλλεο και
τήν Ασία, γλυπτικά όμοιό-
ματα άνδρώπων τύπων δια-
φόρων ουλών, ή ποσειδοική
πεισόδος, ή Σος Αίλινας, ή
Ρωμαϊκή και ή "Ελληνιστική
εποχή, ακόμα κι' ένας δυσκο-
λόζοντος βουδανισμός σταυ-
ρός σκαλισμένος στο τερά-
στιο Βάθος ενός αγάλματος,
προσφέρονται στή μάτια
μας και μάς διδάσκουν τό
αίσινο μάθημα της άσείας,
αλλά φυεγαλές ζωής, τό μά-
θημα της άκμής και τού ξε-
πεσιού. Αλλά συνεχώς τί
καταπληκτικό υπόλοιπο από
τό μεγαλείο τού άρχαίου Βίου
τί μοναδικό δείγμα τού συνό-
λου μιάς θαυμαστά όρυγ-
μένης έλληνικής πόλης στην
ώρα της ύψιστης άκμής της!

Τί πλοήτες πλαστικής φαντα-
σίας, τί θείους τής τέχνης
πικρής και της τέχνης, τί από-
λυτη, γεωμετρική καταρχή
της οικοδομικής και άογί-
κτονικής άπάνω σε όλα τά
ήλικά, και πρό πάντας στο
μάρμαρο! Μπροστά στην πολ-
λαπλή αυτή προβλή της άσ-
χάας κλασσικής ζωής, που
άνδρες κίππος θαμνώνον
σε τούτον τόν ξεροβόχο τού
Αιγαίου, μάς έρχεται ή διάθε-
σι νά τών τραγουδήσουμε κι'
άλλα λόγια δέν βιάσκουμε νά
τού ποιμε παρα άπαικούς έ-
ξαισιούς Πινδαρικούς στίχους
που πραγματεύονται κιόλας
τόν κλασσικό μύθο της θρη-
σκευτικής γέννησις τού νη-
σιού: «Χαίρε θεογέννητο νη-
σί, θαλασσινό Βλαστάρι, νή
λατρεμένη από τά παιδιά
της Αητός με τά πλοία
μαλλιά, κση τοι "Ωκεανού
και τό πλατύστεργη νήσ από-
λευτο θαύμα, έσύ που οί θνη-
τοί Δήλο σε κρίζουνε κι' οί

μακαρισμένοι κάτοικοι τού
Όλύμπου σε χαιρετούνε σάν
ΐστρο της σκοτεινής γης που
λαμποκοπάς μοκρούσε... Στά
χρόνια τά παλιά ταξίδευες
στή κύματα παρασυρόμενο άπ'
τών άνέμων τά κομπήσια,
μιά σαν κατάφυγε σε σε ή Αη-
τώ βασιμιμένη από τούς πό-
νους της γέννας, τέσσερις κο-
λώνες άνάδυσαν άπ' τά θα-
λάσσια Βάθη. Στρηζόνταν σε
Βάθη διαμαντένια και με
τήν κορυφή τους σταματήσανε
στά Βράχια και μέλα άγνύ
στων αγαλμάτων, θεμέλια
και τοιχώματα σπιτιών και
μεγάρων, ιερές κι' έμπορι-
κές πλατείες, γαργαμένοι
δρόμοι προς Άγορές και συνι-
κίες, σκαλιά δουλεύει στην
πέτρα που άνεβάνονε άρ-
μονικά προς τίς ψωφάτα με
τους ναούς, τά θέατρα, τούς
θεάτρους, ξενώνας και τό
προστωρικό ιερό άντρο τού
Απόλλωνα. Ένας σάως ά-
πό έρείπια βουδία, υποδλητι-
κά, άχρονα μέσα στο χρόνο,
άπλωμένα κάτω από τήν λαμ-
πρότερη Απολλωνιακή ού-
σανά. Μυθικές εποχές βουλα-
σμένες στο βάθος της προϊ-
στορίας, είδωλα Θεών ερ-
μένων από τήν Αχίλλεο και
τήν Ασία, γλυπτικά όμοιό-
ματα άνδρώπων τύπων δια-
φόρων ουλών, ή ποσειδοική
πεισόδος, ή Σος Αίλινας, ή
Ρωμαϊκή και ή "Ελληνιστική
εποχή, ακόμα κι' ένας δυσκο-
λόζοντος βουδανισμός σταυ-
ρός σκαλισμένος στο τερά-
στιο Βάθος ενός αγάλματος,
προσφέρονται στή μάτια
μας και μάς διδάσκουν τό
αίσινο μάθημα της άσείας,
αλλά φυεγαλές ζωής, τό μά-
θημα της άκμής και τού ξε-
πεσιού. Αλλά συνεχώς τί
καταπληκτικό υπόλοιπο από
τό μεγαλείο τού άρχαίου Βίου
τί μοναδικό δείγμα τού συνό-
λου μιάς θαυμαστά όρυγ-
μένης έλληνικής πόλης στην
ώρα της ύψιστης άκμής της!

Τί πλοήτες πλαστικής φαντα-
σίας, τί θείους τής τέχνης
πικρής και της τέχνης, τί από-
λυτη, γεωμετρική καταρχή
της οικοδομικής και άογί-
κτονικής άπάνω σε όλα τά
ήλικά, και πρό πάντας στο
μάρμαρο! Μπροστά στην πολ-
λαπλή αυτή προβλή της άσ-
χάας κλασσικής ζωής, που
άνδρες κίππος θαμνώνον
σε τούτον τόν ξεροβόχο τού
Αιγαίου, μάς έρχεται ή διάθε-
σι νά τών τραγουδήσουμε κι'
άλλα λόγια δέν βιάσκουμε νά
τού ποιμε παρα άπαικούς έ-
ξαισιούς Πινδαρικούς στίχους
που πραγματεύονται κιόλας
τόν κλασσικό μύθο της θρη-
σκευτικής γέννησις τού νη-
σιού: «Χαίρε θεογέννητο νη-
σί, θαλασσινό Βλαστάρι, νή
λατρεμένη από τά παιδιά
της Αητός με τά πλοία
μαλλιά, κση τοι "Ωκεανού
και τό πλατύστεργη νήσ από-
λευτο θαύμα, έσύ που οί θνη-
τοί Δήλο σε κρίζουνε κι' οί

νησί και δίχως νά σεβαστεί ή
νά συγκινηθεί από τίς κα-
τάστρεφες και πυρπολήσε τά
πάντα. Από τήν ώρα εκείνη,
νεκρώθηκε όριστικά ό τερά-
στιος αυτός θρησκευτικός,
καλλιτεχνικός κι' ευπορικός
Οργανισμός που δόσασε τήν
Ιωνική καλαίσθητη και τό
έλληνικό δαιμόνιο. Τό έργο
τού Μητροφάνη συμπίλησαν
με τό πέρασμα τών αιώνων
οί πειρατές και οί κάτοικοι
τών γύρω νησιών. Άνεμπίδι-
στα βγαίνανε στο νησί και
προμηθεύονταν όσα μάρμαρα
και οικοδομικά υλικά τούς
χρειάζονταν γιά νά υψίσουν
τά σπήτια τους. Σκοτάδια ι-
στορικής άγνοιας σκεπάζανε
τό φωτεινό ξεροβόχο ως έτου
οί περιηγητές τού προπερα-
σμένου και τών μέσων τού
περασμένου αιώνα ταξιδει-
όντας στην "Ελλάδα και τήν
Ανατολή άνακαλύψανε και
τή Δήλο, και περιγράφανε κα-
τάπληκτοι τόν μεγάλο αυτόν
έρείπιωνα. Οί Γάλλοι πρώτοι
δείσανε μεγάλο ενδιαφέρον
γιά τή Δήλο. Στο 1887 ό Δι-
ευθυντής της Γαλλικής Σχο-
λής Αθηνών, Θεόδωρος "Ω-
μόλ, παίρνοντας τήν έγκριση
από τήν έλληνική κυβέρνησι,
άσχισε συστηματικές άνασκα-
φές στο νησί, που συνεχίστη-
καν με μεγάλη επιτυχία ως
τό έσπασμα τού τελευταίου
πολέμου. Αποτέλεσμα τών ά-
νασκαφών αυτών ήταν ή άπο-
καλύπτωσι μιάς ολόκληρης
πόλης που και με όλα της τά
είρησια, δίνει μιά άναρχή
τη σκηνή της Δήλου στα χρό-
νια της Ρωμαϊκής πρό πάν-
των περιόδου. Ολόκληρα μέ-
γαρα ξεπετάχτηκαν από τό
χώμα.

Όταν φεύγαμε από τό νη-
σί, είδαμε νά σέρνεται στή
χώμα μιά σκουριασμένη γραμ-
μή νεκροβίλ γιά τίς άνασκα-
φές και δίπλα ένα καταστρα-
μένο βαγονάκι, ένα έθλοσ
κου βάρι από σκουριασμένα πα-
λησιόδερα. Πόσο πιο νεκρά,
πιο άψυχα, πιο άσπαστα
μάς άσπικαν τήν ώρα εκείνη
μέσα στα λαμπρά πλαστικά
είρησια της άρχαιότητας, αύ-
τά τά μέσων σύμβολα τού
σύγχρονου μας δυναμικού με
ταλλικά, υπνανικά, πολιτι-
σμού! Κι' άλσοςάγοντας, μ'
έναντιον άνεμο από τό ιερό
νησί, ανατατιάματα μελαγ-
χολικά: «Ασά γε, στο μακρο-
νό μέλλον θά μείνει τίποτε τό
πλαστικό και τό άχρονό που
νά θυμίζει, ενεργητικά και
στοθερά, κάτι από τίς σφαι-
ρικές πραγματώσεις εις
τού μηχανικό και σπουδαίο
πολιτισμό! Η μήπως όλα
όσα θαυμάζουμε και δοξάζου-
με σήμερα θά κοίτονται μέ-
γας σωρός από διαλυμένο
μπετόν — άσβε και βοννά
από παλησιόδερα, ενώ ακόμα
θά ύψωνουνται περίθωρα
προς τόν αιώγιό ήλιο τά ρύν-
χη τών μαρμαρίνων λιοντα-
ριών της Δήλου.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Ἐθνικὸν Ἰδρυμα Ραδιοφωνίας, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του ὥπως διευκολύνῃ τοὺς κατόχους ραδιοφώνων, τοὺς παραλείψαντας μέχρι τοῦδε νὰ δηλώσωσι τὰ εἰς τὴν ὕλην ὑποβάλλει τὴν κατὰ Νόμον δηλωσὶν αὐτοβούλως εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἰδρυματος (Ρηγίλλης 2) μέχρι τέλους τρέχοντος μηνὸς Νοεμβρίου, τοὺς ἀπαλλάξῃ παντὸς προστίμου, περιοριζόμενον εἰς τὴν εἰσπραξίαν Ἀπριλίου 1946 ἢ στερουμένων συνδρομῶν ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1946 ἢ μεταγενεστέρως ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀποκρίσεως ἢ χρησιμοποίησης τῶν ραδιοφώνων τῶν.

Εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνονται οἱ ἀνακαλυφθέντες ἢ ἀνακαλυπτόμενοι ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ Ὑπηρεσίας λαθρακουστικῆς.

Ὅμοιως ἀπεφάσισεν ὥπως ἀπαλλάξῃ παντὸς προστίμου τοὺς καθυστεροῦντας τὰς μέχρι τοῦδε συνδρομὰς τῶν ἐφόσον αὐτὰ δὲν ἔχουσιν βεβαιωθῇ εἰσέτι εἰς τὰ δημόσια Ταμεία καὶ θὰ καταβάλλωνται ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ Ταμεία τοῦ Ἰδρυματος ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τρ. ε.

Ἐφιστάται ἡ προσοχὴ τῶν κατόχων ἀδελφῶν ραδιοφώνων, ὡς καὶ τῶν καθυστεροῦντων τὰς συνδρομὰς τῶν συνδρομητῶν ὥπως ἐπιφεληθῶσιν ἀμέσως τῆς παρεχομένης προσωρινῆς εὐκαιρίας, ἵνα ἀποφύγῃ τὰς ἐκ τοῦ Νόμου βαρυτάτας κυρώσεις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Νοεμβρίου 1946

(Ἐκ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου)

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΟΙΚΟΝ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Ἐθνικὸν Ἰδρυμα Ραδιοφωνίας ὑπευθυμίζει εἰς τοὺς κ. κ. Συνδρομητὰς αὐτοῦ ὅτι εἰς τοὺς προκαταβάλλοντας συνδρομὰς ἐξ τουλάχιστον μηνῶν παρέχεται ἐκπτώσις 15% καὶ διὰ παντὸς ἐπὶ πλέον μηνῶν μέχρις ἐτέρων ἐξ, παρέχεται ἐκπτώσις 20%, μὲ βάσιν τὴν καθοριζομένην διὰ τὸν μῆνα καθ' ὃν λαμβάνει χώραν ἡ καταβολή, τὴν συνδρομῆς.

Οὕτω, προκειμένου περὶ συνδρομῶν ἀφορῶν τὰ ραδιοφῶνα κατοικίων, ἡ προκαταβολὴ συνδρομῶν

6 μηνῶν	θὰ ἀνέρχεται εἰς δρ.	20400 ἀντὶ δρ.	24.000
7 »	»	23600 »	28.000
8 »	»	26800 »	32.000
9 »	»	30000 »	36.000
10 »	»	33200 »	40.000
11 »	»	36400 »	44.000
12 »	»	39600 »	48.000

Πλέον χαρτοσήμου ἐκ δραχ. διακοσίων (200)

Αἱ καταθέσεις δέον νὰ ἐνεργῶνται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἰδρυματος ἢ εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις συνδρομηταὶ θὰ ἐμβάζουσιν τὰς συνδρομὰς τῶν κατὰ τὸν ρηθέντα λογαριασμὸν ἢ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τραπεζικῆς ἐντολῆς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρυματος Ραδιοφωνίας, εἰδοποιούντες αὐτὸ, ἢ διὰ τραπεζικῆς ἢ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς εἰς διαταγὴν τοῦ Ἰδρυματος, ἀποστελλομένης πρὸς αὐτὸ πλέον τοῦ ἐκ δραχμῶν 200 χαρτοσήμου, πάσης δαπάνης τοῦ ἐμβάσαντος ἐπιβαρυνούσης τὸν ἀποστολέα, εἰς τρόπον ὥστε εἰς τὸ Ἰδρυμα νὰ περιέρχεται τὸ ἀκριβὲς ὡς ἂν ποσόν. Ἡ ἐκπτώσις δὲν παρέχεται εἰς τοὺς ὁπωσδήποτε καταβάλλοντας μειωμένην συνδρομὴν (δημοσίους υπαλλήλους, συνταξιούχους κτλ.).

Τονίζεται ὅτι εἰς πᾶσαν τυχόν μεταγενεστέρων αὔξησιν τῆς συνδρομῆς, δὲν θὰ ὑπέκνιται εἰ ἔχοντες προκαταβάλλει τὰς συνδρομὰς τῶν τῶν ἀντιστοιχῶν μηνῶν.

(Ἐκ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου)

Ἐπιδημία ἀναχωρήσεων καλλιτεχνῶν εἰς τὸ ἔξωτερικόν

Ἐπιδημία ἀναχωρήσεων νυν αὖθις ἡθοποιῶν εἰς τὸ ἔξωτερικόν. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κ. Κατερίνην, ποὺ αὐτὴ τὴν στιγμὴν εἰσέρχεται καὶ μετὰ τὴν θίαν τῆς εἰς τὴν Ἀ.γυπτὸν καὶ ἐν συνεχείᾳ πρόκειται νὰ ἐπισκεθῇ τὴν... Ἀδελφὸν καὶ τὴν Νότιον Ἀφρικήν... πλεῖστα ἄλλα γνωστῶν ἡθοποιῶν ἔφυγε ἢ ἐτοιμάζεται νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ἀπευσιζῶν :

Εἰς τὴν Ἀ.μ.ε.ι.κ.ἡ.ν. : Ἡ κ. Βάσω Μανωλίδου ἢ κ. Ἀλίκη, ἢ δὲς Ἐλσα Βεργή, ἢ δὲς Μαρία Καλονεροπούλου, ἢ κ. Πάολα, ἢ κ. Μαρία Ραυτοπούλου, οἱ σκηνοθέται Λίνος Καρλὸς καὶ Ντίνος Γιαννινοῦλος καὶ οἱ συγγραφεῖς Θ. Συναδινός, Ἀλ. Λιδωρίκης καὶ Δ. Ἰωαννιδίου.

Εἰς τὸ Παρίσι : Ἡ χορεύτρια Λίνα Ἀλμα, μετὰ τὸν Γιάννη Φλερὺ. Ἐπίσης ὁ χορευτὴς Μανώλης Καστρινός.

Εἰς τὴν Ἀ.γυπτὸν : Ἡ δὲς Μαρία Καλουτᾶ καὶ ἡ δὲς Ρένια Βλαχοπούλου καὶ Γιάννη Σπάρτακου.

Εἰς τὴν Κων.πολιν : Ἡ Κάρια Μένδρη.

Εἰς τὴν Κων.πολιν : Ὁ τεχνὸς Ντενίνας, οἱ κ. κ. Ἀναστασίου, Νίκος Κωνσταντινίδης καὶ ἄλλοι δευτερεύοντες ἡθοποιοί.

Εἰς τὸν Λίβανον : Ὁ χορευτὴς Σπυρίδων καὶ ἡ τραγουδίστρια Ἐλενα Κανόνη.

Ὁ κατεξέχων :

Διὰ τὴν Ἀ.μ.ε.ι.κ.ἡ.ν. : Ὁ κ. Νίκος Δεγδραμῆ, ποὺ ἀναχωρεῖ εἰς τὰς 21 τρέχοντος καὶ ὁ κ. Κώστας Μουσούρης.

ποὺ θὰ φύγῃ ἐντὺς τοῦ Δεκεμβρίου.

Διὰ τὴν Ἀ.γυπτὸν : Ἡ πρωταγωνίστρια τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς κ. Ναυσικά Γαλανοῦ ποὺ θὰ μεταβῇ ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου διὰ σειράν ἐπιστὰς εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ τὸ Κάιρον. Τὸν Μάρτιον ἔσονται μεταβῇ εἰς Αἴγυπτον διὰ 50 παραστάσεις καὶ ὅλος ὁ εἰσαςος τῆς Ἀλυσίας.

Διὰ τὴν Τουρκίαν : Ἡ κ. Ζωὴ Βλαχοπούλου τῆς Ἀλυσίας Σκηνῆς ἢ ὅποια θὰ παῖσιν τὴν «Μπουντεφλὺ» εἰς τὴν Ἀγκυρὰν καὶ ὁ τεχνὸς Κορῆνης, ὁ ὅποιος ἐπίσης εὐαφυσθῇ εἰς τὴν τουρκικὴν Κρατικὴν Ὀπεραν.

Ἐπίσης κυφορεῖται μουσικὸς θίανος διὰ Κων.πολιν τῶν ὁποίων λέγεται ὅτι—ἀφοῦ ἀπὸ λαγῇ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν πρὸς τοὺς ὑπολόγους «ἄσους»—θὰ ἦνθῃ ὁ κ. Μᾶνος Φιλιππίδης.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΧΟΡΩΝ

καὶ ΣΟΥ-Ι-ΓΚ

Στὴ διακεκριμένη καὶ σοβαρὴ σχολὴ

ΜΠΟΥΣΙΩΤΗ

ΔΙΟΜΕΙΑΣ 4

(Πάροδος Ἐαυτοῦ 18)

Σὲ ΔΕΚΑ μαθήματα μανθάνετε ὅλους τοὺς χορούς, τὸ ΣΟΥ-Ι-ΓΚ ἰδιαιτέρως. Καθημερινῶς ἐγγράφαι, μαθήματα καὶ ἐκλεκτὰ χορευτικὰ γκρουπ. Διὰ τοὺς ἐπαρκεῖντας δύο μαθήματα τὴν ἡμέραν.

Τὶ παίζουν αὐτὴ τὴν ἐβδομάδα τὰ Θέατρα

ΑΛΙΚΗ Σ (Πλατ. Ἀγ. Γεωργίου) **ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ** (Λεωφόρος Βενιζέλου — Τηλ. 27.248) **Θέατρον Τέχνης**, Καθημερινῶς τὸ ἔργον τοῦ Πρ. σλεῦ Ἐμμεῖς κ' ὁ Χρόνος.

ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Ἰμπροκράτους 7, Θέσσης Β. Ἀργυροπούλου). Καθημερινῶς ἐσπερινὰ εἰς τὰς 9.30 Πέμπτην Σάββατον, Κυριακὴν καὶ ἀπογευματινὰ εἰς τὰς 6.00 ἑξῆς τῆς ζωῆς.

ΑΠΟΛΛΩΝ (Τσώρτσιλ 22, Τηλ. 20732). Καθημερινῶς εἰς δύο παραστάσεις εἰς τὰς 6.30 καὶ 9.30 ἡ πρώτη νύχτα τοῦ γάμου.

ΕΘΝΙΚΟΝ (Ἀγίου Κωνσταντίνου — Τηλ. 53.243). Οἱ Πέρσαι, τοῦ Αἰσχύλου.

Τὶ παίζουν οἱ Κινηματογράφοι

Α' ΠΡΟΒΟΛΗΣ
ΑΣΤΥ Ἐρως μὲς στίλβες.
ΑΤΤΙΚΟΝ Ἡ Διόσκουρα.
ΕΣΠΕΡΟΣ Καὶ τὴν γυναικα μου καὶ τὸ παιδί μου.
ΙΝΤΕΛ Κόδων Γκέρα.
ΚΡΟΝΟΣ Δράκου γέννα.
ΜΟΝΤΙΑΛ Ἀνθρωποφάγοι καὶ τσάκοποι.

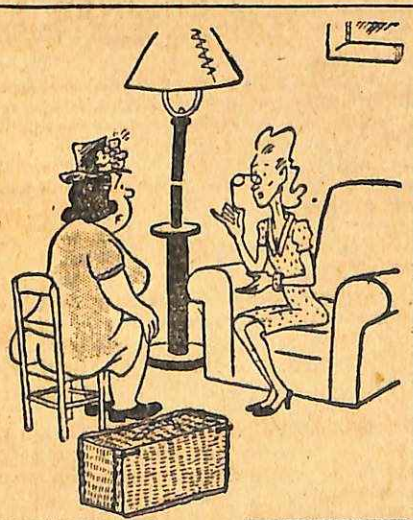
ΟΡΦΕΥΣ Δύο ἄσσοι τῆς κομπίνας.
ΠΑΛΛΑΣ Κόδων Γκέρα.
ΠΑΝΘΕΟΝ Μπασιάν.
ΡΕΞ Ἀρμπόλα.
ΣΙΝΕ ΝΙΟΥΣ Αὐτὴ ὁπερᾶσπίζεται τὴν πατρίδα.
ΣΙΝΕΑΚ Ἐπικαίρα νεγόνια.
ΤΙΤΑΝΙΑ Πόργος τοῦ Λοιδίου.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΑΤΙΡΙΚΟΙ ΤΟΥ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ

Εἶνε περίεργον ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς σατιρικοὺς ποιητὰς τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ καὶ ἀργότερα, εἶχαν τόπους καταγωγῆς χωρὲς τοῦ αὐτῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Κι' ὁ Θεόδωρος Ὀρφανίδης κατήγετο ἀπ' τῆς Σμύρνης, ἀπὸ τῆς ὁποίας, ὁ σάλος τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 21, τὰ αἱματὰ γεγονότα ποὺ ἠκολούθησαν μετὰ τὴν ἐκρήξιν τῆς Μικρασίας, στὴν Κύπρον καὶ ἄλλου, τὸν ἔφεραν μαζί μετὰ τὴν οἰκονομίαν του, παιδί ἀκόμα, στὴ Σμύρνη. Σ' αὐτὴν κατέφυγαν ὅλοι οἱ ἐξερριζωμένοι Ἕλληνες, ὅλα τὰ λείψανα τῶν γεγονότων τοῦ Αἰβάλη, τῆς Ἐρέσσου, τῆς Σμύρνης τῆς Χίου, τῶν Ψαρρῶν, γιὰ νὰ ἱδρῶσιν τὴν Ἑρμούπολιν καὶ νὰ καταστήσουν, τὴν τότε ἐποχὴν, τὴν Σμύρνην πρώτην σκὰλα τοῦ Λεβάντε, ὡς τὴν ἐποχὴν ποὺ ὁ ἀτμός περιώρισε τὴν σημασίαν τῆς καὶ ἀνάδειξε μέγα λιμάνι τῆς Μεσογείου τὸν Πειραιᾶ. Ἡ συσσωρευτοὶ τόσοι πληθυσμοὶ εἶχεν ὡς ἐπακόλουθον τὴν δημιουργίαν μιᾶς κοινῆς ἀπονομιολογικῆς μὲν στοιχείαν, ποὺ σιγά-σιγά ἀφωμοιόνοτο στὶς ἰδίαις συνήθειαι καὶ τὰ ἴδια ἦθη καὶ ἔθιμα. Εἶχε ἀκόμη ἐπακόλουθον τὴν ἰδρῶσιν σχολειῶν, λεσχῶν καὶ ἀδελφότητων. Στὰ σχολεῖα αὐτὰ ποὺ ἐδίδαν κορυφαίους Ἕλληνες διδασκαλοὶ, ἐφοίτησε καὶ ὁ Θεόδωρος Ὀρφανίδης ποὺ συμπλήρωσε κατόπιν τὴν μάθησιν του στὸ Ναύπλιο, τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ αὐτῇ, εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσῃ ἀπὸ κοντὰ τοὺς περισσότερους ἥρωας τοῦ Ἀγῶνος, νὰ ζήσῃ πλην ἐκείνῃ τὴν περίοδον τοῦ ἔθνους, ποὺ τὴν ἐξαρχαίριζεν ἕνας ἀδιάρκοτος βρασιμὸς τὴν ἀτμόσφαιραν στὴν ὁποία ἡ αὐτοβυστία καὶ ὁ ἥρωϊσμός διηγωνίζοντο πολλὰς φορὰς μετὰ τὴν εὐτέλειαν καὶ τὸν τυχοδιωκτισμὸν ἀναριθμητῶν Λεβαντινῶν.

Ὅταν ὅμως ἡ πρωτεύουσα μετεφέρθη ἀπὸ τὸ Ναύπλιο στὰς Ἀθήνας, καὶ ὁ Ὀρφανίδης βρισκόνταν στενὸν τὸ περιβάλλον, μετεστάθμισεν κι' αὐτὸς στὴ νέα πρωτεύουσα, πρὸς τὴν ὁποία ἔφεραν τὰ δῆματα τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ κάθε γωνία τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πρὸς τὴν ὁποία ἐσυγκεντρώ

Ἡ ἀδύνατη κυρία στὴ νέα ὑποψήφια μαγειρίτσα :
— Ἄν συμφωνήσωμε κι' εἶμαι εὐχαριστημένη, θὰ σοῦ δῶν καὶ τίς μεταχειρισμένες τουαλέττες μου!..

νοντο οἱ ἀναγεννημένους φιλοδοξίες τοῦ ἔθνους. Σκληρὴ διεξήγετο ἡ πάλη, ὁλόγυρα στὴν Ἀντιβασίλειαν ποὺ ἐγκατεστάθη ὡστόσο ἐνηλικιωθὴ ὁ νεαρὸς Ὄθων, γιὰ τὴν κατάληψιν θέσεων, ἀξιομάτων καὶ τιμῶν καὶ τὴν ἀπονομήν διακρίσεων. Σκληρότερη ἀκόμη μεταξύ Φαναριωτῶν καὶ ντόπιων γιὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς κυβερνήσεως τὸν τόπου.

Ὁ Ὀρφανίδης, γεμάτος ζωὴ καὶ μετὰ ὁλοκαρτερίας, βρέθηκε ἀμέσως στὸ στοιχεῖο τοῦ μέσας αὐτὸν τὸν κολληζόντα λείψανον τῶν κενοδοξίων φιλοδοξίων, καχυποψιῶν καὶ συμφερόντων. Τὴν σαρκαστικὴν του διάθεσιν ποὺ δὲν εἶχε ἀκόμα εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλώσῃ, τὴν εἶδε νὰ ἀναπτῇ καὶ νὰ τὸν πλημμυρίσῃ. Εἶχεν, ἄλλως τε, πρὸ ὀφθαλμῶν, ἕνα πρότυπον ποὺ δὲν ἤξευρεν ὑποχωρήσεις καὶ δὲν ἔκαμνε συμβιβασμούς. Τὸν Ἀλέξανδρον Σούτσον, ὁ ἀρχοντογεννημένος Φαναριώτης ποιητὴς ἐξακολουθοῦσε νὰ μένῃ στὸ Ναύπλιο ὅπου ἐσάρκαζε πρόσωπα καὶ πράγματα, ἐκαυτηρίαζε πληγὴς καὶ ἀρχίζεν ἐναντὶ ἀνῶνα ποὺ σὲ κάθε ἐποχῇ χρειάζεται θάρρος καὶ τόλμη. Ἀπρόοπτο σύμμαχον βρῆκε ὁ Σούτσος στὸ πρόσωπον τοῦ Ὀρφανίδου, ὁ ὁποῖος ἐξέδωσε στὰς Ἀθήνας τὸ «Μένιππον» καὶ ὅχι μόνον τὸν ἐμψύχην, ἀλλὰ καὶ τὸν ὑπερέβαλε σὲ δεξιότητα.

Στὸ «Μένιππον» διακηρύσσεται : «Θὰ μιμῇ τὸν Σούτσον καὶ μετὰ ὁλοκαρτερίας βέλη θὰ εἰπῇ μ' εὐτολμίαν ἐν πρὸς ἐν ὅσα κρύπτει ἡ ψυχὴ μου, καὶ θὰ κτυπήσῃ τὰ πρόσωπα ποὺ δὲν συνέρχοντο εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἢ δὲν συνεργοῦν διὰ τὸν φωτισμὸν τῆς Ἑλλάδος».

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ὀρφανίδου ἦταν θορυβώδης καὶ εἶχε ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς λαϊκῆς συμπάθειας. Οἱ στίχοι του, τὰ πεζογραφήματα του, ὅλα ἀνταποκρίνονταν πρὸς τὸ κοινὸν εἶδημα καὶ πρὸς τὴν ψυχικὴ διάθεσιν ὅσων ἀγωνίσθηκαν γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Δίκαια ἢ ἀδίκαι, ἐβεβαίωσαν τὸν ἑαυτὸν τοὺς παρρησιασμένον, ἀδίκημον καὶ παραγνωρισμένον τῶν ἀκανόνητος τους. Ἰδία ὅμως ἡ δημοτικότης τοῦ Ὀρφανίδου ἤρθε καὶ ἐπεβλήθη ἀπὸ τὴν ὥρην ποὺ δὲν ἐδίστασε νὰ ἀποσταθῇ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀκόμη τὸν Βασιλεῖα παροτρύνοντάς τον ν' ἀπομακρύνῃ ὅλους συμβούλους καὶ ἄλλους εἶχε φέρει μαζί του.

«Ἄς πάγουν νὰ διδάξωσι εἰς ἄλλα κόσμου μέρη
ἃς μὰς ἀφήσουν ἡσυχους καὶ
τοὺς εὐχαριστοῦμε.»

ἐφῶναζε, καὶ σὲ ἄλλους στίχους τοῦ ἐμαστίγανε ἀμείλικτα ὅλους ἐκείνους ποὺ ἐζητοῦσαν τίλους καὶ διακρίσεις. Σ' ἕνα ἀπὸ τὰ τραγούδια τοῦ σατιρίζει τοὺς ἔθνους ποὺ ἀπετέλεσαν τὰ διοικητικὰ στελέχη τοῦ νέου ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ βάζει ἕνα νὰ θρηνηθῇ μὴρὸς στὸ ἀνέχομενον τῆς ἀπολύσεως :

Μήνας μπαίνει, μήνας δγαίνει,
τὸ μηνιατικὸ ἀρπάζω,
μὰ μοῦ φαίνεται στὸ τέλος
τὰ παπούτσια θὰ μοῦ δώσουν.

Ἡ ἀφορὰ ἦταν ὅτι ἀντὶ νὰ πάρουν οἱ ἔθνοι τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν τὰ παπούτσια στὸ χερί, τὰ ἐπῆραν ὁ ἴδιος Γιάτι, πάλλιν ὡς ἦσαν δημόσιοι, βρισκόνταν κάτω ἀπὸ ἄμεσον ἔλεγχον ἀνθρώπων τοὺς ὁποίους ἐμαστίγανε καὶ ἐσατίριζε. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Μανσῶλας — ὁ Ὀρφανίδης ἦταν ὑπάλληλος στὸ ὑπουργεῖον —

ΚΑΤΑΡΑ ΜΑΝΝΑΣ

Μακρὰ, στὴ ξενιτειά, μοναχογυῖας
τὴν ὀρφανὴν τοῦ ἔχασε μαννούλα·
ἀτέλειωτο μαρτύριον — ὁ χωρισμὸς
δέρνει τὴ πληγωμένη τῆς καρδούλας.

Ἀρρωστημένη τώρα καὶ χλωμή
στὸ φτωχικὸ τῆς κοίτης κρεβάτι·
προσμένει δίπλα ὁ Χάρος τὴ στιγμὴ
ποὺ θενὰ σῶσῃ τὸ θολὸ τῆς μάτι.

Καὶ τὴ κατὰ, σὰν φῶς ποὺ τρεμοσβεῖ,
στὴν πόρτα ἔχει ἀκόμα καρφωμένη...
Ἀχ! πάντα ἡ μάννα ἐλπίζει πὺς θὰ ἴδῃ
τὸ ἀχάριστο παιδί τῆς ποὺ προσμένει.

Χαμένη ἐλπίδα! Τώρα ἀγκομαχᾷ
καὶ σβύνει μέσ' στοῦ πόνου τῆς τῶν
κ' ἐκεῖ ποὺ ἡ δόλια ἐσφυχά, (μα,
κατὰρα δγαίνει ἀπ' τὸ πικρὸ τῆς στόμα:

— Παιδί μου, δὲν ἐδάσταξα ἡ φτωχὴ
τοῦ χωρισμοῦ τὸ ἀδάστοχο τὸ βάρος.
Μὲ ἔχασες... μ' ἀφήνεις μοναχά.
Ἐτοί νὰ σὲ ἐξῆνα καὶ σὲνα... ὁ Χάρος!
ΚΩΝ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

γεῖο τῶν Ἐσωτερικῶν — διέταξε τὴν ἀπολύσιν του γιὰ τίς προκλητικὰς σατιρὰς του καὶ ὁ ἀντιστασιακὸς Βικέλας τὸν εἰσέγαγε σὲ δίκην γιὰ τοὺς στίχους τοῦ ποὺ ἐθίγαν τὸ Κράτος καὶ τοὺς λειτουργοὺς του. Ἦταν ἡ πρώτη δίκη παρομοίου εἶδους στὴν ὁποία ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου καὶ τῆς σκέψεως βρισκόνταν ἀντιμέτωπη στὸ Νόμο. Δυὸ ὁλόκληρες ἡμέρες ἐκράτησεν ἡ δίκη ποὺ ὑπῆρξε τὸ μέγα γεγονός τῆς περιόδου ἐκείνης τῆς νέας ἑλληνικῆς ιστορίας. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἔλαβε δύο φορές τὸν λόγο, ἐπετέθη δρυμύτατα κατὰ τοῦ νεαροῦ κατηγορουμένου, μίλησε γιὰ τὸν Μένανδρο, τὸν Γιουβενάλη καὶ τὸν Ἀριστοφάνη, καὶ στὸ τέλος ζήτησε τὴν καταδίκη σὲ αὐστηροτάτη ποινὴ τοῦ Ὀρφανίδου. Τὸ δικαστήριον ὅμως ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐξῆγερσι τοῦ λαοῦ, τὸν ὁποῖον ἐδόθησαν ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ Ὀρφανίδου σὲ δίκην, τὸν κατεδίκασε σὲ τριήμερον μόνον φυλάκιση, χαρακτηρίζοντάς ἀπὸ πταίσαν καὶ ὅχι ἐξυβρίστη τὴν πράξιν του. Ὁ Ὀρφανίδης ἀντὶ νὰ τρομοκρατηθῇ ἀπὸ τὴν δίκην καὶ τὴν καταδίκη, ἐνίσχυσε καὶ σ' ἕνα δεύτερον τόμον τοῦ «Μένιππου» διακηρύσσει :

Στεντορεῖως θὰ νὰ κράζω
ὅτι γυνὴν δὲν ἀλλάζω.
Ἦλθ' ἀπὸ τὸν εὐρύσσον — τὰς μεγά-
λας μὰς Ἀθήνας
Στραβὰ ἔργα — ἕνα πλῆθος
Πλῆθος ἀπείρον, κηφίνας

Πλῆθος φῶτων, πλῆθος νόμων
πλῆθος πόλεων καὶ δρόμων
καὶ πολιτικῶν μεγάλων μετὰ τὰ μούτρα
κρεμασμένα.
Καὶ καρφάκι δὲν με κόφτει, Ἐγὼ πάν-
τα θὰ φωνάζω
ὅτι γυνὴν δὲν ἀλλάζω.

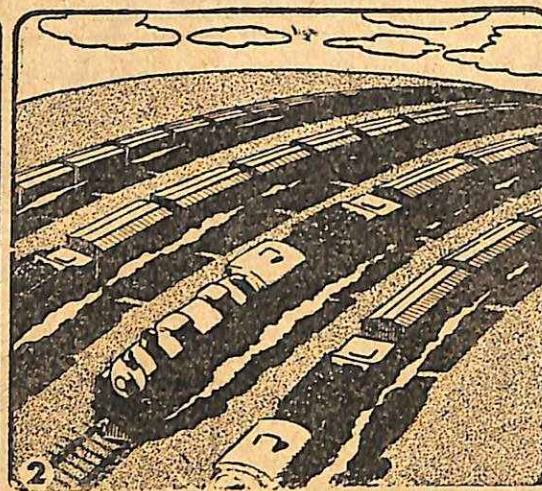
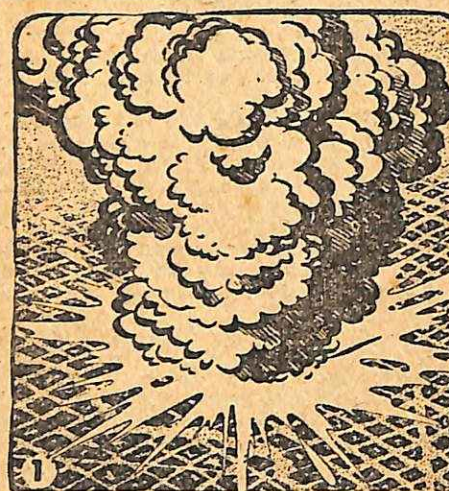
Καὶ ἀπὸ τὴν στιγμὴ αὐτὴ τὸν βλέπομε νὰ γίνετα ὁδότης καὶ περισσότερο πικρόχολος. Μετὰ τὸν «Μένιππον» δημοσιεύει σ' ἕνα τόμον, τὸν «Τοξότης» ἐμμετρον καὶ περὶ μὲτὰ σάτιρα, ποὺ στρέφεται πρὸς ὅλες τὰς κατευθύνσεις καὶ κανένας δὲν ἐξαιρεῖ.

Φροντίζουσιν οἱ ἄνθρωποι μετὰ πόνον
τῶν μεγάλων
διὰ τῶν ἐγκαθάρων μὰς τὸν μανιώδη
σάλον!
Μαροκομεῖον κάμνουν, ὡς τάχα νὰ
μὴν εἶναι
μαροκομεῖον τέλειον ἢ πόλις μὰς
Ἀθήνας.

Ἡ δράσις τοῦ Ὀρφανίδου ὡς σατιρικοῦ
ἔχει καὶ ἄλλην ποικίλην μορφήν, γι' αὐτὸ
καὶ ἕνα δεύτερον σημεῖον εἶνε ἀπαραί-
τητον.

ΧΡ. ΕΜ. ΑΓΓΕΛΟΜΑΤΗΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ Α.

ΕΙΚΟΝΕΣ 4

1 Πρὸ τῆς 5ης Αὐγούστου 1945, ὁ κόσμος ὁ ὅποιος ἤκουε νὰ γίνεται λόγος διὰ τὴν τεροστίαν ἐνέργειαν ἢ ὅποια ἦτο συγκεντρωμένη ἐντὸς τοῦ ἀτόμου, ἐνόμιζεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἀπλῆς θεωρίας. Ἀλλὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐγένεν ἡ ἐπίδειξις τῆς δυνάμεως αὐτῆς. Ἀμερικανικὸν ἀεροπλάνον ἐρρίψεν ἐπὶ τῆς πόλεως Χιροσίμα ἀτομικὴν βόμβαν, περιέχουσαν ἐκρηκτικὰ ὕλην ἐλαχίστων κιλῶν. Ἡ στρατιωτικὴ βᾶσις ἀνετινάχθη εἰς τὸν ἀέρα καὶ μετεβλήθη εἰς σύννεφον καπνοῦ, σκόνης καὶ θρυμμάτων, ὑψωθέντων εἰς 40.000 πόδας.

δροηλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις τῶν ἠνωμ. Πολιτειῶν ἐντὸς μίας ὥρας, δηλαδὴ 10 ἑκατομμύρια ὠριαία κιλοβάτ.

3 Ὁ κόσμος ἀντελήφθη ἀμέσως ὅτι ἡ ἀτομικὴ βόμβα ἡμπορεῖ νὰ ἀποδῇ πηγὴν μεγάλων κακῶν. Ἐνα μικρὸν ἀεροπλάνον, διαλανθάνον τὴν ἀμυναν, θὰ ἤδυνάτο νὰ ἐξαφανίσῃ μεγάλας πόλεις ὅπως εἶπε ἡ Ν. Ὑόρκη ἢ τὸ Σικάγον. Ὀλίγοι τόννοι ἀρκούν διὰ νὰ ἐξαφανίσουν νήσον ὥς ἡ Ἰαπωνία. Μία βαρεῖα βόμβα ἡμπορεῖ νὰ προκαλέσῃ σεισμὸν ἢ ἀλλήν παγκοσμίῳ ἐκτάσεως καταστροφῇ.

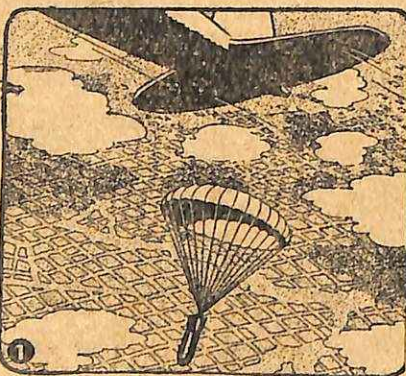
4 Ἄλλοι, περισσότερον αισιόδοξοι, ἤλπισαν ὅτι ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια θὰ ἀποδῇ ἰσχυρὰ δυνάμεις ὑπὲρ τοῦ καλοῦ. Καλῶς χρησιμοποιομένη θὰ ἡμπορούσε νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς σκληρῆς ἐργασίας. Μία λίτρα ἀτομικῆς ἐνέργειας θὰ ἡμπορούσε νὰ δώσῃ τὰ μέσα εἰς ἓνα ὑπερκαεῖνιον νὰ

διασχίσῃ πολλάκις ὅλους τοὺς ὅκεανούς τοῦ Κόσμου. Ὀλίγα γραμμάτια θὰ ἤρκουν διὰ νὰ κινούν ἓν αὐτοκίνητον εἰς ὅλην τὴν ζωὴν.

ΕΙΚΟΝΕΣ 3

ΣΧΕΔΙΟΝ Β.

1 Τὸ πλήρωμα τοῦ ἀεροπλάνου τοῦ ἐρρίψε τὴν ἀτομικὴν βόμβαν εἰς τὴν Χιροσίμα, δὲν ἦτο βέβαιον διὰ τὴν ἀσφάλειάν του. Ὑπῆρχε πιθανότης τὸ ἀεροπλάνον τοῦτο νὰ ἐκτραχῇ ἀκόμη καὶ εἰς τὰ μεγάλα ὕψη εἰς τὰ ὅποια ἵπτατο. Διὰ νὰ δοθῇ λοιπόν, εὐκαιρία εἰς τὸ ἀεροπλάνον νὰ ἐξέλθῃ τῆς ζώνης τοῦ κινδύνου, ἡ βόμβα εἶχε προσδεθῇ εἰς ἀλεξίπτωτον τὸ ὅποιον θὰ τὴν ἐρρίπτε βραδέως καὶ εἶνε

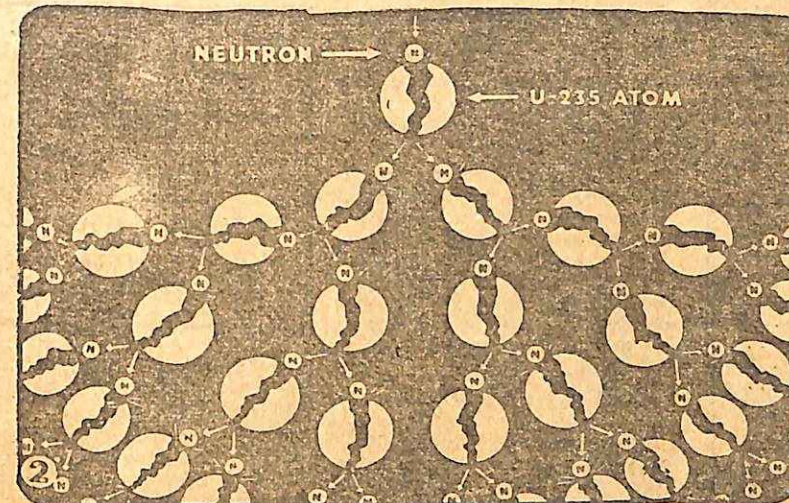
ρυθμισθῇ νὰ μὴν ἐκτραχῇ προτοῦ ἀθάσῃ τὸ ἐδάφος.

2 Ποία εἶνε ἡ ὕλη τῆς ἀτομικῆς βόμβας; Οἱ ἐπιστήμονες τὴν ὠνόμασαν U-235. Τὸ «U» εἶνε τὸ ἀρχικὸν γράμμα τῆς ἀγγλικῆς λέξεως Uranium ποὺ σημαίνει Οὐράνιον, καὶ εἶνε ἀπὸ τὰ βαρύτερα μέταλλα, μὲ ἀτομικὸν βάρος 235, δηλαδὴ εἶνε 235 φορές βαρύτερον ἀπὸ τὸ ὕδρογόνον. Κατὰ τὴν ἐκρηξίν σημαντικὸν μέρος τῆς οὐσίας τοῦ μετάλλου ἐξηφανίσθη. Ἡ ὕλη μετετράπη εἰς ἐνέργειαν.

ΕΚΛΑΙ-ΚΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ 20ου ΑΙΩΝΟΣ ΕΙΣ ΣΕΙΡΑΝ 50 ΠΕΡΙΠΟΥ ΕΙΚΟΝΩΝ ΜΕ ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΙΜΕΝΟΝ

γειαν. Ἰδοὺ τὸ μυστικὸν τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτόμου. Ἐντὸς τῆς βόμβας τὰ νετρόνια ἐπληξαν τὸ κέντρον τῶν ἀτόμων τοῦ οὐρανίου. Τὰ νετρόνια εἶνε ὑποζωμικά μόρια χωρὶς ηλεκτρισμόν. Ὅταν τὸ νετρόνιον πλήττῃ ἓνα ἀτομον οὐρανίου, τὸ ἀτομον διασπάται εἰς δύο. Ἐκαστον ἀτομον ἀποδίδει τουλάχιστον δύο ἀκόμη νετρόνια. Τὰ δύο αὐτὰ νετρόνια πλήττουν δύο ἀκόμη ἀτομα τὰ ὅποια διασπώνται εἰς δύο καὶ δημιουργοῦν τέσσαρα νετρόνια. Τὰ τέσσαρα διασποῦν τέσσαρα ἀτομα ἐξαπολύοντα ὀκτὼ νετρόνια. Ἡ λειτουργία αὕτη φαίνεται εἰς τὸ ἀνωτέρω διάγραμμα. Τὰ νετρόνια διανύουν περίπου 20000 μίλια κατὰ δευτερόλεπτον, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ὅλη λειτουργία συντελεῖται ἐντὸς ἀπειροελάχιστου χρόνου. Κάθε τμήμα ἀτόμου ἀναπτύσσει τὴν δυνάμειν του ἐντὸς ἀκτίνος μεγάλης ἀποστάσεως. Ἐντὸς ἀπειροελάχιστου χρόνου, ὁ ρυθμὸς τῆς ἐκρήξεως αὐξάνει ταχύτατα καὶ τριουσιόπως συμπυκνῶται εἰς τεραστίαν δυνάμειν.

3 Αἱ ἐντὸς τῆς βόμβας ἐκρηκτικαὶ β-λαὶ δὲν υπερβαίνουν τὰ ὀλίγα κιλά. Ἀλλὰ τὸ βάρος ὁλοκλήρου τῆς βόμβας εἶνε πολὺ μεγαλιότερον λόγω τοῦ πο-

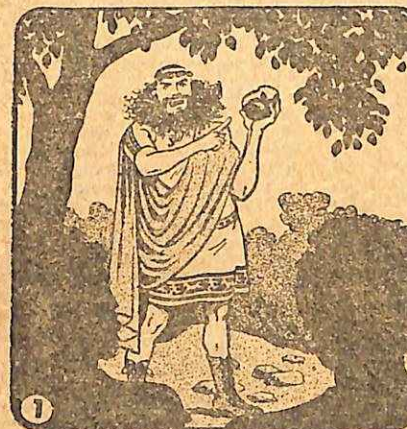

λυπλόκου μηχανισμοῦ λειτουργίας. Ἡ πραγματικὴ λειτουργία τῆς βόμβας ἀποτελεῖ αὐστηρὸν στρατιωτικὸν μυστικόν. Ἄνω

τῶν 200 ἐπιστημονικῶν κόρυφῶν εἰργάσθησαν ἐπὶ πενταετίαν διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὸ ὄπλον αὐτὸ μὲ τὸ ὅποιον ἐκάμφθη ἡ Ἰα-

πωνία καὶ μὲ τὸ ὅποιον αἱ ἠνωμ. Πολιτεῖαι ἐλπίζουν νὰ διατηρήσουν τὴν εἰρήνην.

ΣΧΕΔΙΟΝ Γ.

1 Ἡ ἐκρηξίς τῶν ἀτόμων ἐντὸς τῆς βόμβας ποὺ κατέστρεψε τὴν Χιροσίμα ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα μακροαῖωνος ἐργασίας περὶ τῆς συστάσεως τῶν ἀτόμων. Κατὰ τὸ ἔτος 375 π.Χ. στὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, ὁ φιλόσοφος Δημόκριτος ἐδίδασκε τοὺς μαθητὰς του ὅτι μία πέτρα ἀποτελεῖται ἀπὸ μικρὰ μόρια, ὅπως ὁ νῶας ἔχει κτισθῇ μὲ πέτρες. Τὰ μόρια αὐτὰ ἀπεκάλεσαν «ἀτομα» καὶ εἶπεν ὅτι ἀποτελοῦν τὴν τελευταίαν ὑποδιαίρεσιν τῆς ὕλης.

2 Καθ' ὅλον τὸν Μεσαίων καὶ τὴν Αναγέννησιν ἐλάχιστοι προσετέθησαν εἰς τὰς γνώσεις περὶ ἀτόμου. Οἱ ἀλχημιστὰὶ ὤνεον τὸν νῶον νὰ κατασκευάσουν χρυσὸν διασπώντες καὶ συνθέτοντες κοινὰς ὕλας. Ἡ ἐργασία τῶν κατέληξεν εἰς ἀπογοήτευσιν.

3 Κατόπιν περὶ τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνος ἀνέτειλεν ἡ αὐγὴ τῆς συγχρόνου Ἐπιστήμης. Τὸν 19ον αἰῶνα ἔγνωσαν μεγάλοι πρόοδοι εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ ηλεκτρισμοῦ. Εἰς τὴν Χρυσίαν ἐγένε γενικὴ παραδεκτὴ ἡ ἰδέα τοῦ ἀτόμου. Ὁ Ἄγγλος χημικὸς Τζῶν Νῶλτον κατέδειξεν ὅτι αἱ χημικαὶ ἐνώσεις ἀπὸ στοιχεῖα ὥς τὸ ὕδρογόνον, τὸ ὀξυγόνον,

ὁ σίδηρος, ὁ χαλκός, γίνονται μὲ τὴν ἐνωσίν τῶν ἀτόμων τῶν ὕλων αὐτῶν.

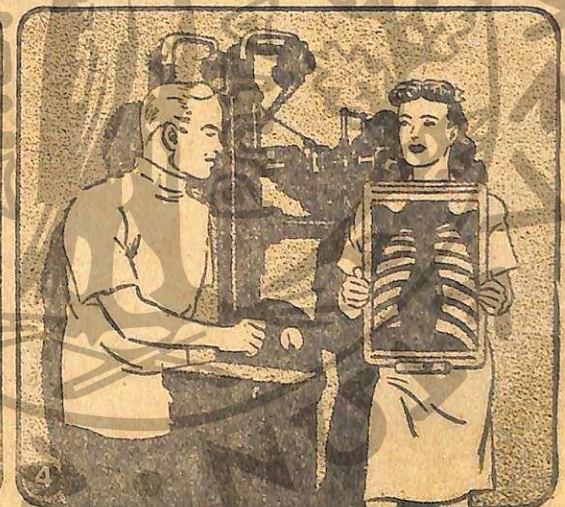
4 Τὸ 1895 οἱ χημικοὶ εἶχαν ἐπιτύχει θαύματα μὲ τὸ φῶς τὸν ηλεκτρισμόν, τὰ χημικὰ στοιχεῖα κτλ. Ἐδημιούργησαν ἐκπληκτικὰ φαινόμενα καὶ

ΕΙΚΟΝΕΣ 4

προήγαγον τὰς ἀνέσεις τῆς ζωῆς. Οἱ ἐπιστήμονες ἐπέτυχον ὀρθοῦς κανόνες διὰ τὰ φυσικὰ φαινόμενα, ὥς ἡ δυνάμεις τῆς βαρύτητος, ἡ παραγωγή ηλεκτρισμοῦ καὶ ἡ ἀγωγή τοῦ φωτός. Ἐπειτα ὁ Γερμανὸς Γουλιέλμος Κόνραντ Ράιντγκεν κατέπληξε τὸν κόσμον μὲ τὰς ἀόρατους ἀκτίνας Χ αἱ ὅποια ἡμποροῦσαν νὰ διαπεράσουν συμπαγῇ ἀντικείμενα καὶ νὰ τὰ φωτογραφίσουν.

Εἰς τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Τὸ Ράδιον, ἐνῶ ἀκόμη βῆμα πρὸς τὴν ἀτομικὴν βόμβαν.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» ΕΙΝΑΙ Η ΕΚΛΑΙ-ΚΕΥΜΕΝΗ «ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ» ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΝ ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΟΙ ΔΥΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»

Α'. Τραγούδια:

1	...
2	...
3	...
4	...
5	...
6	...
7	...
8	...
9	...
10	...

Έκτελεσται:

1	...
2	...
3	...
4	...
5	...
6	...

Αποστολείς:

Διευθυντής: Γ.

Έχετε καλή φωνή;

Θα θέλατε να φθάσετε στο Μικρόφωνο του Ραδιοφωνικού μας Σταθμού;

Κάθε Νέος ή Νέα που μπορεί να απαντήσει αδιάτακτως ΝΑΙ εις αυτές τις δυο ερωτήσεις, δε λάβει μέρος εις αυτόν των διαγωνισμών, ο οποίος άλλως τε δεν εινε περίπλοκος, ούτε καν απαιτεί κανενός είδους κόπους και τριγυμνάσια.

1ον) Κάθε Νέος ή Νέα που θέλει να μετάσχη του Διαγωνισμού, θα κάμη απλώς τον κόπον να κόψη και να κρατήσει το εις το κάτω μέρος της σελίδος παρατιθέμενον ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ.

2ον) Η διάρκεια του διαγωνισμού εινε δίμηνος διά να δοθῇ εις όλους και όλες κυρίως να λάβουν μέρος. Θα δημοσιευθούν συνεπώς συνολικά από σήμερα μέχρι της 29 Δεκεμβρίου ΔΕΚΑ ΔΕΛΤΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ.

3ον) Από της 29ης Νοεμβρίου μέχρι της 15 Δεκεμβρίου πρέπει να μας σταλούν τα ΔΕΚΑ αυτά δελτία, εκ των οποίων το εν συμπληρωμένον με το όνοματεπώνυμον ενῷ διαγωνιζομένου κλπ. Όσοι δεν θέλουν να χαλάσουν το «ροδοδικόν των με την αποκοπήν του δελτίου, μπορούν ΝΑ ΣΤΕΙΛΟΥΝ ΤΑ ΔΕΚΑ ΦΥΛΛΑ ΔΙ' ΑΠΛΗΝ ΣΦΡΑΓΙΣΙΝ εις τα γραφεία μας, Λεωφόρος 6. Ενῴσητον εινε, δε, η μοναδική αὐτῇ διαδικασίᾳ τίθεται διά να περιορισθῇ ὁ διαγωνισμός μόνον μεταξύ των ἀναγνωστών και των ἀναγνωστρίων του «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ».

Εις αὐτό και μόνον περιορίζονται, αἱ ὑποχρεώσεις των δια-
«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 20.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΦΩΝΗΤΙΚΩΝ ΤΑΛΕΝΤΩΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Όνοματεπώνυμον:

Διεύθυνσις:

Συμπληρωματικαί πληροφορίες (κατά βούλησιν του ἀποστολέως):

Υπογραφή:

Σας χαρίζουμε μισή ώρα...

Με τὸ σημερινόν φύλλον τελειώνει ὁ Διαγωνισμός διά τὸ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ τῆς προτιμῆσεως τῶν ἀναγνωστών μας, τὸ ὁποῖον θὰ μεταδοθῇ ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν.

Ὅλα τὰ Δελτία τὰ ὁποῖα ἐλάδωμεν ταξινομοῦνται ἄδη, ὥστε νὰ γίνῃ ἡ διαλογή των, καὶ νὰ καταδειχθῇ ποῖα τραγούδια καὶ ποιοὶ ἐκτελεστοὶ συνεκέντρωσαν τὰς περισσότερας ψήφους, συνεπὶς δὲ καὶ τὴν προτίμησιν τῆς πλειοψηφίας τῶν μετασχόντων τοῦ Διαγωνισμοῦ.

Ὁ ἔλεγχος τῶν Δελτίων θὰ γίνῃ ἀπὸ μικτὴν ἐπιτροπὴν συνεργατῶν τοῦ «ΕΔΩ Ἀθηνῶν» καὶ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν, θὰ ἀναγγελθῇ δὲ ἐγκαίρως ἡ ἡμέρα τῆς μεταδόσεως τῶν εἰδικῶν αὐτοῦ προγράμματος.

Ἐπεὶ δὲ ἡ διαλογὴ θὰ ἴσται

ΑΝΑΜΕΙΝΑΤΕ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Ένα νέον
ἐξαιρετικόν
ἐνδιαφέροντος

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ

τήση τουλάχιστον μίαν ἑβδομάδα λόγω τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν λαβόντων μέρος εἰς αὐτὸν τῶν Διαγωνισμῶν, παρασθῆναι καὶ σήμερον τὸ Δελτίον, ὥστε νὰ δώσωμεν τὴν εὐκαιρίαν καὶ εἰς τοὺς τυχόν καθυστερομένους νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμῶν. Ἄλλο Δελτίον δὲν θὰ δημοσιευθῇ.

Απαντήσεις

Μας ἀπέστειλαν ἀπαντήσεις καὶ Δελτία συμμετοχῆς οἱ ἑξῆς: Τζέννη Γαλανοῦ, Καίτη καὶ Νίκος Χατζηγεωργίου, Εὐάγγελος Μυτιληναῖος, Ι. Ντιγριντάκης, Νίτσα Παπαγεωργίου, Θάλεια Μαστοροπούλου, Ἀριστομένης Κορκόδειλος, Λάμπρος Ἀνδρέας, Βοδλά Φαίτακη, Λουκάς Πετράκης, Χρυσούλα καὶ Κική (Κων)πολὶς), Γεώργιος Ἐξοχάκης, Ἀντιγόνη Ἰατροῦ, Ἐλεντσία Σουσανή, Ἰωάννα Ἀγαπητοῦ Γ. Μιούκας, Δημ. Καλοκάστας, Πόπη Βλαδιανοῦ, Ἐμμ. Δημητρίδης, Γ. Κατσάρος, Καίτη Μπαρδῆ, Παρέα τοῦ Ἀλσού, Παγκοσταῖο με ἐπὶ κεφαλῇ τὴν Ντίαν Μοκρή, Λουκία Ρενιέρη, Μαίρη Κάκου, Η. Παρέα τῶν 5 νεογνῶν, Ἰσμήνη Σώκου, Λούλα Φωτοπούλου, Ἐλένη Μπερτάκη, Παρέα κόμματος (Ἀρεόπολις), Οἱ κογένεια Μαίρη, Δημητρίου, Κ. Δοῖδας, Ἰωάννης Ἀντιστασίου, Μιχαὴλ Δέδες, Ζήλδα Ἀσπὸν Βικτωρία Ἀσπὸν, Καίτη Δέδη, Κατὶνα Νικολοπούλου, Γεώργιος Ροῦσος, Τασά Ἐριφίου, Βάσω Στεφανίδου, Κωνσταντῖνος Παπαδόπουλος, Νιένκα Καλαϊτζίδου τοῦ Λα Μισάλη, Τούλα Ἰωαννίδου,

Σόνια Μαυρέα, Ἀργυρῶ Κουρτσουδάκη, Δημήτρης Δημητράκο-πούλου, Φλωρεντία Μιχαλογιαννάκη, Ἰωάννης Κουτουμάνος, Ἀλέξανδρος Μουζάκης, Ἐλένη Τζουβάλα, Νότα Τζουβάλα, Πάος Τσοῦλος, Ἀριστέλης Χατζηκυριάκου, Ὀμηρος Κεχαγιᾶς, Μιχαὴλ Φειδίας, Ἰωάννης Μενδρινός, Ἀπὸστολὸς Παπιάς, Βασίλειος Παπιάς, Μπέλλα Φρατζοπούλου, Νίτσα Σαλέκου, Εὐάγγελος Λαμπροπούλου, Ρίτα Καμπουροπούλου, Σοφία Μολάμη, Εὐδοκία Γουλιάνου, Βασιλικὴ Τζουβάλα, Ἀθαν. Τζουβάλας, Δημήτριος Ἀγγελάκης, Μαρία Ἀγγελάκη Κωστή, Ἀγγελίνα, Γεώργιος Σταμούλης, Ἀθηνᾶ Σταμούλη, Εὐγενία Μουζάκη, Εὐγενία Φωσκόλου, Γεράσιμος Λουκάτος, Σοφία Λουκάτου, Χρήστος Γούναρης, Ρασκευή Γούναρη, Νικόλαος Κόρτο, Νικόλαος Κόρτοσης, Γεώργιος Γουρφοῦλος, Τάκης Χατζηαγγελάκης καὶ Ἰωάννης Βλαχάκης.

Ἐλαθέμεν ἐπίσης ἀπαντήσεις ἀπὸ ἀναγνώστῃς, χωρὶς ἀκόμη τὰ ἀποστολῶν. Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστῃς, νὰ μὴ σημειώ-
νουν τὰ ὀνόματά των,

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΡΑΝΤΕΒΟΥ...

Τοῦ κ. ΒΑΣΙΛΗ ΙΜΠΡΟΧΩΡΗ

ΠΡΟΣΩΠΑ:

Πέτρος 30 χρόνων
Χρυσούλα 20 χρόνων

ΣΚΗΝΗ Α'

(Έξω ἀπ' τὴ Μητρόπολιν)

ΠΕΤΡΟΣ: (περιμένοντας μόνος του)... Πέντε παρὰ τέταρτο!... Ἐκτακτα!... Σ' ἕνα τέταρτο πρέπει νάναί δώ!... Δὲ φαντάζομαι νὰ μὴν ἔρθῃ!... Ἀμπα, ἀποκλείεται!... Ἀδύνατον!... (θυμάται)... Ἦτανε χτές... χορεύαμε... Ὁ Χρυσούλα, πρέπει νὰ σὲ δῶ... ἔχουμε νὰ ποῦμε τόσα πολλά... οἱ δυό μας... Μὲ κύτταξε στὰ μάτια, ὅστερα μου ἔσφιξε τὸ χέρι μου, μετὰ ἔγειρε ἀπὸ πᾶν μου ἐνῶ τὰ χεῖλη τῆς σιγοτρεμανε ἀπὸ συγκίνησι, ἀπὸ λαχτάρα... Πῆρα θάρρος!... Πέες μου λοιπόν, θέλεις... αὐρὶν;... στὴ Μητρόπολιν;... στίς 5;... Σφίχτηκε δολοκλήρ πα να μου ἡ ἀνάσα τῆς εἶχε γίνεϊ βροεῖα! Ξαναπῆρα θάρρος!... «Σύμφωνοι;...» Ὁ χόρος εἶχε τελειώσει μου ἀπάντησε μὲ μιὰ ματιά... καὶ ἡ Χρυσούλα χάθηκε!... Μιὰ ματιά ὅμως ποὺ ἔλεγε... «Δὲν ξέρω... ἴσως... ναί!» (στὴν πραγματικότητά)... Πέντε παρὰ πέντε! Σὲ λιγάκι θάναστε μαζί! Ἐγὼ καὶ ἡ Χρυσούλα! Ὅσο τὸ σκέπτομαι, νομίζω πὺς εἶμαι δὲ πὺς εὐτυχισμένος ἀνθρώπος τὸ κόσμου!... Ὅλα εἶναι τόσο ὥρασι, τόσο ὑπέροχα, τόσο... Μπά;... Πέντε ἀκριβῶς! Πᾶς χτυπάει ἡ καρδιά μου! Ὅπου νάναί ἡ φωνή! Ἡ Χρυσούλα μου! Ἡ ζωὴ μου! Ἡ χαρὰ μου! (ἀμέσως)... Ἄλ-
λά τί ἔπαθα!... Ψυχραιμία λοιπόν! Κάνω σὰν ἕνα μικρὸ παιδάκι ποῦ... (λίγο νευρι-
κά)... Πέντε καὶ ἑπτὰ λεφτά! Μπράβο, πὺς περνάει ἡ ὥρα! (λίγο ἀνήσυχος)... Δὲν πιστεύω νὰ μὴν ἔρθῃ... ἂν, δὲν μπο-
ρεῖ... ὅσο νάναί πέντε—δέκα
λεφτά, πάντα δικαιολογούνται, παίξιμο ρολογιῶ, κανένα ἔμπο-
δία, ἡ μοιὰ ὁ μπαμπᾶς, ὁ ἀδερφός, ὅστερα... πρῶτο ραν-
τεβὸ εἶναι... ἐπιτρέπεται, πρέ-
πει μιὰ δεκάλεφτη ἀργόπο-
ρία!... Ἔτσι εἶναι! (ἀμέ-
σως, μὲ χαρὰ)... Μά... σάμπως
ἔρχεται... βέβαια... αὐτὴ εἶνε
... δὲν κάνω λάθος... ἡ σι-
λουέττα τῆς... τὸ βάδισμα τῆς
... ἀλλὰ ὄχι... δὲν εἶνε...
ἔστριψε ἀριστερά! (πὺς ἀνῆ-
συχος)... Πέντε καὶ δεκάτριά
λεφτά!... Δὲ θάρρῃ!... Κοί-
μα!... Ἀς περιμένω ἀκόμα πέν-
τε λεφτά!... Ἀλήθεια, τί κου-
τὸς ποῦ ἡμῶνα! (πικρογε-
λαί)... Φαντάστηκε πὺς ὅλα
ἦσαν... ῥόδινα, πὺς ἦτανε δυ-
νατὸν νὰ χτίσω ἕνα πὺς ἴτι μὲ
σα σὲ λίγες ὥρες!... Τί ἄλα-
κεία! (σὲ λίγο)... Καμμιὰ ἐλ-
πίδα! Ἡ ὥρα πέρασε!... Τὸ
ὄνειρο...

ΧΡΥΣΟΥΛΑ (πλησιάζον-
τας, γελαστά)... Κύριε Πετρί-

δη... καλησπέρα σας!
ΠΕΤΡΟΣ (μὲ χαρὰ)...
Σεῖς... ἦρθατε;
ΧΡΥΣΟΥΛΑ... Δὲν με πε-
ριμένατε ἴσως...

ΠΕΤΡΟΣ (γιομάτος χα-
ρᾶ)... Πὺς δὲ σὰς, ὥστε
εἶναι ἀλήθεια λοιπόν, δὲ με ξε-
χάσατε;

ΧΡΥΣΟΥΛΑ... Ἐξέρετε...
εἶπα νὰ μὴν ἔρθω ἀλλὰ πάλι...
σκέφτηκα πὺς...

ΠΕΤΡΟΣ (τὴ διακόπτει)...
Ὁ... σὰς εὐχαριστῶ! Πόλ-
ὺς εὐχαριστῶ!

ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Ναὶ ἀλλά...
Ἀς προχωροῦμε μὴ καθώμα-
στε ἐδῶ καὶ μὰς δὴ κανένα
μάτι...

ΠΕΤΡΟΣ. Ἐχετε δίκην!...
Ἀς στρίψουμε ἀπὸ δῶ, θέλε-
τε;

ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Νὰ μὴν ἀρῇ
σω ὅμως! Σὲ δέκα λεφτά, πρέ-
πει νὰ φύγω!

ΠΕΤΡΟΣ. Τόσο γρήγορα...
ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Τὸ πολὺ μῆ-
σῃ ὥρα, γιατί ποῖται νὰ πάω
ἀπ' τὴ θεῖα μου, θὰ με περι-
μένῃ ἐκεῖ ἡ μαμά...

ΠΕΤΡΟΣ. Ὅπως νομίζετε!
Δὲ θέλω νὰ με περάσετε γὰ
ἀπαιτητικό!

ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Ὁχι δά! Μὴ
τὸ παίρνετε ἔτσι σὰν... πρᾶ-
κληση γὰ νὰ ζυγίσω... τίς
ἀπαιτήσεις σας...

ΠΕΤΡΟΣ. Πρὸς Θεοῦ, δὲ
σκέφτηκα τέτοιο πᾶγμα!...
ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Τὸ πιστεύω!...
—Ποῦ πάμε ἀπὸδῶ;

ΠΕΤΡΟΣ. Θὰ δοῦμε στὴ

Ρωσικὴ Ἐκκλησίᾳ, ἕνα μικρὸ
περίπατο στὸ Ζάππειο.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Ὁχι!... Ἐ-
πικίνδυνα μέρη! Ὁ κόσμος εἶ-
ναι κακός!

ΠΕΤΡΟΣ. Δίνετε σημασία
στὸν κόσμῳ...

ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Ἐγὼ ὄχι, αὐ-
τὸς ὅμως, παραδίνει!

ΠΕΤΡΟΣ. Ἀδιαφοροῦστε!
ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Ὁλαῖ!...
Φτάσαμε στὰ ἄκρα!

ΠΕΤΡΟΣ. Μόνον εἶσι ζοῦ-
με!

ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Σωστὰ ἀλλά...
ὑπάρχει, βλέπετε ἕνα κάλ-
λὸ στὴ μέση.

ΠΕΤΡΟΣ. Τὸ θέλουμε μεῖς
οἱ ἴδιοι καὶ γι' αὐτὸ ὑπάρχει!

ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Σύμφωνοι!
Ἀρα δὲ μπορούμε νὰ πάμε!

ΠΕΤΡΟΣ. Τὸ θέλουμε νὰ πά-
με!

ΠΕΤΡΟΣ. Τί νὰ γίνῃ...
ὕποχωδῷ!

ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Ὑποχρήρηση
ἀνοητικῆ, ἀλλὰ κανονικῆ!
Περίφημα!

ΠΕΤΡΟΣ. Εἰσαθε ὑπέροχῃ!
ΧΡΥΣΟΥΛΑ (λίγο σοβα-
ρά). Ὁμολογῶτε πὺς δὲ ἐ-
λάτε νὰ τὸ πῆτε αὐτό...

ΠΕΤΡΟΣ. Εἰσαθε εὐρημα!
ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Τὸ δὲ εἶ-
μαρτεῖν...

ΠΕΤΡΟΣ (στὸ σκοπὸ του
αὐτό). Ὁχι, Χρυσούλα!...
ἕνα ζήτοῦσα καὶ σὲ ὀρθοῖ!

ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Τώρα ζῶ!... Πιστεύ-
ω... Τίποτα νὰ μὴν πὺς ὑπάρχω
κι' ἐγὼ μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀπε-
ραντὴ ἀνθρωποπλημύρα ποῦ

δὲν ἔχει οὔτε ἀρχή, οὔτε τέ-
λος! Ὁχι! Μὴ με παρεξηγή-
σης! Δὲν πρέπει!...

ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Μὰ στοματῆ-
στε παρακαλῶ! Δὲν κατα-
βαίνετε λοιπόν πὺς με τρομά-
ζετε!...

ΠΕΤΡΟΣ. Σὰς τρομάζω;...
Ὁ, μὲ συγχωρεῖτε! Συγχωρεῖτε
με γὰ τὸν κατήφορο ποὺ πῆ-
ρα ἀλλὰ... δὲν ξέρω... σὰ νὰ
περίμενα αὐτὴ τὴ στιγμή, αὐ-
τὴ τὴ μεγάλη στιγμή... Τόσο
καιρὸ... γιὰ πρώτη φορὰ...
νὰ μιλήσω... νὰ φωνάξω, αὐ-
τὸ ποῦ μ' ἐπινιγε μέσα μου,
αὐτὸ ποῦ μόνον σεῖς... ἀπὸ
χτές... σήμερα... τώρα...
μου ἐμπνεύσατε... αὐτὸ ποῦ
... (ἀμέσως)... Μὰ γιατί
μὲ κυττάζεις ἐτσι παράξενα
στὰ μάτια;

ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Δὲ ξέρω...
Δὲ θέλω νὰ ξέρω ἀλλὰ νὰ...
φοβάμαι, ἀλήθεια φοβάμαι μῆ-
πως ἔκανα ἄσχημα ποῦ ἤρθω
μαζί σας...

ΠΕΤΡΟΣ. Δὲν μπορούσε
νὰ κάνης ἀλλοιῶτα!... Ἐ-
πρεπε νὰ ἔρθης, γιατί καὶ σὺ
ζητάγες κάτι, κάτι ποῦ σοῦ ἔ-
λειπε, κάτι ποῦ ἦθελες μ' ἑλ-
πὴν ψυχῇ σου μ' ὅλη τὴ δύνα-
μή σου, μ' ὅλη τὴ λαχτάρα
ποῦχουνε τὰ εἰκοσι σου χρό-
νια!...

ΧΡΥΣΟΥΛΑ (ἀνήσυχος).
Ὁχι... Δὲν εἶναι ἀλήθεια, ὄ-
χι... μιλάς σὰ μάγος, σὲ βλέ-
πω σὰν κλέφτη ποῦ θέλει νὰ
μοῦ πάρῃ κάτι...

ΠΕΤΡΟΣ (πικρογελῶντας).
Μάγος... Κλέφτης;... Πὺς
μὲ πληρώνεις!

ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Κι' ὅμως...
Δὲ σκέφτηκα νὰ σὲ προσβάλω
γιατί... μιλάς τόσο ὥρασι,
τόσο ἀληθινὰ, τόσο πραγματι-
κά ποῦ... δὲ σοῦ τὸ κρύβω...

(σιγανὰ)... ἔσεκαπασες τὴν
καρδιά μου... (πὺς δυνατῶς).
κι' αὐτὸ δὲν τὸ ἤθελα καθόλου
μὰ καθόλου!

ΠΕΤΡΟΣ (θριαμβευτικά)...
Ἀρνεῖται τὸ τελευταῖο γὰ νὰ
συμφωνήσω μαζί σου, γιὰ νὰ
σοῦ δείξω τὸν δρόμο... τῆς ἀ-
γάπης τῆς μεγάλης ἀγάπης!

ΧΡΥΣΟΥΛΑ (αὐθόρμητα, μ'
ἀγάπῃ)... Πέτρο...

ΠΕΤΡΟΣ (εὐτυχισμένος νι-
κητῆς)... Μικρὴ μου Χρυσού-
λα...

ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Πέτρο μου!!

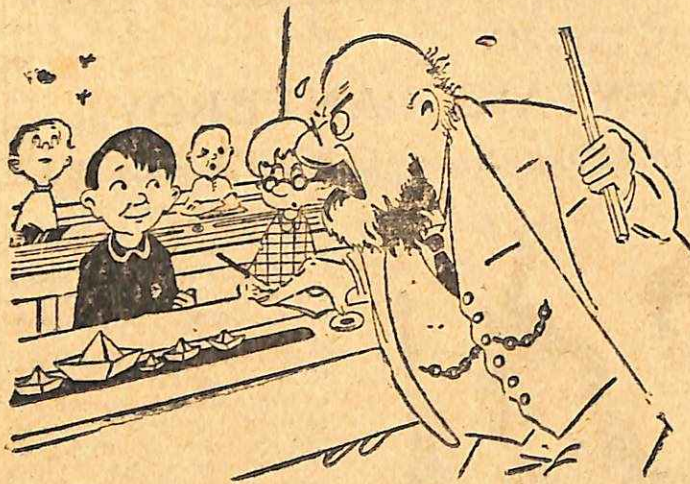
ΠΕΤΡΟΣ. Μοναδική μου ἀ-
γάπη!

ΣΚΗΝΗ Β'

(Σὲ λίγο καιρὸ)

(Ὁξω ἀπ' τὴν Μητρόπολιν)

ΧΡΥΣΟΥΛΑ (περιμένοντας
ζόνῃ τῆς)... Πέντε καὶ εἰκοσι
κι' ἀκόμα νὰ φωνῇ!... Εἶναι ἡ
πέμπτη φορὰ ποῦ ἀρῶ! Περί-
εργο! (στιγμὴ)... Κι' ὅμως
μοῦτὲ πὺς θάναί σήμερα ἀκρι-
βῶς στὴν ὥρα που, δὲ θέλει νὰ
περιμένα, δὲν τὸ βρίσκει οὔτε
αὐτὸς σωστό, μὰ κοπέλα μὲ
νάχν! (στιγμὴ)... Πέντε...

Ο δάσκαλος : — Τί κάνεις αυτού, Τζάκ; Δέν είνε ώρα γιά παιγνίδι!...
Ο Τζάκ : — Έξηγοῦσα, κύριε, στὸν Πέτρο τὴ ναυμαχία τῆς... Σαλαμίνος!...

καὶ εἴκοσι πέντε!... Δέν κατάλαβον... κ' ἦταν τόσο ταχτικός... ἴσως κανένα ἐμπόδιο, καμμιά δουλειά... ἀλλὰ πάλι... πέμπτη φορὰ συνέχισα... δὲ νομίζω... (στιγμές)... Πεντέμισι! Ἀργησε πολὺ, μὰ γιατί!... Ἀλλοτε... τὸν πρῶτο καιρὸ... (στιγμές)... Ὡ, τί ἀνόητη ποὺ εἰμαι, κάθου καὶ σκέπτομαι τὸ ἄλλοτε καὶ τὸ τώρα... τί σημασία ἔχει, καὶ τὸ πῶς... ὡρισμένως δὲν εἰμαι καλά!... (στιγμές)... Ἐξη παρὰ εἴκοσι! Δὲ θάρρη! (πικρά). Δὲ θάρρη... καὶ πρέπει νὰ συμβαίνει... τώρα τελευταία... σὺν ἀλλαγμένους... οἱ τρόποι του, οἱ δικαιολογίες του (ἀμέσως) μὲ λαχτάρα! Μὰ νάτος... αὐτὸς εἶναι... δὲν κάνω λάθος... διαστεικός-διαστεικός, ἐρχεται... ἀλλὰ ὅχι... δὲν εἶνε... ἔστριψε δεξιά! (στιγμές)... Ἐξη παρὰ δεξιά!... (ἀπογοητευμένα). Ἐξη παρὰ δεξιά... ἐγὼ περιμένω ἀκόμα... Τὴ κοιτῶ ποὺ εἰμαι, Πρέπει νὰ φύγω, νὰ φύγω γρήγορα... ΠΕΤΡΟΣ (πλησιάζοντας τὴ φωνάζει)... Χρυσούλα... Χρυσούλα... ΧΡΥΣΟΥΛΑ (ἐξαφνισμένα)... Ἄ, ἦρθες... ΠΕΤΡΟΣ (ἀτόνως). Μὲ συγχωρεῖς ἄργησα λιγάκι... ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Ὁχι καὶ πολὺ! Ολόκληρη μιά ὥρα! ΠΕΤΡΟΣ. Κ' ἐφύγε; ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Τ' ἤθελες ἀνὰ κάνα; ΠΕΤΡΟΣ (σχεδὸν ἀπότομα)... Νὰ περιμένω!... Ἄνθρωπος εἰμαι, δουλειὰ ἔχω, δὲ χάλασε ὁ κόσμος!... Ἀλλωστε... νὰ ἡ ἀποδείξει, ἦρθα! ΧΡΥΣΟΥΛΑ (μὲ πίκρα)... Γί κι' ἂν ἦρθες, τί κι' ἂν δὲν ἐρχόσουν, Πέτρο! ΠΕΤΡΟΣ. Σὲ παρακαλῶ, δὲ μ' ἀρέσουνε τὰ διαφορομένα σου. Τί θέλεις νὰ πῇς; ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Ὡ, τίποτα! — Ἀς πάμε ἀπὸ δῶ, νὰ θυγοῦμε στὴν Ἀρόπολη, θέλεις; ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ—Σελὶς 22

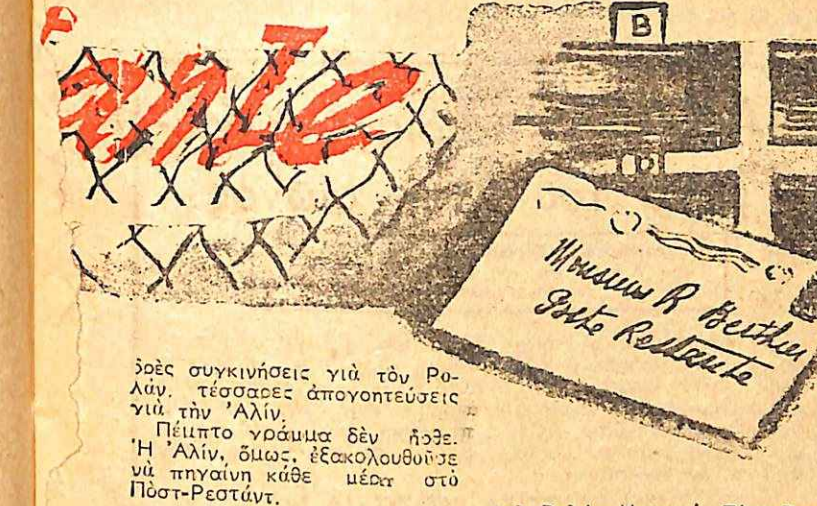
ΠΕΤΡΟΣ (δαρετά)... Ὁχι τόσο μακριὰ γαλὶ... ξέρετε... σὲ μισή ὥρα... πρέπει νὰ σ' ἀφήσω... κάποιος φίλος μου. ΧΡΥΣΟΥΛΑ (τὸν διακόπτει, ἐπαναλαμβάνει)... Κάποιος φίλος σου... (ἀποφαστικά)... Ἀκούσε, Πέτρο, ἔσχατο παιγνίδι ἀρχίνῃς, γιατί δὲν παίξεις μ' ἀνοιχτὰ χαρτιά; ΠΕΤΡΟΣ. Ἄλλο πάλι τοῦτο!... Σίγουρα δὲν εἶσαι στὰ κέφια σου ἀπῶς!... Εἶσαι τόσο ἀκατανόητη, ποὺ νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια... ἀρχίζεις νὰ μοῦ χτυπᾷς στὰ νεύρα! ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Πόσο ἀλλοῦσε! Πῶς μιλάς! Οὔτε καν πρῶτα θείς νὰ σώσης κάτι ἀπὸ τὴν ἐντύπωση ποὺ κάνεις ὅταν σὲ πρωτογνωρίζῃ κανένας!... Εἶναι ὅλα σου τόσο ψεύτικα, ποὺ δὲν ἔρκει παρὰ μόνον ἓνα μικρὸ φυσματάκι, γιὰ νὰ πέσουνε ὅλα καὶ νὰ ξεσκεπαστῇ σὲ ὅλη σου τὴ μεγαλοπρέπεια! Καὶ τὸ φυσματάκι αὐτὸ δὲν εἶναι παρὰ... ὁ κόρος ποὺ ἔνοισες γιὰ μένα, ποὺ θάνοιωσες γιὰ τὴν πρὶν ἀπὸ μὲνα καὶ ποὺ θὰ νοιώσεις γιὰ τὴν ἄλλην ποὺ τώρα ὀρέγεις! Δὲν ἔχεις τίποτα! Εἶσαι ἓνας καμουφλαρισμένος ἀγροίκος, ἔνας. ΠΕΤΡΟΣ (τὴ διακόπτει). Πάμε λοιπὸν!... Ἐγίνες ἀνυπόφορη! Εἶσαι ἓνα νευρόπραμα ποὺ δὲν ξέρει τί λέει! Ἡ φαντασία σου ξεσπάθωσε τόσο πολὺ σκέφτηκες τόσο πράγματα γιὰ μένα, ποὺ δὲν εἶδισα... ν' ἀνοίξεις διὰ πλάτα τὴν καρδιά σου γιὰ νὰ δεχθῇ ὅλο τὸ δηλητήριο ποὺχε μέσα τῆς κ' ἔτσι νὰ θάμνεις γιὰ πάντα ὅλες τις στιγμὲς ποὺ προσάσασαι μαζί! ΧΡΥΣΟΥΛΑ (πολὺ ἐκφραστικά)... Ὁχι Πέτρο! Εἶσαι ἓνας ἀδιόρθωτος καὶ τρωμερὸς παίκτης! Παίξεις μὲ τὴν ἀλήθεια καὶ μὲ τὴν πραγματικότητα... εἶσαι δυνατός τεχνίτης στὸ «πλοφάρισμα» σὲ θέλει καὶ ἡ τύχη καὶ... κερδίζεις, κερδίζεις πολλὰ, τὸ βλέπει, ἀλλὰ... μέχρι πότε θὰ βαστάξῃ

αὐτό;... Θάρρη κι' ἡ χασούρα Πέτρο... ἡ μεγάλη χασούρα, ἡ ἀγάπησῃς κ' ἐσύ, θὰ πονέσῃς κ' ἐσύ καὶ τότε... τότε θὰ καταλάβῃς τί μεγάλο κακὸ ἔκανες σ' ἐκείνες ποὺ δὲ πιστὲ ψάνε καί... σὲ μένα! ΠΕΤΡΟΣ. Ἐπὶ τέλους!... Ἀράξαμε ἐκεῖ ποὺ θέλαμε!... Εἶσαι ὁ πολυάνθρωπος κ' εἶσαι τὸ θῆμα!... Δὲ σ' ἀγάπησα καὶ μ' ἀγάπησες!... Σὲ γέλασα καὶ μὲ πιστέψες!... Σ' ἀφίω γιὰ νὰ κυνηγήσω τὴν ἄλση καὶ μὲνεις γιὰ νὰ κάνῃς συντροφιά στὸν πόνο σου! (σαρκαστικά). Θαυμάσια!... Περιήμα! Νὰ τί θὰ πῇ νάχης γερό ταλέντο! Βάζεις τρικλοποδιὰ στὸν ἄλλον καὶ τὸν ριχνεῖς κάτω!... Κί' ὅλ' αὐτὰ γιατί!... Γιατί περιμένεις μιά ὥρα στὸ ραντεβού μας, γιατί... κάποιος φίλος μου μὲ περιμένει, γιατί!... Ὡ, μὰ εἶναι φοβερό, πρωτάκουστο!... Τ' νὰ σοῦ πῶ, Χρυσούλα... δὲ σὲ ἀναγνωρίζω πιά, καθόλου!... ΧΡΥΣΟΥΛΑ (μὲ πικρὸ γέλιο). Τέλος πάντων!... (Καὶ μὲ ὄψη). Πάμε δέκα μῆνες ποὺ γνωριστήκαμε ἀλλὰ... πῶς ξεκινήσαμε... καὶ πῶς ἀτάσσαμε!... Τὸ πρῶτο μας ραντεβού... καὶ τὸ τελευταῖο με ἀρκετοῦ... — ἂν φυσικὰ θυμάσαι τὸ πρῶτο μας. ΠΕΤΡΟΣ (πολὺ θυμωμένα). Δικός μου λογαριασμός! ΧΡΥΣΟΥΛΑ. Ἀσφαλῶς!... (συνεχίζει)!... Τότε... λόγια ἀφαιρῶ, τρῶποι λεπτοί, περποῖση ἐξωχρηστική, ἐπιθυμίες ποὺ προλαβαίνοντουσαν, καθημερινὲς ἐκπλήξεις, κέφι τρελλό, ὄνειρα γλυκά καί... ἀγάπη δυνατὴ — ντεκόρ ἀφῆσται σὲ μεγαλειὸ καὶ ἀπόδοσι, σκηνοθεσία καλοβαλμένη, μὲ μαεστρία — γιὰ νὰ πετύχουμε αὐτὸ ποὺ θέλωμε... (κατάμουτρα)... καὶ τὸ πέτυχε!... Μετὰ, ὁρῆκες... πολὺ σωστά — πῶς κράτησε πολὺ αὐτὴ... ἡ παράξενη ἱστυρία μας καί... ἡ συνέχεια εἶναι γνωστή — ἀδιαφύρεῖς, δορυμνισ, ἀργεῖς κακομιλίας, σὲ περιμένουν... μερικοὶ φίλοι σου — μ' ἄλλα λόγια, ζητᾷς τὸ σάνδι δι' τὴν σωτηρία, τὸν τρόπο, τὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ σπᾷς τὴν ἀλυσίδα ποὺ σὲ δένει — ἄς ποῦμε — μὲ ὅση μπόρῃς... ἀξιοπρέπεια! — Φύγε λοιπὸν, εἰσαι ἐλεύθερος, δὲν σὲ κρῶ, τῶ, δὲν σὲ θέλω! Σ' ἀγαπῶ, δὲν στὸ κρύβω σ' ἀγάπη πολὺ τρελλὰ ἀλλὰ εἰμαι περήφανη στὴν ἀγάπη μου κι' ὅχι... ζητιάνη!!! Γί' αὐτὸ φύγε! Φύγε γρήγορα γιατί θέλω νὰ κλάψω, νὰ κλάψω μονάχη μου καί... (διακόπτει φωνάζει στὸν Πέτρο ποὺ ἐφύγε)... Πέτρο... Πέτρο... (μὲ μεγάλο πόνο)... Ἐφύγε... (ἐξελκύνοντας σὲ κλάμμα)... νὰ κλάψω μονάχη μου... κι' ὅχι μπροστά σου!!! ΒΑΣΙΛΗΣ ΙΜΠΡΟΧΩΡΗΣ

ΘΕΤΙΚΗ ΖΗΜΙΑ — Τὸν βλέπετε αὐτὸν Μ' ἐξήλωσε 6000 λίρες... Ἀλήθεια; Καὶ πῶς γίνε αὐτό; — Νό... Ἀρνήθηκε νὰ μοῦ δώσῃ τὴν κόρη του!...

Τὸ φτηνὸ φιλή...

Ὁ κύριος Ρισφ Ρουμὲλ καθόταν στὸ μπουντουάρ τῆς ὡραίας κυρίας Μαντελὲν ποὺ τῆς ἔκανε κόρτε ἔδω καὶ ὀχτὼ ἐβδομάδες. Μὰ δὲν εἶχε κατορθώσει ἀκόμη νὰ τῆς πάρῃ οὔτε ἓνα φιλή. Αὐτὸ πολὺ τὸν στενοχωροῦσε. Καὶ ἐκείνη τὴν ἡμέρα προσπαθοῦσε νὰ τῆς πάρῃ τουλάχιστον ἓνα. Παρακαλοῦσε καὶ ζητιάνευε μὲ τρεμμένη φωνή: — Ἀληθινὰ λοιπὸν, οὔτε ἓνα φιλή δὲ μοῦ δίνεις; Μὲ κανέναν ὁρο; Ἡ Μαντελὲν συλλογίσθηκε λιγάκι. Ἡμέρε πῶς συχνὰ, στίς φιλικὲς ἀνταλλαγὲς γιορτῆς ἓνα φιλή πουλιέται ἀκριδὰ πολὺ. Ἄν δοκιμάζε καὶ αὐτὴ; — Ἀκούστε, κύριε Ρουμὲλ, εἶπε, ὕποθεστε ὅτι εἰμαι πωλήτρια σὲ μιά Ἄγορὰ φιλικὴ ἀνταλλαγῆς. Ἐτοίμα μπουρδὸς νὰ σὰς δώσω ἓνα φιλή, ἂν καὶ σὰς διατάξωτε γιὰ τὸν ἀγροπὸρὸ σκοπὸ ἓνα καλὸ ποσό. Ἀς ποῦ με διακόσια δολάρια. — Συμφωνοῦ; — Μοῦ δίνετε τὸ λόγο σας; — Βέβαια. Δὲν ἔχω τὸ ποσὸν μαζί μου, ἀλλὰ σὲ μισή ὥρα θὰ γυρίσω μὲ τὰ χρήματά. Σ' ἔνα τέταρτο κι' ὅλες γύρισε. Ἐβόλε τὴ λεπτὰ στὰ πόδια τῆς Μαντελὲν καὶ ἐκείνη τὸ ἔδωσε ἓνα ἀπὸ τὰ πῶ γλυκά φιλά ποὺ ξέρεῖ ἡ ἱστορία τοῦ κόσμου. Μισή ὥρα ἀργότερα, ὁ κύριος Ρουμὲλ δροσίστηκε στὸ γραφεῖο τοῦ συζύγου τῆς Μαντελὲν τοῦ κ. Βινσέν. — Ἀκούσε Βινσέν, τὰ 200 δολάρια ποὺ μοῦ δάνεισες δὲν τὰ χρησιμοποίησα, παρὰ περνώντας ἀπὸ τὸ σπῆτι σου τὰ ἔφαγα στὴ γυναικὰ σου, γιατί δὲν ἤξερα ἂν θὰ σ' εὑρίσκα πάλι στὸ γραφεῖο σου! Ὅταν τὸ βράδυ ὁ Βινσέν πῆγε σπῆτι του, εἶπε στὴ γυναικὰ του: — Σοῦ ἔδωκε ὁ Ρουμὲλ γιὰ μένα 200 δολάρια; Ἡ Μαντελὲν δὲ μπόρεσε νὰ μιλήσῃ ἀπὸ τὸν ὄρομο τῆς. Ὁ ἄντρας τῆς ἐξάκτουσε: — Ἐδανείστη τὰ λεπτὰ ἀπὸ μένα σήμερα τὸ πρῶτο. Μετὰ ἦρθε καὶ μοῦ εἶπε πῶς τάδωσε σὲ σένα γιὰ νὰ μοῦ τὰ δώσης. — Ναι, ἀγαπητέ μου. Ἐδὲ εἶνε τὰ λεπτὰ. Ἐπρεπε νὰ καταβάλῃ μεγάλη προσπάθεια, γιὰ νὰ κάμῃ τὴ φωνὴ τῆς φυσική. Πῆγε στὸ συρτάρι, ἔφερε τὰ δύο χαρτονομίσματα τῶν 100 δολλαρίων καὶ τάδωσε στὸν ἄνδρα τῆς, ποὺ τὰ ἔβαλε στὴν τσέπη του. Τὰ μάτια τῆς γυναικᾶς τοῦ δὲν προδίδαν τίποτα. Ἀλλὰ ἂν οἱ σκέψεις μπόρουν νὰ σκοτώνουν, ὁ κ. Ρουμὲλ θὰ ἦταν ἓνα πτωχὸ ἐκείνη τὴ στιγμὴ.

ὁρῶς συγκινήσεις γιὰ τὸν Ρολάν, τέσσερα ἀπογοητεύσεις γιὰ τὴν Ἀλὶν. Πέμπτο γράμμα δὲν ἦρθε. Ἡ Ἀλὶν, ὅμως, ἐξακολουθοῦσε νὰ πηγαίνει κάθε μέρα στὸ Πόστ-Ρεστάντ. Καθισμένη στὴν αἴθουσα ἀναμονῆς τοῦ ὁδοντίατρου, ὁ Ρολάν Μπερτιέ ἐξοφλοῦσε τὴν ῥημένα τὸν «Κυνηγὸ τῆς Γαλλίας», ἓνα ἐβδομαδιαῖο τεροδικὸ ποὺ διαβαζόταν πολὺ ὀπὸ τοὺς νέους καὶ τὶς νέες τῶν ἐπασχίων. Ἀνοίγοντας τὴν σελίδα τῶν «Μικρῶν Μυστικῶν», ἀόχισε νὰ διαβῇ τις διάφορες εἰδησιατικὲς ἀγγελίες. Ἐξαόνα εἶδε κάτι, ποὺ τοῦ φάνηκε σὰν ἀκτίνα ἡλίου: »Νέα 18 ἐτῶν, ἀσκετὰ συμπαιθική, ζητεῖ ἀλληγορασια μὲ νέον σοβαρὸν, ὀχι ἂν τῶν 25 ἐτῶν. Σκοπὸς ὁ γάμος. Γράψατε: Διὰ Ἀλὶν Μπαγιό, Πόστ-Ρεστάντ, Ὁριγιάκ». Ἀλὶν Μπαγιό! Πόστ-Ρεστάντ! Καμμιά ἀμφβολία. Αὐτὴ ἦταν! Νὰ λοιπὸν, τὸ μυστικὸ τῆς κοπέλλας ποὺ ἀγαποῦσε ὁ Ρολάν ἦθελε νὰ παντρευθῇ. Ἐπτοῦσε τὴν εὐτυχία, καὶ τὴν περιμένε... ταχυδρομικῶς! Μὰ καὶ τώρα, ὅμως κανένας ἀπὸ τοὺς τέσσερας ποὺ τῆς ἔγραψαν δὲν τὴν ἱκανοποίησε. Αὐτὸ τὴν ἔφερε θετικὰ ὁ Ρολάν. Εἶχε δὲ τὴν ἀπογοητεύσει τῆς ζωοφωσμένη στὸ πρόσωπο, μετὰ τὴν διάβασμα κάθε ἐπιστολῆς. Ἄν δοκιμάζε τώρα κι' αὐτὸς, ὁ Ρολάν, πέμπτος; Καὶ γιατί ὅχι;... Ποῖος ξέρεῖ;... Μπορεῖ τὸ γράμμα του νὰ τὴ συγκινήσει, νὰ μιλοῦσε στὴν καρδιά τῆς... Κατεβαίνοντας ἀπὸ τὸ δόρυ τοῦ ατεῖο, ὁ Ρολάν Μπερτιέ πῆγε δόισε τέσσερα-τέσσερα τὰ σκαλοπάτια. Βιζόταν νὰ κλεῖσθὲ στὸ δωμάτιό του, γιὰ νὰ γράψῃ στὴν Ἀλὶν... Ὅτὴν εἰς ἡχοιστοῦσε ἔγραψε τὸ γράμμα του; Ὅτὴ τοῦ ἀπαντοῦσε; — Μάλιστα, δεσποινίς, ἔχετε ἓνα γράμμα. Ἡ Ἀλὶν τὸ πῆρε μὲ χαρὰ, κάθισε στὸ πάγκο καὶ τὸ διάβαζε. Ἡ εὐχαρίστηση ποὺ ἦταν ζωοφωσμένη στὸ πρόσωπο τῆς καθὼς τὸ διαβάζε, ἔκανε τὴν καρδιά τοῦ Ρολάν νὰ χτυπᾷ δυνατὰ. Ἀρχισε πιά κανονικὴ ἀλληλογραφία μετὰ τοῦ Ρολάν, γιὰ νὰ μὴ προσδοθῇ. Ἐστελνε τὰ γράμματά του σ' ἓνα συνάδελοφ, στὸ Κλερμόν-Φερράν, κι' ἐκείνος τὰ ταχυδρομοῦσε ἀπὸ κεῖ, στὴ διεύθυνση τῆς Ἀλὶν, ποὺ ταπεινῶς ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἴδιου τοῦ ἀποστολῆς. Ἡ Ἀλὶν πάλι ἔστελνε τὰ δικά της στὸ ὄνομα

τοῦ Ρολάν Μπερτιέ. Πόστ-Ρεστάντ, Κλερμόν-Φερράν. Κι' ὁ ὑποχρεωτικὸς συνάδελοφ, τὰ παρελθόντα καὶ τὰςτέλντα στὸν Ρολάν. Ἡ πρώτητυπὴ καὶ τρωμερὴ αὐτὴ ἀλληλογραφία διήρκεσε ἓνα ὁλόκληρο μῆνα. Καὶ σχεδὸν μέρα παρὰ μέρα, ὁ Ρολάν ἀνγγέλλε στὴν Ἀλὶν, ποὺ παρουσιαζόταν πρῶτο-πρῶτο στὴ θοῖδα: — Μάλιστα, δεσποινίς, ἔχετε πάλι γράμμα, ἀπὸ τὸ Κλερμόν Φερράν. Ἡ Ἀλὶν, μὲ τὸ πρόσωπο φωτισμένον ἀπὸ χαρὰ, ἐπαίρνε τὸ γράμμα κι' ἔτρεχε στὸ πανκάκι, νὰ τὸ διαβάσῃ. Ποῖος φέρει, ὁ Ρολάν ἦν εἶδε νὰ συγκοῦσε ἀπὸ τὴ συγκίνησι. Τὰ λόγια του, μιλοῦσαν πραγματικὰ στὴν καρδιά τῆς. Τὰ γράμματά τοὺς εἶχαν μὲ γάλη εὐκρίνεια. Ἡ Ἀλὶν τοῦ γράψε γιὰ τὴν οἰκογενειακὴ τῆς κατάστασι τοῦ ἐξομολογήθηκε ὅτι εἶνε φτωχὴ καὶ ὅτι ζῇ ἀπὸ τὸ μισθὸ τῆς στὴν Τζαπέζα καὶ δὲν τοῦ ἀπέκοψε ἐτι πρὶν ἀπ' αὐτὸν εἶχε ἀλληλογραφῆσει καὶ μὲ ἄλλους νέους, ποὺ τὴν ἀπογοητεύσαν πολὺ γρήγορα. Σ' ἓνα γράμμα τῆς μάλιστα ἐκμυστηρεύθηκε στὸν Ρολάν ὅτι πῆγε καὶ σ' ἓνα ραντεβού μὲ κάποιον, ἀλλὰ πολὺ ἀδῶ, «χωρὶς ἡθικὰς ἀσφειδές». Ὁ Ρολάν πάλι τῆς ἔγραψε ὅτι ζοῦσε κι' αὐτὸς ἀπὸ τὸν μισθὸ του, ὡς δημοσίως υπάλληλος, ὅτι εἶχε μιά μητέρα ποὺ τὴν συντηροῦσε ὅτι δὲν εἶχε σινδεθῇ μέχρὶ τότε μὲ καμμιά κοπέλλα καὶ ὅτι τὸ ὄνειρό του ἦταν νὰ παντρευθῇ μὲ μιά γυναῖκα ποὺ νὰ τοῦ ἐμπνέει ἀληθινὰ ἔρωτα. Τὸ μόνο ποὺ ἔκρυψε ἀπὸ τὴν Ἀλὶν ἦταν ὅτι ζοῦσε κι' αὐτὸς στὸ Ὁριγιάκ, στὴν ἴδια πόλιν μ' αὐτὴν καὶ ὅτι τὴν ἐγνώριζε πολὺ καλά, τόσο καλά, ὥστε νὰ τῆς παραδίδῃ μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια καὶ τὰ γράμματά του!... Ἡ ὁρῶς, ὅμως, ἡ στιγμὴ ποὺ ἔπρεπε νὰ γίνῃ καὶ μὴ στενωτέρα προσέγγισι μετὰ τοῦ Ρολάν. Νὰ γνωρισθοῦν καλλιτέρως. Νὰ ἱδωθοῦν. Νὰ μιλήσουν. Καὶ νὰ δοῦν ἂν πραγματικὰ τοῖς ἔσαν τόσο, ὥστε νὰ συνδέσουν τις ζωὲς τοὺς γιὰ πάντα. Πρῶτον, ἔκανε τὴν ἀρχὴ ἡ Ἀλὶν, στέλνοντάς του τὴ φωτογραφία τῆς. «Σοῦ τὴ στέλλω, ἔγραψε, μὲ τὴν σκεπτικὴν, ὅτι θὰ μοῦ στείλῃς καὶ σὺ τὴ δική σου».

Τὴ νὰ κάνῃ τώρα ὁ Ρολάν; Ἄν τῆς ἐστελεῖ τὴ φωτογραφία του, ἐκείνη θὰ τὸν ἀνεγνωρίσει καὶ ἴσως νὰ θυμῶνε. Ἀλλὰ, πάλι, γιατί νὰ θυμῶνε; ἔλεγε μέρα του. «Ἄν μ' ἀγάπησε στ' ἀλήθεια ἀπὸ τὰ γράμματά μου, ὅπως μὲ δεβαίνω, δὲν πρέπει νὰ θυμῶνε. Μάλλον θὰ γελάσῃ γιὰ τὸ κόλπο μου. Ὅτὴ τῆς τὴ στείλω. λοιπὸν!» Καὶ τὴν ἐστείλε. — Μάλιστα, δεσποινίς, ἔχετε πάλι γράμμα ἀπὸ τὸ Κλερμόν Φερράν. Ἡ Ἀλὶν τὸ ἀπάρε κι' ἔτρεψε στὸν πάγκο νὰ τὸ διαβάσῃ. Ἀπὸ τὸ πιάσιμο τοῦ φακέλλου, κατάλαβε ὅτι ὑπῆρχε μέρα ἡ φωτογραφία ποὺ περιμένε. Ἐσχίσε μὲ νευρικότητα καί... Αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ Ρολάν δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ παρακολουθῇ τὴν Ἀλὶν, καίτοι θὰ τὸ θελε πολὺ. Ὁ φόβος, ὅμως, τὸν ἔκανε νὰ γυρίσῃ τις πλάτες πρὸς τὴ θοῖδα καὶ νὰ κἀν πῶς τάχα ταξιδιομεῖ τὰ γράμματά. Σὲ λίγο ἄκουσε τὴν πόρτα νὰ ὑπτιπᾷ. ἦταν ἡ Ἀλὶν ποὺ ἐφύγε. — Πέροσαν πέντε ὁλόκληρες μέρες κι' ἡ Ἀλὶν δὲν φάνηκε στὸ ταχυδρομεῖο. Καὶ ἔτι μόνον αὐτὸ, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐγώσας στὸν Ρολάν, ποὺ κόντευε νὰ τρελλαθῇ ἀπὸ τὴν ἀπελπιτικὰ του. — Αὐτὸ λοιπὸν, ἦταν; ἔλεγε μέρα του. Τόσο μόνο κράτησε

τὸ εἰδύλλιο; Δὲν τῆς ἄρεσα τὴ μήπως νομίζει ὅτι τὴν κοροῖδε καὶ θυμῶνε; Στὸ μεταξὺ, ἐξακολουθοῦσε νὰ τῆς γράφῃ κάθε μέρα, χωρὶς πιά νὰ χρησιμοποιοῖ τὸν συνάδελοφ τοῦ τοῦ Κλερμόν Φερράν. Δὲν ὑπῆρχε κανένας λόγος, ἀφοῦ εἶχε ἀποκαλυφθῇ ὁ νόμος του. Τὰ γράμματά του, ὅμως, περιμέναν ἀσκήτητα. Ἡ Ἀλὶν δὲν παρουσιαζόταν. — Αὐτὸς μιά μέρα, ἀκόμα δύο μέρες... — Μάλιστα, δεσποινίς, ἔχετε τέσσερα γράμματά. Ἡ Ἀλὶν γέλασε. — Ἀλήθεια; Κρατήστε τα. Βαρῆθκα νὰ διαβάσῃ γράμματά. Πρῶτον, κύριε Μπερτιέ, νὰ μοῦ πῆτε προφορικῶς ὅτι ἔχετε νὰ μοῦ πῆτε. — Ἀγάπη μου!... ὡς θύρισε ὁ Ρολάν, πῶς ἀπὸ τὴ θοῖδα καὶ ἀπλῶς τὸ χεῖρ τοῦ γιὰ νὰ πῇσῃ τὸ δικό της. — Ἐκείνη, ὅμως, ἀποτραβήχθηκε. Καὶ γελῶντας πάντοτε τοῦ εἶπε: — Μὴν εἰσθε τόσο δαστικός. Ἐγὼ δὲν σὰς εἶπα ἀκόμα ὅτι σὰς ἀγαπῶ. — Δὲν μοῦ τῶπατε, ἀλλὰ θὰ μοῦ τὸ πῆτε ἀπῶς, φωνάζε ὁ Ρολάν. Στίς ἔξη θὰ σὰς περῶμε νὰ στὸ Πάρκο, κοντὰ στὴ μεγάλη πλῖνα. Μὴν ἀργήσετε νὰρθῆτε... — Ὅτὴ εἰμαι κεῖ ἀπὸ τις πεντέμισι... ΠΑΣΚΑΛ ΜΠΑΣΤΙΕΡ

Τὰ «γιατί»

ΤΟΥ Κ. Ν. ΠΕΤΙΜΕΖΑ-ΛΑΥΡΑΣ

«Όσοι έχουν να κάμουν με παιδιά κάθε μέρα, να ξέρουν, ότι ο πιο επίφοδος συζητητής, ο πιο δεινός ορθολογιστής, ο οποίος σε καλλάει κυριολεκτικά στον τοίχο, χωρίς να μπορέσει να το ξεφύγει, παρά με την προσποιημένη αψηρημάδα σου και τη σωπή σου, είναι αυτό το μικρό αγγελοῦδι, που διακινάει το άνοιγμα των φτερών του, για το πρώτο πέταμα μέσα στους θολούς κόσμους, και τους σκοτεινούς ορίζοντες της γνώσεως.

Οι δάσκαλοι, γνωρίζουν καλά αυτόν τον κίνδυνο να βρεθούν μπλεγμένοι και άναπολόγητοι, και γι' αυτό βρήκαν τη μέθοδο να κανονίζουν αυτά τα ζητήματα έτσι, που να μη βρίσκονται σε δύσκολη θέση να απαντούν στις διάφορες ερωτήσεις και απορίες εις τα διάφορα καί ατέλειωτα «γιατί» που δεν υπάρχει απάντησις να τα ικανοποιήσει.

Δυστυχώς, δεν συμβαίνει το ίδιο, με τους άλλους, που βρίσκονται σιμά στα παιδιά όχι με το δασκαλικό ύψος, αλλά με την τρυφερότητα και με την αγάπη, και με άλλους δεσμούς «πρός το παιδί». Γι' αυτούς τους άλλους, το «γιατί» το αδιάκοπο ερωτηματικό, που βγαίνει ακράτητο και άκοπαστο από τα τρυφερά στοματάκια, είναι πολλές φορές ένα αληθινό μαρτύριο. Αυτός ο αμείλικτος δικτάς σου, σε μπλέκει μέσα σε ζητήματα, που εσύ ο ίδιος αποφεύγεις και να τα σκεφθής καν, γιατί είναι γεμάτα από άγκυρα, και συν τρυφερότητα από στριμμένα νοήματα, και λιβερώς σκέψεις.

Πώς να πάρεις, λόγω χάρη, ανάλυσης, και να γελήσεις, το απλοϊκό ερώτημα, το γεμάτο όμως πίκρα και μελαγχολία, που σου πετάει ξαφνικά το έγγονάκι σου, κυτταλοντάς σε επίμονα στα μάτια:

— Γιατί πεθαίνουν οι άνθρωποι παππού;

Μέσα στο μοναδικό μας πάρκο, τον Εθνικό κήπο, μου έτυχε πολλές φορές να γίνω αδιάκριτος ακροατής ερωτήσεων, που εξεσπενδόνιζαν οι μικροί αυτοί βασιανιστάι για το κάθε τι που τους έρχεται στο κεφαλάκι τους, και έσπευδα να τους απαντήσω. Έγώ ένα «γιατί» παραπάνω... Γιατί, άμα μεγαλώσουμε, και μάς αρπάξει η πείρα και η ζωή, παύουμε να ρωτούμε για τα διάφορα αυτά «γιατί» και τα παίρνουμε τα πράγματα όπως βρέθηκαν.

Την ίδια σκέψη θα κάμουν, είπα, και οι νταντάδες, που έχουν πρόχειρη την απάντηση σ' όλα τα μικρά αυτά διαβολάκια που τις σκοτίζουν με τα «γιατί» τους: «Για να ρωτάς!» Και συμπέρασμα, πως και ο δημιουργός των κόσμων, την ίδια απάντηση έχει πρόχειρη για όλους εμάς που παιδεύμαστε να βρούμε τα αίτια και αιτίαιτά.

ΝΑΪΛΟΝ: τὰ διαφανή θαύματα του 20ού αιώνας

(Copyright του Ευρωπαϊκού Πρακτορείου Τύπου Α.Ε.Ρ. και του «Εδω» Αθηνών, δια την Ελλάδα).

Η θριαμβευτική εξέλιξη της καλτέρας «Ναΐλον» έγινε αφορμή να ονομασθεί ο 20ός αιώνας, αιώνας της πλαστικής ύλης. Άλλοι υπεστήριξαν ότι αυτό δεν είναι και τόσο σωστό και ότι ζούμε στον αιώνα της ατομικής ενέργειας. Όπως αποδεχτεί ένα είναι βέβαιο: «Ότι η πλαστική ύλη όσο και η ατομική ενέργεια αποτελούν τα στοιχεία μιας νέας περιόδου του ανθρώπινου πολιτισμού.

ΚΑΙ ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ !

Με την πλαστική ύλη μπορεί να πη κανείς ότι λύεται για πολλές χώρες το πρόβλημα των πρώτων υλών. Τα πάντα ήμπερουν να αντικατασταθούν με την πλαστική ύλη. Και δεν είναι μακριά η μέρα, που θα ντυνόμαστε, από την κορυφή ως τα νύχια με είδη από πλαστική ύλη. Στον τομέα των παπουτσιών εξαφανισ, έχει πραγματοποιηθεί σημαντική πρόοδος, και πολύ σύντομα θα καταργηθεί το δέρμα ως πρώτη ύλη για την υποδήσιν μας.

Τα σχετικά πειράματα για κατασκευή παπουτσιών από πλαστική ύλη, άρχισαν στην Αμερική από τα 1936. Τα πρώτα όμως ευχάριστα αποτελέσματα φάνηκαν στα 1939. Κατά τα επόμενα τρία χρόνια, μέχρι του 1942, πολλοί Αμερικανοί αμφοτέρων των φύλων, έκαναν την εμφάνισή τους με παπούτσια πλαστικά, διαφόρων σχημάτων και μοντέλλων. Όλα αυτά τα παπούτσια δεν ξεχώριζαν καθόλου από τα δερμάτινα. Η απόμνησι ήταν καταπληκτική, χάρη στους διάφορους χρωματισμούς. Πολλές όμως εκκεντρικές Αμερικανίδες ήθελαν τα παπούτσια άχρωματίστα. Έτσι, όπως ήταν τελείως διαφανή και φυσικά άορατα, νόμιζε κανείς ότι όλες αυτές οι γυναίκες περπατούσαν στις μύτες των ποδιών!

ΚΑΙ ΠΛΑΣΤΙΚΑ... ΚΡΑΝΙΑ

Την πλαστική ύλη τη χρησιμοποίησαν επίσης και στην Ιατρική, με καταπληκτικά αποτελέσματα. Έτσι, κατασκευάσαν διαφανείς κώδωνες από «έτοσελ», κάτω από τους οποίους τοποθετούν τα αδύνατα όργανα. Χάρη εις αυτούς τους κώδωνες, οι γιατροί που διοχετεύουν καταλλήλως το άσπρικό το οξύγονο, προστατεύουν τα νεογέννητα παιδιά από τους κινδύνους των διαφόρων μικροβίων.

Το καταπληκτικότερο όμως είναι άλλο: Πρόκειται για ένα πείραμα που έγινε ποτέ σε ζωντανόν οργανισμό. Δύο Αμερικανοί χειρουργοί κατόρθωσαν να αφαιρέσουν το κρανίο ενός ζωντανού πιθήκου και να το αντικαταστήσουν με ένα κρανίο πλαστικό! Το κρανίο αυτό είναι διαφανές και επιτρέπει στους γιατρούς να κάνουν διάφορες επιστημονικές μελέτες πάνω στον εγκέφαλο του πιθήκου, που φαίνεται σαν να είναι τελείως ακάλυπτος.

ΤΑ ΚΑΜΜΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Με την πλαστική ύλη πραγματοποιήθηκε και κάτι άλλο, που μέχρι τώρα ήταν τελείως ακατόρθωτο. Μπορείτε να αντιγράψετε τα γράμματα που είναι γραμμένα πάνω σε χαρτί καμμένο. Όπως ξέρετε όλοι, όταν ένα χαρτί γίνεται στάχτη και κομπορτοποιείται άμεσως μόλις το πιάσετε. Άλλοι μόνον αν στο χαρτί αυτό ήταν γραμμένο κάτι, που θα θέλατε να το φυλάξετε. Η φωτιά έχει κάνει ανεπανόρθωτη ζημιά. Τώρα όμως με την πλαστική ύλη, αποφεύγετε τέτοιου είδους στενοχώριες. Αρκεί να χύσετε πάνω από ένα καμμένο χαρτί ρητινο-ούρινη. Η ουσία αυτή συγκρατεί τη στάχτη του καμμένου χαρτιού που δεν σκορπάει. Μόλις στεγνώσει αυτή η πλαστική ύλη — και δεν άργει καθόλου — μεταβάλλεται σε ένα είδος διαφανούς πλάκας επάνω στην οποία είναι αποτυπωμένα σαν σε φωτογραφική πλάκα, τα γράμματα του καμμένου χαρτιού. Έτσι διατηρείτε το αντίγραφο ή το τυπωμένο έντυπο που κάνετε, σε φωτοτυπία πρώτης τάξεως.

Η ρητινο-ούρινη προσφέρει επίσης πολύτιμες υπηρεσίες και στην αστυνομία. Όταν την χύσετε πάνω από τα δακτυλικά αποτυπώματα που άφησε ένας κακοποιός, έχετε άμεσως τη φωτοτυπία τους σαν να χέτε το επισκεπτήριο του ίδιου του κακοποιού! Πλαστικές ύλες χρησιμοποιούνται επίσης και για την απομύκνωση των ήλων. Στην Αμερική τα περισσότερα γραφεία είναι τώρα επενδεδυμένα με σελλοτέξ σε τρόπο που να μπορεί κανείς να εργάζεται σε ένα περιβάλλον ιδεώδους υγιεινής. Ένα άλλο είδος πλαστικής ύλης χρησιμοποιείται για την επένδυση της οροφής των εργοστασίων, ώστε να μη περνάει ούτε η ζέση το κρύο καιρ, ούτε το κρύο τον καύμονα.

Γ. ΟΥΛΕΝ

ΛΑΥΡΑΣ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ!

ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΡΟΜΠΕΡΤ ΓΟΥΩΛΛΕΣ

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ.— Ο Λόρδος Βάιλ απειλείται ανά πάσα στιγμή να σκοτωθεί από κάποιο μυστηριώδη δολοφόνο, ο οποίος κυκλοφορεί ανενόχλητος στον Πύργο του. Ποιος είναι ο δολοφόνος; Ο στενός φίλος του Τζέφφρυ υποψιάζεται το θείο του Φράνσις, ένα γέρο παράξενο, ηλικίας 70 ετών).

Ο Τζέφφρυ εξεκρέμασε λοιπόν το κορμί και το έβαλε στην τσέπη του, αφού προηγουμένως παρατήρησε ότι η θηλιά του κορδονιού ήταν «ψαράδικη».

Τώρα, που είχε απκτήσει πια τη βεβαιότητα, ο Τζέφφρυ έννοιωσε μιάν έκπληκτη άταραξία. «Ήξερε ακριβώς ότι έπρεπε να φυλάται, γιατί ήταν ολοφάνερο ότι βρισκότανε μπροστά σε μιάν δολοφονική απόπειρα, που απέβλεπε στο φόνου του Λόρδου Βάιλ».

Ήταν αδιαφιλονίκητο πράγματι ότι αυτή τη φορά δεν επρόκειτο περί τυχαιού δυστυχήματος.

Πρώτον, η παρουσία φυσιγγίου μέσα σε ένα κρεμασμένο και καθαρσιμένο τουφέκι ήταν εξαιρετικά ύποπτος. Άλλ' η ύπαρξίς και του κορδονιού διέλυε πλέον και την τελευταία αμφιβολία.

Ο Τζέφφρυ, ενώ έβγαζε ένα τσιγάρο μέσα από τη σιγαροθήκη του, εθυσμήθηκε κάθε λεπτομέρεια των συνδυάντων:

Υπήρχαν δύο τουφέκια στο τραπέζι: Το δικό του και το τουφέκι του κ. Φράνσις. Το τουφέκι του Χάρρυ, γιομάτο και τοποθετημένο έτσι, ώστε να σκοτώσει σχεδόν στα σίγουρα το πρόσωπο, που θα το άνασκήανε, βρισκότανε στην οπλοθήκη.

Το κουδούνι του προγυμνασίου έδγαλε το Τζέφφρυ από την όπλοθήκη. Ο νέος συνήνησε το Χάρρυ στο χέλι.

Επήλθε να επισκεφθεί το θέατρο του δράματος, τον έρωτησε κείνος γελώντας. Απρόοπ, έρωτησε τον Κίμπερ τι ήξερε και μοι έμαθε αρκετά πολύ ενδιαφέροντα πράγματα. Έλα, όμως να φάμε πρώτα...

Τι σου είπε;

Ο Χάρρυ του έδειξε με το βλέμμα τους υπηρέτας: και του είπε:

— Αργότερα.

Όταν έτελειωσε το γεύμα, και οι δύο επέστρεψαν στην αίθουσα των δπλων. Και στο δρόμο, ο Λόρδος Βάιλ επανέλαβε στο φίλο του όσα του είχε αποκαλύψει ο δασοφύλαξ:

— Τον έρωτησα πρώτα — πρώτα (χωρίς να του πω τι είχε μεσολαβήσει) ποιους είχε βάλει τα δύο κυνηγετικά όπλα πάνω στο τραπέζι. Άλλα δεν ήξερε. Είχε μπη στο πρωί νωρίς νωρίς στην αίθουσα των δπλων, για να τοποθετήσει τα όπλα. Άλλα βλέποντάς τα πάνω στο τραπέζι, έφυγεν.

Το ζήτημα είναι τούτο: Ποιος έβαλε το δικό σου όπλο, Χάρρυ, στην οπλοθήκη. Γιατί αυτός, που το έβαλε είναι ο δολοφόνος.

Ο Λόρδος Βάιλ εξεκαρδίστηκε στα γέλια:

— Τζέφφρυ, Τζέφφρυ, σε χαλάσανε τα δστυτυμικά μυθιστορήματα, που διαβάξεις. Για να υπάρχει δολοφόνος πρέπει να υπάρχει και θύμα. Έδω δεν υπάρχει θύμα...

— Άκόμα, τον έκοψε ο φίλος του.

— Τι είπες;

— Είπα: Δεν υπάρχει θύμα ακόμα. Άλλα θα υπάρξει κάποτε. Και δεν είναι ανάγκη να σου πω το όνομα του θύματος.

— Είπα: Εγώ;

— Σ' έειπα!

— Αρτίαι πράματα, έπαινε να γελά ο Λόρδος Βάιλ, ο οποίος δεν έννοιζε να

βάλει κακό στο νου του, με κανένα τρόπο. Όλα αυτά τα τελευταία του ατυχήματα τα έβουρσε απλές συμπτώσεις ή το πολύ — πολύ κακοτυχίες, που ωφείλοντο σ' αυτό το καταραμένο το «Μαγικό Κύπελλο»...

Ο Τζέφφρυ δεν ήθελσε για την ώρα να αποκαλύψει στον φίλο του την ύπαρξί του ένοχοποιητικού κορδονιού.

Εκούνησε μόνο το κεφάλι του, με πολλή άπαισιοδοξία.

Ο Τζέφφρυ ήταν απόλυτα βέβαιος ότι ο κ. Φράνσις είχε «προετοιμάσει» το δυστύχημα της αιδούσης των δπλων, όπως ακριβώς είχεώσει ψεύτικη διεύθυνσι και για την παγώδη.

Άλλ' η άπουσία του κ. Φράνσις από τον πύργο, τον ανέκουφίσε υπερβολικά. Ο δολοφόνος έλειπε από τον πύργο. Έπομένως, ήταν άπιθανή η επανάληψις νέας δολοφονικής απόπειρας.

Ο κ. Φράνσις, για να σκοτώσει το μικροψό του, εξεμεταλλεύετο την πίστι του τελευταίου στο «Μαγικό Κύπελλο». Είχε δοκιμάσει—καθώς είδαμε—να τον σκοτώσει με το πύρ, με τη φωτιά και με το κρύο: και ο Τζέφφρυ ήταν βέβαιος ότι η προσεχής απόπειρα δεν γινότανε με τη βροχή.

Αυτό ήταν μιάν ένδειξις. Άλλ' ο φόβος με τη βροχή μπορούσε να πάρη πολλές μορφές. Ποιάν απ' όλες θα έχρησιμαίτο ο γηραιός Έωςφόρος, για να έεπαστρέψει τον άνειό του;

Ο Τζέφφρυ άρχισε να σκέπτεται. Έπρεπε να καταστρώσει ένα σχέδιο ενεργείας. Μολονότι η ένοχη του Φράνσις έσπινετο βεβαία, εν τούτοις έξ ίσου βεβαίον ήτο ότι ο φίλος του θα ήρνείτο να την παραδεχθεί. Εάν ο Τζέφφρυ ώμελωόυσε στο φίλο του όσα ένγνώριζε, θα ήτο υποχρεωμένος να έγκοταλείψη τον Βάιλ. Έχρειάζοντο άλλου είδους αποδείξεις για να πει σθή ο Χάρρυ: και ο Τζέφφρυ έπρεπε να τας βρη.

Ο νέος έδυθίστηκε βαθεία στην πολυθρόνα του.

Και εάν—παρ' όλα αυτά—αυτή ή σπινρά των ατυχημάτων ωφέλειτο στο «Μαγικό Κύπελλο», ο Τζέφφρυ έχαιμολόγησε μπροστά στην άτομη αυτή ύπεδσι: άλλ' εξακολούθησε να την αντιμετώπιζε. Βεβαία, δεν ήτανε δυνατό να παραδεχθεί ότι ένα κύπελλο έστο και μαλαματένιο, μπορούσε να άσκησι μιάν τέτοιαν επίδρασι πάνω σ' ένα ανθρώπινο πεπρωμένο!

Ο Τζέφφρυ ανωρόβηκε τώρα στην πολυθρόνα, γιατί κατάλαβε πως είχε σχεδόν άπονορκαθεί... άλλ' έσχηματίσε έξαφνα την έντύπωσι ότι δεν ήτανε μόνος...

Πράγματι, κάποιος έπλησίαζε με προσφύλαξι.

Ήταν ο κ. Φράνσις!

ΥΙ

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΝΥΧΤΟΠΟΥΛΙ...

Για μιάν στιγμή, έμειναν σιωπηλοί οι δύο: έπειτα, ο γέρος έμωθύρισε:

— Καλησπέρα σας!

Ο Τζέφφρυ έκοίταζε στα μάτια τον άποτρόπατο κακοήγρο.

— Καλησπέρα!

— Συνέβησαν έδω, καθώς έμαθα, διάφορα άτυχήματα;

Ο Τζέφφρυ, παρά λίγο να του πετάξει κατάμουτρα τη φοβερή κατηγορία:

— Έσύ τα έδημιούργησες, άθλιε.

Αλλά κρατήθηκε. Σε τίποτα δεν θα έ...

χρησίμευε να κατηγορήσει τον Φράνσις, αφού δεν είχε την άποδείξι. Άρκέσθηκε να κλίνη το κεφάλι:

— Μάλιστα!

Ο καυμένος ο Χάρρυ. Φτηνά την έγλύτωσε. Έινε τόσο άπρόσεκτος ακούει εκεί, να ξεχάσει ένα φυσιγγιο στο όπλο του. Ά... θα τον μαλώσω...

Ο Τζέφφρυ τον έκοίταζε πάλι κατάματα, με κέϊνο, το βλέμμα του, που διαπερνούσε τις ανθρώπινες σκέψεις. Και του άποκρίθηκε:

— Άδως έχετε, κύριε. Ο Χάρρυ δεν εύθύνεται για το «άτύχημα». Κάποιος άλλος έβαλε έπιτήδες το φυσιγγιο κι' έσκηνοθέτησε μιάν δολοφονική απόπειρα.

Ο γέρος έφάνηκε κατάπληκτος:

— Άλλος;

— Μάλιστα, κύριε!

— Ποιος;

— Άκόμα δεν ξέρω, άλλ' αυτά που ξέρω είναι ότι αυτός ο άλλος από τώρα άς έτοιμάξη το λαίμο του για το βροχο του δημίου!

...

Δύο μέρες αργότερα, κατά τη διάρκεια του προγεύματος, έφεραν έναν τηλεγράφημα στο Χάρρυ, που είχε στον υπηρέτη:

— Καλά!

Έπειτα—χωρίς να ανακοινώσει το περιεχόμενο του τηλεγραφήματος στο φίλο του—είπε:

— Άγαπητέ μου φίλε, πρέπει να σου αποκαλύψω κάποιο μυστικό... κάποιο σίκογενειακό μυστικό του πύργου μας...

Ο Τζέφφρυ έκοίταζε μ' ένδιαφέρον το φίλο του:

— Άκούω.

— Υπάρχει μιάν μυστική δίοδος...

Ένα άπόκρυφο πέρασμα, που οδηγεί απ' έξω στο έσωτερικό του πύργου.

Ο Τζέφφρυ τότε, απέφύσισε πιά να μιλήσει. Ρώτησε:

— Αυτό το μυστικό πέρασμα το ξέρει ο βίος σου;

— Όχι.

— Άν λοιπόν, έγω σε δεβαιώσω, Χάρρυ, ότι το ξέρει και το παραξέρει!

Ο Λόρδος Βάιλ έτινάχτηκε από το κάθισμά του:

— Αδινάτο!

— Άκούσε, Χάρρυ... Άκούσε με, με συγχωρείς, χωρίς ανωφέλεις έκευρισμούς. Πρό πρώην ήμερών, την ίδια νύχτα, μετά το δυστύχημά σου στην οπλοθήκη, είχα άποκαμύπη στο χέλι.

Έπειτα άποτομα έπληνησα... κι' άντελήφθη τότε τον κ. Φράνσις, κοντά στη σκάλα.

Ο Χάρρυ έγουρλώσε με κατάπληξι τα μάτια του:

— Τι;

— Όπως άντελαμβάνεσαι, αυτή ή θμολή μου έδωξε τον ύπνο. Έμιλήσασα για μιάν στιγμή, και ο βίος σου μοι έειπε γιατί ήρθε κρυφά, αλλά με παρεκάλεσε να μη σου κάνω λόγο...

— Και γιατί λοιπόν ήρθε; ρώτησε ο Χάρρυ.

— Μην άνεκοίνωσες ότι καθ' όλο το διάστημα της ήμέρας είχε το προαίσθημα ότι κάτι θα σου συνέβαινε. Κι' έρχόταν, όπως είπα, να δεβαιωθεί ότι είσαι καλά...

— Αυτό είναι πολύ περίεργο, έμωθύρισε ο Λόρδος Βάιλ. Άκριβώς τη νύχτα του δυστυχήματος. Έπειτα:

— Δεν ξέρω γιατί εξακολούθησε ο Τζέφφρυ, έσχηματίσει την έντύπωσι ότι δεν είχε μπη από την κυρία είσοδο. Έπειτα, έδεβαιώθηκα πάλι ότι δεν έφυγε από την κυρία είσοδο.

(Συνέχεια εις την σελίδα 32)

Μοντέρνα

Μαγειρική

— Άλίκη σήμερα δρῆκα πο λὺ φρέσκα κολοκυθάκια κ' ἔτσι ἀγόρασα μιά ὁκά νὰ τὰ κάνουμε πῆττα, πὺ ἀρέσει στὸν πατέρα σου.

— Πολὺ καλὰ, μητέρα καὶ μένα μὲ ἀρέσει πολὺ αὐτὸ τὸ φαγητό. Πές μου πὼς θὰ τὸ κάνω ὥστε νὰ ἀρχίσω ἀμέσως γιὰτὶ μὲ φαίνεται πὼς ἔχει ἀρκετὴ φασαρία.

— Ἐ, ὅχι δὲ καὶ τόση. Πρὶν σεῖε καλὰ στὰ μέτρα καὶ ἔπειτα θὰ σοῦ πῶ πὼς θὰ τὸ κάνης. Γιὰ μιά ὁκά κολοκυθάκια θὰ ἀγοράσης 50 δράμια κεφαλάσιο τυρὶ, 2 αἰνὰ, θὰ κοπανάσης 2—3 κουταλιές τῆς σούπας γαλέτα, 2 κουταλιές σούπας βούτυρο, καὶ θὰ ἐτοιμάσης καὶ μισὴ ὁκά γάλα γυλό, δηλαδὴ μπασμάελ.

Θὰ δάλης πρώτα τὰ κολοκυθάκια νὰ βράσουν. Ὄταν θὰ εἶνε ἔτοιμα νὰ τὰ δάλης σὲ ἕνα σουρωτήρι νὰ στραγγίξουν καὶ ἐν τῷ μεταξύ σὰ ἐτοιμάσης τὸ χυλὸ τὸν ὁποῖο πρόσεξε πὼς θὰ κάνης. Θὰ δάλης τὸ γάλα νὰ βράσῃ καὶ σὲ μιά ἄλλη κατσαρόλα θὰ δάλης τὶς 2 κουταλιές τῆς σούπας βούτυρο νὰ κἀνῃ. Ὄταν κἀνῃ θὰ ρίξης μέσα 2—3 κουταλιές ἀλεύρι νὰ τσιγαρισθῇ καλὰ. Ἄν δῆς ὅτι τὸ ἀλεύρι δὲν ἦπε ὅλο τὸ βούτυρο, ρίχνεις ἀκόμη μιά κουταλιά καὶ τὸ τσιγαρίζεις συνεχῶς, ὥς ὅτου ἀρχίσῃ νὰ κοκκινίῃ. Τότε ρίχνεις σιγὰ σιγὰ τὸ γάλα μέσα καὶ τὸ γυρίζεις διαρκῶς γιὰ νὰ μὴ σβολιάσῃ. Ὄταν πῆγῃ καὶ γίνῃ μιά λεῖα μάζα τὸ κατεβάζεις ἀπὸ τὴ φωτιά καὶ τοῦ ρίχνεις 25 δράμια τὸ τυρὶ τριμμένο, λίγο μοσχοκάρυδο (ἂν σ' ἀρέσῃ), λίγο πιπέρη καὶ ἀλάτι (ἐὰν δὲν εἶνε ἀρκετὰ ἀλμυρὸ μὲ τὸ τυρὶ) καὶ μετὰ ἀπὸ μισοκυρόσῃ τοῦ ρίχνεις καὶ ἕνα κρόκο αὐγὸ καὶ πάλι τὸ γυρίζεις καλὰ, νὰ ἐνωθοῦν ὅλα μαζί. Τότε παίρνεις τὰ κολοκυθάκια τὰ λυώνεις νὰ γίνουν πουργὲ καὶ τὸ στραγγίζεις καὶ πάλι ὥστ' νὰ φύγῃ ὅλο τὸ νερό. Τὰ ρίχνεις σὲ μιά λεκάνη καὶ τοὺς ρίχνεις μέσα 2 κουταλιές βούτυρο, 2—3 κουταλιές γαλέτα κοπανάμενη, 1 αὐγὸ, ὀλόκληρο καὶ τὸ ἀπράδι ἀπὸ τὸ αὐγὸ πὺ ἔβαλες στὸ χυλὸ, 2 ὥς 3 κουταλιές ἀπὸ τὸ χυλὸ καὶ τὸ ὑπόλοιπο τυρὶ τριμμένο καθὼς καὶ λίγο ἀλάτι. Τὰ ἀνακατεύεις πολὺ καλὰ καὶ ρίχνεις τὸ μῆγμα σὲ μιά δουτυρωμένη κορσάνα.

Ἀπὸ πάνω στρώνεις τὸ χυλὸ πὺ ἔχεις ἐτοιμάσει καὶ τὸ στέλνεις στὸ φούρνο.

— Ἀ, πολὺ ὠραία, τὸ κατὰλαβα μητέρα καὶ φαίνεται ἀλλὰ νὰ τὸ πετύχω. Τίποτε ἄλλο δὲ θὰ κάνουμε μὲ αὐτὸ τὸ φαγητό;

— Νὰ σοῦ πῶ. Μὲ τὸ νερό πὺ ἔβρασαν τὰ κολοκυθάκια μποροῦμε νὰ κάνουμε μιά σούπα ἀπὸ διδὲ βάζοντας μέσα καὶ λίγο βούτυρο.

Κ ΠΑΠΑΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΑΠΟ ΤΟ ΞΕΝΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ
— ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ —

Ο ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΩΤΕΡΟΣ ΜΠΕΜΠΗΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Στὸ Λαϊκὸ Μαγειρήριο τοῦ Λὸς Ἀντζέλως γεννήθηκε τὸν περασμένον μῆνα ἕνα κοριτάκι, πὺ τῇ μέρᾳ τῆς γεννήσεώς του ἔζυγιζε 850 γραμμάρια, δηλαδὴ 266 δράμια! Καὶ θὰ ρωτήσετε, φου καὶ: Ζῇ αὐτὸ τὸ μωρό; Ζῇ καὶ βασιλεύει πολὺ οὐντομα δὲ ἀπέκτησε τὸ κανονικὸν τοῦ βάρους. Τὸ περιεργότερο σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσιν εἶνε ὅτι ὁ πατέρας του ζυγίζει 120 κιλά, δηλαδὴ κάπου 94 ὁκάδες καὶ ἡ μητέρα του 52...

ΜΙΑ «ΕΙΣΒΟΛΗ» ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ...

Στὴν Ἀγγλία ἔγινε ἐφέτος μιά εἰσβολὴ πὺ τὴ χάριξαν ὁπερὸν οἱ Ἑγγλέιοι. Πρὶν καίτοι γιὰ μιά ἐπιβόρῃ ἀπὸ ἐκὸ τοιμήρια χέλια πὺ ἦσαν ἀπὸ τὰ πέλαγος Σαργῆας. Γιὰ νὰ φθάσῃ μὲχρι τὴν Ἀγγλία, τὰ χέλια αὐτὰ ἐταξίδευσαν τοιαύτῳ κληρᾷ γρόνια, κατὰ τρόπον μὲ σπινιώδη, πὺ ἀποτελεῖ μὲγάλαις ἀνιγμὰ γιὰ τοὺς φυσιοδίφες.

Τὸ ἀγγλικὸ ὑπουργεῖο Ἐφοδασμῶν, ὑποστάσας αὐτὴ τὴν εἰσβολὴν ἐπιβόρῃ, δὲν ἔμεινε κὶ βόλου μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα. Ὁργάνωσε ἀληθινὴ ἐκπορεύσιν γιὰ τὸ ψάρεμα τῶν χελιῶν πὺ ὥπως εἶνε γνωστὸ, εἶνε θρεπτικώτατα, λόγῳ τῶν πολλῶν τοῦς θερμίδων.

Τὸ ψάρεμα γίνεται τὴ νύχτα καὶ εἶνε εὐκολώτατο, χάρις στὰ ὑπερῶνα πὺ χρησιμοποιοῦνται αἱ πὺ φωτογραφία τοὺς παραθέτουμε σ' αὐτὴ τὴν σελίδα. Ἄλλοι χρησιμοποιοῦν ἀγγίστρια, βάζοντας γιὰ δόλωμα σκουλήκια.

Χάρις σ' αὐτὴ τὴν νέα τροφή, πὺ προσφέρεται πᾶσι μὲν, ἡ φτωχολογία τῆς Ἀγγλίας βρῆκε τὴν χάριν τῆς. Ἀλλὰ κ' ἡ ἀριστοκρατία δὲν γυρίζει τίς πλάτες τῇ σὰ νοστιμώτατα φαγητὰ πὺ τῇ προσφέρουν τὰ μεγάλα ρεστωράν, μὲ βάση τὰ χέλια.

ΣΤΡΑΤΟΣΦΑΙΡΙΚΑ ΣΚΑΦΑΝΔΡΑ

Νὰ κ' ἕνα στρατοσφαιρικὸ σκάφανδρο τελευταίου ἀμερικανικοῦ τύπου, πὺ θὰ ἐπιτρέπῃ στοὺς ἀεροπόρους ν' ἀνεβαίνουν ἀνεστὰ σὲ μεγάλα ὕψη. Πρόκειται γιὰ ἕνα εἶδος φόρμας ἀπὸ καουτσούκ, τελείως ἀδιαπέραστου ἀπὸ τὸν ἀέρα, πὺ ἔχει τὴν ἀκόλουθη βασικὴ διαφορά μὲ τὰ σκάφανδρα τῶν κὶ διαφοράσθαι τὰ σκάφανδρα τῶν ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη, ἐξαιρετικὰ διαφανή, πὺ ἐπιτρέπει στὸν ἀεροπόρο νὰ βλέπῃ χωρὶς δυσκολία. Μόλις ὁ ἀεροπόρος φθάσῃ σ' ἕνα ὠρισμένον ὕψος, γεμίζει τὸ σκάφανδρόν του μὲ ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα, μέχρις ὅτου ἐπιτύχῃ τὴν ἰδίαν πίεσιν, πὺ εἶχε καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΔΙΚΕΣ

Ἡ κυρία Μπουντλερ, ἀπὸ τῆς Νέας Ὑόρκης, πληροφορήθηκε ὅτι ὁ ἀνδρὰς τῆς σκοτώθηκε στὸ Μέτωπο τῆς Βιρμανίας. Δὲν ξέρουσε ἀν λυθῆκε γι' αὐτό. Στὰ 1944, ὁμῶς, ἔλαβε ἀπὸ τὸν ἀνδρὰ τῆς, πὺ δὲν εἶχε πεθάνει, μιά κάρτα.

Τῆς ἔγραψε ἀπὸ τὴν Ἰαπωνία, ὅπου ἦταν ἀιχμάλωτος. Στὰ 1945, ὁ κ. Μπουντλερ, ἀπελευθερώθηκε κ' ἐπέστρεψε εἰς τὴν Νέα Ὑόρκη, ὅπου πολλοὶ καλοθεληταὶ ἐπέσπευσαν νὰ τὸν πληροφορήσουν ὅτι ἡ γυναίκα του εἶχε πολλοὺς φίλους. Τρελλὸς, ἀπὸ τὴν χηλεία, ὁ ἀπαιτημένος αὐτοῦ, πῆρε ἕνα μαχαίρι καὶ τὸ ἐβύθη στὸ στήθος τῆς ἀπιστῆς, ἡ ὁποία, ὁμῶς, δὲν πέθανε. Στὴ δίκη πὺ ἔγινε λίγο ἀργότερα, ὁ κ. Μπουντλερ, ἀπὸ κατὰ τηγορῶμενος μετεβλήθη σὲ κατὰ γορὸ καὶ ἡ γυναίκα του, πὺ εἶχε κάνει τὴν ἡμέραν γιὰ τὸν τραυματισμὸν, κάθησε στὸ ἐδάλιο τῆς κατὰ τηγορῶμενης Τελικὰ ὁ δικαστὴς τὴν ἐτιμώρησε μὲ 10 μὴνῶν φυλάκισιν, ὅχι γιὰτὶ εἶχε πολλοὺς φίλους, ἀλλὰ γιὰτὶ ἔχασε τὴν ἑτέρα τῆς.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΙΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΜΠΕΡΛΙΟΥ

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΡΩΣ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΥΝΘΕΤΟΥ

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ).

Ὁ δῖος μουσικοσυνθέτης Ἐκτωρ Μπερλιόζ ἐγκαταλείπει τὴ γυναίκα του καὶ τὸ παιδί του. Εἶνε ἐρωτευμένος τρελλὰ μὲ μιά νεαρή μαθήτρια τοῦ Ὡδεῖου, τὴ δεσποινίδα Μαρία Μαρτέν, καὶ ψάχνει τὴν τάξιν νὰ τὴν ἀνακαλύψῃ...

— Κοιμήσου ἄλλοι! Ὁ τρομερὸς «Μεφιστόφελ» ἐδίωξε τὸ Σαρμποννέλ ἀπὸ τὸ κρεβάτι του, κοιμήθηκε κείνος, κ' ὠνειρεύτηκε ὅτι βρισκότανε στὶς ἀγκάλες ἐνὸς ὠραίου καὶ τρισευρημένου κοριτσιού, πὺ λεγότανε Μαρία Μαρτέν...

III

ΤΟ ΝΕΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ.

Τὴν ἄλλη μέρα ἔστειλε ἕνα γράμμα στὴν Ἀρριετ ὁριστικὸν χωρισμὸν ἀπὸ... «κοίτης καὶ τραπέζης». Ἐβαλε στὸ φάκελλο καὶ 200 φράγκα, πὺ τὰ εἶχε δανεισθῇ ἀπὸ τὸν Σαρμποννέλ (ἀπὸ ποῖον ἄλλο;). Κ' ἀφ' οὗ ἐνόμισε ἔτσι ὅτι ἐξώφλησε μὲ τὶς συζυγικὰς του... ὑποχρεώσεις τουλάχιστον γιὰ τὴν ὥρα, ἔτρεξε στὸ Κονσερβατοῦρ νὰ συναντήσῃ τὸν ἀγγελό του! Τὴ Μαρία Μαρτέν—τὴν καὶ νοῦργια μὲ ὅσα τοῦ αὐτῆς πὺ θὰ ἐνέπνευε τὰ νέα ἀριστουργήματα στὸν ἐγκέφαλον τοῦ ἀσάτου μουσουργοῦ.

Στὸ Ὡδεῖο, ἀρχισε νὰ ψάχνῃ γιὰ τὴ Μαρία Μαρτέν. Στὴν ἀρχὴ δὲν κατάρθωσε νὰ τὴν ξετρούπωσῃ μέσα στὸ πλήθος τῶν ἄλλων κοριτσιῶν. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους—ὑστερὰ ἀπὸ ἀρκετὴ ἀναζήτησιν—τὴν εἶδε νὰ κάθεται σ' ἕνα θρανίον καὶ νὰ μελετᾷ...

— Ὡρμησε; — Μαρία! Ἡ μικρούλα ἐσήκωσε τὸ κεφάλι τῆς ἀμέσως. Μόλις ἀνέληφθ' ὅτι Μπερλιόζ ἦναι κὶ ἐκεῖνος. Οὐτὲ ἦρερε τί ἔλεγε. Κ' οἱ μαθητὴς ὅλες ἀγνοοῦσαν σὲ τί ν' ἀποδίδουν σὴν τὴν κατὰστασιν. Μόνο μιά ἀπὸ τὶς μαθήτριες ἦξερε τὸ λόγο τῆς ταραχῆς τοῦ δασκάλου.

— Ἡ Μαρία Μαρτέν. Κ' ἔχασε μὲ τὸν ὦμον, ἡ γόση...

— Ὡρμησε; — Μαρία! Ἡ μικρούλα ἐσήκωσε τὸ κεφάλι τῆς ἀμέσως. Μόλις ἀνέληφθ' ὅτι Μπερλιόζ ἦναι κὶ ἐκεῖνος. Οὐτὲ ἦρερε τί ἔλεγε. Κ' οἱ μαθητὴς ὅλες ἀγνοοῦσαν σὲ τί ν' ἀποδίδουν σὴν τὴν κατὰστασιν. Μόνο μιά ἀπὸ τὶς μαθήτριες ἦξερε τὸ λόγο τῆς ταραχῆς τοῦ δασκάλου.

— Ἡ Μαρία Μαρτέν. Κ' ἔχασε μὲ τὸν ὦμον, ἡ γόση...

— Ὡρμησε; — Μαρία! Ἡ μικρούλα ἐσήκωσε τὸ κεφάλι τῆς ἀμέσως. Μόλις ἀνέληφθ' ὅτι Μπερλιόζ ἦναι κὶ ἐκεῖνος. Οὐτὲ ἦρερε τί ἔλεγε. Κ' οἱ μαθητὴς ὅλες ἀγνοοῦσαν σὲ τί ν' ἀποδίδουν σὴν τὴν κατὰστασιν. Μόνο μιά ἀπὸ τὶς μαθήτριες ἦξερε τὸ λόγο τῆς ταραχῆς τοῦ δασκάλου.

— Ἡ Μαρία Μαρτέν. Κ' ἔχασε μὲ τὸν ὦμον, ἡ γόση...

— Ὡρμησε; — Μαρία! Ἡ μικρούλα ἐσήκωσε τὸ κεφάλι τῆς ἀμέσως. Μόλις ἀνέληφθ' ὅτι Μπερλιόζ ἦναι κὶ ἐκεῖνος. Οὐτὲ ἦρερε τί ἔλεγε. Κ' οἱ μαθητὴς ὅλες ἀγνοοῦσαν σὲ τί ν' ἀποδίδουν σὴν τὴν κατὰστασιν. Μόνο μιά ἀπὸ τὶς μαθήτριες ἦξερε τὸ λόγο τῆς ταραχῆς τοῦ δασκάλου.

— Ἡ Μαρία Μαρτέν. Κ' ἔχασε μὲ τὸν ὦμον, ἡ γόση...

— Ὡρμησε; — Μαρία! Ἡ μικρούλα ἐσήκωσε τὸ κεφάλι τῆς ἀμέσως. Μόλις ἀνέληφθ' ὅτι Μπερλιόζ ἦναι κὶ ἐκεῖνος. Οὐτὲ ἦρερε τί ἔλεγε. Κ' οἱ μαθητὴς ὅλες ἀγνοοῦσαν σὲ τί ν' ἀποδίδουν σὴν τὴν κατὰστασιν. Μόνο μιά ἀπὸ τὶς μαθήτριες ἦξερε τὸ λόγο τῆς ταραχῆς τοῦ δασκάλου.

— Ἡ Μαρία Μαρτέν. Κ' ἔχασε μὲ τὸν ὦμον, ἡ γόση...

— Ὡρμησε; — Μαρία! Ἡ μικρούλα ἐσήκωσε τὸ κεφάλι τῆς ἀμέσως. Μόλις ἀνέληφθ' ὅτι Μπερλιόζ ἦναι κὶ ἐκεῖνος. Οὐτὲ ἦρερε τί ἔλεγε. Κ' οἱ μαθητὴς ὅλες ἀγνοοῦσαν σὲ τί ν' ἀποδίδουν σὴν τὴν κατὰστασιν. Μόνο μιά ἀπὸ τὶς μαθήτριες ἦξερε τὸ λόγο τῆς ταραχῆς τοῦ δασκάλου.

— Ἡ Μαρία Μαρτέν. Κ' ἔχασε μὲ τὸν ὦμον, ἡ γόση...

— Ὡρμησε; — Μαρία! Ἡ μικρούλα ἐσήκωσε τὸ κεφάλι τῆς ἀμέσως. Μόλις ἀνέληφθ' ὅτι Μπερλιόζ ἦναι κὶ ἐκεῖνος. Οὐτὲ ἦρερε τί ἔλεγε. Κ' οἱ μαθητὴς ὅλες ἀγνοοῦσαν σὲ τί ν' ἀποδίδουν σὴν τὴν κατὰστασιν. Μόνο μιά ἀπὸ τὶς μαθήτριες ἦξερε τὸ λόγο τῆς ταραχῆς τοῦ δασκάλου.

— Ἡ Μαρία Μαρτέν. Κ' ἔχασε μὲ τὸν ὦμον, ἡ γόση...

— Ὡρμησε; — Μαρία! Ἡ μικρούλα ἐσήκωσε τὸ κεφάλι τῆς ἀμέσως. Μόλις ἀνέληφθ' ὅτι Μπερλιόζ ἦναι κὶ ἐκεῖνος. Οὐτὲ ἦρερε τί ἔλεγε. Κ' οἱ μαθητὴς ὅλες ἀγνοοῦσαν σὲ τί ν' ἀποδίδουν σὴν τὴν κατὰστασιν. Μόνο μιά ἀπὸ τὶς μαθήτριες ἦξερε τὸ λόγο τῆς ταραχῆς τοῦ δασκάλου.

— Ἡ Μαρία Μαρτέν. Κ' ἔχασε μὲ τὸν ὦμον, ἡ γόση...

— Ὡρμησε; — Μαρία! Ἡ μικρούλα ἐσήκωσε τὸ κεφάλι τῆς ἀμέσως. Μόλις ἀνέληφθ' ὅτι Μπερλιόζ ἦναι κὶ ἐκεῖνος. Οὐτὲ ἦρερε τί ἔλεγε. Κ' οἱ μαθητὴς ὅλες ἀγνοοῦσαν σὲ τί ν' ἀποδίδουν σὴν τὴν κατὰστασιν. Μόνο μιά ἀπὸ τὶς μαθήτριες ἦξερε τὸ λόγο τῆς ταραχῆς τοῦ δασκάλου.

— Ἡ Μαρία Μαρτέν. Κ' ἔχασε μὲ τὸν ὦμον, ἡ γόση...

— Μὲ ζηλεύει ἀπὸ τώρα; Γιατὶ μὲ ζηλεύει ἀπὸ τώρα; Διότι προαισθάνεται ὅτι δὲν θὰ περάσῃ ἀπὸ τὴ ζωὴ σας, χωρὶς ἴχνη, γιὰτὶ προαισθάνεται ὅτι τὸ πεπρωμένο, πὺ δισταύρωσε τὴ ζωὴν, θὰ τὴν ἐκτοπίσῃ. Ἔστω! Ἡ κ. Μπερλιόζ ἔχει δίκην... ἔχει ἀπόλυτον δίκην, μαέστρο μου. Γιὰ μὲνα, σὲ εἰσὲ ὁ μοιραῖος ἀνδρὰς, ἀκούτε; Ὁ μοιραῖος ἀνδρὰς. Θέλετε νὰ γίνῃ γιὰ σας ἡ μοιραία γυναίκα; Πῆτε μου μαέστρο, θέλετε;

ἔχει σκύβει τώρα πάνω του σύγκορμη... καὶ τὸν ἔκλειε... καὶ τὸν ἐφλόγιζε... καὶ τὸν ἐμεθοῦσε μὲ τὰ σάρκινα μύρα τῆς, ἐτοίμη νὰ πῇ μέσα στὴν ἀγκάλην του καὶ νὰ τοῦ χάρισῃ τὴν ὑπέρτατη ἀπόδειξιν τῆς ἀγάπης.

Ὁ μουσουργὸς ἀνατρίχισε. Οὐδέποτε, μποροῦσε νὰ διανοηθῇ παρομοίαν εὐτυχία. Ναι... ποτε... ἀκόμα καὶ σὰ πρὶ παρόλῳ... ἀκόμα καὶ σὰ πρὶ αἰσιόδοξᾳ ονειρᾷ του, δὲ θὰ μποροῦσε νὰ ονειρευθῇ ὅτι θὰ καταχτοῦσε τὴ Μαρία Μαρτέν... αὐτὴ τὴν ἀγέροχην, αὐτὴ τὴν ἀκατάδεχτην Τὴ Μαρία Μαρτέν, αὐτὸν τὸν χρυσόξανθο ἀγγέλον... τὸ ὠραιότερον κορίτσι τοῦ Κονσερβατοῦρ—τὸ κορίτσι τοῦ Ὡδεῖου!

Τῆς ἐπῆρε τὸ χέρι. Ἀλλὰ μὲ κίνησιν τρόμου, ἡ Μαρία τοῦ εἶδει τις ἄλλες μαθήτριες:

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

— Ὄχι! Ὄχι ἐδῶ... — Πού; ἀγάπη μου... ἀγάπη μου... ἐδῶ...

νεῖς» τῶν ξεμυαλισμένων οἰκοτρόφων ἡσαν ὅλοι «φίλοι» ἥτοι, συγγενεῖς ἐξ ἀριστερὰς χειρὸς... Ἄλλ' ἡ κ. Ζουρντάν, ἐνὼ εἶχε ἐξαιρετικὰ ὀφεία τὴν ὄρασιν, ἐξαφνα ἐτυφλῶντο.

Πῶς; Ὁ τρόπος ἀπλουστάτος: Ἐὰν ἡ μαθήτρια εἶχε τὰ μέσα νὰ φράξῃ τὸ ἀριστερὸν μάτι τῆς μ' ἕνα φράγκο, ἡ κ. Ζουρντάν ἔκλεινε τὸ ἀριστερὸν μάτι. Ἐὰν ἡ μαθήτρια κλείνῃ καὶ τὸ δεξιὸν μάτι τῆς, ἡ κ. Ζουρντάν ἀναγκάτως ἐτυφλῶντο. Κ' ἔκλεινε τὰ μάτια.

Ἡ Μαρία Μαρτέν, ὅταν ἐσχόλασε ἀπὸ τὸ Ὡδεῖο, ἔτρεξε λοιπὸν, στὴν διευθύντρια τοῦ «Προτύπου Οἰκοτροφείου»:

— Κυρία Ζουρντάν!

— Θησαυρὲ μου;

— ἔχω προσέξει ὅτι τὰ γάντια σας εἶνε τρύπια...

Ἡ κ. Ζουρντάν ἀναστρέναξε:

— Θησαυρὲ μου, τὶ νὰ κάμω; Πτωχὴ γυναίκα, πὼς νὰ ἀγοράσω καινούργια;

— Ὅριστε δυὸ φράγκα, ν' ἀγοράσετε.

Ἡ κ. Ζουρντάν ἠνόησε:

— ἔχεις καμμιὰν ἐπισκεψὶ ἀπόψε, θησαυρὲ μου;

— Ναι. Τὸν ἐξαδέλφόν μου Ἀνρὺ, ἀπὸ τὸ Ντωβινέ. Μοῦ φέρνει νέα...

— Καλῶς νὰ ὀρίσῃ, θησαυρὲ μου. Καλῶς νὰ ὀρίσῃ, ἔκαμε ἡ κ. Ζουρντάν, τότε πῶντας μ' ἀπληστία τὰ δυὸ φράγκα τῆς οἰκοτρόφου τῆς.

Αὐτὰς εἶνε ὁ λόγος, πὺ ὁ Ἐκτωρ, δὲν ἐχτύπησε τὴ θύρα τῆς «πανσιόν», μὴ κε ἐλεύθερα.

Μόλις ἔκλεισε, πίσω ἀπὸ τὸ ἐρωτευμένο ζευγάρη ἡ πόρτα ἡ Μαρία πρότρεξε τὸν μαέστρον, μὲ νάει παιγνιδιάρικον, πὺ τὸν ἐξετρελλάνει:

— Σ' ἀρέσει τὸ δωμάτιόν μου. Ἐκτωρ; (Ὁ πληθυντικὸς εἶχε πάει περίπατο. Ὁ Μπερλιόζ ἐπιθύρει:

— Παράδεισος...

Η ζωή μιας Γερμανίδας σε 15 μικρές... αγγελίες ΕΝΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Ολόκληρη η ζωή μιας Γερμανίδας 30 ετών, το έρωτικό της ρομάντζο, ο γάμος της, η γέννηση των παιδιών της, η χηρεία της, οι περιπέτειές της κατά την διάρκεια του πολέμου, η εξορία, το τέλος οι μεγάλοι σταθμοί της ζωής της βρίσκονται μέσα σε 15 μικρές αγγελίες των εφημερίδων του Μονάχου, που τις συναντάμε σε ένα ξένος δημοσιογράφος. Το πρωτότυπο αυτό ρεπορτάζ που πρωτοδημοσιεύθηκε σ' ένα παρίσινο φύλλο αποκάλυπτε κατά τον πιο αναλυτικό τρόπο τη γερμανική ψυχή με τις μεγάλες μεταπτώσεις της από τον κομποασμό και τη μεγαλομανία στην κακομοιρία και την κατάντησι...

12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1934.

—Νεαρά δεσποινίς, μέλος της Χιτλερικής Νεολαίας, ξανθή, από οικογένεια χωρικών, αναστήματος 1,68 μ. με πλατείες περιφέρειες, θέλει να γίνει μητέρα των παιδιών ενός γυναικού Γερμανού νέου, κατά προτίμηση στρατιωτικού. Γράψτε μου στη διεύθυνση: «Λαϊκός Παρατηρητής».

(«Λαϊκός Παρατηρητής»).

12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1934.

—Αρχηγός ομάδας του Σ.Α. πλησιάζω τα 30, καθαρών μορφών 100%, αναστήματος 1,82, βάρος 72 κιλών, ξανθός, ρωμαλέος, υγιεινός, με πιστοποιητικά υγείας όλων των προγόνων του ζητεί γυναίκα του ίδιου τύπου για να φέρουν στον κόσμο υγιή παιδιά, που θα εγγυώνται στις μέλλουσες γενιές τη φυλετική τους υπεροχή. Πρωτοβουλία οι ξανθές. Οι μελαγχρόνιες αποκλείονται. Οι περιουσιακοί έσοδοι έρχονται σε δεύτερο ύψος μοίρα. Γράψτε μου στη διεύθυνση: «Λαϊκός Παρατηρητής».

(«Λαϊκός Παρατηρητής»).

12 ΙΟΥΛΙΟΥ 1935.

—Αγγελτήριο. Έχω την τιμή ν' αναγγείλω σε όλους τους φίλους και συναδέλφους μου τους γάμους μου με την Ζίγκλιντ Έντερ. Έν Μονάχου τη 12 Ιουλίου 1935. Υπογραφή: Χάινς Χάρτμαν, αρχηγός ομάδας Σ.Α.

(«Λαϊκός Παρατηρητής»).

8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1936.

—Ανταλλάσσω γυναικείον ποδήλατον, μάρκας «Βικτόρια» εν καλή καταστάσει με άμαξα παιδική. Γράψτε κ. Χάινς Χάρτμαν, οδός Χέρτσενσελ 24.

(«Νέα του Μονάχου»)

4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1936.

—Η θεά Φρό που εύλογει

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ—Σελίς 34.

τους άγρους και φορεί τον φω τοστέφανο της εὐνοίας εὐδόκη σε να γεννηθῇ στους κόλπους της φυλής μας ένα αγυράκι ἀρίστης υγείας στὸ ὁποῖο δόθηκε τὸ ὄνομα Χούνεμπαντ Έθελδουλφ. Εὐτυχεῖς γονεῖς τοῦ νεογεννητοῦ εἶναι ὁ Χάινς Χάρτμαν, ἀρχηγὸς ὁμάδας Σ.Α. καὶ ἡ Ζίγκλιντ Έντερ. Έν Μονάχου τῇ 4 Φεβρουαρίου 1936.

(«Λαϊκός Παρατηρητής»).

20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1937.

—Αγγελτήριο. γεννήσεως. Φέρωμιν εἰς γνῶσιν τῶν φίλων καὶ συναδέλφων ὅτι ὁ μικρὸς μας υἱὸς Χούνεμπαντ Έθελδουλφ ἔχει ἀπὸ σήμερον δύο δίδυμους ἀδελφάς. Έν Μονάχου τῇ 20 Νοεμβρίου 1937. Χάινς Χάρτμαν καὶ Ζίγκλιντ Έντερ.

(«Λαϊκός Παρατηρητής»).

1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1938.

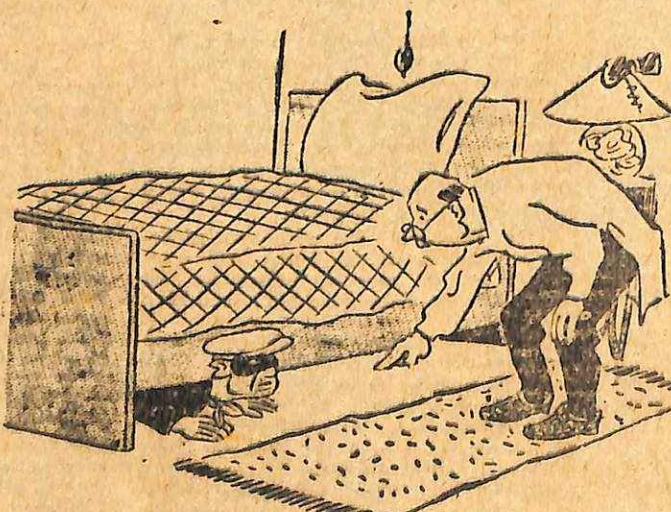
—Φέρεται εἰς γνῶσιν τῆς πολυπληθοῦς πελατείας ὅτι ἀπὸ τῆς 15ης τρ. μ. ἀναλαμβάνομεν ἐπ' ὀνόματί μας καὶ δι' ἑδίων λογαριασμὸν τὸ γνωστὸν παντοπωλεῖον τῶν Σαμουήλ Λεβὺ καὶ Σία, ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν οδῶν Χέρμαν Γκαίριχ καὶ Χάινς Σχέμ. Ἡ ἐπωνυμία τοῦ παντοπωλείου μας θὰ εἴναι εἰς τὸ ἔξῃς «Χάινς καὶ Ζίγκλιντ Χάρτμαν». Ἡ εἰσὸδος εἰς τοὺς Ἑβραίους ἀπαγορεύεται.

(«Πάσιγκερ Φόρστατ»).

2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1939.

—Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ κοινού ὅτι τὸ παντοπωλεῖον «Χάινς καὶ Ζίγκλιντ Χάρτμαν» παραμένει ἀπὸ σήμερον προσωρινῶς

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ!...

Ο νοικοκύρης πρὸς τὸν κλέφτη: — Μιὰ καὶ βρῖσκεσαι αὐτὸ, ψάξε νὰ μοῦ βρῇς καὶ τὸ κουμπὶ τοῦ γιαιάκου μου!

κλειστὸν. λόγω ἐπιστρατεύσεως.

(«Πάσιγκερ Φόρστατ»).

22 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1939.

—Κατὰ γενικὴν ἀξίωσιν, θὰ ἐπαναληφθῇ εἰς τὴν αἰθούσαν τοῦ ἐστιατορίου Στράιχερ ἡ διὰλεξις τοῦ ἐπιλοχίου τῶν Σ.Α. Χάινς Χάρτμαν, εὐρισκόμενου κατ' αὐτὰς ἐν Μονάχῳ, ἐπ' ἀδείᾳ. Θέμα τῆς διολέξεως: «Ἡ θριαμβευτικὴ προέλασις κατὰ τοῦ ἐχθροῦ».

(«Λαϊκός Παρατηρητής»).

18 ΙΟΥΛΙΟΥ 1940.

—Παντοπωλεῖον «Χάινς καὶ Ζίγκλιντ Χάρτμαν» (ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κας Ζίγκλιντ τοῦ συζύγου τῆς εὐρισκόμενου εἰς τὸ μέτωπον). Νέαι ἀφίξεις. Πολωνικὰ λουκάνικα καπνιστὰ (κάρτα Β'). Χωρὶς δελτίον. Ἐπιτραπέζιοι γαλλικοὶ οἶνοι. Ἡμῖσιαι λίτρα κατ' ἄτομον. Τυρὸς Ὀλλανδίας (κάρτα Γ') Φρούτα Βελγίου. Κονσέρβας ἰχθύων Δανίας καὶ Νορβηγίας (χωρὶς δελτίον).

(«Πάσιγκερ Φόρστατ»).

2 ΙΟΥΛΙΟΥ 1943.

—Αγγέλλομεν μετὰ βοηθῆς τῆς θλίψεως καὶ μεγάλης ἐθνικῆς ὑπερηφανείας τὸν ἐνδοξὸν θάνατον τοῦ συζύγου καὶ πατρός μας Χάινς Χάρτμαν, πεσόντος ἡρωικῶς εἰς Στάλινγκραντ διὰ τὸ μέλλον τῆς Γερμανίας διὰ τὸν φύρερ, τὸν Λαὸν καὶ τὴν Πατρίδα, ἀφ' οὗ ἐπολέμησεν ὡς Λέων κατὰ τοῦ ἀσιατικοῦ ἐχθροῦ, ὁ ὁποῖος πλήττει ἀγρίως τὴν φιλικὴν χώραν μας. Ἡ σύζυγος Ζίγκλιντ Χάρτμαν. Τὰ τέκνα Χούνεμπαντ Έθελδουλφ, Ρόστυγκουντς καὶ Γκερχίλντε.

(«Λαϊκός Παρατηρητής»).

8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1944.

—Ποιὸς θὰ δεχθῇ νὰ παραχωρήσῃ στέγη σὲ μιὰ γυναῖκα μετὰ τρία μικρὰ παιδιά τοῦ ὑπέστη μεγάλες καταστροφὰς ἀπὸ τοὺς βομβαρδισμούς; Ἀρκεῖ καὶ ἕνα μόνο δωμάτιο χωρὶς ἐπιπλά. Εἰς ἀντάλλαγμα τῆς φιλοξενίας προσφέρονται καὶ οἱ

ἀλληλικὸς στίχος

Η ΚΟΛΑΣΗ

Ντάλα μεσημέρι. Θερμοκρασία 40°.

Φτειάχνουν, καμπόσοι ἐργάτες, μιὰ χαλασμένη μεριά ἀπ' τὸ δρόμο. Μὲ τὰ φτυάρια, βουτοῦν στὸ καζάνι καὶ ξαπλώνουν βραστὸ τὸ κατράμι.

Πρόσωπα μαύρα, μάτια ποὺ λάμπουν, μπράτσα ἀτσάλινες. Ρυακία πλατεῖα ὁ ἰδρώτας.

Καὶ τὰ φτυάρια βουτοῦν στὸ καζάνι π' ἀχνίζει.

Κάποιο παιδάκι περνᾷ, με συντροφίαν τὸν πατέρα. Κι' ἀπορριμένο ρωτᾷ: Πέε μου μπαμπά, ἔτσι νάσαι κι' ἡ Κόλαση τάχα;

ΛΕΦΤΕΡΗΣ ΞΑΝΘΟΣ

δους ὑπηρεσίαις πλῆσιμο, σφυγγάρισμα, σιδερωμα, ράψιμο κτλ. Γράψατε: Ζίγκλιντ Χάρτμαν, ὑπόγειον καταφύγιον τοῦ Πάσιγκ.

(«Νέα τοῦ Μονάχου»)

18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1945.

—Εξηφανίσθη ἀπὸ τοῦ τέλους Ἰανουαρίου 1945 ἀγοράκι 9 ἐτῶν, ὀνομαζόμενον Χούνεμπαντ Έθελδουλφ Χάρτμαν. Ἡ τελευταία διαμονή του ἦτο εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Χιτλερικής Νεολαίας τοῦ Μίμπαχ. Ὑπάρχουν πιθανότητες ὅτι ὁ μικρὸς ἀνεχώρησε μετ' ἄλλων συνομηλικῶν του διὰ Μόναχον ὅπου ἐσκόπευε νὰ καταταγῇ εἰς ἐν τάγμα ἐργασίας. Χαρακτηριστικὰ: Ὑψηλὸς, ξανθός, ὀρθολομὺ κυανοὶ στολὴ τῆς Χιτλερικής Νεολαίας. Φέρει πάντοτε μετ' ἑαυτοῦ ἐν ἐγχείρῳ μὲ χαρναγμένην τὴν φράσιν: «Τὰ πάντα διὰ τὴν Γερμανίαν!» Εἰδοποιήσατε ἀμέσως τὴν ἀστυνομίαν.

(«Νέα τοῦ Μονάχου»)

11 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1946.

—Νέα, νοικοκυρά, ζητεῖ οἶον δῆποτε ἐργασίαν. Γράψτε διὰ τῆς ἐφημερίδος «Λαϊκός Παρατηρητής».

(«Λαϊκός Παρατηρητής»)

15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1946.

—Χήρα πεσόντος ἐν πολέμῳ, ἐτῶν 30, ξανθὴ, δραστήρια, μετὰ βύο κοριτσάκια, καθολικὴ, ζητεῖ ἕνα καλὸν σύζυγον ἔστω καὶ ἀνάπηρον. Έν ἀνάγκη καὶ ξένης ἐθνικότητος. (Τὰ πρώην μέλη τοῦ Ἑθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος ἀποκλείονται). Προσόντα ἀπαραίτητα: Καλὴ καρδιά καὶ ἥσυχος χαρακτήρ. Γράψτε διὰ τῆς ἐφημερίδος «Συντὴ Ντύτσε Τσάιτουνγκ».

(«Σ. Ντύτσε Τσάιτουνγκ»)

ΣΤΟ Μ-ΤΑΙΡΟ ΕΧΕ ΦΥΛΛΟ

Ένα ακόμη ἀριστούργημα τοῦ ΣΩΜΕΡ ΣΕΤ ΜΩΜ:

«Ο Λυτρωμὸς τῆς ἀγάπης»

Γραμμένο καὶ αὐτὸ μέσα στὸ πλαίσιο τῆς εἰδωλλιακῆς ζωῆς τῶν ἐξωτ. κῶν νησιῶν τοῦ Εἰρηνικοῦ

λῆσει σὲ κάπου ἀπόστασι ἀπὸ τὸν κόλπο. —Να σοὺ πῶ—σκέφθηκε ὁ Ρέντ—ἴσως νὰ μπορῶ νὰ τοὺς δώσω μερικὲς μισονες καὶ νὰ πάρω ὡς ἀντάλλαγμα καπνὸ... Τὰ τοιγάρὰ τῆς Σάλλυ ἔν τὸν ἱκανοποιούσαν. Ἐννοίωθε τὴν ἀπόλυτη ἀνάγκη, ἐνὸς πραγματικοῦ καὶ δυνατοῦ καπνοῦ... Τὸ προαίσθημα τοῦ κινδύνου θὰ ἐπρεπε νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Σάλλυ νὰ τὸν ἀποτρέψῃ... Ἀλλὰ ἀγαποῦσε. Δὲν μποροῦσε νὰ σκεφθῇ ὅτι ὑπῆρχε δύναμις ἱκανὴ νὰ τοὺς χωρίσῃ. Ἀπάνω στὸ λόφο κόψαν ἀθρόονες μπαγνάνες. Μὲ τὸ παιδί ποὺ εἶχε εἰδοποιήσει πὺς εἶχε φθάσει ἕνα καράβι, ὁ Ρέντ μπήκε σὲ μιὰ βάρκα κι' ἀνάμεισε ἀπὸ τοὺς βράχους δγῆκε στ' ἀνοιχτά... Δὲν ἐπρόκειτο ποτὲ πιά νὰ τὸν ξαναδῇ... Τὴν ἄλλη μέρα τὸ παιδί, μετ' τὰ κλάματα, γύρισε μόνο, καὶ τῆς διηγήθηκε αὐτὰ ποὺ θ' ἀκούσατε:

—Όταν, ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα φτάσαν στὸ καράβι, ὁ Ρέντ φώναξε ἕναν λευκὸ ὁ ὁποῖος τοὺς εἶπε ν' ἀνεβῶν. Φέραν τὰ φρούτα τοὺς ποὺ ὁ Ρέντ ἀοράδισε στὸ κατὰστρωμα. Σὲ λίγο, ὁ ξένος κι' αὐτὸς φαίνεται πὺς συμφώνησαν. Κάποιος κατέβηκε κι' ἔφερε καπνὸ. Ἀμέσως ὁ Ρέντ ἀναψὴ τὴν πίπα του. Ἐπειτα μπήκε στὴν καμπίνα. Ἀπὸ τὴν μισάνοιχτη πόρτα τὸ παιδί εἶδε πὺς φέραν ἕνα μπουκάλι καὶ ποτήρια. Ὁ Ρέντ κάπνισε κι' ἤπιε. Τοῦ κάμαν μιὰ ἐρώτησι. Ὁ Ρέντ κίνησε τὸ κεφάλι καὶ γέλασε. Ἀλλὰ ξαναῆπιε. Τὸ παιδί κουρασμένο ἀποκοιμήθηκε σὲ μιὰ γωνιά. Ὁταν ξύπνησε, τὸ καράβι σιγά-σιγά ἐβγαίνει ἀπὸ τὴν λιμνοθάλασσα. Μιὰ κλωστή τὸ εἶχε ξυπνήσει. Μὲ τὸ κεφάλι ἀκουμπισμένη στὸ τραπέζι ὁ Ρέντ κοιμῶταν θαλασσιᾶ... Δοκίμασε, ἀδίκᾳ όμως, νὰ τὸν ξυπνήσῃ. Κάποιος, μετ' ὕψος ἀγριο τοῦ εἶδε τὴν βάλισσα... Κι' ἐπειτα, ἐνὸς φώναξε ἀκούα τὸν Ρέντ, τὸ ἀρπάζαν καὶ τὸ ρίξαν στὸ νερό. Κολύμπησε ὡς τὴν βάρκα, ποὺ λυμὴν εἶχε ἐγκαταλειφθῇ στὸ κύμα... Ἀνέβηκε σ' αὐτὴν καὶ σιγά-σιγά γύρισε στὴν ἀκρογιαλιά...

Ἡ ἐξήγησι εἶνε φανερὴ: Οἱ λιποταξίες, οἱ ἀρρώστειες εἶχαν ἐλαττώσει τοὺς ἀνδρες τοῦ πλοίαρχου. Ὁταν ὁ Ρέντ ἀνέβηκε στὸ καράβι τοῦ πρότειναν νὰ τὸν προσλάβουν... Ἀρνήθηκε... Ἐπειτα τοῦ δώσαν νὰ πιῇ... Τὴν συνέχεια τὴν καταλαβαίνετε...

Τρελλὴ ἀπὸ τὴν λύπη καὶ τὸν πόνο τῆς Σάλλυ φώναξε κι' ἔκλαιγε τρεῖς ὁλόκληρες μέρες. Οἱ ἰθαγενεῖς προσπάθησαν νὰ τὴν παρηγορήσουν. Δὲν ἔτρωγε πιά. Τέλος, ἀποκαμωμένη ἔπεσε σ' ἕνα εἶδος ληθάσινου. Μέρους ὁλόκληρης καθόταν στὴν ἄμμο καὶ κύτταζε στ' ἀνοιχτὰ τῆς θάλασσας μετὰ τὴν ἐλπίδα πὺς ὁ Ρέντ, μετὰ ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο, θὰ ξέφευγε.

Οἱ παλκοὶ φίλοι τῆς τὴν παρακαλοῦσαν νὰ νυοῖσιν σ' αὐτοὺς. Ἀλλὰ δὲν ἤθελε. Ἦταν βεβαία πὺς ὁ Ρέντ θὰ ἐπέστρεφε. Ἦθελε νὰ τὴν βοηθῇ ποὺ τὴν εἶχε ἀφάσει. Τέσσερις μῆνες ἀργότερα γέννησε ἕνα παιδί πεθωμένο... Μιὰ γυνὴ καὶ ποὺ τὴν περιποιήθη, κατοικοῖσε μαζὺ τῆς στὴν καλύβα. Κάθε χαρὰ εἶχε σῆσει ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς. Ἡ ἀγωνία τῆς, μετὰ τὸν καιρὸ μετεβλήθηκε σὲ μιὰ χρόνια πιά μελαγχολία.

Μποροῦσε κανεὶς νὰ φαντασθῇ ὅτι ἀμύησα στὰς ἀνθρώπους αὐτοὺς ποὺ νοῦσαν δυοστὲς ἀλλὰ ἐφήμερες συγκινήσεις, τάνος.

Ἀγάπη καὶ Ζήλεια

Μεγάλοι σοφοί, ποὺ ἐπλούτισαν τὸν Κόσμον μετὰ τὰ ἀρίστου γήματα τῆς σκέψεώς των, ἀσχολήθηκαν γύρω ἀπὸ τὸ θέμα αὐτό: Ἀγάπη καὶ Ζήλεια. Καὶ σχεδὸν ὅλοι εἶπαν βέβαια ὅτι τὰ δύο αὐτὰ αἰσθηματά πηγαίνουν πάντα σφιχταγκαλιασμένα. Νά, λοιπὸν μερικὸι χαρακτηρισμοὶ γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ζήλοτυπία, σταχυολογημένοι μέσα ἀπὸ τὰ πνευματικὰ ἔργα τῶν μεγαλύτερων συγγραφέων, τοῦ Κόσμου:

- 1) Ἡ καρδιά ποὺ ἀγαπᾷ ἀληθινὰ δὲν εἶν' εὐκόλο νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ζήλοτυπία.
- 2) Ἡ ζήλοτυπία γεννιέται παρὰ μαζὶ μετὰ τὸν ἔρωτα, ἀλλὰ πολλὰς φορὲς δὲν πεθαίνει μετ' αὐτόν.
- 3) Ἀληθινὴ ἀγάπη δίχως ζήλοτυπία εἶνε παραδοξολογία.
- 4) Ἀπὸ τοῦ σημείου ποὺ παύει ἡ ζήλοτυπία, ἀρχίζει ἡ ἀδιαφορία.
- 5) Κόρη τῆς ἀγάπης εἶνε ἡ ζήλοτυπία.

μιὰ γυναῖκα θὰ ἦταν ἱκανὴ νὰ ἀισθανθῇ τέτοιον ἔρωτα; Ποτὲ δὲν ἔλασε τὴν πεποῖθησι, πὺς ἄρνη ἡ γυνήκα ὁ Ρέντ θὰ ἐπέστρεφε. Τὸν πρόσμενε καὶ κανεὶς δὲν ποῦσε τὸ γεφύρι χωρὶς νὰ τοῦ ρίξῃ μιὰ μολύβι... Ἰσως ἐπὶ τέλους νὰ ἦταν αὐτός... Ὁ Νίλσον σταμάτησε νὰ μιλά κι' ἀνέστανε: —Κι' ἐπειτα τί ἐγίνε; Ρώτησε ὁ καπετάνιος.

Ὁ Νίλσον χαμονέλασε μετ' ὕψος κοῦρας σμένο: —Ὑστερὰ ἀπὸ τρία χρόνια ἐξῆσε μ' ἕνα ἄλλου λευκό. —Συνήθως αὐτὸ συμβαίνει—συνέχισε ὁ σπατάνης μ' ἕνα κυνικὸ χαμόγελο. Ὁ Σουρὶν τὸν ἔσειξε μιὰ ματιά γεμάτη ἔχθρα. Γιατί ὁ κοινὸς καὶ νουτὸς αὐτὸς ἄνθρωπος τοῦ προέβλεπε τὴν ἀλήθειαν. (Ἀκολουθεῖ)

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Γράφει 39.

Φράσεις παροιμιώδεις

Οι φράσεις που χρησιμοποιούμε πολύ συχνά για να χαρακτηρίσουμε κάτι με μια ανάλογη παροιμία, έχουν φυσικά την πηγή τους σε κάποιο γεγονός και έμειναν έκτοτε. Πολλά από τα γεγονότα αυτά έχουν γίνει πρό χιλιάδων ετών και ο επιγρομμιατικός χαρακτηρισμός των που ζή σήμερα ακόμη ως «παροιμία» έχει γίνει από τους αρχαίους Έλληνες. Και νά, η αληθινή ιστορία των:

Τα «Μεγαρέων» δάκρυα, τα οποία αντικατεστάθησαν διά της φράσεως «κροκοδείλια δάκρυα», ήτοι δάκρυα ψευδή και προσποιητά, έχουν την εξής ιστορική προέλευση: Όταν η Κόρινθος έκυριάρχη των Μεγάρων, επί της εποχής των περιφημών Βακχιδών, είχαν επιβάλει εις τους Μεγαρείς και την υποχρέωσιν, όταν απέθνησκε κανείς εκ τού λαμπρού τούτου γένους των αρχόντων Βακχιδών, αποστέλλουν εις την Κόρινθον άνδρας και γυναίκας διά να συγκενθύνουν τον έπιφανή νεκρόν. Συνέβη κάποτε ένας εκ των επίσημων Βακχιδών να νυμφευθή την κόρην του Κλυτίου βασιλέως των Μεγάρων. Όταν δέ απέθανεν αυτή, ο Κλυτίας διάταξε τους Μεγαρείς να στείλουν 50 νέας και νέους, οι οποίοι να θρηνησούν πραγματικώς δι, ολόφροναν και δοκράν την νεκράν! Τό πράγμα φυσικά δεν ήτο εύκολον. Πώς να κλάψω κανείς με αληθινά δάκρυα χωρίς πραγματική λύπη; Ός τόσο ένας πονηρός Μεγαρίτης εύρηκε την λύσιν... των κρεμμυδιών. Οι νέοι και οι νέες των Μεγάρων, έπήγαν πράγματι εις την Κόρινθον και κατόρθωσαν τριόντες κρυφά τα μάτια των με τα κρεμμύδια να... θρηνησούν τόνον πολύ, ώστε να προκαλέσουν την κατάπληξιν και την συγκίνησιν του πλήθους και της Αύλης της Κόρινθου!

Εκτοτε έγιναν παροιμιώδη τα «Μεγαρέων δάκρυα», ήτοι τα δάκρυα τα τεχνητά και άνειλικρινή, τα σήμερον λεγόμενα «κροκοδείλια».

του ακούονται οι γοεράι φωνάι των πληγωμένων και θνησκόντων.

Υ. Έν τώ υπογείω της Μονής. Γενική άμη χανία (Άγκιτάτο, μοναχία δι' οδούλου). Ο Ήγουμενος άπευθύνει προς τόν Ψύστον δέησιν έθαρρυντικήν υπέρ του άπληστμένου πλήθους του έν τώ υπογείω καταφυγόντος. (Μοναχία του τραπεζιού). Περί το τέλος της δέησης, έπαιναλμύδονομένης υπό των περιεστώτων, ο έχθρος θραεί την θύραν διάβολής πυροβόλου και εισέρχεται μετά ατάγης. Τη στιγμή εκείνη ο γυνάσος Ήγουμενος ένδοξον θάσσαν προμήσας θέτει πυρ εις την πυριτιδαποθήκην και ούτω πάντες τινάσσονται εις τόν άέρα.

Ο ένθουσιασμός του κοινού κατά την έκ τέλεσι του έργου ήταν άπερίγραπτος. Αλλά και για πολλά χρόνια το μουσικόν αυτό δημιούργημα του Παριζιήν συγκινούσε βαθειά τους αλλοδαπούς άκροατάς. Άπ' τούς Έλληνες συνθέτας, έργα έμψυον σμένα άπ' την Κοητική έποποιία, έγραψαν: ο Κεφαλακώτης Γεώργιος, Λομπήτης το «Αρκάδι», έμβαστήριο, για όρχήστρα και μπάνια, πάνω στους στίχους:

«Εμπρός παιδιά πετάξατε
στά Κρητικά πεδία...»

και μεταγενέστερα ο Κερκυραίος άρχιμουσικός Σπύρος Κατάρης την «Ολονυχτία της Κρήτης» με τό πασιγνώστο τραγούδι: «Από φλόγες η Κρήτη ζωνομένη» και διάφορα άλλα μικρότερης έσοδς έργα που θέ: μπορούσαν όμως να έκτελεσθούν, μ' αυτή την δοξαρία σάν ένα εύλαδικό μνημόσυνο.

ΙΩ Σ Η Φ Γ Κ Ρ Ε Κ Α Σ

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 40.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ Ο ΑΠΑΙΤΗΤΙΚΟΣ ΠΕΛΑΤΗΣ

«Ένας Άμερικανός μπήκε ένα πρωί μέσα στο τεράστιο μέγαρο των αυτοκινήτων Ρόλλε - Ρόις, στη Νέα Υόρκη. Σταμάτησε μπροστά από ένα μπλε αυτοκίνητο και άλλαξε με τόν ύπαλληλο της πωλήσεως αυτά τα λόγια:

— Έχετε τή πιο άκριβή αυτοκίνητα του κόσμου;

— Μάλιστα είπε εκείνος, αν και δεν ήταν έντελώς άληθεια, γιατί ύπήρχαν και άλλες μάρκες άκριβώτερες.

— Καλά, είπε ο άλλος, είνε όμως συγ χρόνος και τα καλύτερα;

— Μάλιστα, είπε ο ύπαλληλος, και έπτε πάλι ένα μικρό ψέμμα γιατί ύπήρχαν και άλλα αυτοκίνητα τό ίδιο καλά.

— Καλά. Αυτό τό μπλε μου άρέσει. Θέλω ν' αγοράσω ένα αυτοκίνητο, ή τιμή δέ με ένδιαφέρει καθόλου. Μά πρέπει να είνε τό καλύτερο αυτοκίνητο του κόσμου. Πρέπει να είνε ένα αυτοκίνητο που να μην παθαίνει καμιά βλάβη.

— Κύριέ μου ήρθαν στο κατάστημα τό καλύτερο. Και άρχισε να λέη λεπτομερώς όλα τα προτερήματα των Ρόλλε Ρόις, μέχρις ότου ο άγοραστής έβγαλε τό βιβαλιό του των τσέκ και είπε:

— Αγοράζω τό αυτοκίνητο. Πόσο κοστίζει;

— Έξοσι δύο χιλιάδες δολλάρια, κύριε, είπε ο πωλητής.

Ο άλλος υπέγραψε τό τσέκ. Την ώρα που ήταν έτοιμος να σχίση τό φύλλο, έκανε μία βόλτα γύρω στο αυτοκίνητο και τό εξέτασε για πρώτη φορά. Έξαφνα σταμάτησε έκπληκτος και έδειξε ένα μικρό άνοιγμα κάτω από τό ψυγείο:

— Γιατί είνε αυτή ή τρύπα;

— Για την μονέλλα, κύριε.

— Γιατί; Δεν έχει λοιπόν τό αυτοκίνητο ηλεκτρική μίζ - αν - μάρας;

— Φυσικά κύριε, είπε ο ύπαλληλος.

— Τότε τι χρειάζεται ή μονέλλα;

Ο ύπαλληλος έννευ άχρώς και έτραύλισε:

— Για την περίπτωση, που... μπορεί κάποτε... ή μπαταρία... καμιά φορά...

Ο άγοραστής κούνησε καταφατικά τό κεφάλι του και ήσυχος έβγαλε πάλι τό τσέκ στην τσέπη του.

Καταλαβαίνω, είπε. Ή μπαταρία μπορεί να πάθη βλάβη. Λυπούμαι πολύ.

Αλλά δεν είνε αυτό άμάς, για μένα. Χαιρόμην και έστράφη προς την πόρτα.

Ο ύπαλληλος τόν κούνησε σά χαμέλιος, ένδ στο πρόσωπό του φαίνονταν στα γόνερα, ιδρώτα. Μαζί με αυτόν τόν άγοραστή χάνονταν περισσότερα από χίλια δολλάρια προμήθειας, που θα έκέρδιζε αν τό πουλούσε. Και έξαφνα έτρεξε, έφθασε τόν άνδρωτο που έφευγε και φώναξε:

— Κύριέ μου, παρακαλώ, μία στιγμή... Επιστρέψτε μου μία αδιάρκητη ερώτηση.

Έχετε ίσως στο σπίτι, άριστέρα και δεξιά δύο καμικά σκούρα πραγματάκια που είνε σάν φυσκαλίτσες;

— Ναι, είπε έκπληκτος εκείνος.

— Ξέρετε γιατί τις έχετε;

— Όχι.

— Νά, είπε ο ύπαλληλος. Τις έχετε για την περίπτωση, που μπορεί καμιά φορά να... γεννήσετε ένα παιδί!

Και ο Άμερικανός, πεισθείς από τό άπρόοπτον έπιχείρημα, έπηρε τό αυτοκίνητο.

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Δέν τόν χρειάζεταν

Ή σκηνή στο δικαστήριο.

Ο δικαστής: — Έχεις δικηγόρο, κα

τηγορούμενε;

Ο κατηγορούμενος: — Όχι, κύριε

Πρόεδρε. Έχω ύποφασίσει, να πώ όλη

την άλήθεια...

Τό παραπάτημα

— Μόλις ο Κώστας έπέστρεψε ύστερα από τόσα χρόνια στο χωριό του, έπεσε χάρμα και φίλησε τό χωμα.

— Από τη γασά του, βέβαια...

— Όχι. Πάτησε μία πετονόφλουδα

ΞΕΝΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΕΒΡΑΪΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΣΠΟΥΔΑΙΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Ο νεαρός Βαρούχ δεν ένδιαφέρεται καθόλου για τις έμπορικές άσχολίες του πατέρα του. Έχει άλλες φιλοδοξίες. Θέλει να σπουδάση γιατρός και μόλις στα γυμνασιολόγους. Ο πατέρας του, θέλοντας και μή, τόν στέλνει στο Παρίσι. Μετά τό τέλος των σπουδών του, ο νεαρός Βαρούχ έπιστρέφει στην έπαρχία του και άμέσως τόν καλούν σε κάποιο τοκετό.

— Λοιπόν; Πώς πήγε ο τοκετός; τόν ρώτησε ο πατέρας του όταν έπέστρεψε στο σπίτι.

— Ξέρεις, πατέρα... άπάντησε ο νεαρός γυναικολόγος. Τό παιδί πέθανε.

— Όσο για τη μητέρα, ούτε αυτήν μπόρεσα να την σώσω. Άλλά τό πιο λυπηρό είνε άλλο. Χωρίς να τό θέλω, περ δίκλωσα τόν πατέρα και έπεσε χάρμα.

Τό αποτέλεσμα ήταν πάθη διάσπαι του έγκεφάλου και να πεθάνη κι αυτός λίγο άργότερα!

Πέρασαν κάμποσες μέρες κι' ο νεαρός γιατρός έκλήθη σ' έναν άλλον τοκετό.

— Λοιπόν; Πώς πήγε αυτή τη φορά ο τοκετός; τόν ρώτησε ο πατέρας του με άγωνία.

Λάμποντας από τη χαρά του, ο νεαρός Βαρούχ άπάντησε:

— Ο πατέρας ζή!...

ΒΡΗΚΕ ΠΡΟΦΑΣΗ...

Μία νέα και ώμορφη κοπέλλα μπαίνει στο γραφείο του Έβραίου τραπέζι-του κ. Μπλόχ και τόν παρακαλεί ν' αγοράση ένα λαχείο για την ένίσχυσιν των τυφλών.

Ο κ. Μπλόχ διαβάσει τόν κατάλογο των δώρων του λαχείου και λέγει:

— Χμ!... Ένα αυτοκίνητο ο πρώτος λαχνός!... Άξίζει να πάρη κανείς ένα λαχείο...

— Θα με παίρνης μαζί σου όταν θα πηγαίνης έκδρομή; ρώτησε τότε ο συνεταίρος του, ο κ. Χίρς που καθόταν στο δίπλα τραπέζι.

Κατακόκκινος από τη φούрка του ο κ. Μπλόχ έπιστρέφει τό λαχείο στην κοπέλλα και της λέγει:

— Εύχαριστώ δεσποινίς, αλλά δέν θα τό πάρω...

— Άλλά, γιατί; ρώτησε ο συνεταίρος του έκπληκτος.

— Γιατί; Απλούστατα, γιατί δέν πρόλαβα ακόμα να πάρω τό αυτοκίνητο κι' άρχισες κιόλας να μου φορτίζεις να σε παίρνω στις έκδρομές μου!

Ο ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΣ

Ο έλεγκτής μπαίνει στο βαγόνι και ζητεί από τούς ταξιδιώτες τὰ εισητήρια: για κοντρόλ. Σε μια γωνιά άνακαλύπτει ένα γέρο Έβραίο, που δέν έχει εισιτήριο.

— Πρέπει να γάλετε εισιτήριο, τού λέγει ο έλεγκτής.

— Άχ, αγαπητέ μου κύριε σταθμάχα, λέγει ο Έβραίος. Δεν έχω λεφτά. Είμαι θεόφτωχος. Πηγαίνω στο Παρίσι γιατί αύριο παντρεύεται ή κόρη μου...

Είμαι τόσο φτωχός, ώστε δεν έχω λεφτά για εισιτήριο. Λυπηθήτε με και αφήστε με να συνεχίσω τό ταξίδι μου!

Ο έλεγκτής άνθρωπος πονόμυρος, τόν άφησε και συνέχισε τη δουλειά του. Σε λίγο ανέκαλυψε σε μιάν άλλη γωνιά έναν άλλον Έβραίο που δέν είχε κι' αυτός εισιτήριο. Αυτή τη φορά, όμως, φάνηκε αστηρότερος. Και τόν άπέλη σε ότι αν δέν πλήρωνε εισιτήριο θα τόν κατέβαζε στον πρώτο σταθμό.

— Μά δέν φταίω εγώ, κύριε έλεγκτά, είπε. Νά, ποιος φταίει που δέν έχω εισιτήριο. Κι' έδειξε τόν άλλον Έβραίο. Μά κάλεσε σ'αυτού γάμους της κόρης του...

Ύπό τας συναντήσεις Μπάσκετ-Μπώλ

Όπως ύποσχέθηκαμε στο προηγούμενο θά ρίξουμε μία σύντομη ματιά στα Έλληνοτουρκικά παιχνίδια καλαθοσφαίρειως.

Από τό τέσσερα μιάς ο άγων Πειραιώς — Κωνσταντινουπόλεως ήταν εκ των πρώτων επίδικασμένων στους Τουρκοκους λόγω των έλλειψεων, που παρουσίαζε ή Πειραική ομάδα.

Αντιθέτως όμως οι ήττες μας στες συναντήσεις των έθνικών και στο πρώτο μιάς Αθηνών — Ισταμπούλ ήταν άδικαιολόγητες. Εύτυχώς που κατά τόν επαναληπτικόν άγώνα (ρεβάνς) ή Αθηνική ομάδα με την ήκη της έσωσε κάπως την τιμή των Έλληνικών χρωμάτων.

Οι Τουρκοι μολοντί ύστεροί, σε κατάρτιση έξευταλλεύοντο κάθε εύκαιρία και με άπλό σύστημα έπεδίωκαν να θδύνουν μπροστά στο καλάθι για να σουτάρουν. Παρρηρούσαμε καθαρά ότι στήθερά σε κάθε κάθοδο χρησιμοποιούσαν τούς άκαίριους φόρ και πάντα βρίσκονταν στο κέντρο ένας άκακάριστος παίκτης για να σουτάρη. Τό σύστημα αυτό μας έδοίχισε πολλές άκαλαθίες.

Οι νίκες τους δέν, υπαρκτύν' άποδοθούν στην τύχη γιατί έδειχναν ομαδικό πνεύμα και άποφασιστικότητα.

Οι δικοί μας παίκτες έπαίξαν νλαρά και άσυνα. Τις περισσότερες φορές διακρίναμε άτομικές προσπάθειες χωρίς πνεύμα συνεργασίας. Έπειτα, έβλεπα δύο ή τριών, οι περισσότεροι δικοί μας ύστεροί, σαν σε άύσστην και άνοχη. Για άποδοτικότητα δέν υπήρχε νίχη λόγος. Ο γάμπος σημείωσε στο πρώτο παιχνίδι Αθηνών — Κωνσταντινουπόλεως τριάντη έπτά σουτ στο Τουρ-

κικό καλάθι χωρίς να δν ή καλαθιά. Ή ίδια άστοχία χαρακτήριζε και τὰ σουτ των σφαλιμάτων. Ίδου μία στατιστική της άποδόσεως των παικτών μας σε τέμματα:

Πειραιεύς — Κωνσταντινουπόλις 20—26 : Εύαγγελινός 9, Σπανουδάκης 7, Δημητρίου 4, Κουτσούκος, Μιχκόλις 4, Χατζηνικολάου 2.

Έλλάς — Τουσκία 30—34: Άποστολίδης Άλ και Άλμπρου 6, Πανταζόπουλος, Νικολαΐδης Τζάκ, Κωστήποιλος 4, Νικολαΐδης Γ. Νικικός, Γαρουσαλλίδης, Καλημέρης και Άποστολίδης Σ. 2.

Αθήναι — Κωνσταντινουπόλις (α' άγών) 21—27: Καλημέρης 15, Πανταζόπουλος, Άποστολίδης Α. και Σ. 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (ρεβάνς) 46—30: Άλμπρου 13, Καλημέρης 11, Άποστολίδης Α. και Νικολαΐδης Γ. 6, Πανταζόπουλος 5, Πέπας και Κωστόπουλος 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (α' άγών) 21—27: Καλημέρης 15, Πανταζόπουλος, Άποστολίδης Α. και Σ. 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (ρεβάνς) 46—30: Άλμπρου 13, Καλημέρης 11, Άποστολίδης Α. και Νικολαΐδης Γ. 6, Πανταζόπουλος 5, Πέπας και Κωστόπουλος 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (α' άγών) 21—27: Καλημέρης 15, Πανταζόπουλος, Άποστολίδης Α. και Σ. 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (ρεβάνς) 46—30: Άλμπρου 13, Καλημέρης 11, Άποστολίδης Α. και Νικολαΐδης Γ. 6, Πανταζόπουλος 5, Πέπας και Κωστόπουλος 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (α' άγών) 21—27: Καλημέρης 15, Πανταζόπουλος, Άποστολίδης Α. και Σ. 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (ρεβάνς) 46—30: Άλμπρου 13, Καλημέρης 11, Άποστολίδης Α. και Νικολαΐδης Γ. 6, Πανταζόπουλος 5, Πέπας και Κωστόπουλος 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (α' άγών) 21—27: Καλημέρης 15, Πανταζόπουλος, Άποστολίδης Α. και Σ. 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (ρεβάνς) 46—30: Άλμπρου 13, Καλημέρης 11, Άποστολίδης Α. και Νικολαΐδης Γ. 6, Πανταζόπουλος 5, Πέπας και Κωστόπουλος 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (α' άγών) 21—27: Καλημέρης 15, Πανταζόπουλος, Άποστολίδης Α. και Σ. 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (ρεβάνς) 46—30: Άλμπρου 13, Καλημέρης 11, Άποστολίδης Α. και Νικολαΐδης Γ. 6, Πανταζόπουλος 5, Πέπας και Κωστόπουλος 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (α' άγών) 21—27: Καλημέρης 15, Πανταζόπουλος, Άποστολίδης Α. και Σ. 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (ρεβάνς) 46—30: Άλμπρου 13, Καλημέρης 11, Άποστολίδης Α. και Νικολαΐδης Γ. 6, Πανταζόπουλος 5, Πέπας και Κωστόπουλος 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (α' άγών) 21—27: Καλημέρης 15, Πανταζόπουλος, Άποστολίδης Α. και Σ. 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (ρεβάνς) 46—30: Άλμπρου 13, Καλημέρης 11, Άποστολίδης Α. και Νικολαΐδης Γ. 6, Πανταζόπουλος 5, Πέπας και Κωστόπουλος 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (α' άγών) 21—27: Καλημέρης 15, Πανταζόπουλος, Άποστολίδης Α. και Σ. 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (ρεβάνς) 46—30: Άλμπρου 13, Καλημέρης 11, Άποστολίδης Α. και Νικολαΐδης Γ. 6, Πανταζόπουλος 5, Πέπας και Κωστόπουλος 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (α' άγών) 21—27: Καλημέρης 15, Πανταζόπουλος, Άποστολίδης Α. και Σ. 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (ρεβάνς) 46—30: Άλμπρου 13, Καλημέρης 11, Άποστολίδης Α. και Νικολαΐδης Γ. 6, Πανταζόπουλος 5, Πέπας και Κωστόπουλος 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (α' άγών) 21—27: Καλημέρης 15, Πανταζόπουλος, Άποστολίδης Α. και Σ. 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (ρεβάνς) 46—30: Άλμπρου 13, Καλημέρης 11, Άποστολίδης Α. και Νικολαΐδης Γ. 6, Πανταζόπουλος 5, Πέπας και Κωστόπουλος 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (α' άγών) 21—27: Καλημέρης 15, Πανταζόπουλος, Άποστολίδης Α. και Σ. 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (ρεβάνς) 46—30: Άλμπρου 13, Καλημέρης 11, Άποστολίδης Α. και Νικολαΐδης Γ. 6, Πανταζόπουλος 5, Πέπας και Κωστόπουλος 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (α' άγών) 21—27: Καλημέρης 15, Πανταζόπουλος, Άποστολίδης Α. και Σ. 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (ρεβάνς) 46—30: Άλμπρου 13, Καλημέρης 11, Άποστολίδης Α. και Νικολαΐδης Γ. 6, Πανταζόπουλος 5, Πέπας και Κωστόπουλος 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (α' άγών) 21—27: Καλημέρης 15, Πανταζόπουλος, Άποστολίδης Α. και Σ. 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (ρεβάνς) 46—30: Άλμπρου 13, Καλημέρης 11, Άποστολίδης Α. και Νικολαΐδης Γ. 6, Πανταζόπουλος 5, Πέπας και Κωστόπουλος 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (α' άγών) 21—27: Καλημέρης 15, Πανταζόπουλος, Άποστολίδης Α. και Σ. 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (ρεβάνς) 46—30: Άλμπρου 13, Καλημέρης 11, Άποστολίδης Α. και Νικολαΐδης Γ. 6, Πανταζόπουλος 5, Πέπας και Κωστόπουλος 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (α' άγών) 21—27: Καλημέρης 15, Πανταζόπουλος, Άποστολίδης Α. και Σ. 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (ρεβάνς) 46—30: Άλμπρου 13, Καλημέρης 11, Άποστολίδης Α. και Νικολαΐδης Γ. 6, Πανταζόπουλος 5, Πέπας και Κωστόπουλος 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (α' άγών) 21—27: Καλημέρης 15, Πανταζόπουλος, Άποστολίδης Α. και Σ. 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (ρεβάνς) 46—30: Άλμπρου 13, Καλημέρης 11, Άποστολίδης Α. και Νικολαΐδης Γ. 6, Πανταζόπουλος 5, Πέπας και Κωστόπουλος 2.

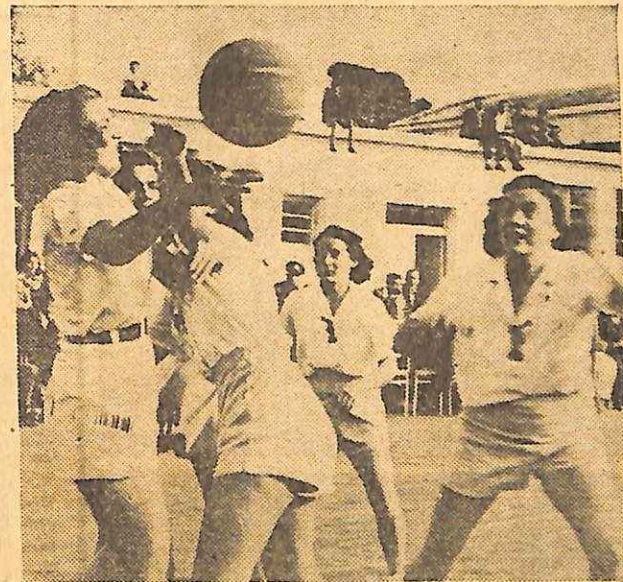
Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (α' άγών) 21—27: Καλημέρης 15, Πανταζόπουλος, Άποστολίδης Α. και Σ. 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (ρεβάνς) 46—30: Άλμπρου 13, Καλημέρης 11, Άποστολίδης Α. και Νικολαΐδης Γ. 6, Πανταζόπουλος 5, Πέπας και Κωστόπουλος 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (α' άγών) 21—27: Καλημέρης 15, Πανταζόπουλος, Άποστολίδης Α. και Σ. 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (ρεβάνς) 46—30: Άλμπρου 13, Καλημέρης 11, Άποστολίδης Α. και Νικολαΐδης Γ. 6, Πανταζόπουλος 5, Πέπας και Κωστόπουλος 2.

Αθηναι — Κωνσταντινουπόλις (α' άγών) 21—27: Καλημέρης 15, Πανταζόπουλος, Άποστολίδης Α. και Σ. 2.

Ο άγών Μπάσκετ, των ομάδων «Σπόρτινγκ» και Πανελληνίου.

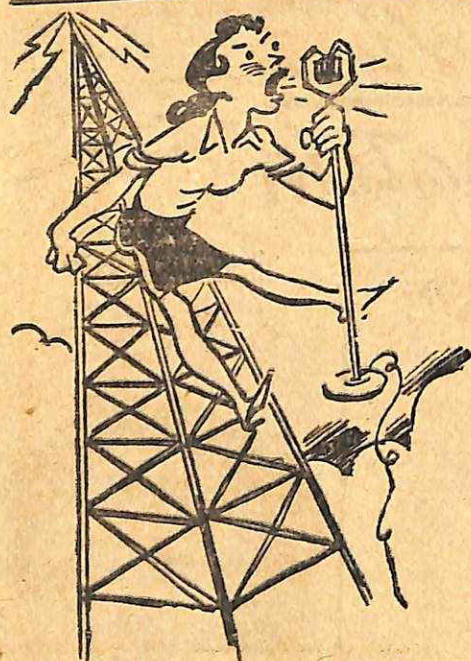
ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΑΣ

Στα γαλλικά αθλητικά έντο κυμαντέρ, που προεβλήθησαν την περσινή έβδομάδα στο «Αττικόν» διαπιστώσαμε την κρατική συμβολή και την οικονομική άραγή του γαλλικού Κράτους για τόν αθλητισμό του.

Θέλετε ν' ακούσετε τι γίνεται στην καλαθοσφαίριση, να κάμουμε λιγώτερο ονομαστικά και περισσότερο αθλητικά άφινοντας κατά μέρος τό στενό συλλογικό πνεύμα και τὰ καλάθια Έλληνικά νάστα. Γιατί έδώ που τὰ λέμε ύπάρχει κάποιος θόλος για την Έλληνική ψυχή. Κι' αυτό ήταν κάτι που δέν τό είδαμε σε καμιά έκφληση των άγώνων καλαθοσφαίρειως. Συνεννοούμεθα:

Τους διαιττές βαθιολογικά θά κατατάξουμε ως έξής: Καραβιάς, Καμ

‘Η Σάτιρα...

Λίγα περί τῆς Ροζίτας τῆς ωραίας σενορίτας...

Ἦρθαν δυὸ χεῖλη ἐκ Χιλῆς
Κι' ἐγινε θόρυβος πολὺς
Μὴ τραγουδίστρα κρεολή, Ροζίτα ἡ Σεράνα,
Ἦταν γνωστὴ μας πρὸ πολλοῦ
Αὐτὴ ἡ Χιλοῦ μας ἡ χειλοῦ,
Γιατὶ στὸν κόσμον τῶν ἐντιζέζ σκεκόταν ὑπεράνω!..

Κι' ἐνῷ ντιζέζ στὸν τόπον μας ἔχουν περάσει τόσαι
Οἱ Ἀθηναῖοι ἔτρεξαν ποταίς με καὶ πατῶ σε
Ὡς ἦτανε κι' ἐπόμενον
Νὰ γίνῃ τὸ φαινόμενον
Ποῦ ἀποκαλεῖται ντροπαλὰ Σεράνα καὶ Ροζίτα!..
Κι' ἴσως τῆς εἶπαν πολλοὶ
— Λέν τῇ μορφή μου κρεολή
Ἀρνήσου κάθε προσφορά καὶ παρὰπάνω ζήτα!
Κι' ἐγὼ τὴν εἶδα, φίλοι μου, τὴν εἶδα κι' ἀσφαλῶς
Ἀς πᾶν καὶ τὸ παληόμπελο... θὰ γίνω κρεολόσι!..

Χεῖλη εὐχума, σαρκώδη
Μοιάζουν μ' ἀνοιγμένο ρόδι
Καὶ δυὸ πόδια, τέτοια πόδια
Που κοντὰ νὰ τὰ θαυμάσης θὰ πληρώσης καὶ διόδια.
Χάρες πιά μὲ τὸ ξεμπήλι...
Ἔνα δέξια... τέτοιο δέξια, ποὺ βαστὰ σφικτὰ καὶ ἐέρμα
κάθε θεῖα τῆς καμπύλης!
Στάσου, ἀναγνώστα... Τέρμα!
Γιατὶ πέφτει καὶ σκαμπύλι!..

Περνοῦσανε οἱ μέρες μας μὲ σχετικὴν ἀνία
Μὰ ξαφνικὰ μᾶς ἐπίασεν ἡ Σερανομανία
Καὶ ὅλοι τὴν ψωνίσαμε καὶ κάνομε ὅλοι τοῦμπες
Γιὰ μιὰ φωνὴ ἀπ' τὴς κοινῆς τοῦ τραγουδοῦ ἀρλουμπες!..
Σεράνα λέν οἱ ἄνθρωποι καὶ τοὺς κολλᾷ τὸ στόμα
Ποῖός ξέρει δέ, τί πρόκειται νὰ πάθουνε ἀκόμα.
Διότι, ὅπως πηγαίνομε μ' αὐτὴ τὴν ἱστορία
Δὲν εἶνε διόλου ἀπίθανον νὰ δοῦμε ξαφνικὰ
Νὰ κάνῃ καὶ Κυβέρνησιν ἡ ἐκ Χιλῆς Κυρία
Ὅποτε θὰ συμπράξουνε οἱ πάντες, φυσικά!.

Ο ΒΑΓΓΟΣ

...ΓΑΛΛΙΚΑ

Νέα μεγάλα γεγονό—
μὲ θλίψι σου ἀνακοινῶ,
Μανιώ μου, ψηλομύτα.
Οἱ γαλλικὲς οἱ ἐκλογές
καινούργιες ἀνοιξαν πληγές
μὲ τῶν «Σοσιᾶλ» τὴν ἦττα.

Οἱ Κουκουέ— κι' οἱ Προσδέ—
μπέριδε καὶ μπέριδε καὶ μπερδ/
τούτέστι «Παίρνεις; Παίρνω!»
Χάνουνε κι' οἱ Ρεπουμπλικά—
κι' ὅλοι τὴν πάπια τώρα κά—
νιὰ τὸ Γαλλοκουβέρνο.

Ὅμως ἀγάπη μου, Μανιώ,
μεγάλῃ θλίψι νὰ μὴ νοιά—
μ' αὐτὰ μου τὰ μαντάτα
Οἱ Γάλλοι εἶχανε «ἀδέ»
καὶ θάχουνε ξανά Κυδέ—
σὰν ρουσικὴ σαλάτα.

Ο ΒΑΓΓΟΣ

Κερκύρας νάρκες Οἱ Ἀλβανοὶ στὸν ΟΗΕ Γαλλικὲς ἐκλογές

Ἔνα κτύπημα τῆς Μοίρας
Ἦταν ἴσως ἀρετὸ
Καὶ τὸ δίουλο Κερκύρας
Τώρα οἱ Ἀγγλοὶ καθαρίζου
Καὶ τῶν Ἀλβανῶν οἱ βάρκες
Δὲν τὰ βρίσκουν περὶττὸ
Νὰ ποντίσουν ἄλλες νάρκες
Καὶ τοὺς Ἀγγλοὺς φοβερίζουν.

Μ' ἄς τὸ πῇ στοὺς Ἀλβανοὺς
ὁ Ἐυδὲρ μεγάλος «ἥρωας»
ὅτι ἀπ' τοῦ Βρεταννοῦς
Τώρα ἀσχύζει : πρῶτος γύρος!..

Λιτήρδες μαγειρεύαν
Τὸ πράγμ' ἀπὸ καιρὸ
Στὸν Ο. Η. Ε. γυρῶσανε
Νὰ μποῦν κι' ἐκεῖνοι μέσα
Ἐθόλωσε τὸ μάτι τους
Τὸ τόσο πονηρὸ
Κι' εἶχανε τὸν προστάτη τους
Κι' εἶχαν τὸ «Μπλόκ» τὰ μέσα

Ἐν τέλει τὴν ἐπάθανε
Μὲ ὅλο τους τὸ μπλόκ
Κι' οἱ Ἀλβανοὶ ἐμάθαν
Νὰ λένε : Μάλτα γιὰκ!..

Εἰς τὴ Γαλλία ἐκλογές.
Πάλι θὰ ἔχωμε ἀλλαγές.
Πάλι συσκέψεις, πάλι
Καὶ ὁ Μπιντῶ ξανά-μανὰ
Προσωρινῶς θὰ κυβερνᾷ
Ὡς ὅτου γάρθουν ἄλλοι!..

Τώρα τὸ πράγμα θὰ κριθῇ :
Ποιὸς τάχα θὰ ἐπιβληθῇ
Καὶ ποιὸς θὰ ὑποχωρήσῃ;
Θὰ εἶνε ὁ «σύντροφος» Μωρίς
Ἦ τάχα καὶ μ' αὐτὸν χωρὶς,
Θὰ ζήσῃ τὸ Παρίσι;

...τῆς ἐβδομάδος

..Ποῦχει στή φωνή της μέλι καὶ σὲ ὅλα της τὰ μέλη!

Ἠγέτης κάθε Κόμματος
Σ' αὐτὴν θὰ ὑποχωρήσῃ
Μιὰ κι' εἶνε τέτοιος κόμματος
Συχώριο καὶ μπουκιά,
οὔτε θὰ φεύγουν ὑπουργοὶ νὰ τρέχουν στὸ Παρίσι
Κοπέλλα μου γλυκεριά!..
Δὲν θὰ κουνάει Χριστιανὸς, νὰ φεύγῃ ἀπ' τὴν Ἀθῆνα
Καὶ ὁ Σοφούλης ἀμπονέ θαμὼν στὴν «Ἀρτζεντινα»
Θὰ πάψῃ πιά νὰ φαίνεται σὰν πάντοτε σκληρὸς
Κι' ἴσως νὰ γίνῃ... τρυφερός!..

Ὁ Ζέρβας πάλι θὰ κυττᾷ τὴν ἐκ Χιλῆς κυρία
Φυλακισμένος μὲς' τῶν δυὸ ματιῶν τῆς τῇ Βαστίλλῃ.
Μὲ τὴν ἐλπίδα τὴν κρυφὴ, ἀν' ἦταν συμμορία
Νὰ πῆγαινε μονάχος γιὰ νὰ τὴν καταστείλῃ!
Κι' ἄλλα πολλὰ θὰ ἐγίνοντο, ἐκ μέρους ἐπισήμων
Ἡ Οὐνρερ δὲ ἀν' ἤθελεν, ἔλλειπει ἄλλων τροφίμων
Μὲ οἰανδήποτε τιμὴν
Μπορούσε νὰ μᾶς ἔκανε... Ροζίτας διανομή!..

Ἀν' ἴσως ἡ ντιζέζ αὐτὴ κρατήσῃ καὶ ταυπὲ
Προτάσεις θὰ τῆς γίνοντε κι' ἐκ μέρους τῆς ΕΠΕ.
Μὰ ἴσως σ' αὐτὸ διαφωνεῖ ὁ Παπανδρέου, ὅστις
Ὅπως μαντεῦν βέβαια καὶ κάθε ἀναγνώστης
Μάλλον θὰ ἰσχυρίζεται καὶ μὲ τὸ παραπάνω
Πὼς εἶνε ωραιότερος καὶ ἀπὸ τὴν Σεράνα!..
Κακὴ πληγὴ! Μαστίγιον ἡ Σερανομανία
Οἱ Ἀθηναῖοι τῆς λογικῆς ἔχασαν τὰ ἡνία.
Σεράνο ἐδῶ!.. Ροζίτα ἐκεῖ!.. Τί διάβολο θὰ γίνωμε
Σεράνο τρώμε, πίνουμε
Μὲ τὴ Σεράνα τὸ πρῶτ' ἐμπνέμε καὶ — ξεχάνω —
Πὼς μόνο δέν... κοιμώμαστε μαζὶ μὲ τὴ Σεράνα.

Αὐτὴ ἡ ἀγάπη βέβαια ἀρχίζει κι' ἐκνευρίζει
Λατρεία ὅλοι τῆς ἔχουνε, τὸ εἶπαμε παλάκις
Καὶ λένε ὅτι στὰ κρυφὰ τὴν προτιγοιρίζει
Κι' ὁ κύριος Κουλουμβάκης!.

ΔΗΜ. ΓΙΑΝ.

...Η ΜΑΝΙΩ

ΓΑΛΛΙΚΑ...

Ἐλαδα, Βάγγο μου, τὸ γρά—
καὶ λές μου ἦρθ' ἄλλο πρά—
μὲ τοῦτα σου τὰ νέα.
Ὅμως ἀν' θέλω τὸν Μπιντῶ
καὶ ἀν' φοβῶ γιὰ Τρικαντᾶ
σκέπτομαι πιά γενναῖα!..

Τί μ' ἐνδιαφέρουνε οἱ Γά—
καὶ οἱ «Μικροὶ» καὶ οἱ «Μεγά—
Ἐδῶ μᾶς ἔρχονται γιορτές
ποὺ μᾶς ἀνοίγουνε κι' αὐτὲς
μεγάλες ἱστορίες.

Λοιπὸν δὲν δίνω μιὰ δεκά—
γιὰ ὅλα σου τὰ γαλλικά
κι' αὐτὲς τὶς ἀναγνώστες
Ὅλους τοὺς Γάλλους σ' τοὺς χαρὶ—
κι' ἀν' θέλῃς στείλῃ μ' αὐθαρεῖ
πέντ' ἔξη γαλοπούλες.

Η ΜΑΝΙΩ

Ἡ ἱστορία μιᾶς παρ' ὀλίγον αὐτοκτονίας...

ΣΚΟΤΩΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΩΡΑ...

Σταυρόλεξον υπ' αριθ. 8

Οριζόντια :
2) Αρχηγός
φίλων. — Υ.
μάρτυρας πολλών
επ' Ελλ.
δα (Εν.).

3) Φέρνει τα
κέφαλα (δημοτ.).
4) Μπουνιά
«Όπου φταχτός
και η... του».

5) Ραντίζω.
6) Τώρα λέγε-
ται «ούρα»!! —
'Ο φόβος των
πληθών.

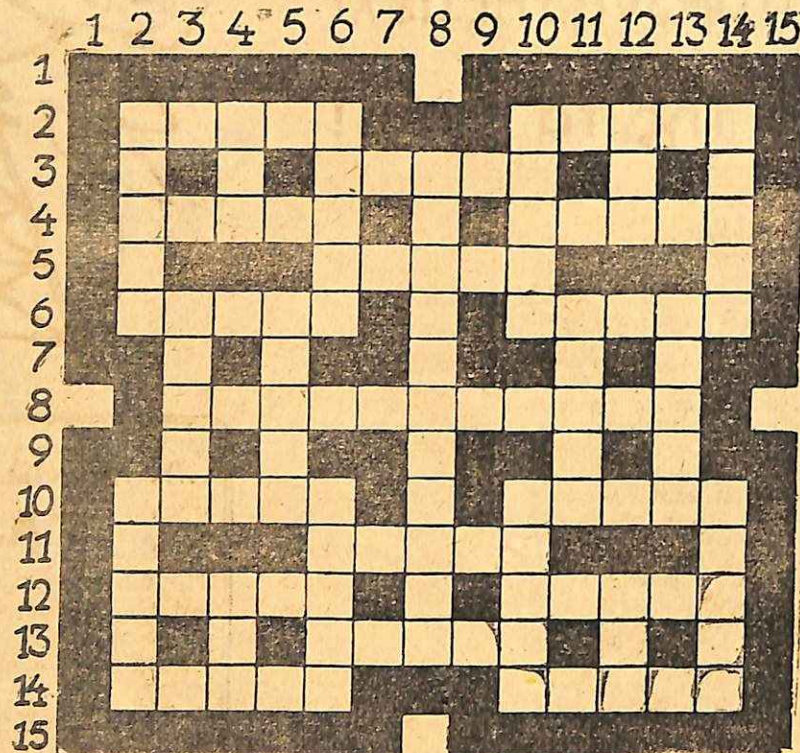
8) Αύτως έσκό-
τασε τον Πρία-
μον. ητο δε υιός
του 'Αχιλλέως.

10) Οίκος πε-
οί θάλασσας και
προστασίας των
άντικύμων (δημ.).
— Τούρκος στρα-
τηγός νίκησε
τους Γενισά-
ρους.

11) Λιμάνι.
12) Πανίσχυρη
νύσος της 'Αν-
γλίας. — 'Αρπα-
κτικόν πτηνόν.

13) Το μετα-
χειρίζονται οι
«κάου» — μύθος.
14) Μεταδίδει
τον ηλεκτροισμόν
— Τροφή ζωών.

Καθέτως :
2) 'Ετσι λέγεται ο Βασι-
λεύς σ' άλλη χώρα. — 'Ορος
που πρέπει ως αυτό να εθά-

Αίνιγμα

1) Σε παλάτι κόκκινο
κόκκινη βασίλισσα
κι' ασπρές σκλάβες γύρω
(της)
'Η βασίλισσα μιλεί
κι' είν' οι σκλάβες της
(κουφές).

2) Τέσσερα ποδάρια κάτω
τέσσερα ποδάρια πάνω
τέσσερα ποδάρια φεύγουν
τέσσερα ποδάρια μένουν

3) Πρόβλημα :
'Ενας πατέρας, που το παι-
δί του του έζητησε μερικά χρή-
ματα, έδωσε την απάντησι :
'Αν είχα στην τσέπη μου το
1)3 και τα 3)4 και τα 5)6 και
τα 7)8 του τριπλασίον των ό-
σων έχω, θα είχα 268.000
δραχμές. Πές μου πόσα χρήμα-
τα έχω στην τσέπη μου και σου
τά δίνω. Πόσα λεπτά είχε στην
τσέπη του:

Κυβόλεξον

* Π *
Π * *
* * *

'Αστέρι

Δ + + +
Α + + +
Α + + +
Α + +

Να συμπληρωθούν οι σταυ-
ροί ώστε να σχηματισθούν τέσ-
σαρες λέξεις εκ πέντε γραμμά-
των εκάστη και εκ των οποίων
το τρίτον γράμμα να είνε δι'
όλας κοινόν. Αι λέξεις θα άρ-
χίζουν από Α, Δ, Α, Α.

Λύσεις

των προηγούμενων

- 1) Αίνιγμα: Το ποτάμι.
- 2) Αίνιγμα: Ούραν - 'α. Ου-
ρανία.
- 3) Γρίφος: 'Η των η επί τάν.
- 4) Κυβόλεξον: ΒΗΜΑ
ΗΜΑΡ
ΤΑΦΗ
ΑΡΗΣ

A. MET - Σ

Με το γάλα (Ντεμακιγιάζ)

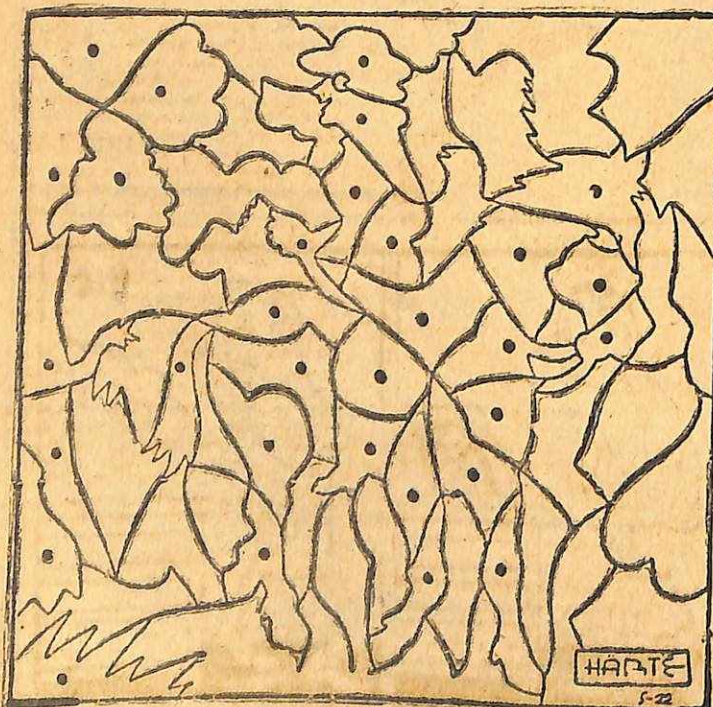
KISS ME
VITAMIN

το δέρμα σας θ' απαλλάξη από
τους χονδρούς πόρους τα μπιπι-
κια και τα μαύρα ετίγματα

ΧΡ. ΚΟΡΑΩΝΗΣ Προξενίου 20

ΓΙΝΕΣΘΕ ΣΚΙΤΣΟΓΡΑΦΟΙ

'Εάν μαυρίσετε τα κενά που σημειώνονται με χονδρά τε-
λείες, θα αποκτήσετε ένα όμοιο σκίτσο.

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελίδα 48.

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Κυριακή, 17 Νοεμβρίου 1946 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΟΜΠΩΝ 17-23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΜΙΛΙΑΙ

14.00 (Το λογοτεχνικό τέταρτο
του κ. Στράτη Μυριέλη).
20.30 («Κουρσάροι και καπετα-
ναίοι της 'Ανατολής», υπό
του κ. Π. Καψή).

20.50 («Τα απομνημονεύματα του
Κασσομούλη» υπό του κ.
Ν. Καίρη).

ΣΚΕΤΣ
14.15 («Κρητικός Γάμος», 'Ιστο-
ρικό Σκετς υπό Δ. Ρώ-
μα) Σκηνοθεσία Κ. Κρον-
τηρά

ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
07.45 ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΩΜΑΤΙΟΥ:
ΚΟΥΑΡΤΕΤΤΟ ΓΙΑ ΕΓ-
ΧΟΡΔΑ ΣΕ ΜΙ ΥΦ. ΜΕΙΖ.
ΤΟΥ ΝΤΙΤΕΡ ΣΕΝΤΟΡΦ.

22.20 ΑΝΑΜΕΤΑΔΟΣΙΣ ΤΗΣ
ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ
ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ
«ΟΛΥΜΠΙΑ»

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΚΠΟΜΠΗ
('Η Β' πράξις από την
'Οπερά του Μότσαρτ «Ντόν
Τζιοβάννι»)

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
18.10 ΚΡΗΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΜΙΟ ΔΟΓΙΑΝ-
ΝΗ — ΚΑΒΟΥ-
ΡΑΚΗ.

20.40 ΔΙΣΚΟΙ.
ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
13.30 ('Η όρχηστρα Σουγιούλ
Τραγουδι η Στέλλα Γκρέ-
κα).

14.45 (Μουσικά πορτραίτα).
17.00 (Τζαζ).
17.45 (Ποικίλη).
21.00 ('Ελαφρά αγγλικά τρα-
γουδία από την Σόνια
Κουρτίδου).

21.30 (Παίζει η 'Ορχήστρα Πε-
ριόχης της Βοστώνης).
23.35 (Ευθύμο ελαφρό πρόγραμ-
μα).

24.00 (Μουσική χορού).
Δευτέρα, 18 Νοεμβρίου 1946

ΟΜΙΛΙΑΙ
08.05 (Πεντάλεπτο της 'Υψείας).
14.00 (Κλέωνος Παράφου, «Τί
είναι ο ρομαντισμός»).

18.30 ('Η 'Ωρα των φίλων του
Ραδιοφώνου).
19.30 (Στεφανίας Χατζάκης :
'Ακλήμης ο 'Αλεξανδρείας).

20.20 ('Ωρα Σκακιστών).
22.00 ('Εβδομαδιαία ανασκόπη-
σις του κ. Π. Σιφναίου).

ΩΡΑ ΠΑΙΔΙΟΥ
18.10 (Νηπιακή εκπομπή).
22.45 Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΟΥ
Σταθμού.

ΒΙΟΙ
20.30 (Ρεσιτάλ της διδος Σ.
Ποιμενίδου).

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΩΜΑΤΙΟΥ
00.15 (Μπετόβεν: Κουαρτέτο για
Εγχόρδα).

ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
12.00 (Μουσικές σελίδες).
18.45 (Ποικίλο πρόγραμμα).
ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ

08.15 (Ποικίλο πρόγραμμα).
11.30 (Ποικίλο πρόγραμμα).
14.45 (Μουσικά πορτραίτα).
17.30 (Μουσική για τον καθένα).
19.45 (Κοντάδες από τη Χορω-
δία 'Αθωνιάδων).

21.15 ('Η όρχηστρα (Φιλ. Γκρήν).

Τρίτη, 19 Νοεμβρίου 1946

ΟΜΙΛΙΑΙ
18.10 ('Ωρα του 'Αγρότου).
20.20 ('Η οικοδόμησις της 'Ελ-
λάδος).

20.30 ('Η 'Ωρα των Νησιών. «Οι
παραδόσεις του Διγενή
στην Κρήτη και Κύπρο»
του κ. Γ. Σπυριδίου).

20.50 («Μύκονος» του κ. Α. Κα-
ραντάνη).

22.00 ('Εβδομαδιαία εξωτερική
ανασκόπησις υπό του κ.
Α. 'Ιωσήφ).

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
22.20 ('Εργα Μπετόβεν και Σο-
πέν).

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
14.45 ('Ο 'Ενρίκο Καρολζο).
00.15 ('Αποσπάσματα από όπε-
ρες).

ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
08.00 (Δίσκοι στην τύχη).
12.00 (Μουσικές σελίδες).
13.30 Το ΣΕΤΕΤΤΟ ΤΟΥ ΣΤΑ
ΘΜΟΥ.

ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
07.30 ('Ελληνικά τραγουδία).
11.30 (Ποικίλο ελαφρό πρόγραμ-
μα).

17.05 (Κινηματογρ. δράμα).
17.30 (Μουσική για τον καθένα).
23.20 ('Η Κούλα Νικολαΐδου).
23.40 (Μουσικό κοκτέιλ).

Τετάρτη, 20 Νοεμβρίου 1946

ΟΜΙΛΙΑΙ
08.10 (Το 5λεπτό του σπιτιού).
14.00 ('Αθλητική όμιλία).
20.20 ('Η Φυσιολατρική 'Ωρα).
21.15 (Ποιητική έραδία).
22.00 (Σχόλια).

ΩΡΑ ΠΑΙΔΙΟΥ
18.10 (Για παιδιά 8-12 ετών).
ΩΡΑ ΑΚΡΟΑΤΩΝ

14.15 (Δίσκοι κατ' έκλογήν των).
ΡΕΣΙΤΑΛ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ
22.45 ('Ο δασύφωνος κ. 'Ηρα-
κλής Σεβίλλης).

ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
12.00 (Μουσικές σελίδες).
ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
08.00 (Ποικίλο πρόγραμμα).
08.15 »
11.30 »
14.45 (Μουσικά πορτραίτα).
17.05 (Παίζει η όρχηστρα Φρέντ
Χάρτλεϊ).

17.30 (Μουσική για τον καθένα).
20.50 ('Η όρχηστρα 'Αλμπερτ
Σάντλερ).

22.20 ('Ελαφρά μουσική).
23.15 (Βάλας του Στράους).
ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
07.30 (Δίσκοι).

20.30 ('Ο Σπύρος Περιστέρης
με τον διπλό του).
Πέμπτη 21 Νοεμβρίου 1946

ΟΜΙΛΙΑΙ
08.10 ('Η 'Ωρα της Γυναίκας).
14.00 (Τέχνη και ζωή).
18.00 ('Η οικοδόμησις της 'Ελ-
λάδος).

20.30 ('Η 'Εφημερίδα του Στα-
θμού).
21.30 ('Η 'Ελλάδα στον αγώνα).
ΩΡΑ ΠΑΙΔΙΟΥ

18.10 ('Εκπομπή για παιδιά 12
— 14 ετών).

ΩΡΑ ΑΚΡΟΑΤΩΝ

14.15 (Δίσκοι κατ' έκλογήν των).
ΠΙΑΝΟ
22.20 (Ρεσιτάλ της Κας Χαίου
δοπούλου-Τραβασάρου).

ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
12.00 (Μουσικές σελίδες).
23.00 Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΟΥ ΣΤΑ
ΘΜΟΥ.

ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
14.15 ('Ωρα 'Ακροατών).
ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
07.30 ('Ελληνικά τραγουδία).
11.30 (Ποικίλο πρόγραμμα).
14.45 (Μουσικά πορτραίτα).
17.05 ('Αρπα).
17.30 (Μουσική για τον καθένα).
21.15 ('Ελαφρά 'Ελληνικά τρα-
γουδία).

22.45 (Πολύτιμη γνωστή μελω-
δία).

23.45 (Γαλλικά τραγουδία).
24.00 (Χορευτικό πρόγραμμα).

Παρασκευή 22 Νοεμβρ. 1946

ΟΜΙΛΙΑΙ
08.10 (Το 5λεπτό της νοικοκυ-
ρας).

14.00 (Πολιτική όμιλία).
18.10 ('Ωρα των συγχρόνων προ-
βλημάτων).

20.20 (Θρησκευτική 'Ωρα).
20.30 ('Ωρα του 'Αγρότου).
22.00 (Σχόλια).

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
22.20 (Βραδυό Κοντσέρτο —
Ροσσεϊνί).

ΟΠΕΡΕΤΤΕΣ
00.15 (Διάφορα αποσπάσματα).
08.00 (Ποικίλο ελαφρό πρόγραμμα).
08.15 »
11.30 »
13.30 »
14.45 (Μουσικά πορτραίτα).
17.05 ('Η όρχηστρα του Χάρου
Ντινιτάν).

17.30 (Μουσική για τον καθένα).
23.20 (Τραγουδία της Λατινικής
'Αμερικής).

ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
12.00 (Μουσικές σελίδες).
23.45 (Παίλοι κατ' νέον χορού).

Σάββατο 23 Νοεμβρίου 1946

ΟΜΙΛΙΑΙ
14.00 ('Αθλητική 'Ωρα).
20.20 ('Η οικοδόμησις της
'Ελλάδος).

22.00 (Σχόλια).
ΩΡΑ ΑΣΘΕΝΩΝ
17.05 ('Εκπομπή για την ψυχα-
γωγία των).

ΩΡΑ ΠΑΙΔΙΟΥ
18.10 (Εφημερίδα 'Ωρα).
ΩΡΑ ΑΚΡΟΑΤΩΝ

14.15 (Δίσκοι κατ' έκλογήν των).
ΡΕΣΙΤΑΛ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ
22.20 (Τραγουδία η διμωφώνος δις
Φανή Παπαναστασίου).

ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
08.00 (Δίσκοι στην τύχη).
12.00 (Μουσικές σελίδες).
14.45 (Μουσικά πορτραίτα).
ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

20.30 ('Ο διπλός Χατζηδάκης).
ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
07.30 ('Ελληνικά τραγουδία).
11.30 (Ποικίλο ελαφρό πρόγραμμα).
17.30 (Μουσική για τον καθένα).
22.50 (Μουσική για ακροατές).
23.00 ('Εκπομπή από το «Μεθο-
σμένο φεγγάρι»).

24.00 (Χορευτική μουσική).

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελίδα 5

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 17-23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 17 Νοεμβρ.1946

Прωινὸ Πρόερχμα

- 06.30 Ἑρεσκήρια (δ).
06.45 Πρωινή μουσική (δ).
07.15 Α Δελτίον εἰδήσεων
07.30 Συνέχεια πρωινῆς
μουσικῆς (δ).
07.45 Μουσική δωματίου (δ)
Ντίπτεροντοφ : Κουαρ-
τέττο γιά ἐγχόρδα σέ
μὶ ὅρ. μείζ. (Ἀλλέγκ-
ρο, Ἀντάντε, Μενουέ-
το, Ἀλλέγκρο). Παίζει
τὸ Κουαρτέττο Ντέμαν.
08.00 Ἀναμεταδόσις τῆς
θείας λειτουργίας ἐκ
τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Μη-
τροπόλεως.

Μεσημβρινὸν Πρόεργον

- 11.00 'Ανάμετάδοσις ἀπὸ τὸ θεάτρον «Ὀλύμπιο» τῆς συμφωνικῆς συναυλίας τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας Ἀθηνῶν. Διευθυντὴς ὀρχήστρας ὁ κ. Θεόδωρος Βασιχαγιάννης. Σόλιστ ὁ κ. Δημήτριος Μαρῆς. πιάνο. Μπετόβεν : «Φιντέλιο», εἰσαγωγή, καὶ Κοντσέρτο ἀρ. 1, σὲ ντὸ μείζ. (Ἀλλέγκρο κὸν μπριό Λάργκο. Ρόντο - Ἀλλέγκρο). Μιχαηλίδης: «Πρωινὸ εὐπνιμα». (Α' ἐκτέλεσις). Μποροντίν : Συμφωνία ἀρ. 2 (Ἀλλέγκρο, Σκέρτσο - Πρεστισίσιμο Ἀντάντε, Φινάλε - Ἀλλέγκρο).
- 13.00 Ἀγγλικά ἐιδήσεις.
- 13.10 Ἀγγλικὴ μουσικὴ.
- 13.30 Ἑλαφρὰ μουσικὴ ἀπὸ τὴν Ὁρχήστρα Σουγιούλ. Τραγουδοὶ ἡ Στέλλα Γκρέκα.
- 14.00 Τὸ λογοτεχνικὸ τέταρτο τοῦ κ. Στρ.Μυρβήλη.
- 14.15 Σκέτς. «Κρητικὸς Γάμος». Ἱστορικὸ σκέτς, τοῦ κ.Δ. Ρώμα.
- 14.45 Μουσικὰ πορτραῖτα (5). Μόνια Λίτερ.

Ἑσπερινὸν Πρόνοια

- 17.00 Τζάζζ(ς).
17.15 Γαλλική ώρα.
17.45 Πεικίλη μουσική(ς).
«Σαμπάνια», γκαλό
(Λάμπυ). Μεγάλη συμ-
φωνική ορχήστρα.
«Έρωτεύομαι πολύ εθ-
κολα», από την ταινία
«Σηκώστε τις άγκυρες»
(Κάαν - Σταίν). 'Ο
Φράνκ Σινάτρα με την
ορχήστρα του "Άσελ
Στόνταλ.
«Φόνος στη 10η Λεωφό-
ρο», από την ταινία
«Άνεμοστρόβιλος του
χορού» (Χάρτ-Ρότερς).
'Ο Πάολ Ουάιτμαν και
η ορχήστρα του συναυ-
λιών.
«Εύκολο ν' αγαπηθής»

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 52.

- (Πόρτερ). Ἡ Μαίρη
Γκρήν μὲ τὸν Βάν Κληβ
καὶ τὴν ὀρχήστρα τοῦ.
«Ὁνειροπολῶντας». Ὁ
Φρέντ Χάρτλεϋ, καὶ τὸ
συγκρότημα τοῦ. (Φω-
νοληψία Β.Β.Σ.).
«Τὴν παρεκάλεσα», ἀ-
πὸ τὴν ταινία «Σηκό-
στε τίς ἄγκυρες». Ὁ
Φράνκ Σινάτρα μὲ τὴν
ὀρχήστρα τοῦ Ἀέλ
Στόρνταλ.
- 18.10 **Κρητικά δημοτικά**
τραγουδία
ἀπὸ τὸν ὄμιλο Νικολά-
ου Παπαδογιάννη καὶ
Ἑλευθερίου Καβουράκη.
Συρτός ρεθυμνιώτικος.
Μεσσαοίτικες κονδυλιές.
Συρτός κισσαμίτικος.
Κρητικὸ τραγοῦδι.
- 18.30 «Ἐκπομπὴ διὰ τὰς
- 20.15 **Βρεταν. Δυνάμεις**
- 20.30 «Ἐμεῖς κι' ὁ κόσμος.
«Κεουράοι καὶ Κά-
πετανάοι τῆς Ἀνα-
τολῆς».
Ὁμιλία τοῦ κ. Π. Καψῆ.
20.40 **Δημοτικά τραγου-**
δία (δ).
20.50 «Τὰ ἀπονημνεύμα-
τα τοῦ Κασσομεύλη».
Ὁμιλία τοῦ κ. Ν. Καίρη
21.00 Ἀθλητικαὶ εἰδήσεις.
- 21.10 «Ἐλαφρὰ ἀγγλικά
- τραγουδία, ἀπὸ τὴν**
Σύντα Κευρτίδου.
«Συμφωνία».
«Προσευχὴ στὸν Κύριο»
«Παράξενη μουσικὴ».
«Ἔινε πολὺς-πολὺς και-
ρὸς».
«Γκούντ, γκούντ, γκούντ»
- 21.30 Ἡ Ὀρχήστρα περι-
πάτου τῆς Βοστώνης.
- 21.45 **Β' Δελτίον εἰδήσεων**
- 22.00 **Σχόλια.**
- 22.15 «Ἐμεῖς κι' ὁ κόσμος
- 22.20 **Μελοδραματικὴ ἐκ-
πομπή (δ)**
Μότσαρτ : Ἡ Β' πρά-
ξις ἀπὸ τὴν ὅπερα «Ἰὼν
Τζιόβαννι». Ὁ θίασος
καὶ ἡ Ὀρχήστρα τῆς
Ὁπερας «Μετροπόλι-
ταν» τῆς Νέας Ὑόρκης.
Διευθ. Τζώρτζ Σέλλ.
- 3.35 **Εἴδυο ἐλαφρὰ πρό-
γραμμα (δ).**
«Ἡ κοιλιάδα τοῦ Σάν
Φερνάντο» (Γκόρντον -
Τζέκινς). Οἱ Κίνγκ Σί-
στερς.
«Μπακκανάλια». φαντα-
σία πᾶνω σὲ παλὰ καὶ
νέα τοῖ ἀουδία τοῦ πι-
οῦ. (Φράνκ). Ἡ ὀρχή-
στρα τῶν Γρεναδιέρων
τῆς Βασιλικῆς Φρουρᾶς
τοῦ Λονδίνου.
«Βαθεῖα στὴν καρδιά
τοῦ Τέξας» (Σουάντερ-
Χέρσεϋ). Οἱ Μέρρο
Μάκς.
«Ἐσὺ εἶσαι ἡ κρίμα
στὸν καφρὲ μου» (Ντιέ
Σῶλβα - Μπράουν - Χέν
τερσον). Ὁ Στέφαν
Γκραππέλλι καὶ τὸ κου-
νιέρτο τοῦ.
«Γκούντ, γκούντ, γκούντ»
«Ἄλλαν Ρόμπερτς - Ντό
ρις Φίσερ». Ὁ Μπίγκ
Κρόουμπ καὶ οἱ Ἀν-
τρίουε Σίστερς μὲ σι-
νοδεία ὀρχήστρας.

«Τὸ κορίτσι τῆς Βραζι-
λίας» (Μάρσεντ). Ἡ
Μανδολινατά Τροϊζ.
(Φωνοληψία Β.Β.С.).
«Κιμαντῶν ντάουν τοῦ
Καίρου». (Μάιρο - Κά-
ντον). Τὸ συγκρότημα
Μέρυ Μάκς.

24.00 Μουσική χορού(δ)

ΔΕΥΤΕΡΑ 18 Νοεμβρ.1946

Πρωτὸ Πρόγραμμα

- 06.30 Ἑμβάθρια (δ.).
06.35 Ἀγγλικὴ ἐκπομπή.
07.05 Πρωτὴν γυναικιστικὴ.
07.15 Α' Δελτίον εἰδήσεων
07.30 Δημοτικὰ τραγούδια
07.50 Ἐλαφρὰ μουσικὴ (δ)
08.10 Πεντάλεπτο ὑγείας.
Ἐκδόσεις: «Τὰ χέρια μας», Ὁμιλία
κ. Χατζηβασιλείου.
08.15 Συνέχεια Ἐλαφρᾶς
μουσικῆς (δ).

Μεσημβρινὸν Πρόγραμμα

- 11.30 'Ελαφρὰ μευσική.
12.00 Μουσικὲς σελίδες (δ)
Τζέρμαν : «Παβάν», ἀ-
πὸ τὸ ἔργο «Ρωμαίος
καὶ Ἰουλιέττα». Ἡ Δη-
μοτική Ὁρχήστρα τοῦ
Χέστινγκερ, Διευθ. Μπὺ-
ζιλ Κάμερον.
Ἀλμπένιθ : «Γρανάδα»
σερενάτα (διασκ. Κου-
ένκα). Ἡ μεσόφωνος
Κοντάρτα Σουπερβία μὲ
συνοδεία ὀρχήστρας. Δι-
ευθ. Μ. Ρομέρο.
Λίστ : «Μερίτο-βάλς»
(διασκ. Ντ'Αλμπέρ). Ὁ
πιανίστας Γκέζα Ἀντα.
Μπερλιόζ : «Ρωμαϊκὸ
καρναβάλι» εἰσαγωγή
ἔργ. 9. Ἡ Ὁρχήστρα
Κοντατό-Γκεμπάου. Δι-
ευθυντὴς Βίλλερ Μέν-
γκελμπτερνκ.
12.30 Ἀγγλικὴ μευσική.
13.00 Ἀγγλικὴ εἰδήσεις.
13.10 Συνέχεια ἀγγλικῆς
μεουσικῆς.
13.30 Ἐκπομπὴ τοῦ Γεν.
Ἐπιτελείου Στρατοῦ
14.00 Τέχνη καὶ ζωὴ
«Τί εἶνε ὁ ρομαντισμός»
Ὁμιλία τοῦ κ. Κλέωνος
Παρόσχου
Ἐμεῖς κι' ὁ κόσμος.
4.30 Β' Δελτίον εἰδήσεων.
4.45 Μουσικὰ πορτραί-
τα (δ).
Τζόου Λόσε.

Ἑσπερινὸν Πρόγραμμα

- 17.00 Χρηματιστήριο.
17.05 Τεχνούβια (ε) την
Βέσα Λύνι (δ).
17.15 Γαλλική άρα.
17.30 Μουσική για τέν κα-
θένα (δ).
«Πέτσος θ ψωτάς» (Πάρο
-Ντίθης). 'Ο Χάρου
Φράσεο και ή δογίστοα
του. (Φωνοληψία BBC.)
α'Η πρώτη μου. ή τελευ-
ταία μου. ή μονηδική
μου» (Σιάσο - Γκοάβεο)
'Ο "Αντυ Ράσεελ με
την Πώλ Ούσσεον και
την δογίστοα του.

Ἐντιθ Πιάφ εἰς τὸ πρόγραμμα
αὐτῆς τῆς ἐβδομάδος.

«Εὐθυμες ἀναμνήσεις», ἐπιλογή. Ἡ Ὁρχήστρα Παλλέντιουμ τοῦ Λονδίνου Διευθ. Γκρήνγουιντ, «Ὅλ μὰν ρίβερ» (Χάμπερσάτιν - Κέρν). Ὁ Φασάκ Σινάτρα μὲ τὴν ὀρχήστρα τοῦ Ἀξελ Στόρνταλ.
«Ἡ γαλάζια φοῦγκ» (Μόνια Λίτερ). Σόλι πιάνο ὁ συγθέτης. (Φωβοληψία BBC).
«Ἡ ἱστορία τῆς Λίσσα-βόνας», ἐπιλογή (Πάπρ-Ντίβις). Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Ρίτσαρντ Κρήν.
18.00 «Ἀναμνήσεις».

- 18.00 Ἀνακρινώσεις.
18.10 Ὁρὰ Παιδίου (νπι-
πιακή ὥρᾱ).
Ἐἰστορία τοῦ Πατρίνου.
Ὁ Βασίληας τοῦ σπι-
τιοῦ (παρὰμυθί).
Παιγνίδια καὶ τραγου-
δάκια.
18.30 Ὁρὰ Φίλων τοῦ Ρα-
διόφωνου :
Ἐἡ σημασία τοῦ ἔρασι
τεχνισμοῦ, τῆς ἐταιρεί-
ας «Ράδιο - Καραγιάν-
νη».
18.45 Ποικίλη μουσική (5)
Γκρήγκ : Σουίτα ὁρ. 2
ἔργ. 55 ἀπὸ τὸν «Πέες
Γκύντ» μὲ τὰ ἑξῆς μέ-
ρη :
Ἐἰο θῆνος τῆς Ἰνγκ-
ριντ). Ἐἰραβικὸς χο-
ρὸς. Ἐἡ ἐπιστροφή
τοῦ Πέος Γκύντ καὶ

πιάνου από τὸν Γζέ-
 ραλντ Μούρ.
 Ἐπίλογος ἀπὸ μελωδίες
 τοῦ Σούμπερτ. Ἡ ὀρ-
 γήστρα τῆς Γερμανικῆς
 Ὀπερας τοῦ Βερολίνου.
 Διευθ. Νόρμπερτ Σουλ-
 τσε.
 Φρίτς Κράτςλερ : «Βι-
 ενέζικο καπρίτσιο». Σό-
 λο βιολιὸ ἀ συνθέτης με-
 συνοδεία πιάνου ἀπὸ
 τὸν Φράντς Ρούτ.
 Ροσσίνι : «Ὁ κουρζὺς
 τῆς Σεβίλλης», εἰσαγω-
 γή. Ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς
 Νέας Ὑόρκης. Διευθυν-
 τὴς Ἀρθούρος Τσκα-
 νίνι

- 19.37 Ομιλία
«Κλήμης ὁ Ἀλεξαν-
δρεὺς», τῆς κ. Σ. Χα-
τάρκη.
- 19.45 Ἑλληνικὲς κιντὰδες
ἀπὸ τῆ χορωδία τοῦ κ.
Γεωργίου Ἀθανασιάδου.
«Νὰ ἡ μικροῦλα» (διασκ.
Γ. Ἀθανασιάδου).
«Ἄν μ' ἀγαποῦστες»
(Κοκκίνου).
«Ἡ παρόδ' ὀρκα», Βαρκα-
ρόλα (Λαυράγκα).
«Τὸ τραγοῦδι τῆς κοπε-
λιάς» (Ἀστεριάδου).
«Δὲ θέλω νὰ δουλεύης,
καλὲ» (διασκ. Ἀθανασι-
αδου).
«Ὁ χωρισμὸς», νυκτω-
δία (Διαμαντοπούλου).
«Μὴν ξεχνᾷς» (Χατζηπα-
ποστόλου).
- 20.15 Ἑμεῖς κι' ὁ κόσμος
- 20.20 Ὡρα σκακιστῶν.
τὸ συνεργάτου μας κ.
Ι. Κουταλίδου.
- 20.30 Ρεσιτάλ βιολιεύ
τῆς δίδοις Σοφίας Ποιμε-
νίδου.
Ναρντίνι : Σονάττα σὲ
ρε μιζί, (Ἀντάτζιο, Ἀλ-
λέγκρο, Ἀντάτζιο, Ἀλ-
λέγκρο).
Κράισλερ : Πρελουδίου
καὶ Ἀλλέγκρο
Σαίν - Σάνς : «Χαβα-
νέζα».
- 21.00 Ἡ σημερινὴ Ἀγγλία
- 21.15 Ἑλαφρὰ μεουσική
ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα Φίλ-
Γκρήν (δ).
- 21.30 Ἑκπομπὴ τοῦ Γεν.
Ἐπιτελείου Βασιλε-
υοῦ Ναυτικέου.
- 21.45 Γ' Δελτίου εἰδήσεων
- 22.00 Ἑβδομαδικὰ ἀναγι-
γνῶσται τοῦ κ. Π. Σι-
φνικίου.
- 22.15 Ἑμεῖς κι' ὁ κόσμος
- 22.20 Μελωδίες καὶ ρυθμοί
- 22.45 Ἡ Ὀρχήστρα τοῦ
Σταχμεῦ
- 23.15 Μεουσικὴ χορεῦ(δ).
- 00.15 Μεουσικὴ δωματίου(δ).
Μπετόβεν : Κουαρτέττο
ἔργ. 18 ἀ. 1(Ἀλλέγκ-
ρο κόν μπρίο. Ἀντά-
τζιο. Σκέρτσο. Ἀλλέ-
γκρο). Παίζει τὸ κουαρ-
τέττο ἐγγόρδων Καλδέ.
- 00.45 Δ' Δελτίου εἰδήσεων.

GRITH 19 Νοεμβρίου 1946

Πρωτὸν Πρόγραμμα

- 06.30 Ἑμβάτηρια (δ).
06.35 Ἀγγλική ἐκπομπή
07.05 Πρωινή γυμναστική
07.15 Ἀ Δελτίον εἰδήσεων
07.30 Ἑλλην. τραγούδια (δ)
07.50 Δίσκοι στὴν τῆχη.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ANALYTIKON ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 17-23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1946

Μεσημβρινὸν Πρόγραμμα

- 11.30 Ἑλλάφρᾳ μουσικῇ (δ)
12.00 Μουσικὴς σελίδες (δ)
Μότσαρτ : Γερμανικοὶ χοροί. Μέλῃ τῆς Ὁρχήστρας τῆς Κρατικῆς Ὀπερας τοῦ Βερολίνου, Διευθυντῆς Ἐρίχ Κλάιμπερ.
Χαίντελ : «Ὁ ἀρμονικός σιδηρουργός». Ὁ πιανίστας Βάλτερ Γκί-ζεκιγγκ.
Κόουλεριτζ - Τέυλορ : Μικρὴ Σούτα Κονσέρτου, μὲ τὰ ἑξῆς μέρη : «Τὸ καπρίτσιο τῆς Να-νέττ», «Πρότασις κ' ἀπάντησις», «Ἐρωτικὸ σονέτο» καὶ «Πεταχτὴ ταραντέλλα». Ἡ Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα τοῦ Λονδίνου, Διευθ. Μάλ-κου Σάτσζεντ.
Κράισλερ : «Κινεζικὸ ταμπουρίνο». Ὁ βιολι-στὴς Γκέοργκ Κούλεν-καμπφ μὲ συνοδεία πιάνου ἀπὸ τὸν Φράντς Ρούπ.
12.30 Ἀγγλικὴ μουσικὴ.
13.00 Ἀγγλικαὶ εἰδησεῖς.
13.10 Συνέχεια ἀγγλικῆς μουσικῆς.
13.30 Τὸ σεξτέττο τοῦ Στκ
θμοῦ.
14.00 Πολιτικὴ ἐμίλια.
14.10 Ἑμεῖς κ' ὁ κόσμος.
14.15 Ὡρα ἀκροατῶν
Δίσκοι κατ'ἐκλογὴν τῶν
14.30 Β Δελτινῶν εἰδησεων.
14.45 Μουσικὰ πορτραί-
τα (δ).
Ἑνρικο Καραῦζο.

Ἑσπερινὸν Πρόγυμνασιν

- 17.00 Χρηματιστήριο.
17.05 Μουσική για νηπια-
τεγναρχικό όργανο.
17.15 Γαλλική ώρα.
17.30 Μουσική για τὸν κα-
θένα(ς).
«Ὁ Μπαχ πηγαίνει στὴ
πολιτεία», φος - τροτ.
«Ἀλεκ Τέμπελτον». Ὁ
Μπέννυ Γκούντμαν καὶ ἡ
ὀρχήστρα του.
«Καὶ μόνο πού σὲ σκέ-
πτομαι» (Ρέυ Νόουμπ).
Ὁ Μάρκ Οὐάρνοου καὶ
ἡ ὀρχήστρα του. Τρο-
γουδί ὁ Τζέροου Οὐέιν.
Μελωδίες τοῦ Βίκτωρ
Χέρμπερτ. Ὁ Ἄντρι
Κονστέλαντ καὶ ἡ ὀρ-
χήστρα του.
«Τσοῦ - Τσιν - Τσάου»
ἐπιλογὴ (Νόρτον). Ἡ
Ὁρχήστρα Παλλέντ-
ου τοῦ Λονδίνου. Δι-
ευθ. Ρίτσαρντ Κρήν.
«Τώρα μπορεῖ νὰ τὸ πε-
κανεῖς» (Μπερλίν). Ὁ
Μπίνγκ Κρόσμπι μὲ
τὸν Τζῶν Σκόττ Τρο-
τερ καὶ τὴν ὀρχήστρα
του.
«Τιν - πᾶν - ἄλλευ», ἐ-
πιλογὴ. Οἱ "Αἶβορ Μορ-
τον καὶ Ντέιβ Κέυ σὲ
δύο πιάνο, μὲ κοντρα-
μπάσο καὶ μπαταρία.
Ἀνακοινώσεις.
18.00 "Ὁρα. Ἀγρότου.

- 18.30 'Εκπομπή διὰ τὰς
Βρεταν. Δυνάμεις.
20.15 'Ἡμεῖς κι' ὁ κόσμος.
20.20 'Ἡ ἀνοικοδόμησις τῆς
Ἑλλάδος.
20.30 «Οἱ παραδόσεις τοῦ
Διγενῆ στὴν Κρήτη
καὶ Κύπρον»
τοῦ κ. Γ. Σπυριδάκη.
20.40 Νησιώτικα τραγυ-
δια (δ).
20.50. «Μύκονος»
τοῦ κ. Α. Καραντώνη.
21.00 'Ἡ σημερινὴ Ἀγγλία
21.30 'Εκπομπὴ τοῦ Γεν.
'Επιτελείου τῆς Ἀερο-
πορίας.
21.45 Γ' Δελτίον εἰδήσεων
22.00 Ἑθνομυθία καὶ ἐξωτε-
ρικὴ ἀνασκόπησις
τοῦ κ. Α. Ἰωσήφ.
22.15 'Ἡμεῖς κι' ὁ κόσμος.
22.20 Συμφωνικὴ συναυλία
Μπατόδεν : Συμφωνία
ἀριθ. 3 σὲ μι ὤφ. μεῖζ.
(«Ἡρωικὴ») μετὰ τῆς ἐξῆς
μέρης : Ἀλλέγκρο κον-
μπό. Πένθιμο ἐμβατή-
ριο («Ἀντάτζιο ἀσσαι»),
Σκέρτσο («Ἀλλέγκρο βι-
βάστες»), Φινάλε («Ἀλλέ-
γκρο μόντο»), Ἡ Συμ-
φωνικὴ Ὀρχήστρα τοῦ
N.B.C. Διευθ. Ἀρτούρο
Τοσκανίνι.
«Σοπινιάνα», σουίτα ἀ-
πὸ τὰ ἐξῆς ἔργα τοῦ
Σοπὲν διασκευασμένα
ἀπὸ τὸν Δημήτρη Ρόγ-
καλ Λεβίτσκι :
Σπουδὴ ἔργ. 10 ἀρ. 12
σὲ ντό ἔλ. («Ἐπαναστα-
τικὴ»)
13ο Νυχτερινό, σὲ ντό
ἐλ., ἔργ. 48 ἀρ. 1.
25η Μαζούρκα, σὲ σι
ἐλ., ἔργ. 33 ἀρ. 4.
Βάλς μπριγιάντ, ἀρ. 14
σὲ μι ἐλ.,
ὁπ Πολονέζα, σὲ λά
ὤφ. μεῖζ, ἔργ. 53.
Ἐκτέλεσις ἀπὸ τὴν Ὀρ-
χήστρα Ρόμπιν Χούττ
Νεὶ μετὰ διευθυντὴ τὸ Δη-
μήτρη Μητροφύλου. (Οἱ
δίσκοι τῆς σουίτας αὐ-
τῆς ἔχουν προσφερθεῖ ἀ-
πὸ τὸ κατάστημα «Μελ-
λόντι»)
22.40 Μουσικὸ κεῖντεϊ (δ)
«Τὸ τραγοῦδι τοῦ δέν-
τρου» (Μπερνί - Σι-
μόν). Ὁ Ντεβίντ Ρό-
ουζ καὶ ἡ ὀρχήστρα του.
«Ἡ καρδιά μου τραγου-
δᾷ» φῶς - τρὸτ ἀπὸ τὴν
ταινία («Πρώτες τίς ἀ-
γκυρὲς» (Ρόουμ - Τζά-
μπλαν - Χέρπιν). Ὁ
Ντιούκ Ἑλλινγκτον μετὰ
τὴν ὀρχήστρα του. Τρα-
γοῦδι ἡ Τζόια Σέρλι.
«Τζάπανιζ» Σάντμαν,
κούκ - στέπ («Ἡκαν-
Ουάιτινγκ»). Ἡ Τζου-
εὐιν Μπράντλεϊ καὶ ἡ
χορευτικὴ τῆς ὀρχήστρα.
«Ἐρχομαι - Βιογινόν»,
φῶς - τρὸτ (Χέιγινον -
Κούκ). Ἡ Μάξιν Σάλ-
λιδαν μετὰ ὀρχήστρα πού
διευθύνει ὁ Θόρν Χιλ.
«Ἡ χαρὰ τοῦ βάλς»
(δισκ. Οὐίντσο). Ἡ
Ὀρχήστρα Παλλέντιν

Ἡ κ. Σοφία Ποιμενίδου εἰς τὸ
πρόγραμμα αὐτῆς τῆς εβδομάδος.

ουμ τοῦ Λονδίνου, Διευ-
θυντῆς Ρίτσαρντ Κρήν.
«Τί ἀπόμεινε ἀπὸ τοὺς
ἔρωτες μας», σλόου,
Στίχοι, μουσικὴ καὶ ἐκ-
τέλεσις ἀπὸ τὸν Σάφλ
Τρενέ. Συνδυεὺς ὀρχή-
στρα πού διευθύνει ὁ
Λεὸ Σωλιάκ.
Ἐπιλογὴ ἀπὸ μελωδίες
τοῦ Μπίλλυ Μέγερλ. Σό-
λο πιάνο ὁ συνθέτης.
«Ἐσὺ, μόνο ἐσὺ», ἀπὸ
τὴν ὀπερέττα «Ἀγριο-
διολέιτς» τοῦ Ρόμπερτ
Στόλτς. Ἡ Ὀρχήστρα
μὲ Χακί.
«Λὰ κόνγκα» (Κιντέρο-
Ἀρνάς), Τραγουδοὶ ὁ
Ντέσι Ἀρνάς μὲ τὴν
ὀρχήστρα του.

- 00.15 Ὁρχήστρα τοῦ.
 * Ἀποσπάσματα ἀπὸ ὁ-
 περες(δ).
 Βέρντι : Μελωδία τῆς
 Λεονώρας, ἀπὸ τὴν ὁ-
 περα «Ἡ δύναμις τοῦ
 πεπρωμένου». Ἡ ὕψιφω-
 νος Μαρία Πεντρίνι μὲ
 συνοδεία τῆς ὀρχήστρας
 ΕἰΑΡ. Διευθ. Οὐγκο
 Τανσίνι.
 Βέρντι : "Αῖρια τοῦ Ρε-
 νάντο, ἀπὸ τὴν Γ' πρά-
 ξι τῆς ὀπερας «Χορὸς
 μετρηφισμένων». Ὁ βα-
 ρυτόνος Κάρλο Ταλια-
 μπόνι μὲ συνοδεία τῆς
 ἰδίας ὀρχήστρας.
 Φλόττου : «Τὸ τελευ-
 ταιὸν τριαντάφυλλο», ἄ-
 ρια ἀπὸ τὴν «Μάρθα». Ἡ
 ὕψιφωνος Μαργαρίτα
 Πέρρα μὲ τὴν Ὀρχήστρα
 τῆς Κρατικῆς Ὀπερας
 τοῦ Βερολίνου. Διευθ.
 Μπρούνο Ζάιντλερ-Βί-
 κλερ.
 Σαίν - Σάνς : «Χορὸς
 τῶν Βακχίδων» ἀπὸ τὴν
 ὀπερα «Σαμφὼν καὶ Δα-
 λιδά». Ἡ συμφωνική
 Ὀρχήστρα τῆς Σκαλας
 τοῦ Μιλάνου. Διευθ.Λο-
 ρέντζο Μολαγιόλι.
 Μασσένι : "Αῖρια ἀπὸ
 τὴν «Ἡρωιδάδα». Ἡ ὕ-
 ψιφωνος Νινὼν Βαλλέν
 μὲ τὴν ὀρχήστρα τῆς
 Ὀπερας-Κομικ. Διευθ.
 Μ. Κλέε.
 Γκούνα : «Οἱ ἄγγελοι
 τοῦ Παραδείσου», ἄρια
 ἀπὸ τὴν ὀπερα «Μιρέ-
 ιτι». Ὁ τενόρος Μικελέ-
 τι, μὲ συνοδεία τῆς ἰδι-

ΤΕΤΑΡΤΗ 20 Νοεμβρίου 1946

Πρωινό Πρόγραμμα

- 06.30 Έμβλημα (δ).
06.35 Άγγλική έκπομπη.
07.05 Πρωινή γυμναστική.
07.15 Α' Δελτίον ειδήσεων.
07.30 Δημοτικά τραγούδια.
07.50 Έλαφρα μουσική (δ).
08.10 Πεντάλεπτο Σπιτιού.
«Ο θρόνος και το παιδί». Της διδ. Δ. Πουλίτση.
08.15 Συνέχεια έλαφρας μουσικής (δ).

Μεσημερινό Πρόγραμμα

- 11.30 Έλαφρα μουσική (δ).
12.00 Μουσικές σελίδες (δ).
Ντζίλιους : «Ακούοντας τον πρώτο κύκλο την άνοιξη». Η Βασιλική Φιλαρμονική. Ορχήστρα του Λονδίνου. Διευθυντής Σερ Τόμας Μπίτσου.
Σοπέν : «Βάλλε μπριγιάντ» σε μι ύφ. μείζ. έργ. 18. Ο πιανίστας Γυνάτιος Παντερέφσκυ.
Σούμπερτ : Μουσική μπαλέττου από την «Ροζαμούνδη». Η Φιλαρμονική Ορχήστρα της Βιέννης. Διευθ. Κλέμενς Κράους.
Γκόλτσταν : «Λαούτάρ», χορός της Μολδαβίας. Η Σιολονταλλίστρια Ράγια Γκαρμπούσοβα, με συνοδεία πιάνου από τον Τζίνεστου - Μπίρσον.
Χόιμπεργκερ : Εισαγωγή από τον «Χορό της Όπερας». Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. «Ερική Κλάιμπερ.
12.30 Άγγλική μουσική.
13.00 Άγγλικά ειδήσεις.
13.10 Συνέχεια άγγλικής μουσικής.
13.30 Έκπομπη του Γεν. Επιτελείου Στρατού.
14.00 Αθλητική έμιλία.
14.10 Έμεις κι' ο κόσμος.
14.15 Η ώρα των άκροκτών.
Δίσκοι κατ'έκλογήν των Β' Δελτίον ειδήσεων.
14.45 Μουσικά πορτραίτα (δ).
Τζέροουμ Κέρν.

Έσπερινό Πρόγραμμα

- 17.00 Χρηματιστήριο.
17.05 Η Ορχήστρα Φρέντ Χάρτλεϋ (δ).
17.15 Γαλλική ώρα.
17.30 Μουσική για τέν καθένα (δ).
«Είνα μια ταβέρνα κάπου στην πολιτεία» λαϊκό (δισκοκή Γουίλκινσον). Η Ορχήστρα Τζώρτζ Μελακρίνο (Φωνοληψία BBC.).
«Το τέλος του ταξιδιού» φός - τρώτ (Τσάρλς Μίλλερ). Η Ορχήστρα «Αμπρουζ. Τραγουδι ή «Ανν Σέλτον.
«Επιλογή από την όπερά «Το πανδοχείο του άσπου αλόγου» (Στόλτς - Μπενάτσκι).

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

17-23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1946

Η ορχήστρα Νιού Μέι-φαιρ.
«Την Κυριακή, τη Δευτέρα, η παντοτεινά», σλόου - φός από την ταινία «Ντίζι». Ο Μπίλλυ Τέρνεντ και η ορχήστρα του. Τραγουδι δ Κέν Μπωμόν.
«Σ' ένα σαλόνι του 18ου αιώνα», φός-τρώτ. (Ρέιμοντ - Σκώττ). Ο Χάλλ Κέμπ και η ορχήστρα του.
«Επιλογή από επιτυχίες. Η Πατρισία Ρόσμπορ και ο «Αΐδορ Ντέννις».

18.10 Η ώρα του παιδιού (Για παιδιά 8-12 ετών).
Μάθημα ρυθμικής. «Σεβάχ ο θαλασσινός», (παραιούθ).

18.30 Έκπομπη διά τας Βρεταν. Δυνάμεις.

20.15 Έμεις κι' ο κόσμος.
20.20 Φυσιολατρική ώρα.
20.30 Δημοτικά τραγούδια από τον όμιλο Σπυρου Περιστέρη.
«Μάννα μ' καράδια τέσσερα...», καλαματιανό. «Καλόγερος εκλάδευε...» του τραπεζίου.
«Μας πήρε το χινόπωρο...» τσάμικο. Συμυρνάκος μπάλλος. «Να είχα νεράντζι γάρριχνα...» σουρτό.
20.50 Η Ορχήστρα «Αλμπέρτ Σάντλερ (δ).

21.00 Η σημερινή Άγγλια.

21.15 Ποιητική βραδιά.
«Ελληνικά συνέτα» υπό του κ. Α. Δικταίου.
21.45 Γ' Δελτίον ειδήσεων.
22.00 Σχέλια.
22.15 Έμεις κι' ο κόσμος.
22.20 Έλαφρα μουσική (δ).
«Σεσίλια», βάλς. Ο Φρέντ Χάρτλεϋ, σλόου σαξόφωνο, και το συγκρότημά του. (Φωνοληψία BBC.).
«Θά σε δώ» (Ραϊν-Κάσλ). Η «Ανν Σέλτον τραγουδι, με τον Στάνλεϋ Μπλάκ και την ορχήστρα του.
Ρούμπα από την «Σουίτα του Νότου» (Μόνια Λίτερ). Ο συνθέτης και το συγκρότημά του.
«Θά έχουμε ιδιόμορφα» (Μούρ). Η Μίλντρετ Μπέιλη, τραγουδι, και ο Μπέννυ Γκούντμαν με το συγκρότημά του.
«Καντά στην κοιμισμένη λιμνοθάλασσα» (Έρικ Κόουτς). Συμφωνική ορχήστρα. Διευθ. Έρικ Κόουτς.
«Τίποτ' άλλο από την έρημη καρδιά» (Τσαϊκόφσκυ - Ούέστμπερρυ). Ο Φράνκ Σινάτρα τραγουδι και ο «Αλεξ Στόνταλ με την ορχήστρα του.
«Αναμνήσεις από τη Χαβάη». Ο Φέλιξ Μέντελσον με το συγκρότημά του.
22.45 Ρεσιτάλ τραγουδιού

του βαθυφώνου κ. Ήρα κλή Σεβίλλη.
Μότσαρτ : «Αρια από την όπερα «Η άπαγωγή απ' το σεράι».
Αλεξού : «Αρια από την όπερα «Η Έβραία».
Σολέδοκι : «Ο άμαξας».
Μάγερμπερ : «Αρια από την όπερα «Οι Ουγενότοι».
Προκοπίου : «Η κόρη της ταβέρνας».
Λάδδα : «Η Ζαχαρούλα».

23.15 Βάζα του Στράους (δ).
23.30 Έκπομπή από τέν «Πυγκεύιν».

00.45 Δ' Δελτίον ειδήσεων

ΠΕΜΠΤΗ 21 Νοεμβρίου 1946

Πρωινό Πρόγραμμα

- 06.30 Έμβλημα (δ).
06.35 Άγγλική έκπομπη.
07.05 Πρωινή γυμναστική.
07.15 Α' Δελτίον ειδήσεων.
07.30 Έλληνικά τραγούδια.
07.50 Έλαφρα μουσική (δ).
08.10 Ώρα γυναικας.
«Ευδοκία» της Κας Στεφανίας Χατζάκη.
08.20 Συνέχεια έλαφρας μουσικής (δ).

Μεσημερινό Πρόγραμμα

- 11.30 Έλαφρα μουσική (δ).
12.00 Μουσικές σελίδες (δ).
Μασκάνι : «Οι μάσκες» εισαγωγή. Η ορχήστρα του Κόδεντ Γκάρντεν του Λονδίνου. Διευθ. Βιντσέντσο Μπελλέτσα.
Φίμπιτς : «Ποίημα». Ο Βιολιστής Μ. Μιχαήλωφ. Μουσικόργκσκυ : «Πινάκες από μια έκθεση» (έννοχη. Ραβέλ). με τα έξι μέρη : Περίπατος, Κεραμικός, Τσακωμός παιδιών με τα το παιχνίδι, «Μπύντλο» (πολωνέζικο κάρο), Περίπατος, Μπαλλέττο από κλωσσοπούλα.

Οι δυο Έβραίοι Σαμουήλ Γκόλντενμπεργκ και Σμουίλε.
Η «Αγορά της Λιμόζ (γυναικείος καυκάς). Η Ορχήστρα της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. «Αλφίς Μέλχαρ.
Μπράμς : «Σερενάτα», έργ. 106 άρ. 1. Ο βαρύτονος Χάινριχ Σλούσσαν με συνοδεία πιάνου από τον Φράντς Ρούπ.
Σαίν - Σάνς : «Μοκάβριος χορός». Η Συμφωνική Ορχήστρα της Φιλαδέλφειας. Διευθυντής Λεοπόλδος Στοκόφσκυ.
22.30 Άγγλική μουσική.
13.00 Άγγλικά ειδήσεις.
13.10 Συνέχεια άγγλικής μουσικής.

12.30 Άγγλική μουσική.

13.00 Άγγλικά ειδήσεις.

13.10 Συνέχεια άγγλικής μουσικής.

Η Φανή Παπαγεωργίου, εις το πρόγραμμα αυτής της εβδομάδος

13.30 Έκπομπη του Γεν. Επιτελείου Στρατού.

14.00 Τέχνη και ζωή.

«Λογοτεχνία και κριτική», έμιλία του κ. Ανδρέα Καραντώνη.

14.10 Έμεις κι' ο κόσμος.

14.15 Η Ώρα των άκροκτών.

Δίσκοι κατ'έκλογήν των Σιμπέλιους : «Λυπηρό βάλς», έργ. 44. Η Φιλαρμονική του Λονδίνου. Διευθ. Χάμιλτον Χάρτυ.
Λίστ : Ούγγρική ραψωδία άρ. 12. Ο πιανίστας Αλέξανδρος Μπραϊλόφσκυ.

14.30 Β' Δελτίον ειδήσεων.

14.45 Μουσικά πορτραίτα (δ).

Λούις Αρματρονγκ.

Έσπερινό Πρόγραμμα

- 17.00 Χρηματιστήριο.
17.05 Άρεα (δ).
17.15 Γαλλική ώρα.
17.30 Μουσική για τέν καθένα (δ).

«Αναμνήσεις από μουσικές κωμωδίες». Η Ορχήστρα Παλλέιντιουμ του Λονδίνου. Διευθυντής Κλίφορντ Γκρήνγουντ.
«Θά τριγυρνά» (Ουάιλντερ). «Πάντα πληγώνεις αυτόν που σ' αγαπά» (Φίσερ-Ρόμπερτ) και «Η χάρτινη κοίλα» (Μπλάκ). Οι άδελφοί Μίλλερ.
«Παλιές αγαπημένες μελωδίες». Ο Ρόμπινσον Κλήβερ, όργανο, και η Πατρισία Ρόσμπορ, πιάνο.

«Πόσος καιρός είχε που βαστάει αυτό» (Γκέρσουϊν). Η Λένα Χάρν και το συγκρότημα Φίλ Μούρ.
«Μπλάκ βάνιτιζ», επιλογή. Η ορχήστρα Ντεμπρόύ Σόμερς.

18.00 Ανακοινώσεις.

18.10 Η ώρα του παιδιού (12-15 ετών).

«Τά Εισόδια της Θεοτόκου» (χρονικό).

18.30 Έκπομπη διά τας

20.15 Βρεταν. Δυνάμεις.
20.20 Έμεις κι' ο κόσμος.

20.30 Παιζει η ορχήστρα του «Ανταλμπερτ Λούττερ».

21.00 Η σημερινή Άγγλια.

21.15 Έλαφρα ελληνικά τραγούδια (δ).

«Ποιος σε πήρε και μου φυγε», ταγκό (Γούντσορ-Κοφινιάτ). Η Κούλα Νικολαΐδου με συνοδεία της ορχήστρας Α. Γεωργιάδη.
«Λίγα λουλούδια» φός - τρώτ (Γιαννίδη - Παπαδοπούλου - Σπυροπούλου). Οι Γούναρης, Καθβαδίας και Μακρής, με συνοδεία της ορχήστρας «Οντέον».

«Πού νάσαι τώρα», ρομάντσα (Σακελλαρίου - Γιαννακοπούλου - Σουγιούλ). Η Στέλλα Γκρέκα με συνοδεία της ορχήστρας Σουγιούλ.
«Πίστωέ με», ταγκό (Παπαδοπούλου - Μαργαρίτη). Η «Αλκή» Γιαννώνη με την ορχήστρα Παπαδοπούλου.
«Χτές το βράδυ ώνειρεύτηκα», σλόου (Γιαννουκάκη - Γιαννίδη). Η Στέλλα Γκρέκα με συνοδεία ορχήστρας που διευθύνει ο Κ. Γιαννίδης.

«Κλαίς», βάλς (Καφινιάτ - Ραπίτη). Η Σοφία Βέμπο με συνοδεία ορχήστρας που διευθύνει ο Κ. Γιαννίδης.
«Αν μπορούσα», ταγκό (Πορτοκάλλη - Σαβδίδη). Η Κούλα Νικολαΐδου, με συνοδεία της ορχήστρας Α. Γεωργιάδη.

21.30 Η Ελλάδα στον α-γώνη :

«Κοροτσά».

21.45 Γ' Δελτίον ειδήσεων.

22.00 Σχέλια.

22.15 Έμεις κι' ο κόσμος.

22.20 Ρεσιτάλ πιάνου.

της Κας Μαρίας Χαμουδοπούλου - Τσαλασάρα.

Μπετόβεν : Παραλλαγές στο θέμα «Ο Θεός σώζει τον Βασίλεα!», και Σονάτα έργ. 109 σε μι μείζ. (Βιβιάς με τον τσάμπο - Αϊντάτσο έσπρεσσάδο. Πρεστίσιμο. «Αντάττε μόλτο και τσάμπιλε έντ έσπρεσσάδο»).

22.45 Παλιές γνωστές μελωδίες (δ).

«Τραγουδι της αγάπης με τον Σάντλερ», επιλογή. Ο «Αλμπέρτ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

17-23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1946

Σάντλερ με την ορχήστρα του.

«Δέν είνε κακή διαγωγή», φός - τρώτ (Ραζόφ - Ουάιτερ Μπρούκς). Ο Μάριο Λορέντσι, άρπα, και το ρυθμικό του συγκρότημα.

«Μίλα μου γι' αγάπη» (Λενουά). Ο Τόμ Τζόουνς και η ορχήστρα του.
«Δέν μπορώ να σου δώσω τίποτ' άλλο παρά αγάπη», φός - τρώτ (Φήλντς - Μάκ Χιού). Το κουίντέττο του Χότ Κλάμπ της Γαλλίας με τους Ραϊνχάρτ κιθάρα, Στέφαν Γκραππέλλι διαλί, και Φρέντ Τέλλορ τραγουδι.

23.00 Η Ορχήστρα του Σταθμού.

23.45 Γαλλικά τραγούδια.

«Έχει ήλιο στο μαγαζί» (Μποέν - Μορέν). Η Μισελίη Νταϊ και το συγκρότημά της.

«Ένας μικρός σκοπός» (Βιλιέτ - Μορέν). Ο Μωρίς Σεβαλιέ με την ορχήστρα του Μαρσέλ Καριέν.

«Ξαπλωμένοι στ' άχουρα» (Φράν Νοέν - Μιρέν). Οι Πίλς και Ταμπέ και το συγκρότημα του «Καζινό ντε Παρί» με συνοδεία πιάνου.

«Πές αν μ' αγαπάς» («Εσ - Τρενέ»). Ο Ζάν Φρέντ Μέλ και η ορχήστρα Ζεπιλί.

24.00 Χορευτικό πρόγραμ-μα (δ).

00.45 Δ' Δελτίον ειδήσεων

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

22 Νοεμβρίου 1946

Πρωινό Πρόγραμμα

- 06.30 Έμβλημα (δ).
06.35 Άγγλική έκπομπη.
07.05 Πρωινή γυμναστική.
07.15 Α' Δελτίον ειδήσεων.
07.30 Δημοτικά τραγούδια.
07.50 Έλαφρα μουσική (δ).
08.10 Πεντάλεπτο νοικοκυ-ράς.
08.15 Συνέχεια έλαφρας μουσικής (δ).

Μεσημερινό Πρόγραμμα

11.30 Έλαφρα μουσική (δ).

12.00 Μουσικές σελίδες (δ).

Γκόλντμαρκ : «Αρια από το κοντσέρτο σε λα έλ. έργ. 28. Η Βολίστρια «Ερική Μορίνι με συνοδεία πιάνου από τον Ν. Σεβίλλη.
Κλάουμπεργκ : «Το δονμικό δάσος» σουίτα. Η ορχήστρα εγχόρδων Γιολυντόρ. Διευθ. ο συνθέτης.

Σοπέν : Τέσσερα προελούδια από το έργ. 28. Ο πιανίστας Αλφρέδος Κορτά.

Μαζέτι : «Το παιχνίδι του κούκου». Η συμφωνική ορχήστρα του ΕΙΑΡ. Διευθ. Βίλλυ Φέρρερ.

12.30 Άγγλική μουσική.

13.00 Άγγλικά ειδήσεις.

13.10 Συνέχεια άγγλικής μουσικής.

13.30 Έλαφρα μουσική (δ).

«Ξεγνοιαστή έκσταση», επιλογή («Αΐδορ Νοβέλ

λο). Η ορχήστρα θεάτρου Ντρούρη Λέιν. Διευθ. Τσάρλς Πρέντις.

«Κάθε φορά που χωρίζομαστε» (Κόουλ Πόρτερ). Ο Μάρκ Ουόρντ και η ορχήστρα του.

Μελωδίες του Βίκτωρ Χέρμπερτ. Ο Αντρέ Καστελάνετς και η ορχήστρα του.

«Θά θυμάμαι σ' όλη μου τη ζωή» (Ντόροθυ Κάρλες). Η Ντόροθυ Κάρλες με την ορχήστρα Τζώρτζ Μελακρίνο.

«Πρόσκλησις στο βάλς» (Βέμπερ, διασκ. Βέννινγκερ). Ο Ρόμπινσον Κλήβερ, όργανο, και η Πατρισία Ρόσμπορ, πιάνο.

«Είσαι ένας γλυκός ποнокέφαλος», από την ταινία «Παριζιάνικος μήνας του μέλιτος» (Ρόμπιν - Ρέιντσερ). Ο Μπίνγκ Κρόσμπυ με τον Τζών Σκώττ Τρόττερ και την ορχήστρα του.

«Ντάουν γκρέιντ, μπούγκυ - γούγκυ» (Αρθούρ Πάνγκ). Ο συνθέτης και το συγκρότημά του.

14.00 Πολιτική έμιλία.

14.10 Έμεις κι' ο κόσμος.

Ο κ. Ήρακλής Σεβίλλης, εις το πρόγραμμα αυτής της εβδομάδος

14.15 «Η κατάληψις της Κερυτάς».

«Ομιλία του κ. Στράτη Μυριδήλη».

14.30 Β' Δελτίον ειδήσεων.

14.45 Μουσικά πορτραίτα.

Έντντ Πιάφ.

Έσπερινό Πρόγραμμα

17.00 Χρηματιστήριο.

17.05 Η Ορχήστρα Χάρρτ Ντέιντς (δ).

17.15 Γαλλική ώρα.

17.30 Μουσική για τέν καθένα (δ).

Φαντασία από ρούμπες. Ο Αντρέ Καστελάνετς με την ορχήστρα του. «Νύχτες ευτυχίας», βάλς («Ανκίφ»). Η ορχήστρα Μαϊφαιρ.

«Κάποτε αγάπη μου» (Σπάικς). Ο Μπίνγκ Κρόσμπυ με συνοδεία ορχήστρας.

«Φεστιβάλ», επιλογή από παλιούς χορούς. (Διασκ. «Μπρεϋ - Ουήτερ»). Ο Ρίτσαρντ Κρήν και η ορχήστρα του.

«Θά περπατώ μονάχος» από την ταινία «Τοίς ζήτω για τα παιδιά» (Κάσν - Στάιν). Τραγουδι ή Βέρα Μπάρτον με την ορχήστρα του Μάρκ Ουόρντ.

«Θά θυμάμαι σ' όλη μου τη ζωή» (Ντόροθυ Κάρλες). Η Ντόροθυ Κάρλες με την ορχήστρα Τζώρτζ Μελακρίνο.

«Πρόσκλησις στο βάλς» (Βέμπερ, διασκ. Βέννινγκερ). Ο Ρόμπινσον Κλήβερ, όργανο, και η Πατρισία Ρόσμπορ, πιάνο.

«Είσαι ένας γλυκός ποнокέφαλος», από την ταινία «Παριζιάνικος μήνας του μέλιτος» (Ρόμπιν - Ρέιντσερ). Ο Μπίνγκ Κρόσμπυ με τον Τζών Σκώττ Τρόττερ και την ορχήστρα του.

«Ντάουν γκρέιντ, μπούγκυ - γούγκυ» (Αρθούρ Πάνγκ). Ο συνθέτης και το συγκρότημά του.

14.00 Πολιτική έμιλία.

14.10 Έμεις κι' ο κόσμος.

«Καμιά φορά ήμια ελ»

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΡΑΔΙΟΤΕΧΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟ 10ο ΤΕΥΧΟΣ ΜΕ 40 ΜΕΓΑΛΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

«ΡΑΔΙΟ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ» - ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΡΥΤΣΗ - ΑΘΗΝΑΙ - Τηλ. 23.212, 23.213.

τυχισμένους, φθες - τρώς (Σηΐας - Γιούμανς). 'Ο Μπένι Γκούντμαν και η ορχήστρα του. 'Ανακοινώσεις 18.00 'Ορα συγχρόνων προ 18.10 ελθμάτων. «Πνεύμα και βαρβαρότητα», του κ. 'Ανδρέου Καραντώνη. 18.30 'Εκπομπή διά τας 20.15 Βρεταν. Δυνάμεις. 'Εμείς κι' ο κόσμος 20.20 Θρησκευτική ώρα 'Ο Χριστός έναντιον της ύποκρισίας, του κ. Μιχ. Μεσεβριού. 20.30 'Ορα 'Αγρότου. Πολιτικοκοινωνική ομιλία, Χρονολόγιο, Οί κοινωνική συνεργασία, Δημοτικά τραγούδια, Τεχνική ομιλία περί καλλιέργειας και παραγωγής 'Αγροτικά είδη. 21.00 'Η σημερινή 'Αγγλία 21.15 'Εκπομπή του Γεν. 'Επιτελείου Ναυτικού 21.45 Γ' Δελτίον ειδήσεων 22.00 Σχόλια 22.15 'Εμείς κι' ο κόσμος. 22.20 Βραδυνό κονταέρτο 23.20 Τραγούδια της Λατινικής 'Αμερικής (δ) 23.45 Παλλοί και νέοι χοροί (δ). «Πά ντε ντέ» και «Μπουρέ» από το έργο «Φέτ Γκαλάντ» του Σμαϊθ. 'Η ορχήστρα θεάτρου του BBC. Διευθ. Στάνφορντ Ράμπινσον. «Μενουέττο» του Βαλανσέν. 'Ο βιολονταλλίστας Πάουλ Γκρόμπερ. «Παδάνσ», από την όπερα του Ντελπίτ «'Ο βασιλιάς διασκεδάει». 'Η συμφωνική 'Ορχήστρα του Λονδίνου. Διευθ. Λάρενς Κόλινγκουντ. Πόλλια για πιάνο και ορχήστρα του Κλάρκτον Πάρκερ. 'Ο πιανίστας 'Αρθουρ Σάνφορντ και η ορχήστρα θεάτρου BBC. Διευθ. Χάρνολντ Λόου. (Φωνοληψία BBC) «Τραγούδια της αγάπης», βάλς του Γιόχαν Στράους. Μέλη της Φιλαρμονικής 'Ορχήστρας του Βερολίνου. «'Απάνω στο χορό να μου το πής» ταγκό (Χορμ. Ντελτούρ). 'Η χορευτική ορχήστρα του Ζαν Στέρς. «Λέγε Σί, Σί», κόνγκα. 'Ο Τέντι Στάουφφερ και το συγκρότημά του. Τραγούδι η Μπέττυ Τόυμς και ο Μπίλλυ Τόφφελ. «Τό αγόρι συναντά το κορίτσι» (Γκούντμαν). 'Ο συνθέτης με το σεξ-τέττο του 00.15 'Επιλογές από όπερες (δ). Κύνγκε : «Λαίδη Χάμιλτον». 'Η 'Ορχήστρα της Γερμανικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. ο συνθέτης. «Ραντεβού στο Λέξας» 'Η ύψιφανος 'Αουλίκε Ράουτοβάρα, ο τενόρος 'Αντερς και η φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. Χάνς Σμιτ. 'Ισσερσέτ. Στόλτς : «'Αγριοβιολέ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 17-23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1946

Ο Δωδεκανησιακός Όμιλος Χατζηδάκη (Σταμάτιος, 'Αννα, Δικαία, Αιμιλία και Γεωργία), που θα τραγουδήσει δωδεκανησιακά τραγούδια την 20.30 του Σαββάτου.

τες». 'Η Βοημική ορχήστρα σαλονιού. Διευθ. ο συνθέτης. Τσέλλερ : «'Ο πωλητής πουλιών». 'Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. Τέο Μακέμπεν. 00.45 Δ' Δελτίον ειδήσεων ΣΑΒΒΑΤΟ 23 Νοεμβ. 1946 Πρωινό Πρόγραμμα 06.30 'Εμείς κι' ο κόσμος (δ). 06.35 'Αγγλική εκπομπή 07.05 Πρωινή γυμναστική. 07.15 Δ' Δελτίον ειδήσεων 07.30 'Ελληνικά τραγούδια 07.50 Δίσκοι στην τύχη. Μεσημέρινο Πρόγραμμα 11.30 'Ελαφρά μουσική (δ) 12.00 Μουσικές σελίδες (δ) Κουίλερ : Τρεις αγγλικοί χοροί. 'Η ορχήστρα θεάτρου του BBC. Διευθ. Τσάρλς Γκρόουζ. (Φωνοληψία BBC.) Ραχμάνινωφ : 6ο πρελούδιο σε σόλ έλ., έργ. 23 άρ.5. 'Η πιανίστρια Μούρα Λύμπαν. Βιενιάφσκι : Ρωμάντσα από το 2ο κονταέρτο σε σόλ έλ., έργ. 22. 'Ο βιολιστής Μπονισλάβ Χούμπερμαν με συνοδεία πιάνου από τον Πάουλ Φράινκελ. Τσαϊκόφσκι : «Εισαγωγή 1812», έργ. 49. 'Η 'Ορχήστρα της Φιλαδέλφειας. Διευθ. Λεοντόδως Στοκόφσκι. 12.30 'Αγγλική μουσική 13.00 'Αγγλικά είδησεις 13.10 Συνεχεία αγγλικής μουσικής. 13.30 'Εκπομπή του Γεν. 'Επιτελείου Στρατού 'Ελληνική ομιλία. 14.00 'Εμείς κι' ο κόσμος 14.15 'Η ώρα των ακροατών Τραγούδια κατ' έλεγχο των : Τραγουδεί η Στέλλα Γκρέκα. «'Ελα γι' απόψε» και

Γαλλική 'Ωρα 17-23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ Το πρόγραμμα μεταδίδεται έκαστη Κυριακή από τας 17.15-17.45 και καθ' όλη τας άλλας ημέρας από τας 17.15-17.30. Κυριακή 17 Νοεμ. έριου: Γαλλική μουσική. Δευτέρα 18 Νοεμ. έριου: Γαλλικά είδησεις. 'Επικαιρά. Τα θέματα Τρίτη 19 Νοεμβρίου: Γαλλικά είδησεις. Οί άπαγο νισμένοι τών Ναζί εις την Νυ ρεμδέρην. Τετάρτη 20 Νοεμ. έριου: Τό τέταρτο τών Νέων. Πέμπτη 21 Νοεμβρίου: Είδησεις από την Γαλλίαν. 'Ο θάνατος του τελευταίου μαθη- του του Πασιέρ. Παρασκευή 22 Νοεμ. έριου: Είδησεις από την Γαλ- λίαν. Οικονομικό χρονικό. Σάββατον 23 Νοεμβρίου: Είδησεις από την Γαλ- λίαν. Τά τελευταία άποκλήμα- τα της 'Εθικής Βιβλοθήκης.

Μελωδίες του Βίκτωρ Χέρμπερτ. 'Ο 'Αντρέ Κουτελάντες και η ορχήστρα του. «'Ολ' αυτά που είσαι σύ» (Κέρν). 'Ο Τζώρτζ Μελακρίνο και η ορχή- στρα του. (Φωνοληψία BBC.) «Τό Σάρρεν με τ' άου- νά του» από την ταινία «'Οκλαχόμα» (Χάμμερ- σταϊν - Ρότζερς). 'Ο Ράσελ Μπέννιτ και η ορχήστρα του. 18.00 'Ανακοινώσεις 18.10 'Η ώρα του παιδιού ('Εφηβική ηλικία) : Πανηγυρικό πρόγραμμα για την Κορυθα μας. 18.30 'Εκπομπή διά τας 20.15 Βρεταν. Δυνάμεις. 'Εμείς κι' ο κόσμος 20.20 'Η άνοιχοδμήσις της 'Ελλάδος 20.30 Δωδεκανησιακά δη- μουτικά τραγούδια από τόν όμιλο Σταμ. Χατζηδάκη. «'Ο Εξένης» (Καλύ- μνου). «'Ο Μπαρμπά Οδοωρή» Νισύρκος σκοπός. 'Η σημερινή 'Αγγλία 21.00 'Εκπομπή του Γεν. 'Επιτελείου Βασιλ. 'Αεροπορίας. 21.45 Γ' Δελτίον ειδήσεων 22.00 Σχόλια. 22.15 'Εμείς κι' ο κόσμος. 22.20 Ρεσιτάλ τραγουδιών της κ. Φανής Παπανα- στασίου Μότσαρτ : «Γελαστή ή γαλήνη» και Δύο άοιες της Κωστάν- τας από την όπερα «'Η άπαγωγή από τόν σε- ραί». Τομά : 'Αρία της Φιλί- νος από την όπερα «'Μι νόν». Σαμάρα : «Νανούρι- σμα». Σπάθη : «Δέν μ' άγα- πάς». Καλομοίρη : «Τραγου- δάκι». 22.50 'Αχορντεόν (δ). 23.00 'Εκπομπή από τόν «Με θυμένο φεγγάρι». 24.00 Χορευτική μουσική. 00.45 Δ' Δελτίον ειδήσεων

Η σημερινή 'Αγγλία 18-23 Νοεμβρίου 1946 9.00 - 9.15 μ. μ. ΔΕΥΤΕΡΑ: 'Η Ν. 'Αφρική. ΤΡΙΤΗ: Δίσκοι με τόν Φρένι- ρικ Θέρστον (Κλαρινέτο). ΤΕΤΑΡΤΗ: 'Εβδομαδιαία ά- νακοήσις του Βρετανικού Τύπου. ΠΕΜΠΤΗ: 1) Τό σχόλιο τών Ειδήσεων. 2) 'Η άναπροσώ- μοιή μις, διομηχανίας. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: «'Νέα από την 'Αγγλίαν». ΣΑΒΒΑΤΟ: 'Αγγλικό Δι- γήμα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Β. ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ ΤΡΙΤΗ 19-11-46 ώρ 21.15 'Ομιλία με τίτλον : «'ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΗΤΟΥΣ ΤΟΥ ΟΛΥΜ- ΠΟΥ». Συγγραφή και ραδιο- σκηνοθεσία υπό τόν ύποσχογόν κ. ΓΙΑΝΝΗ ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΥ. ΣΑΒΒΑΤΟ 23-11-45 1.- Μία πρωτότυπη έκπομπή από τόν έρωταόσο της τζάζ ΝΙΚΙ ΓΙΑΚΟΒΛΕΦ. Λογοτεχνική συνεργασία ΚΩ- ΣΤΑ ΖΑΦΕΙΡΗ. 2.- 'Η μαθήτρια τού Νίκι Γιάκοβλεφ και μουσική έρμη νεύτρια της ελαφράς μουσικής ΜΑΙΡΗ ΛΟΥΣ 'Ενα έξαιρε- τικό ρεπερτόριο. 3.- «ΤΡΙΟ ΣΤΑΡΣ» στίς μεγαλύτερες έπιτυχίες του. Πιάνο ό ΝΙΚΙ ΓΙΑΚΟΒΛΕΦ. 4.- «Θάρρη μι' έμένα. 'Αεροπορικό ποιήμα τού ΚΩ- ΣΤΑ ΖΑΦΕΙΡΗ, άπαγγελία ό καλλιτέχνης της πρόδας ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΕΝΤΟΥΡΑΤΟΣ. Καλλιτεχ. έπιμείλεια τού προ- γράμματος ΚΩΣΤΑ ΖΑΦΕΙΡΗ.

Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΑ, 18 Νοεμ. 13.30' Σκέτς τού άν' γού κ. Γ. Καββάδια. Παίζει η ορχήστρα τού συνθέτου Γάνη Βάλα. Τραγουδεί ό Γ. Πολυμέρης και η Μαρούσκα. ΤΕΤΑΡΤΗ, 20 Νοεμ. 13.30' Παίζει η ορχήστρα τού συν- θέτου κ. Δ. Φραντζεσκάκη. Τραγουδούν τόν νεώτερο Παγώ- νη - Χυτήρης. Συμπράττει ό κ. Γ. Μαυρομμάτης. ΠΕΜΠΤΗ, 21 Νοεμ. 13.30' Τό κατ' άπό τόν έπιθεωρη- σιακόν πρόγραμμα που προσφέ- ρει ό άν' γός κ. Νίκος Κού- σης με κόνφερανσιέ τόν κ. Χρ. Πύρσας. 'Ορχήστρα τού συν- θέτου κ. Μιχ. Μαυρομμάτης. Τραγουδεί ό κ. Νίκος Γούναρης. Συμπράττει και η Μαρίκα Νέ- ζερ. ΣΑΒΒΑΤΟ, 23 Νοεμ. 1.30' 'Ομιλία διά τούς 'Ακρίτας μας υπό τού κ. Δημητρουλάκο. Παίζει η Μουσική της Φρουράς 'Αθηνών υπό τήν διεύθυνσιν τού άρχιμουσικού κ. 'Ελίου Μαυρομμάτη.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΛΟΝΔΙΝΟΥ B.B.C. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 17-23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Κυριακή, 17 Νοεμβρίου. 6.00 Είδησεις 6.30 Θεατρικόν έργον. 8.00 Είδησεις. 8.15 Θεατρικό 'Όργανο. 9.30 Μουσική τζάζ. 10.00 Είδησεις. 11.45 Μουσική χορού. ('Ορχήστρα Σουλδέστερ). 13.00 Είδησεις. 14.00 'Ορχήστρα Β. Β. C. 15.00 Είδησεις. 16.00 Μουσική παρέλασις. 17.30 Μουσική χορού. 18.00 Είδησεις. 18.30 Μουσική και τραγούδι. 19.00 Είδησεις Εικοσιτετράωρου. 19.30 Δίσκοι κατ' έκλογήν. 22.00 Είδησεις. 23.45 Εύθυμη βραδυά. 00.45 Είδησεις. Δευτέρα, 18 Νοεμβρίου. 3.00 Είδησεις. 9.15 Πρωινή μουσική. 10.30 'Ορχήστρα ελαφράς μου- σικής. 15.00 Είδησεις. 13.15 Κλασσική μουσική: Σμέ- τανα, Ντέλιους, Γκόρνιαν Γιάκομπ. 14.30 Μουσική χορού. 'Ορχήστρα 'Ερικ Ολνίστων. 15.00 Είδησεις. 16.30 'Ορχήστρα Β. Β. C. 17.20 Δίσκοι κατ' έκλογήν. 19.00 Είδησεις Εικοσιτετράωρου. 20.15 Δίσκοι κατ' έκλογήν. 20.45 'Ορχήστρα Β. Β. C. 22.00 Είδησεις. 23.15 «Φαντασία», Μουσική Μπαλ- λέτα. 00.45 Είδησεις. Τρίτη, 19 Νοεμβρίου. 8.00 Είδησεις. 8.45 Πιάνο. 9.15 Πρωινή μουσική. 9.15 'Ορχήστρα Σίβνιέ Μπέκετ. 10.00 Είδησεις. 10.15 Μουσική Μπαλέτα. 11.00 Μουσική χορού. 11.30 Μουσικές μινιατούρες. 12.30 'Ελαφρά μουσική. 13.00 Είδησεις. 13.15 'Ορχήστρα ελαφράς μουσ. κής. 17.20 Δίσκοι κατ' έκλογήν. 19.00 Είδησεις Εικοσιτετράωρου. 21.15 Μουσική από κινηματογρά- φικές ταινίες. 23.15 Μουσική χορού. 'Ορχήστρα Πήτερ Γιορκ. Πέμπτη, 21 Νοεμβρίου. 7.30 Δίσκοι κατ' έκλογήν. 8.00 Είδησεις. 9.15 Πρωινή μουσική. 10.00 Είδησεις. 10.15 Μουσικές μινιατούρες. ('Ορ- χήστρα Μπίλλυ Μιούν). 12.30 'Ελαφρά μουσική. 13.00 Είδησεις. 13.15 Μουσική χορού. 'Ορχήστρα Τζεράλντο. 15.30 Μουσική χορού Χάιντελ. Μπάτγκερνωφ, Ντένσαςκ. 16.00 Συμφωνική 'Ορχήστρα : 17.15 'Ορχήστρα. 18.00 Είδησεις. 18.30 Πιάνο. 19.00 Είδησεις Εικοσιτετράωρου. 21.15 Μουσική από κινηματογρά- φικές ταινίες. 23.15 Μουσική χορού. 'Ορχήστρα Πήτερ Γιορκ. Παρασκευή, 22 Νοεμβρίου. 8.00 Είδησεις. 8.15 Δίσκοι κατ' έκλογήν. 9.15 Πρωινή μουσική. 10.00 Είδησεις. 10.15 'Ορχήστρα Σταθμού: Ροσ

σίνι. Μπερλιόζ Σιμπέ- λιος. 12.30 'Ελαφρά μουσική. 13.00 Είδησεις. 13.15 'Ορχήστρα Σταθμ. 15.00 Είδησεις. 15.15 'Ορχήστρα Πήτερ Γιορκ. 17.20 Συμφωνική ορχήστρα. 'Εο- γα Μπράμς. 18.00 Είδησεις. 19.00 Είδησεις Εικοσιτετράωρου. 20.30 Εύθυμη βραδυά. 22.00 Είδησεις. 23.15 'Ορχήστρα Πήτερ Γιορκ. 0.00 Συμφωνική ορχήστρα # Σούμπερτ, Σαιν-Σάνς Ραβέλ. 0.45 Είδησεις. Σάββατον, 23 Νοεμβρίου. 7.00 Συμφωνική ορχήστρα # Μπετόβεν. Μποροντίν. 8.00 Είδησεις. 8.15 'Ορχήστρα Μπίλλ Μιούν. 9.15 Πρωινή μουσική. 11.00 Δίσκοι κατ' έκλογήν. 13.00 Είδησεις. 13.15 Μελωδίες και ρυθμοί. 15.00 Είδησεις. 15.30 Μουσική χορού. ('Ορχή- στρα Τζεράλντο). 16.30 'Ορχήστρα Σταθμού. 19.00 Είδησεις Εικοσιτετράωρου. 19.30 'Ορχήστρα Σταθμού. 21.30 Δίσκοι κατ' έκλογήν. 22.00 Είδησεις. 22.15 Μουσική χάλ. 23.15 Μουσική παρέλασις. Αί εκπομπαι διά την 'Ελλάδα από τόν B.B.C. εις την 'Ελληνικήν διά την εβδομάδα από 10 έ- ως 16 Νοεμβρίου 1946. Καθημερινός : 7.00-7.15 : Είδησεις και ομιλία (Τρίτη και Σάββατον: Μάθημα αγγλικής) Μέτρα 267, 41.32, 31.50 25.30. Καθημερινός : 13.45-14.00 : Είδησεις και έπιθεωρησις τού Τύπου. (Την Δευτέραν: Μάθημα 'Αγγλικής) Μέ- τρα : 41.32 31.50, 30, 96, 25.30, 19.61. Καθημερινός : 20.00-20.30 : Είδησεις και ποικίλον πρό- γραμμα. Μέτρα 41.32, 31. 50, 25.30, 19.61. Εις τόν πρόγραμμόν: Κυριακή : «'Η Μ. Βρετανία κατά την παροδον έβδομάδα». Δευτέρα: Χρονικόν από ραδιο- φώνου. Τρίτη: Μουσική: «Βρετανική Μουσική». Τετάρτη: 'Ομιλία και άθροον. Πέμπτη: Βρετανικοί διανοούμε- νοι. Παρασκευή: Χρονικόν από ρα-διοφώνου. Σάββατον: Πολιτική ομιλία τού κ. Δ. Κακλαμάνου και έπιστημονική ομιλία Ειδική έκπομπή διά την Κό- προν εις 'Ελληνικήν γλώσ- σαν. 'Ωρα: 20.30-20.45 Καθ' έ- κστήν Κυριακήν, Τετάρτην και Παρασκευήν Μέτρα : 31.32 και 24.92.

ΑΙ ΩΡΑΙ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ			
ΩΡΑ	ΣΤΑΘΜΟΣ	ΚΥΜΑΤΑ	
07.00 - 07.15	Λονδίνον 'Ελληνικά	41.75-31.50-25.30-31.56	
08.00 - 08.15	Παρίσιος Γαλλικά	25.1	
08.30 - 08.45	Λονδίνον Γαλλικά	48.56-11.61-31.50-25.30	
09.00 - 09.15	Λονδίνον Γαλλικά	31.88 (25.20) (31.48)	
09.16 - 09.30	Λονδίνον 'Αγγλικά ('Αναμετάδοσις 'Αμερικής)	31.88 (31.43) 25.30 (25.20)	
09.30 - 09.45	Λονδίνον Γαλλικά ('Αναμετάδοσις 'Αμερικής)	31.50 (31.48) 25.30 (25.25)	
10.00 - 10.30	Λονδίνον Γαλλικά	31.50 (31.48) 25.30 (25.25)	
13.30 - 14.00	Λονδίνον Γαλλικά	31.80-24.49	
13.45 - 14.00	Λονδίνον 'Ελληνικά	31.50-25.30, 19.61 30.96	
15.30	Λονδίνον 'Αγγλικά	31.50-25.18	
18.15 - 18.30	Λονδίνον 'Αγγλικά ('Αναμετάδοσις 'Αμερικής)	41.01-31.88-25.49	
18.30	Μόσχα 'Ελληνικά	41.50-25.75-30.30	
18.30	Λονδίνον Τουρκικά	19.25	
19.00 - 19.30	Λονδίνον 'Αγγλικά Καναδάς Γαλλικά	30.30-25.17-19.75	
19.15	Παρίσι 'Ελληνικά	16.75	
19.15 - 19.30	Παρίσι 'Ελληνικά	31.51-25.1	
19.15	'Αγκυρα 'Ελληνικά	31	
19.30	Παρίσιος Γαλλικά	25.31	
20.00	'Αγκυρα Γαλλικά	31	
20.00 - 20.30	Λονδίνον 'Ελληνικά	31.50-25.30-19.10	
23.30 - 23.45	Λονδίνον 'Αγγλικά	11.75-30.96-31.01-25.42	
24.00 - 24.15	Λονδίνον 'Αγγλικά ('Αναμετάδοσις 'Αμερικής)	48.54-41.61	
01.00 - 01.15	Λονδίνον Γαλλικά	48.54-41-61.	

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 44)

«Κανένας θόρυβος ούτε μιὰ τουφεκία νὰ μὴν προβῇ τὴν παρουσίαν σου γιατί τότε τὰ σκεῖδα τῆς ἐπιθετικῆς μας θὰ πᾶνε χαμένα, τελειῶς χαμένα. Καί μὰς δάταν γι' αὐτὸν τόσο εὐκόλο νὰ τραβήξῃ τοὺς πιστοὺς του, δὲν τόλμησε ὅμως γιατί ἡ σωτηρία ἡ δικὴ του υποπόισε νὰ στοιχίσῃ τὴ ζωὴ ὅλων τῶν συντροφῶν του. Χωρὶς πιά νὰ σκεφθῇ τίποτε ὥρμησε σὰν τρελλὸς πᾶνω στὸν ἐχθρὸ τοῦ ἐλλοίου τοῦ ὅπου καὶ ἄρχισε μιὰ πάλῃ μέχρι θανάτου. Γιὰ μιὰ στιγμή βλέπει ν' ἀστράψῃ τ' ἀσπίδι ἐνὸς στρατεύου στὸ ὥρὸ φῶς τοῦ φεγγαρίου. Μιὰ ἐπιθεσία κίνησι, καὶ ὁ Γιάννης γλυτώνει τοὺς θανάτους χύλιντα.

Τώρα ἔρριψε χάω τὸν ἀντιπαλὸ του καὶ στὴν ἰσχύια τῆς νύχτας ἀκούγονται μονάχα οἱ πνιχτοὶ ἀνασαρμοὶ τῶν ἐυδυστραπιτῶν καὶ τοῖς βαρὺ κύλισμα τῶν κορμῶν τους στὰ λασπομένα χώματα. Ὁ Γιάννης

Καὶ μέσα στὸν πυρετὸ τοῦ νομίζει πὼς βλέπει στὸ πρόσωπο τῆς μοναχοῦσας τοῦ τῆ μεγάλης μητέρας, τὴν Ἑλλάδα, νὰ σκύβει νὰ τὸν φιλᾷ καὶ νὰ τὸν στεφανώσῃ μὲ τ' ἀμάραντο στὰ φάνι τῆς Δόξας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΜΕΤΑΞΑ

Πολλές οικοδόσπουνες τὰ χάναν· κυριολεκτικὰ ὅταν πρόκειται νὰ συστήσουν διὰ πρόσωπα πού συναντῶνται στό σπλόν. Ὅταν πρόκειται γιὰ ἡλικιωμένους καὶ μιὰ νέα κυρία, θὰ παρουσιάσατε πρῶτα τὴ νέα καὶ ὕστερα θὰ πῆτε τὸ νόμιμα γῆρας ἡλικιωμένης. Τὸ ἴδιο καὶ ὅταν πρόκειται νὰ διὰ δύο ἄνδρες διαφορετικῆς ἡλικίας. Ὅταν, ὅμως, πρόκειται γιὰ ἕναν κύριο καὶ μιὰ νέα κυρία, θὰ παρουσιάσατε πρῶτα τὸν κύριο καὶ ὕστερα τὴν κυρία. Ἀν κάνατε τὸ ἀντίθετο, θὰ πῇ ὅτι δὲν ξέρετε τὴν καλὴ συμπεριφορά. Ὑπάρχει, ὅμως, καὶ μιὰ περίπτωση πού παρουσιάζεται πρῶτα ἡ κυρία καὶ ὕστερα ὁ ἄνδρας. Αὐτὸ γίνεται ὅταν πρόκειται περὶ κυρίου πού διαπορεύει ἡ σπὴν πολιτικὴ ἢ σὲ καλὰς τέχνες ἢ σὲ ἐπιστήμες. Ὅταν π.χ. βρεθοῦν τὸ σπλόν σας ἕως διὰ σημῆς μουσουλῶν καὶ μιὰ κυρία, ἔχετε ὑποχρέωση νὰ παρουσιάσετε πρῶτα τὴν κυρία καὶ ὕστερα τὸν κύριο, συνοδεύοντας τὸ νόμιμα μὲ κάτι κοσμετικὸ γι' αὐτὸν.

...και περί κυρίου πού διαπορεύεται η
...στην πολιτική ή στις καλές Τέ-
...νες ή στις έπιστήμες. "Όταν π.χ.
...βρεθούν στο σαλόνι σας ένας διά-
...σημος μουσεολόγος και μία κυρία,
...έχετε υποχρέωση να παρουσιάσετε
...πρώτα την κυρία και ύστερα τον
...κύριο, συνοδεύοντας το διομά του
...με κάτι κολακευτικό γι' αυτόν.

ΣΕ ΔΙΣΚΟΥΣ

His Master's Voice

ΗΡΘΕΣ ΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ

ΓΙΑ ΣΕΝΑ, ΓΙΑ ΣΕΝΑ

Ο ΚΟΥΜΠΑΡΟΣ ΚΙ Η ΚΟΥΜΠΑΡΑ

ΠΟΙΑ Ν' ΔΕΙΞΙ ΣΥ

ΚΑΛΩΣ ΗΡΘΕΣ ΣΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΜΟΥ

ΛΟΝΤΡΑ-ΠΑΡΙΣΙ

TEN. ANT.
Αφ' ὧν ἀμαρτωλοὶ

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΡΕΦ ΜΑΡΣΕΝ

τημόνες ὄρχισαν νὰ πρῶνε ἐπὶ
τέλους.
Ὁ δέκατος τέταρτος καθό-
ταν μονοδιασπόμενος, ἀμίλητος,
στὰν νὰ τὰ εἶχε χαμένω μέσα
σ' ἐκείνη τὴν ἐκλεκτὴ συγκέν-
τρωσι.

Τέλος τη στιγμή που άπελ-
πισμένος από το μάταιο κυνή-

Τέλος πέφαισαν ἰστὸ τραπέ-
ζι καὶ οἱ πεινασμένοι συνδίου.

Τὴν ἴδια στιγμήν ἡ οἰκοδόμη
σποινῶν ἐμπροσθεν ἀπὸ το
κοῦ τῆς.

ΡΕΦ ΜΑΡΣΙΕΝ

« Ἐδῶ
Ἀδῆναι »

ΠΕΦ ΜΑΡΣΕΝ

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

Φθινοπωρινή Λιακάδα στο Ζάππειο